

diac. card.	S. Angell.	Bobo.	a 15 Jun. 1186 ad 5 Febr. 1187
“	“	SS. Cosmæ et Damiani.	a 9 Dec. 1185 ad 13 Oct. 1187
“	“	S. Georgii ad Velum Aureum. Radulfus.	a 9 Dec. 1185 ad 13 Oct. 1187
“	“	S. Mariæ in Cosmidin.	Iacinthus. a 13 Jun. 1186 ad 13 Oct. 1187
“	“	S. Mariæ in Porticu.	Rolandus. a 16 Dec. 1185 ad 12 Jun. 1187
“	“	S. Mariæ in Via Lata.	Soffredus. a 9 Dec. 1185 ad 5 Febr. 1187
“	“	S. Nicolai in Carcere Tulliano.	Petrus. a 9 Dec. 1185 ad 13 Oct. 1187
“	“	SS. Sergii et Bacchi.	Octavianus. a 15 Jun. 1186 ad 13 Oct. 1187
“	“	S. Theodori.	Ardicio. a 9 Dec. 1185 ad 27 Febr. 1186
Data:	bullæ sunt p. m.		
	Transmundi S. R. E. notarii.		a 9 Dec. 1185 ad 13 Mart. 1186
	Alberti S. R. E. presb. card. et cancellarii.		a 15 Mart. 1186 ad 13 Oct. 1187
	Moysis Lateranensis canonici, vicem agentis cancellarii 40, 46, 65, 115, 125.		

URBANI III PAPÆ EPISTOLÆ ET PRIVILEGIA.

(De libris adhibitis vide *Patr.*, t. CLXXIX, init.)

ANNO 1185.

I.

Ecclesiæ S. Evasii Casalensis protectionem suscipit possessionesque ac privilegia confirmat.

(Veronæ, Dec. 9.)

[DE COSTI, *Notizie Stor.*, I, 360.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis, præposito ecclesiæ S. Evasii de Casali, ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris regularem vitam professis, in perpetuum.

Monet nos apostolicæ sedis, cui licet immeriti præsidemus, auctoritas pro statu omnium Ecclesiarum provida circumspectione satagere, et ne malignarum rapinis, seu molestiis exponantur, eas apostolicæ tuitionis præsidio communire. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et præfatam ecclesiam Sancti Evasii, in qua divino estis obsequio mancipati, ad exemplar felicitis record. Calixti, Paschalis, Innocentii, et Lucii Romanorum pontificum, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. In primis siquidem statuentes, etc. In Frascineto mansum unum et dimidium. Prohibemus etiam ne sit vobis facultas dandi prædia ecclesiastica aliquibus sæcularibus personis in feudum. Sane novalium vestrorum, etc. Liceat vobis quoque clericos, etc. Prohibemus insuper ne ulli fratrum vestrorum post factam in loco vestro professionem fas sit, nisi arctioris religionis obtentu, de claustris discedere. Discedentem vero, etc., *ut in bulla Lucii III pro eodem monasterio.*

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Theodinus Portuens. et S. Rufinæ sedis episcopus ss.

- A** Ego Henricus Albanens. episcopus ss.
Ego Theobaldus Ostiens. et Velletren. episc. ss.
Ego Joannes presbyter card. S. Mariæ trans Tib. Calixti ss.
Ego Pand. sola Dei permissione presb. card. xii Apost. ss.
Ego Adelardus tit. Sancti Marcelli presb. card. ss.
Ego Audisio diac. card. Sancti Theodori subscripsi.
Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diac. card. ss.
Ego Goffredus Sanctæ Mariæ in Via Lata diac. card. ss.
Ego Petrus diac. card. Sancti Nicolai in Carcere Tulliano ss.
- B** Ego Radulphus S. Georgii ad Velum Aureum diac. card. lin.
Datum Veronæ per manum Transmundi sacre Romanæ Ecclesiæ notarii, v Idus Decembris, ind. Incar. Dominicæ anno 1185; pontificatus vero domini Urbani pp. III anno primo.

II.

Ad clerum et populum Spalatensem. — Significat ut iudicium propter vacantem archiepiscopatum Jaderensem protulisse.

(Veronæ, Dec. 12.)

[FARLATI, *Illyricum sacrum*, IV, 245.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis, clero, nobili viro M. comiti et populo Spalatensi, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum venissent ad præsentiam felicitis memoris Lucii papæ prædecessoris nostri dilecti filii B. canonicus ecclesiæ vestræ et iudex, supervenit postmodum venerabilis frater noster P. archiepiscopus

vester, et significaverunt tibi injuriam, quam super A episcopatu Pharensi videmini sustinere. Verum licet vestræ vellet indemnitati ecclesiæ providere, et vos sicut dilectos Ecclesiæ filios in vestris petitionibus exaudire et nuntiorum vestrorum acquiescere voluntati, quia tamen Jaderensis Ecclesia vacat, nec episcopatum illum ecclesiæ vestræ confirmare potuit, ut petebant, nec antequam ipsa Ecclesia ordinetur, de negotio finiendo tractare volens, ipsum in eo, in quo nunc est, statu sine contentione manere permisit. In... discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus, quatenus cum eadem Jaderina ecclesia fuerit ordinata, cum nuntiis partis adversæ, ad nostram præsentiam accedatis, vestram per nos justitiam, auxiliante Deo, recepturi. Parati enim sumus et in hoc et in aliis honori ac utilitati ecclesiæ vestræ, quantum secundum Dominum posimus, providere. Nolumus autem ut rescriptum aliquod juri vestro præjudicium faciat, a sede apostolica, veritate tacita impetratum.

Datum Veronæ, 11 Idus Decembris

III.

Ad Petrum Spalatensem archiepiscopum. — Illi jus præferendæ crucis per totum regnum Hungariæ asserit.

(Veronæ, Dec. 12.)

[FARLATI, *Illyricum sacrum*, III, 221.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri PETRO Spalatensi archiepiscopo, salutem et apostolicam benedictionem.

Frates et episcopos nostros sincera debemus charitate diligere, et utilitati honoris cum ipsorum propensiori cura intendere, ac jura sua, quantum in nobis fuit, illibata servare. Eapropter, tuis justis postulationibus grato concurrentes assensu, consuetudinem deferendi crucem, sic dicendum Dominicum vexillum, per totum regnum Hungariæ rationabiliter ecclesiæ tuæ concessam, et hactenus observatam fraternitati tuæ auctoritate apostolica confirmamus et præsentis scripti patrocinio communimus; statuentes ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis ergo hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se D noverit incursum.

Datum Veronæ, secundo Idus Decembris, pontificatus nostri anno primo.

IV.

Privilegium per quod confirmat omnia bona, jura et possessiones prioratus S. Petri de Consiaco Suesionen. diœc. sub Cluniacensis monasterii obedientia et subjectione.

(Veronæ, Dec. 16.)

[Bullar. Cluniac., 85.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis JOANNI priori de Consiaco ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Quoties a nobis petitur quod honestati et religioni convenire dignoscitur, animo nos decet libenti concedere, et petentium desideriis congruum suffragium impertiri. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et ecclesiam S. Petri de Consiaco, in qua divino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. In primis siquidem statuentes ut ordo monasticus, qui secundum Deum et beati Benedicti Regulam in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Propterea quæcunque possessiones, quæcunque bona eadem ecclesia impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum B concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis :

Locum ipsum, in quo præfata ecclesia sita est, cum omnibus pertinentiis suis. Altare de vico Durroman. Altare de curte Roberti. Altare de Gento-villari. Altare de Sarmasia. Altare de Besona. Quatuor altaria quæ vobis dedit bonæ memoriæ Hugo Suesionensis episcopus, scilicet de Saponiaco, de Runcheriis, de Berniaco, de Espargo. Et quatuor altaria quæ vobis dedit Lisiardus bonæ memoriæ Snesionensis episcopus, scilicet de Cresenci, de Condez, de Vulcenis, de Calte. Ecclesiam S. Petri de Calte, cum pertinentiis suis. Minutam decimam de parochia S. Leodegarii Suesionensis. Ecclesiam de Bruillio, cum appendiciis suis. Ecclesiam S. Mariæ de Fonce cum appendiciis suis, et homines ad altare ejusdem ecclesiæ pertinentes, ubicunque sint. Altare Despalz. Altare de Ascerpiniaco, cum appendiciis suis, et omni decima, de qua sacerdos eisdem altaribus deserviens habet in unoquoque anno, duos modios hiemalis annonæ, et unum modium avenæ. Decimam de Luy magnam et minutam. Decimam de Sancto Remigio de Ivery; et quidquid habuerunt Joannes de Brumes, et Hugo cognomento Punarque in altari et decima de Uveseli. Decimam de Maisiaco. Altare de Raoulcourt. Altare de Carcobio. Decimam de Armenteria et de Cursabro. In decima de Cugny unum modium hiemalis annonæ de elemosyna Hugonis de Magny. Dimidium modium frumenti, de Terragiis de Ton, de elemosyna Joannis Christion. Unum modium hiemalis annonæ apud Asunliz, de elemosyna Guidonis de Conce. Quidquid Joannes de Ulcheio cognomento Vicecomes possidebat in terragiis de Ulanzi, et nemore. Decimam de Sarmasia, et de Ciriaeo magnam et minutam. Omnem magnam de partibus decimam, et tertiam partem minutæ decimæ. Decimam de Berciaco Sancti Basoli. Decimam de Bernerda, et omnem tractum. Decimam de Griesolis, et de Raoulcourt. Unum modium frumenti

in decima de Aucensvilla, de eleemosyna Lisiardi Teuvagia de Lasteli; et omnem censum de omnibus masuris, quæ sunt in atrio, et quod habetis in altari de Duro magno omni die tres partes oblationum omnium, quarta autem sacerdotis est, cum oblatione nummi et candelæ die Dominica pro pane benedicto, et cum oblatione nubentium post missæ celebrationem, cum oblationibus etiam et benedictione peregrinantium, et quidquid mulier purificanda manu sua obtulerit. De minutis decimis, vino scilicet, fabiis, pisis, lana, lino, feno, pecudibus et volatilibus, vos tres partes, presbyter autem quartam; de magna vero decima vos septem partes et omnem tractum habetis, presbyter vero octavam, exceptis decimis Caltararum comitis, de quibus sacerdos nihil accipit; tres partes omnium candelarum, quæ per totum annum offeruntur, excepta illa Dominicali candela quæ sacerdotis est. Si vero incensum vel candela in ecclesia deficiunt, seu defecerint, de communi oblatione comparabuntur. Quidquid etiam Petrus de Noroy apud Vismolin. possidebat, et modium unum vini apud Palie, viginti solidos ad Bac. Apud Pontuert unum modium annonæ, medietatem frumenti et reliquum avenæ, de eleemosyna Ailardi Armigeri. Quidquid de Brenna habebat apud Berniacum et apud Crucem, altare scilicet cum appendiciis suis, et homines ad altare pertinentes cum universis consuetudinibus quas ei debebant. Apud Longam-villam quidquid habebat præter capita hominum. Apud Cresanciacum, quidquid habebat in Briennensi pago. Allodium suum de curte Roberti, allodium de Werdon et omnia ipsis allodiis, in hominibus, feminabus, terris, pratis, aquis, molendinis et sylvis pertinentia, et manum firmam de Janvillari, villam scilicet cum omnibus appendiciis suis. Apud Roncherias in decimis magnis et minutis duas partes; in villa de omnibus redditibus et proventibus, quoquo modo evenerint, tertiam partem; in nemoribus vero et pascuis ad villam pertinentibus, ubicunque sint, tertiam partem, exceptis masuris, quarum census singulariter vester est, et masura cum omni-modi justitia. Partem villæ propriæ vestræ quæ incipit a domibus, quæ sunt subter viam quæ subjacet domui vestræ, et tendit usque ad viculum illum qui vertitur ad fontem Uberti; ex alia vero parte vertitur per publicum aggerem qui tendit Castellionem usque ad nemus de Campo-vicini, et inde per fossatum quod dicitur Brunchildis tendit usque ad fontem Boel, inde autem revertitur usque ad angulum antiqui nemoris, quod est ad exitum villæ versus Castellionem, et ecclesiam de Sancto Fidolo cum omnibus pertinentiis suis, sicut eam de donatione bonæ memoriæ Philippi, quondam Trecensis episcopi, rationabiliter possidetis. Item apud Sanctum Fidolum, quod vobis et ecclesiæ vestræ, bonæ memoriæ comes Theobaldus, et filius ejus Hugo quondam Trecensis comes in eleemosynam pia concessione dederunt, sicut in eorum scripto au-

thentico continetur, cum his quæ in altari de Sincourt et Toncourt possidetis. Libertatem villæ vestræ in qua ecclesia vestra fundata est, sicut eam quondam Theobaldus comes antiquior, et postmodum filius ejus comes Stephanus vobis pia concessione donarunt. Altare quoque de Misiaco cum magna et minuta decima. Libertatem villæ de Ulcenis ab Hugone Trecensi comite vobis concessam. Altare et personatum de Glivoliis cum omnibus appendiciis suis. Apud Roncherias terragia de Carturagio vestro sine parte militis et vice comitatum ejusdem villæ, terragia, et census et omnem plenariam justitiam ejusdem vicecomitatus sine militis reclamazione vel advocazione. Sane novalium vestrorum quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum, nullus a vobis decimas exigere vel extorquere præsumat.

Liceat vobis clericis vel laicos e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eos absque contradictione aliqua retinere. Cum generale autem interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina celebrare. In parochialibus vero ecclesiis, quas tenetis, liceat vobis sacerdotes eligere et diocesanis episcopo præsentare, quibus, si idonei fuerint, episcopus curam animarum committat, et ei de spiritualibus, vobis autem de temporalibus debeant respondere. Libertates præterea et immunitates antiquas, et rationabiles consuetudines monasterio vestro concessas, et hactenus observatas ratas habemus et eas futuris temporibus illibatas manere censemus. Chrisma vero, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes clericorum seu monachorum, qui ad sacros ordines fuerint promovendi, a diocesanis suscipiatis episcopo, siquidem catholicus fuerit, et gratiam atque communionem apostolicæ sedis habuerit, et ea vobis gratis et absque pravitate aliqua voluerit exhibere; alioqui liceat vobis quemcunque malueritis adire antistitem, qui nostra fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Sepulturam præterea illius loci liberam esse decernimus ut eorum quoque devotioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati fuerint vel interdicti, nullus obsistat, salva tamen justitia ecclesiarum illarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Quia vero decimæ tam veteri quam nova lege ministris ecclesiarum sunt concessæ, auctoritate apostolica prohibemus ne ullus laicus a vobis decimas exigere vel extorquere præsumat. Prohibemus etiam ne cui liceat infra terminos parochiarum vestrarum ecclesiam vel oratorium sine assensu diocesanis episcopi, et abbatis et capituli Cluniacensis, de novo construere, salvis tamen privilegiis Romanorum pontificum. Inhibemus etiam ne ecclesias, aut terras, seu quodlibet beneficium Ecclesiæ vestræ ullatenus liceat alicui personaliter dari, sive alio modo alienari, sine consensu totius capituli,

aut majoris et sanioris partis. Si quæ vero donationes, aliter quam dictum est, factæ fuerint, eas irritas esse censemus.

Paci quoque et tranquillitati vestræ paterna sollicitudine providere volentes, auctoritate apostolica prohibemus, ut infra clausuras locorum seu gran-giarum vestrarum nullus violentiam vel rapinam furtumve committere, ignem apponere, hominem capere vel interficere aliqua temeritate præsumat. Locus autem ipse cum omnibus pertinentiis suis, sicut hactenus fuisse cognoscitur, sub Cluniacensis monasterii obedientia et subjectione perpetuo constat.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum fas sit præfatum locum temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel abbas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate, et diocæsani episcopi canonica justitia.

Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum satisfactione congrua correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini Relemporis nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Amen. Amen.

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Theodinus Portuensis et Sanctæ Bartinensis sedis episcopus.

Ego Henricus Albanensis episcopus.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus.

Ego Joannes presbyter cardinalis S. Mariæ trans Tiberim tit. Calixti.

Ego Pandulphus tit. duodecim Apostolorum.

Ego Albinus tit. S. Crucis in Jerusalem presbyter cardinalis.

Ego Melior presb. card, SS. Joannis et Pauli tit. Pammachii.

Ego Ardicio diac. card. S. Theodori.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diaconus cardinalis.

Ego Sofredus S. Mariæ in Via Lata diac. cardinalis.

Ego Rolandus S. Mariæ in Porticu diaconus cardinalis.

Ego Petrus diaconus cardinalis S. Nicolai in Carcere Tulliano.

Ego Radulphus S. Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis.

Datum Veronæ per manum Transmundi S. R. Ecclesiæ notarii, xvii Kalendas Januarii, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1185, pontificatus autem domni Urbani papæ anno primo.

V.

Privilegium per quod confirmat omnia bona et jura prioratus B. Mariæ Montis-Desiderii ord. Clun., Ambianensis diocæsis.

(Veronæ, Dec. 16.)

[*Bullar. Cluniac., 87.*]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis BERENGARIO priori ecclesiæ Sanctæ Mariæ Montis-Desiderii ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Religiosam vitam eligentibus apostolicum convenit adesse præsidium, ne forte cujuslibet temeritatis incursus aut eos a proposito revocet aut robur (quod absit!) sacræ religionis infringat. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus et ad exemplar felicitis recordationis Alexandri papæ prædecessoris nostri præfatum Ecclesiam in qua divino mancipati estis obsequio sub beati Petri, et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus, imprimis siquidem statuentes ut ordo monasticus qui secundum Deum et beati Benedicti Regulam atque institutionem Cluniacensium fratrum institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur: præterea quas-cunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium in præsentiarum juste et canonice possidet aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

Locum ipsum in quo præscripta ecclesia sita est, cum omnibus pertinentiis suis, ecclesiam videlicet Beatæ Mariæ cum tredecim præbendis quas solebant habere canonici sæculares, illamque quam olim habuerant magistri scholarum in castro Montis-Desiderii, qui scholas regebant, vel pro ipsa præbenda triginta solidos Proviensenses, regimen scholarum, oleum unctionis, ecclesiam Sancti Petri cum atrio, et decima et censu, decem et septem solidorum quæ singulis annis presbyteri illius ecclesiæ solvere debent. De oblationibus vero altaris Sancti Petri jam a multis annis statutum est quinque partes earum quæ scilicet ad missas pro vivis offeruntur, monachis, sexta vero pars presbyteris cederet; de his autem quæ ad missas pro defunctis veniunt media pars monachorum, altera vero presbyterorum esset, quod etiam ne ab aliquo mutaretur bonæ memoriæ Guarinus Ambianensis episcopus sub anathemate interdixit. Ecclesiam Sancti

Sepulcri cum altari et atrio et decima, ecclesiam de Ficurlicurte cum altari et atrio et decima, ecclesiam de Villa cum capella du Masnil cum altaribus et atris et decimis, ecclesiam quoque de Nova-Villa cum altari et atrio et tota decima, ecclesiam de Freteio cum altari et atrio et tota decima, ecclesiam de Souvillier cum capella de Aubevillier, quæ subjecta est cum altaribus atris et decimis, ecclesiam de Dommalich cum altari et atrio et decima, ecclesiam de Domna Petra cum altari et atrio et decima; ecclesiam de Brachi cum altari, atrio et tota decima, ecclesiam de Contorio cum altari et atrio et tota decima, medietatem ecclesiarum Anethi et de Feneriis et altarium et minutarum decimarum; ecclesiam de Calis cum altari et atrio et duobus partibus totius majoris decimæ et tota minuta, ecclesiam de Curte Dominica cum altari et atrio totaque minuta decima; item villam Curcellis cum appendiciis suis, apud Montis-Desiderium molendinum de Ponte. Et singulis hebdomadibus tres denarios Viromandensis monetæ ad teloneum panis, apud Furcemviller totum allodium in terris et in nemoribus quod dedit Elizabeth Rabies, item decimam de Spateris per manum venerabilis fratris nostri Odonis Belvacensis episcopi, petitione Radulphi Viromanduorum comitis, necnon Yvonis Suesionensis comitis a vobis susceptam. Item in episcopatu Ambianensi, majorem decimam de Septem Fortis, duodecim modios frumenti ad molendinum novum de elemosyna Roberti de Tornella et Petri patris sui et redditus segetis de Corrobeis apud Contorium, molendini superioris medietatem et inferioris et aquæ et maris ad jus ipsius pertinentis, apud le Plessis Radulphi vituli, tres partes terragii de Gay, silvam de Surella cum fundo et decima illius, apud Mentis Desiderium medietatem molendini cognomento Engelrani; sane novalium vestrorum quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive nutrimentis animalium vestrorum, nullus a vobis decimas exigere aut extorquere præsumat.

Liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eos absque contradictione aliqua retinere. Cum vero generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis, clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, submissa voce divina officia celebrare. In parochialibus ecclesiis quas habetis, liceat vobis sacerdotes eligere et diocesano episcopo præsentare, quibus, si idonei fuerint, episcopus animarum curam committat, ut ei de spiritualibus, vobis autem de temporalibus respondeant. Libertates et immunitates, antiquas consuetudines eidem monasterio rationabiliter concessas et hactenus observatas ratas habemus easque futuris temporibus illibatas manere censemus; chrisma vero, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes clericorum seu monachorum qui ad sacros ordines sunt promo-

A vendi a diocesano episcopo suscipiatis, siquidem catholicæ fuerit, et gratiam atque communionem apostolicæ sedis habuerit et ea vobis gratis et absque pravitate aliqua voluerit exhibere; aliaqui liceat vobis quemcumque malueritis adire antistitem qui nostra fultus auctoritate quod postulatis indulgeat; sepulturam præterea ipsius loci liberam esse decernimus ut eorum quoque devotioni et extreme voluntati qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obstat, salva tamen justitia illarum ecclesiarum, a quibus corpora mortua assumuntur. Prohibemus etiam ne cui liceat intra terminos ecclesiarum vestrarum ecclesiam vel oratorium sine assensu diocesani episcopi et abbatis et capituli Cluniacensis de novo construere, salvis tamen privilegiis Romani pontificis. Quia vero decimæ tam veteri quam nova lege ministris ecclesiarum noscuntur esse concessæ; sub anathematis interminatione prohibemus, ne ullus laicus a vobis decimas exigere aut extorquere præsumat; inbibemus etiam ne ecclesias aut terras seu quodlibet beneficium Ecclesiæ vestræ ullatenus liceat alicui personaliter dari sive alio modo alienari sine consensu totius capituli aut majoris vel sanioris partis. Si quæ vero donationes aliter quam dictum est factæ fuerint, eas irritas esse censemus.

B Paci quoque et tranquillitati vestræ paterna sollicitudine providere volentes, auctoritate apostolica prohibemus ut intra clausuram locorum seu grangiarum vestrarum nullus violentiam vel rapinam vel furtum committere, ignem apponere, hominem capere, vel interficere aliqua temeritate præsumat; locus autem ipse cum omnibus pertinentiis suis, sicut hactenus fuisse cognoscitur, sub Cluniacensis monasterii obedientia et subjectione perpetuo consistat.

C Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatam ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas minuere, retinere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed illibata omnino et integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate et diocesani episcopi canonica justitia.

D Si qua ergo ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Theodorus Portuensis et Sanctæ Rufinæ sedis apostolicæ episcopus.

Ego Henricus Albanensis episcopus.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus.

Ego Joannes presbyter cardinalis tituli Sancti Marci.

Ego Laborans presbyter cardinalis Sanctæ Mariæ trans Tiberim.

Ego Paulus sola Dei permissione presbyter cardinalis tituli Sanctorum duodecim Apostolorum.

Ego Albinus tituli Sanctæ Crucis in Jerusalem presbyter cardinalis.

Ego Melior Sanctorum Joannis et Pauli tituli Sancti Pammachii.

Ego Ardello diaconus cardinalis tituli Sancti Theodori.

Ego Gratianus cardinalis tituli Sanctorum Cosmæ et Damiani.

Ego Goffredus diaconus cardinalis Sanctæ Mariæ in Via Lata.

Ego Rolandus diaconus cardinalis Sanctæ Mariæ in Porticu, tituli Sancti Nicolai in Carcere Tulliano.

Ego Radulphus Sancti Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis.

Datum Veronæ per manum Transmundi sanctæ Romanæ Ecclesiæ notarii, xvii Kalendas Januarii, Indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1185, pontificatus vero domini Urbani papæ tertii, anno primo.

VI.

Ad [Sicardum] electum Cremonensem et abbatem S. Laurentii.

(Veronæ, Dec. 18.)

[TIRABOSCHI, *Storia di Nonantola*, II, 310.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Cremonensi electo (2) et abbati Sancti Laurentii, salutem et apostolicam benedictionem.

Conquerente dilecto filio nostro A. archipresbytero de Poliniano accepimus, quod dilectus filius noster Nonantulanus abbas capellam Sancti Georgii de Monticello ad plebem ejusdem jure spectantem irrationabiliter detinere contendit. Ideoque causam ipsam vestræ sollicitudini committentes, discretionem vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus partibus ad præsentiam vestram convocatis, et rationibus hinc inde plenius auditis et cognitis, causam ipsam appellatione remota sine canonico terminetis, cogentes partes nostram adire præsentiam et auctoritate nostra iudicium quod tuleritis observare.

Datum Veronæ, xv Kal. Januar.

(2) Il vescovo eletto di Cremona qui indicato e il celebre Sicardo autor della Cronaca pubblicata dal Muratori (*Script. Rer. Ital.*, vol. VII, p. 521.) Egli stesso sotto l'anno 1185, dice che in quell'anno fu eletto vescovo Questo breve ci mostra, che a' 18

VII.

Assignmentem decimarum factam ecclesiæ S. Sylvestri Venetæ, a Marco, episc. Castellano, confirmat.

(Veronæ, Dec. 18.)

[CORNELIUS, *Eccles. Venet.*, III, 80.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio DOMINICO MINOTO plebano Sancti Sylvestri, salutem et apostolicam benedictionem.

Quæ a fratribus episcopis sunt inviolabiliter statuta etiam firma debent et illibata manere, et ne processu temporis et temeritate aliqua immutentur scripto convenit apostolico communiri. Sicut autem in authentico scripto venerabilis fratris nostri M. episcopi Castellani comperimus tuæ devotionis, et ecclesiæ tuæ curæ commissæ utilitatis intuitu idem episcopus tibi et successoribus tuis quartam partem decimarum parochiæ tuæ concessit, ut eam valeas sine alicujus contradictione percipere, et inter clericos ejusdem ecclesiæ pro uniuscujusque merito dispensare quarta sibi et successoribus suis integre reservata. De parte vero pauperum medietatem cum fratrum tuorum consilio dividendam inter pauperes parochiæ tuæ reliquit, medietatem reliquam te, cum clericis tuis præbente consensum ipsi episcopo, et successoribus suis pro multitudine pauperum maxime nobilium venientium ad ecclesiam suam conferri præcepit. Verum de quarta parte quæ restorationi ecclesiæ est deputata quartam sibi et successoribus suis pro matricis ecclesiæ utilitate perpetuo reservavit. Alias vero partes ejusdem quartæ tibi et successoribus tuis pro reficiendis ecclesiæ tuæ fabricis atque libris aliisque necessitatibus statuit conferendas. Hanc igitur concessionem sicut ab eodem episcopo facta est et tam ab ipso, quam a venerabili fratre nostro H. Gradensî patriarcha scripto authentico confirmata præsentis scripti pagina roboramus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Veronæ, xv Kal. Januarii, pontificatus nostri anno primo.

ANNO 1185-1186.

VIII.

R[adulpho], episcopo Andegavensi, M[auritto] electo Nannetensi et abbati Foarciensi mandat, ut abbatem S. Melanii Redonensem, a comite creatum contra privilegium fratrum Salmuriensium, expellant.

(Veronæ, Dec. 10.)

[MORICE, *Mémoires pour servir à l'hist. de Bretagne*, I, 703.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, vene-

di Decembre non era ancor consecrato; se pur esso deesi riferire all'anno 1185, perciocche anche appartenere all'anno seguente, in cui Urbano III continuo a trattarsi in Verona. Ma non e verisimile, che si differisse tant'oltre la consecrazione del vescovo.

rabili fratri R. Andeg. episcopo, et dilectis filiis M. Nannetensi electo et abbati Foarcensi, sal. et apost. ben.

Dilecti filii nostri abbas et fratres S. Florentii Salmuriensis, transmissa nobis conquestione, monstrarunt quod cum statutum sit et antiquitas observatum, ut decedente abbate S. Melanii Redonensis, monachi ejus loci, si forte in suo collegio idoneus inventus non fuerit, de claustris S. Florentii abbatem sibi assumant, defuncto abbate jam dicti monasterii S. Melanii, unum de suo collegio canonicè elegerunt; quem comes Britanniae moleste submovens, et electionem ipsam pro suo volens arbitrio usurpare, tot predicto capitulo molestias et injurias irrogavit, quod predictus electus ipsi electioni cedere prælegit, quam monasterium occasione sua, prædicta gravamina sustineret; cumque monachi de eodem, sive de S. Florentii monasterio abbatem sibi vellent eligere, comes nequaquam prima vexatione contentus, contradicentibus fratribus, contra consuetudinem antiquam, et utriusque dignitatem Ecclesie, quemdam alterius cœnobii monachum in Ecclesiam ipsam violenter intrusit; unde nonnulli ex monachis ipsius Ecclesie, ne institutioni jam dictæ acquiescere viderentur, ex ipso monasterio ad Salmurense cœnobium confugerunt. Volentes igitur jam dicto monasterio pastoralis sollicitudine providere, discretionis vestræ mandamus atque præcipimus, quatenus ad idem monasterium accedentes inquiratis super his omnibus veritatem; et si vobis de prædicta intrusione constiterit, intrusum ipsum ab eadem ecclesia, omni gratia et timore postposito, sine appellacionis obstaculo removens, jam dictum monasterium faciatis de alia persona idonea, secundum antiquam et rationabilem consuetudinem hactenus observatam, per electionem canonicam ordinari; ita quod si fratres ejusdem loci convenire nequiverint, vos illum præficiatis auctoritate apostolica in abbatem, quem conversatione pariter et doctrina magis videritis approbatum, et in quem vota convenerint majoris et sanioris partis, etc. Quod si omnes his exsequendis nequiveritis interesse, tu frater episcope, cum reliquo ea nihilominus exsequaris.

Datum Veronæ, iv Idus Decembris.

IX.

Bulla qua confirmat sententiam latam per Robertum archiepiscopum Viennensem et Hugonem abbatem Bonævallis super controversiis existentibus inter Arducium episcopum et Willelmum comitem.

(Veronæ, Dec. 10.)

[Spon, *Histoire de Genève*, II, 41.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri NANTELLINO Gebennensi episcopo, salutem et apostolicam benedictionem.

Ex tenore authentici scripti nobis innotuit, quod cum discordia quæ super bannis et justitiis ecclesie tuæ et hominibus adventitiis vel aliis ad civitatem pertinentibus inter bonæ memoriæ Arducium ante-

cessorem tuum et Willelmum comitem Gebennensem emergerat, venerabilis frater noster Robertus archiepiscopus Viennensis et dilectus filius Hugo abbas Bonævallis suscepissent de assensu partium terminandam. Comes jurejurando et in verbo veritatis episcopus promiserunt eorum arbitrium inviolabiliter observare. Multi etiam obsides de recipiendo et æservando arbitrio juraverunt. Veritate itaque diligenter inquisita, decreverunt ut recordationes olim factæ per homines ecclesie atque comitis, et eorundem juramento firmare perpetuo inviolabiliter observentur. Unde quoniam, ut majorem habeat firmitatem arbitrium ipsum, scripto nostro postulas roborari, tuis justis postulationibus annuentes, illud sicut in scripto authentico continetur, auctoritate apostolica confirmamus et præsentis scripti patrocinio communimus. Ejus vero talis est tenor:

In nomine Domini nostri Jesu Christi. Ego Robertus Viennensis ecclesie archiepiscopus, et ego Hugo abbas Bonævallis, causæ quæ vertebatur inter Arducium Gebennensem episcopum et Willelmum comitem, delectione utriusque partis cognitores constituti, recepto etiam jurejurando a comite et firma promissione in verbo veritatis ab episcopo, et multis ex utraque parte receptis obsidibus, eandem controversiam de bannis et justitiis Gebennensis ecclesie, et de omnibus adventitiis vel aliis ad eandem civitatem pertinentibus, ordine judicario terminavimus in hunc modum: Exhibitis nobis ab episcopo scriptis, primum quidem gloriosi domini nostri imperatoris Frederici, de regalibus ejusdem civitatis, per judicium in solemnibus curia habitum, et ejusdem domini nostri sigillo, cum maximorum et plurimorum testium subscriptione firmatum, eidem episcopo restituitis et confirmatis, ac deinde aliis scriptis de transactionibus inter episcopum Humbertum Gebennensem et comitem Aymonem, et inter eum qui nunc possidet, Arducium episcopum et comitem Amedæum factis, et sigillis prædicti Humberti comitisque Aymonis primo scripto firmato, secundo quoque firmato sigillis venerabilium archiepiscoporum, Eradii Lugdunensis et Stephanii Viennensis, idoneis etiam testibus multis de veritate eorundem scriptorum et forma transactionis, similiter etiam de transactione per venerabilem archiepiscopum Petrum postmodum facta, diligenter examinatis, atque susceptis legitime, allegationibus etiam utriusque partis cum omni diligentia auditis atque discussis, assidentibus nobis, venerabilibus episcopis Joanne Gratianopolitano, J. Alpensi, Stamesiensi, G. Habundantino, W. de Siz, J. Intermontano, Bro. olim abbate Sancti Mauricii, prioribus quoque Carthusiensis ordinis, de Repausatorio, de Valons, de Pomerio, de consilio et assensu eorum, justitia mediante decrevimus, ut earundem chartarum auctoritas inviolabilis perseveret, et per omnia fides debeat adhereri; adjudicavimus proinde, et firma auctori-

tate perceperimus ut recordationes olim factæ per homines episcopi esse. Et comes in Geneva nullos homines capere debet: hospitalitatem, placitum generale, forationes vini, et totum Rippale, Coroadam et mutationes domorum, si dominus mortuus fuerit, debet ut dominus possidere: forum totius villæ et justitiam fori similiter. Comes quoque per se, vel aliquem de suis, in pascuis Gebennensibus, nullas equitaturas capere debet; monetam in manu solius episcopi esse, etsi monetam falsam, quod absit! monetarii fecerint, non nisi jussu episcopi comes justitiam faciat; si quis vero latro captus fuerit, ipsum et omnia ejus episcopus habere debet; si autem episcopus eumdem latronem damnare decreverit, comiti reddat, ut justitiam faciat; statio comitis Gebennis, in cognitione episcopi sit, ita tamen ut comes et familia ejus, ecclesiæ et civibus, et ecclesiasticis rebus non noceant, et radinconia sua, per vim alicui non ponat; et cum recesserit, nisi ad pacem creditoris non dimittat. De cætero super muro novo, quem Willelmus comes construxerat extra castrum, per legitimos testes certissime coram nobis probatum est, quod per reverendissimum virum supradictum archiepiscopum P. Tharentasiensem in transactione per eum facta inter episcopum Ardutium Gebennensem et comitem Amedæum definitum est, et sub excommunicatione prohibitum, ne extra murum veterem castri, aliquis usquam murus construatur, et constructus extra veterem demoliretur; propter quod in nostri quoque judicii sententia dictum est et definitum, ut idem murus demoliat, et nullas contra prædictam transactionem et tanti pontificis excommunicationem, extra veterem murum castri deinceps ædificetur. Allegavit revera comes Willelmus justitias latronum et adulterorum, se per longa tempora et patrem suum accepisse et tenuisse, quod episcopus et Gebennensis ecclesia non constebatur, et quia per transactionem factam primo inter Humbertum episcopum et Aymonem comitem, coram Viennensi archiepiscopo, postmodum etiam secundo per transactionem factam inter Amedæum comitem et Ardutium Gebennensem episcopum, coram venerabilibus archiepiscopis Lugdunensi et Viennensi; tertio etiam coram Tharentasiensi in qua expressum fuit, post excommunicationem factam, de muro, ut supra dictum est, ut priora placita inviolabiliter tenerentur, longæva illa possessio et si esset, interrupta toties fuit, eam, ei non posse prodesse judicavimus, et in omnibus, sicut supra dictum est, bannum totius Genevæ, et reliqua superius scripta, patres nostri supradicti ecclesiæ Gebennensi adjudicaverunt, et ipse Willelmus comes totius civitatis dominium, ad Gebennensem ecclesiam confessus est; et quod ibidem habet, ab episcopo tenere. Additum est etiam in sententia, quia comes Willelmus contra omnem rationem occasione criminum, in quosdam regulares et clericos, etiam manus injecerat, et in eccle-

siarum patrimonia, ne amplius occasione criminis, furti, homicidii, vel alterius, in regulares vel ecclesiarum patrimonia, vel in bonis mobilibus, manus injiciat, vel injici faciat; nec in clericos etiam sæculares, qui sunt in Gebennensi comitatu, donec culpa episcopo manifestata fuerit et probata, et ipsi ab episcopo exauctorati fuerint vel degradati. Testes hujus sententiæ omnes prædicti, et de clericis Gebennensis ecclesiæ, isti, Pontius sacrista, Nantelinus præpositus, Bartholomæus decanus, Pontius de Saisireu decanus, Anselmus de Villonay, Petrus de Dorchia, Roso de Confignon, Freuvarus, Guitbertus, Giroldus de Villeta, Willelmus Jospergue, Petrus Bauconus, et alii clerici; et de laicis, Boemundus Laurentius, Mauritius Jordanus, et alii multi. Hanc sententiã comes Willelmus sic a nobis prolatam suscepit, et observare promisit coram nobis duobus, et suprascriptis tribus episcopis, aliis quoque personis, pene universis militibus, quoque Amedæo, fratre comitis, Willelmo de Nangeio, Petro de Cletis, Willelmo de Festerna, Willelmo de Graisie, Willelmo de Altavilla, Guidone Bressenco, Willelmo Turumberti, Willelmo de Ayma et aliis multis. Lata est hæc sententia in oppido de Aquiranno ab Incarnatione Domini millesimo centesimo octuagesimo quarto, præside in sancta Romana Ecclesia beatissimo papa Lucio III, imperante glorioso Frederico semper Augusto. Scripta est præsens per manum Petri notarii Viennensis, de præcepto nostro, et diligenter examinata, nostris et aliarum personarum munita sigillis. »

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Veronæ, 11 Id. Decembris.

X.

Sententiam ab episcopo Laudensi et Martino præposito latam, ut « duæ partes decimæ de terris, quæ sunt in curte Portus-Albaræ, » canonicis Placentinis persolvantur, confirmat.

(Veronæ, Dec. 30.)

CAMPI, *Hist. di Piac.*, II, 368.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis præposito et canonicis Placentinis, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum inter vos et Vicinum archipresbyterum Ecclesiæ Portus-Albaræ super duabus partibus decimæ de terris, quæ sunt in curte Portus-Albaræ, seu infra confinia ejus, fuisset olim controversia suscitata, venerabilis frater noster Laudensis episcopus, et dilectus filius Martinus majoris Ecclesiæ præpositus, causam ipsam rationibus hinc inde auditis et cognitis, ex delegatione sedis apostolicæ terminarunt, memoratum archipresbyterum in duas partes decimæ supradictæ, vobis de cætero persol-

veritas per diffinitivam sententiam condemnantes. A et Nigram-Paludem, et apud Landam et apud Rosigneium, terram Osberni dapiferi apud Marceium cum dimidia acra terræ quæ fuit Juclin, terram quæ fuit Willelmi filii Emmæ et prata quæ ibi habetis, decimas omnium molendinorum Alani de S. Petro, decimam molendini Henrici de S. Petro, decimam molendini de Caranceio, sextam partem molendini de Nigra-Palude, vineas et terram et piscariam quas habetis apud S. Joannem, terram et prata quæ habetis apud S. Ligerium, tertiam partem molendini cum terra quam habetis apud Cambas, præbendas decedentium canonicorum Abrincensium per annum sicut chartæ inde factæ testantur, dimidiam partem decimarum totius parochiæ Domville, duas garbas decimarum de toto B feodo Willelmi de Sancto Joanne apud Grimovillam, in Constantiensi episcopatu ecclesiam Sanctæ Mariæ de Tourvilla cum omnibus pertinentiis suis, ecclesiam Sancti Georgii de Raiz cum pertinentiis suis, ecclesiam Sancti Martini de Tribehou cum omnibus pertinentiis suis, ecclesiam Sancti Petri de Mesnileio Guildouin, decem acras terræ apud Tsnanvillam, ex donatione R. de Allevilla; apud Cambas, duas masuras terræ de donatione G. de Cantepia; apud Clincampum, unam masuram ex donatione Dionysii: apud Angeium in feudo Gaufridi de Bosco, decem solidos Andegavenses, ex donatione R. filii Radulphi et Philippæ uxoris suæ; apud Abrincas, unam acram vineæ cum prescario in Messiomore de dono Willelmi Abrincensis archidiaconi; apud Moncatum, septem quarteria frumenti in masura R. de Pratis, cum una acra terræ au doit Wasme, septem quarteria frumenti apud Grimovillam in masura Radulphi de Monasterio cum una acra terræ et quinque perticis ad magnam Crucem, ex donatione W. de S. Joanne et G. uxoris suæ, unum quarterium siliginis in decima Dominici Rogerii de S. Georgio, ex dono ipsius R. apud Curvam Fossam, decimam totius nemoris ejusdem loci, sive in pascuis, sive in venditione lignorum cum quadam parte nemoris in Dominico sicut divisæ demonstrant; apud Grippum decimas omnium reddituum ad idem castrum pertinentium, cum decima feriæ ejusdem villæ, ex dono Asculfi de Suligneio; apud Viriam, unum quarterium frumenti in masura Regeri de campis extra portam, ex dono Albini; in terra Ogeri de Nuilleio, unam minam frumenti de dono Geldoin Cati; apud Dragouillam, unum quarterium frumenti in masura Penerel, de dono Roberti de Perseio; apud Rochellam, septem quarteria frumenti, ex dono Roberti Heriz et Rogeri filii sui post decem prima reddenda vobis apud montem Aquilam, unam acram terræ de dono Malefonti et fratrum suorum; apud Crolum, tres solidos Cenomanenses de dono Willelmi de Magneio, quos et annuatim reddere solebatis; apud Canceium, tria quarteria frumenti de terra quam solet tenere G. Mandarius in Manerio Sancti Nicolai; in bosco Rogeri, unam minam frumenti de dono Willelmi

ANNO 1186

XI.

Privilegium pro monasterio S. Trinitatis Lucernensis
(diæc. Abrinc.).

(Veronæ, Jan. 11.)

[*Gall. Christ. nov.*, XI, 330.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis ANOTO abbati Sanctæ Trinitatis de Lucerna, ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris, regulariter sustinendis, in perpetuam memoriam.

Piæ postulatio voluntatis effectu debet proseguente compleri ut et devotionis sinceritas laudabiliter enitescat et utilitas postulata vires indubitanter assumat. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus et præfatam ecclesiam Sanctæ Trinitatis de Lucerna, in qua divino estis obsequio mancipati, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus. Imprimis siquidem statuantes ut ordo canonicus, qui secundum Deum et beati Augustini Regulam atque institutionem Præmonstratensium fratrum in eadem ecclesia institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona eadem ecclesia impresentiarum juste et canonice possidet aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis.

Locum ipsum in quo præfata ecclesia sita est cum omnibus pertinentiis suis, ecclesiam S. Joannis de Castro-Willelmi cum pertinentiis suis, ecclesiam S. Mariæ de Rochella cum pertinentiis suis, ecclesiam de Campeaux, ecclesiam de Angeio, ecclesiam de Monviron, ecclesiam de Sulligneio; duas garbas decimarum de terra Allani militis in parochia Sancti Petri, totum manerium quod habetis apud Crolum cum pertinentiis suis, totam terram quam habetis apud Lucernam cum molendino et nemore, totam terram quam habetis apud Abrincas cum vineis et torcularibus, terram quam habetis apud Sublineium

de Albigneo comitis; apud Fornes, duo quarteria *frumenti* in masura Joannis filii Arnulphi de Rua, et in masura Richardi Israel, de dono Radulphi de Fornes, apud sanctam Trinitatem de nemore, duas masuras terræ; ex dono T. Sancti Pancratii et H. filii sui apud Novam Villam, duos campos terræ, campum Marinum et campum Castellensem, ex dono Bertrandi et Philippi filii sui; apud Longam Villam, tres acras terræ, ex dono R. de Sancto-Leodegario; apud Nigram Paludem, totam moutam de terra Pellevilain, ex dono ejusdem R. filii sui; apud Grimovillam, unam acram terræ, ex dono Alani; apud Torvillam, unam masuram trium acrarum et dimidiam virgatam de dono Willelmi de Sancto Joanne; apud Heenvillam, decimam feræ ejusdem villæ et piscariæ; apud Torvillam, totum dominium suum de inter duas valles; apud Sanctum Loct, unam minam frumenti, ex dono Jordanis de Sancta Villa in molendino suo; apud Mortuam Feminam, totum feudum Gaufridi Maugier, ex dono Willelmi de Angervilla et B. uxoris suæ; apud Cortis, decimam salis totius redditus Radulphi de Fulgeriis, de dono ejusdem; apud Meurdraheriam decimam molendini ex dono Roberti Murdrac; ex dono Hugonis de Sancto Dionysio, tria quarteria frumenti in molendino ejusdem villæ; apud Grimovillam, duas garbas decimarum totius terræ Willelmi de Sancto Joanne; in eadem villa, ex dono ejusdem, apud Tribeho, masuram Willelmi Vassalli cum duabus acris terræ et unam piscariam advetulam et duas garbas decimæ totius feudi sui apud Tribou, de dono Ambrosii; apud Romeiam, duas garbas decimarum totius domini Willelmi et T. de Pisis et G. uxoris suæ; juxta Lucernam collem abbatiæ Lucernæ imminem, ex dono Roberti abbatis de monte Sancti-Michaelis, compositionem quoque inter vos et monachos montis Sancti Michaelis de periculo maris super ecclesia de Sancto Joanne et aliis tenementis vestris habitam, sicut sine pravitate facta est, et ab utraque parte recepta atque in instrumento publico facto exinde continetur auctoritate apostolica confirmamus.

Sane novalium vestrorum quæ propriis manibus vel sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum nullus a vobis decimas extorquere præsumat. Liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eos absque contradictione aliqua retinere. In parochialibus autem ecclesiis quas habetis, liceat vobis quatuor vel tres de canonicis vestris ponere, quorum unum diocæsano episcopo præsentetis, ut ei de spiritualibus, vobis autem de temporalibus et de ordinis observantia debeant respondere. Prohibemus insuper ne aliquis infra fines parochiarum vestrarum sine diocæsani episcopi et vestro assensu de novo ecclesiam vel oratorium ædificare præsumat, salvis tamen privilegiis Romanæ Ecclesiæ. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis januis, exclusis

A excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare. Ad hæc auctoritate apostolica prohibemus ne aliquis archiepiscopus vel episcopus aut eorum officialis in vos vel ecclesiam vestram excommunicationis, suspensionis aut interdicti sententiam sine manifesta et rationabili causa audeat promulgare, aut in vos vel ecclesias vestras novas, aut indebitas exactiones imponere. Sepulturam præterea ecclesiæ vestræ liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat, salva tamen justitia illarum ecclesiarum a quibus mortuorum corpora assumuntur.

B Obeunte vero te nunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus tibi qualibet surreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu vel fratrum pars consilii sanioris, secundum Dei timorem et beati Augustini Regulam providerint eligendum. Paci quoque et tranquillitati vestræ paterna in posterum sollicitudine providere volentes, auctoritate apostolica prohibemus ne aliquis infra fines locorum seu grangiarum vestrarum violentiam vel rapinam, seu furtum facere, ignem apponere, hominem capere vel interficere audeat. Prohibemus etiam ne alicui fratrum vestrorum, post factam in eodem loco professionem, fas sit absque abbatis sui licentia de eodem loco nisi arctioris religionis obtentu discedere; discedentem vero absque communium litterarum cautione nullus audeat retinere. Libertates vero et immunitates et rationabiles consuetudines et dignitates in ecclesia vestra hactenus observatas, ratas habemus, easque perpetuis temporibus illibatas permanere sancimus. Prohibemus etiam ne beneficium ecclesiæ vestræ collatum personaliter alicui, sine abbatis et capituli licentia conferatur.

C Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatam ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate et diocæsani episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove communita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, iramque divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniunt. Amen, amen.

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Chunradus Sabinensis episcopus et Mogontinensis archiepiscopus.

Ego Theodericus Portuensis Sanctæ Rufinæ sedis episcopus.

Ego Henricus Albanensis episcopus.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velligerensis episcopus.

Ego Joannes presbyter card. tit. Sancti Marci.

Ego Pandulphus presbyter card. tit. duodecim Apostolorum.

Ego Albinus presbyter card. tit. Sanctæ Crucis in Jerusalem.

Ego Melior presbyter card. Sanctorum Joannis et Pauli, tit. Pammachii.

Ego Adelardus tit. Sancti Marcelli presbyter card.

Ego Ardino diaconus card. Sancti Theodori.

Ego Gratianus Sanctorum Cosmæ et Damiani diac. card.

Ego Soffredus S. Mariæ in Via Lata diac. card.

Ego Rollandus Sanctæ Mariæ in Porticu diac. card.

Ego Petrus Sancti Nicolai in Carcere Tulliano diac. card.

Ego Radulphus Sancti Georgii ad Velum Aureum diac. card.

Datum Veronæ per manum Transmundi sanctæ Romanæ Ecclesiæ notarii, in Idus Januarii, indictione quarta, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domini Urbani papæ III anno primo.

XII.

Ad omnes episcopos. — De sui electione.

(Veronæ, Jan. 12.)

[Mansi, *Concil.*, XXI, 496.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus archiepiscopis, episcopis et dilectis filiis abbatibus, prioribus, et cæteris Ecclesiarum prælatibus, ad quos litteræ pervenerint, salutem et apostolicam benedictionem,

Cœlestis altitudo consilii firmam retinens in sua dispositione censuram, sacrosanctam Romanam Ecclesiam, ad cujus regimen sumus licet insufficientes assumpti, supra petram fidei soliditate fundavit: illud ei tribuens in apostolicæ confessionis fortitudine firmamentum, cui nec procella turbinis, nec prævalere possit spiritus tempestatis. Unde ipsa universalis mater Ecclesia usque ad consummationem sæculi manentem secum retinens Salvatorem, ita, juxta canticum Salomonis, quem dilexit amplectitur (*Cant.* III), ut pro nulla rerum varietate, vel temporum, ab unitate suæ fidei vel pietatis proposito separetur. Licet enim vel crebra decedentium mutatione pastorum in varia discrimina frequenter inciderit, vel per mundanæ malignitatis incursum, persecutiones innumeras pertulerit et labores; nunquam tamen eam gratia divina deseruit, quominus

A robur ejus in qualibet tentatione proficeret, et inde obtineret spei suæ gaudium, unde susceperat fidei firmamentum. Sic igitur ante paucos hos dies faciente cum ea Domino signum in bonum, quamvis ipsam de transitu pii Patris Lucii non modicus dolor tristitiaque turbavit; statum tamen ejus in unitate Spiritus et vinculo pacis divina providentia conservavit, ut post vespertinos fletus, lætitia matutina succederet, et ipsa velut columba pulcherrima suis lætificata gemitibus, sine ruga prorsus et macula candoris sui pulchritudinem retineret. Defuncto siquidem piæ recordationis Patre ac prædecessore nostro domino papa Lucio, et reverendissimo ejus corpore honorifice tumulato, habitus est a fratribus de successoris electione tractatus: in quo tanta fuit unitas omnium, tantaque adinvicem concordia singulorum, ut ille intelligatur operatus in eis, in cujus manu corda sunt omnium, et per quem adunatur diversitas animorum. Cæterum cum plures essent in Ecclesia Dei viri venerabiles et prudentes, in quo eorum vota concurrere consultius, ut credimus, et dignius potuissent, ad insufficientiam nostram oculos intenderunt: et factum est, sicut Domino placuit, ut nos, quibus ad dignitatem tantæ fastigium nec vires nec merita suffragantur, in Patrem sibi elegerint et pastorem. Nos autem licet nobis consilii propriæ infirmitatis essemus, ita ut crederemus eorum proposito non immerito resistendum, ne tamen ex dilatione negotii vel pertinacia reluctandi aliquod in Ecclesia periculum proveniret, consensimus, licet invitati, injuncti oneris subire laborem, ab eo sperantes dirigi gressus nostros, qui beato Petro in fluctibus naviganti et fiduciam præstitit ut in mare descenderet, et potenter occurrit ut dubitans non periret (*Matth.* XIV). Nunc igitur in eo loco et officio constituti, in quo valde indigemus omnium fidelium suffragiis adjuvari, ad vos tanquam ad speciales Ecclesiæ Romanæ filios cum fiducia et securitate recurramus, vosque benedictionis apostolicæ prævenientes alloquio, litteris familiaribus admonemus, rogamus attendentius, et exhortamur in Domino, quatenus transitum supradicti Patris et domini nostri Lucii devotis orationum suffragiis prosequentes, fidem et devotionem, quæ nobis pro reverentia beatorum Petri et Pauli apostolorum et apostolicæ sedis communiter debetur ab omnibus, vos specialiter impendatis, ita quod ex hoc et a Deo præmium consequi, et majorem semper gratiam valeatis in oculis nostris et totius Ecclesiæ promereri.

Datum Veronæ, secundo Idus Januarii.

XIII.

Ad B [alduinum] Cantuariensem archiepiscopum. — Ejusdem argumenti et eadem verbotenus ac superior.

(Veronæ, Jan. ?)

[GILBERTI FOLIOT *Epist.* ed. Giles, II, 114.]

XIV.

Episcopis et omnibus per Cantuariensem provinciam constitutis nuntiat, vices suas in eorum provincia B [aldvino] archiepiscopo commissas esse.

(Veronæ, Jan.)

[*Twisden, Hist. Anglic. script. X, I, 630.*]

URBANUS papa, fratribus suis episcopis et omnibus per Cantuariensem provinciam constitutis.

Nos Anglicanam Ecclesiam paternæ considerationis oculis intuentes, ad salutem ipsius et spirituales in Christo profectus, communi consilio fratrum nostrorum decrevimus ordinandum, ut venerabilis frater noster B. Cantuariensis archiepiscopus, de cuius meritis et virtute, sapientia pariter et doctrina Ecclesia universa congaudet, ministerio legationis accepto, vices nostras ad honorem Ecclesiæ et totius regni salutem et pacem per subditam sibi provinciam exsequatur.

XV.

Privilegium pro monasterio Sancti Sixti Placentini.

(Veronæ, Jan. 20.)

[*Azzo, Storia di Guastalla, I, 347.*]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis abbati monasterii S. Sixti, quod Placentiæ situm est, ejusdem fratribus tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Legimus in prophetis plebi suæ prævaricanti, et in præceptis suis non ambulanti omnipotentem Dominum comminatum quod eos de territorio suo evelleret, minas suas sufficienter adimplevisse; in aliis etiam voluminibus legimus diversos populos pro suis iniquitatibus a sedibus suis fuisse perpulsos, et alios pro eis Dei judicio collocatos. Hoc divinæ dispositionis iudicium in B. Sixti monasterio, quod Placentiæ situm est, cernimus adimpletum. Cum enim sanctimoniales femine illic per annos plurimos habitassent, postmodum abjecta regularis ordinis disciplina per vitiorum præcipitia defluerunt, et possessionum multiplicitas, quæ a regibus, vel aliis Dei fidelibus eidem cænobio collatæ fuerunt, plurimum diminuta est, ac destructa. Quamobrem sapientium ac religiosorum virorum consilio provisum est, agente præcipue illustris memoriæ Mathildi comitissa, ut in eodem monasterio viri pro feminis ponerentur, quatenus et religio illic eadem, id est monastici ordinis servaretur, et monasterii possessiones quæ jam diu distractæ fuerant per eorum restituerentur industria. Hanc igitur mutationem in loci illius ordinatione dispositam, nos, auctore Deo, ad exemplar prædecessorum nostrorum felicitis recordationis Paschalis II, Anastasii IV, et Lucii III, Romanorum pontificum per præsentis privilegii paginam confirmamus, statuentes ut perpetuis temporibus illic servorum Dei virorum congregatio sub monastici ordinis observatione permaneant. Ipsum vero locum, et universa ad eum pertinentia sub apostolicæ sedis tutela et protectione servanda censemus a quorumlibet infestantium

A molestiis libera, sicuti a prædecessoribus nostris Romanæ Ecclesiæ pontificibus noscitur institutum. Statuimus etiam, ut universa prædia vel possessiones quas Angelberga imperatrix ejusdem monasterii fundatrix illuc contulisset cognoscitur, et quæcunque villæ, familiæ, cellæ, ecclesiæ, seu reliquæ possessiones ad ipsum monasterium legitime pertinent, sive in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, juste atque canonice poterit adipisci, firma nobis vestrisque successoribus et illibata permaneant.

Præterea decimas novalium vestrorum et aliarum terrarum vestrarum, quas habetis ex dono episcoporum, videlicet Placentini, Cremonensis, Laudensis, Regini, Mutinensis et Mantuani in eorum parochiis, quemadmodum in privilegio sanctæ recordationis Adriani III papæ monasterio vestro et plebibus atque capellis vestris confirmatæ sunt. Nos quoque ipsorum vestigiis inhærentes vobis auctoritate sedis apostolicæ pariter confirmamus. Chrisma vero, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes monachorum seu clericorum qui ad sacros ordines fuerint promovendi, a diocesano suscipiatis episcopo, siquidem Catholicus fuerit, et gratiam atque communionem apostolicæ sedis habuerit, et ea vobis gratis, et absque pravitate aliqua voluerit exhibere, alioquin liceat vobis, quem malueritis adire antistitem, qui nimirum nostra fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Obeunte vero te nunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, aut fratrum pars consilii sanioris, secundum Dei timorem et B. Benedicti Regulam, providerint eligendum, de suo vel de alieno, si oportuerit, collegio. Quidquid etiam libertatis, seu dignitatis a prædecessoribus nostris, Romanibus pontificibus supradicto monasterio per authentica privilegiorum scripta concessum est, et huc usque servatum, nos quoque præsentis privilegii auctoritate concedimus, et ratum haberi per tempora futura censemus.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum, etc. Si qua igitur, etc. Cunctis autem, etc.

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Joannes presbyter card. Sancti Marci.

Ego Laborans presbyt. card. Sanctæ Mariæ trans-Tiberim, tit. Calixti.

Ego Theodinus Portuensis et Sanctæ Rufinæ sedis episcopus.

Ego Henricus Albanensis episcopus.

Ego Pandolphus presbyter cardinalis tit. XII Apostolorum.

Ego Albinus presbyter cardinalis tit. S. Crucis in Jerusalem.

Ego Melior presbyter cardinalis tit. SS. Joannis et Pauli tit. Pammachii.

Ego Adelardus tit. S. Marcelli presbyter cardinalis.

Ego Ardicio diaconus cardinalis S. Theodori.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diaconus cardinalis.

Ego Rolandus S. Mariæ in Porticu diaconus cardinalis.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diaconus cardinalis.

Ego Radulfus S. Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis.

Datum Veronæ per manum Transmundi sanctæ Romanæ Ecclesiæ notarii, xiii Kalend. Februarii, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1185, pontificatus vero domni Urbani papæ III, anno primo.

XVI.

Ecclesiam S. Mariæ de Reno tuendam suscipit et ejus possessiones juraque confirmat.

(Veronæ, Jan. 27.)

TRONELLI, *Memorie di Reno*, 378.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis HUGONI priori ecclesiæ S. Mariæ de Reno, ejusque fratribus tam presentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Cum nobis sit, licet immeritis, omnium Ecclesiarum cura et sollicitudo commissa, pro statu ecclesiæ vestræ pastoralem cogimur sollicitudinem gerere, et paci vestræ, prout nobis Dominus dederit, intendere diligenter. Ut autem a pravorum incursum apostolica sitis defensione muniti, ecclesiam vestram in qua divino estis obsequio mancipati, inducti piis precibus et justis postulationibus vestris, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et presentis scripti privilegio communimus; statuentes, ut ordo canonicus qui secundum Deum et beati Augustini regulam, in eadem ecclesia noscitur institutus, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona eadem ecclesia impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessionem pontificum, largitionem regum vel principum, oblationem fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

Locum ipsum in quo prædicta ecclesia constructa est, cum omnibus pertinentiis suis; ecclesiam S. Andree in Turicella; ecclesiam S. Domini juxta Bagnum; ecclesiam Sancti Salvatoris. Possessiones quæ fuerunt Gerardi de Sala, cum decimis et fructibus et omnibus pertinentiis suis. Hospitale de Casaiola cum pertinentiis suis; ecclesiam Sanctæ Praxedis, sicut a piæ memoriæ prædecessoribus nostris Anastasio, Alexandro, et Lucio Romanis pontificibus vobis concessa est, salvo jure et reverentia cardinalis, qui pro tempore in eadem ecclesia fuerit. Ecclesiam Sancti Jacobi quæ dicitur Casadei cum pertinentiis suis; pontem qui juxta ecclesiam vestram super Renuin situs est, cum suis

possessionibus. Libertates quoque et immunitates rationabiliter indultas a bonæ memoriæ Henrico et Gerardo Bononiensibus episcopis, ecclesiæ vestræ et aliis ecclesiis vestris quas prædiximus, videlicet ut cum omnibus rebus suis tam mobilibus quam immobilibus ab omni conditione, et a servitio et tributo tenentium ab episcopo tam monachorum et clericorum, quam laicorum, vel alicujus tam magnæ quam parvæ personæ dominio præter episcopale jus, liberæ sint penitus et quietæ, ratas habemus et firmas, easque perpetuis temporibus illibatas permanere censemus.

Liceat etiam vobis clericos et laicos es saculo fugientes, liberos et absolutos ad conversionem recipere; et in ecclesia vestra absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper ut nulli fratrum vestrorum, in loco vestro post factam professionem, fas sit de eodem loco absque licentia prioris sui, nisi obtentu arctioris religionis discedere; discedentem vero absque communium litterarum vestrarum cautione, nullus audeat retinere. Et si aliquis ipsorum fratrum extra claustrum ausus fuerit sine prædicta licentia permanere, si secundo tertiove commonitus respicere forte contempserit, liceat priori ejusdem loci excommunicationis in ipsum, tanquam in professum suum, sententiam promulgare. Præterea decimas quas a quadraginta annis inconcusse tenuistis, et nunc pacifice tenere noscimini, vobis et ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus. Prohibemus etiam ut nulli fas sit vobis et ecclesiæ vestræ novas et indebitas exactiones imponere, sed ipsam ea gaudere decernimus libertate, quam a quadraginta annis elapsis, usque ad hæc tempora noscitur habuisse. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati sint vel interdicti, nullus obsistat; salva tamen justitia illarum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur.

Ad hæc ordinationes clericorum vestrorum a quo malueritis episcopo suscipiendi liberam vobis concedimus facultatem, sicut memorati episcopi facultatem ipsam vobis per authentica scripta indulsisse noscuntur. Fructuum quoque vestrorum undecunque de episcopatu Bononiensi venientium vobis decimas confirmamus, sicut eadem decimas sunt ab eisdem episcopis ecclesiæ vestræ provida circumspectione concessæ. Obeunte vero te aut ejusdem loci priore, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu vel fratrum pars consilii sanioris secundum Dei timorem, et beati Augustini Regulam, providerint eligendum. Ad indicium autem hujus a sede apostolica perceptæ protectionis et libertatis, duos solidos Lucensis monetæ nobis, nostrisque successoribus annis singulis persolvetis.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat

præfatam ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate, et Bononiensis episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona banc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat; atque in extremo examine divinæ ultionis subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniunt. Amen. Amen.

(Locus sigilli.)

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.

Ego Theodinus Portuensis et Sanctæ Rufinæ sedis episcopus ss.

Ego Henricus Albanensis episcopus ss.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus ss.

Ego Joannes presbyter cardinalis tit. Sancti Marci ss.

Ego Laborans presb. card. S. Mariæ trans Tiberim tit. Calixti ss.

Ego Pandulphus presb. card. tit. XII Apostolorum ss.

Ego Albinus presb. card. tit. Sanctæ Crucis in Jerusalem ss.

Ego Melior presb. card. SS. Joannis et Pauli tit. Pammachii ss.

Ego Adelardus tit. S. Marcelli presb. card. ss.

Ego Arditio diac. card. Sancti Theodori ss.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diac. card. ss.

Ego Soffredus S. Mariæ in Via Lata diac. card. ss.

Ego Rollandus S. Mariæ in Porticu diac. card. ss.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diac. card. ss.

Ego Radulphus S. Georgii ad Velum Aureum diac. card. ss.

Datum Veronæ, per manum Transmundi sanctæ Romanæ Ecclesiæ notarii, vi Kal. Febr., indictione IV, Incarnationis Dominicæ anno 1185, pontificatus vero domni Urbani papæ III, anno primo.

XVII.

Ecclesiam S. Salvatoris Venetam tuendam suscipit, ejusque possessiones et privilegia confirmat.

(Veronæ, Febr. 5.)

[CORNELIUS, *Eccles. Venet.*, XIV, 112.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis

A filiis GREGORIO priori ecclesiæ S. Salvatoris de Ri-voalto ejusque fratribus, tam præsentibus quam futuris, canonicam vitam professis in perpetuum.

Religiosam vitam eligentibus apostolicum convenit adesse præsidium, ne forte cujuslibet temeritatis incursus aut eos a proposito revocet, aut robur, quod absit! sacræ religionis infringat. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et præfatam ecclesiam S. Salvatoris, in qua divino estis participati obsequio, ad exemplar prædecessorum nostrorum, felicis memoriæ Innocentii, Eugenii, Anastasii, Alexandri, et Lucii Romanorum pontificum, sub B. Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus.

B In primis siquidem statuentes ut ordo canonicus, qui secundum Deum et beati Augustini Regulam in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona eadem ecclesia in præsentiarum juste et canonicè possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: Locum ipsum in quo præfata ecclesia sita est, cum omnibus pertinentiis suis; domos quoque, terras, vineas, salinas, et quidquid juris habetis in Clugia; molendinum et

C terras quas habetis in Barbano; in territorio Dese molendinum, mansum, cum vineis, silvis et aliis suis pertinentiis, sicut nobiles viri Leonardus, Philippus et Rigettus filii Q. Girardi de Ingulfo ecclesiæ vestræ donaverunt; terras de Liguentia, terras de Flumisello, terras de Marsiliaco et terras de Sacco; medietatem quoque decimarum, quas parochiani ecclesiæ vestræ persolvunt, sicut beatæ memoriæ prædecessor noster Eugenius papa mandavit, et bonæ recordationis Joannes Polanus quondam diocesanus episcopus privilegio suo vobis indulisit, tam pro clericis, quam pro sartatectis reficiendis, auctoritate vobis apostolica confirmamus. Et ut in parochianos vestros qui vos de medietate ipsarum

D decimarum defraudare præsumperint, per priorem ecclesiæ vestræ excommunicationis sententia promulgetur, ei plenam concedimus potestatem, quemadmodum felicis recordationis prædecessores nostri Adrianus, Alexander et Lucius Romani pontifices scriptis suis indulisise noscuntur. Indulgemus insuper vobis, sicut a prædictis antecessoribus nostris indultum esse dignoscitur, ut prior loci vestri, qui pro tempore fuerit, pro ipsis decimis libere possit securitatem, juxta morem terræ præstare. Liceat quoque vobis clericos et laicos e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eos absque alicujus contradictione in vestra ecclesia retinere. Prohibemus insuper, ut nulli fratrum vestrorum, post factam in eodem loco professionem,

sine prioris sui licentia fas sit de claustris discedere. Discedentem vero absque communium litterarum cautione nullus audeat retinere. Præterea sententiam quam venerabilis frater noster Henricus Gradensis patriarcha et bonæ memoriæ Ildeprandus, basilicæ XII Apostolorum presb. card. tunc apostolicæ sedis legatus super controversia inter vos, et Dominicum plebanum S. Bartholomæi de quibusdam parochialibus domibus, scilicet super domibus Justorum, Marocenorum, Gradonicorum, Græcorum, Leonardi Fradelli et Dominici Aurei quas quisque sui juris esse dicebat quondam diutius agitata rationabiliter protulerunt, sicut in authentico scripto illorum exinde facto noscitur contineri, auctoritate apostolica confirmamus. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri delibenterint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat; salva tamen iustitia illarum Ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Statuentes ut nullus sine vestro consensu parochianis vestris in infirmitate positus pœnitentiam dare, aut eos injungere, vel ad sepulturam recipere audeat, nisi salva iustitia ecclesiæ vestræ sacris canonibus instituta.

Obeunte vero te nunc ejusdem loci priore, vel tuorum quolibet successorum nullus ibi qualibet subreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris secundum Deum, et B. Augustini Regulam canonicè providerint eligendum.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat Ecclesiam vestram temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate et diocæsani episcopi canonica iustitia.

Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine divinæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus, et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniunt. Amen.

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.

Ego Theod. Portuensis et S. Rufinæ episcopus ss.

Ego Henricus Albanensis episcopus ss.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletreus episcopus ss.

A Ego Laborans presb. card. S. Mariæ trans Tiberim tit. Calixti ss.

Ego Joannes presb. card. tit. S. Marci ss.

Ego Pandulfus presb. card. tit. XII Apostolorum ss.

Ego Albinus presb. card. tit. S. Crucis in Hierusalem ss.

Ego Meliorus presb. card. tit. Sanctorum Joannis et Pauli ss.

Ego Adelardus presb. card. tit. S. Marcelli ss.

Ego Arditio diac. card. S. Theodori ss.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diaconus card. ss.

Ego Soffredus Sanctæ Mariæ in Via Lata diac. card. ss.

Ego Rolandus Sanctæ Mariæ in Portica diac. card. ss.

B Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diac. card. ss.

Ego Radulfus S. Georgii ad Velum Aureum diac. card. ss.

Datum Veronæ, per manum Transmundi S. R. E. notarii, Nonis Febr., indictione IV, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domini Urbani papæ tertii anno primo.

XVIII.

Privilegium pro monasterio P. Jacobi Pontidensis.
(Veronæ, febr. 5.)

[LUPUS, *cod. diplom. Bergom.*, II, 1359.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis GUIDONI priori domini S. Jacobi de Pontida ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Religiosam vitam eligentibus, etc. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis petitionibus clementer annuimus et præfatum monasterium Sancti Jacobi de Pontida in quo divino mancipati estis obsequio, ad exemplar felix recordationis Urbani, Innocentii, Cælestini atque Lucii Romanorum pontificum, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus; imprimis siquidem statuentes ut ordo monasticus qui secundum Dei et beati Benedicti Regulam atque institutionem Cluniacensium factam in eodem monasterio institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium in præsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis.

Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est, cum omnibus pertinentiis suis; unam capellam cum decimis et aliis pertinentiis suis; ecclesiam Sancti Zenonis in Prezate, S. Georgii et Sancti Alescii capellis cum decimis et aliis perti-

nentiis suis. In Medolaco ecclesiam Sanctæ Mariæ, A
 etc.; in Pompenico ecclesiam Sancti Michaelis cum
 pertinentiis suis; in Marne ecclesiam Sancti Bartho-
 lomæi cum omnibus pertinentiis suis; in Morengo
 capellam Sancti Joannis de Rovedo, tertiam partem
 decimæ ejusdem loci et eam quæ dicitur..... Jus
 etiam quod bonæ memoriæ Gregorius episcopus
 Bergomensis in eadem ecclesia vobis pia conces-
 sione donavit; totam villam Morengi, castellum et
 curtem ejus, et quicquid ibi habetis sicut a quadra-
 ginta retro annis pacifice posseditis. Decimas et
 possessiones quas habet (sic) in Carpeneto, in
 Cerno possessiones et capellam Sanctæ Justinæ
 cum decima et aliis pertinentiis suis; in Montenu-
 sio capellam Sancti Georgii cum omnibus pertinen-
 tiis suis, et decima ejusdem curtis, quicquid habetis
 in circuitu ejusdem; quicquid etiam habetis tam ex
 donatione bonæ memoriæ Joannis Laudensis epi-
 scopi, quam ex venditione vel etiam oblatione mul-
 torum fidelium, sicut in ejusdem episcopi scripto
 authentico continetur; transactionem quoque inter
 vos et Guidonem de Cuziagio et fratrum ejus ami-
 cabili compositione facta, sicut in instrumentis pub-
 licis continetur et ab utraque parte recepta est;
 vobis nihilominus auctoritate apostolica confirma-
 mus. In Paterno capellam S. Andree cum pertinen-
 tiis suis, S. Petri et S. Joannis ecclesias; in Clo-
 zago capellam S. Mariæ cum pertinentiis suis; in
 Glarola monasterium S. Nazarii et Celsi cum per-
 tinentiis suis; possessiones quas habetis in Arcii. C
 Jura quoque omnia et possessiones sive de feudis,
 sive de aliis quæ vel quas monasterium vestrum
 xl annis sine interruptione proprietario et libel-
 lario jure possidet et quorum vel quarum posses-
 sionem nunc habet. Privilegium insuper quod cla-
 rissimus in Christo filius noster Fridericus, Roma-
 norum imperator semper Augustus, super libellis
 conscriptis præscripto monasterio tradidit vobis
 vestrisque successoribus, auctoritate apostolica con-
 firmamus. Sane novalium vestrorum quæ propriis
 manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis
 animalium vestrorum, nullus a vobis decimas exi-
 gere vel extorquere præsumat. Liceat quoque vobis
 clericos vel laicos fugientes liberos et absolutos ad
 conversionem recipere, et absque contradictione D
 aliqua retinere. Cum autem generale interdictum
 terræ fuerit, liceat vobis clausis januis, exclusis
 excommunicatis et interdictis, non pulsatis cam-
 panis, suppressa voce officia celebrare. Sepultu-
 ram præterea ipsius loci liberam esse decernimus,
 ut eorum quoque devotioni et Christianæ voluntati,
 qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excom-
 munitati vel interdicti fuerint, nullus obsistat, salva
 tamen justitia illarum ecclesiarum a quibus mor-
 tuorum corpora assumuntur.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat
 præfatum monasterium temere perturbare aut ejus
 possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere,
 seu aliis quibuslibet vexationibus perturbare, sed

omnia integra conserventur eorum, pro quorum
 gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus
 omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ au-
 ctoritate et diocæsani episcopi canonica justitia.

Si qua igitur in futurum ecclesiastica, sæcularisve
 persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens,
 contra eam temere venire tentaverit, secundo ter-
 tioue commonita, nisi reatum suum congrua satis-
 factione emendaverit, potestatis honorisque sui
 dignitate careat, reamque se divino judicio existere
 de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratis-
 simo corpore ac sanguine Dei et Domini Redempto-
 ris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo
 examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem
 eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini
 nostri Jesu Christi quatenus et hic fructum bonæ
 actionis percipiant, et apud districtum Judi-
 cem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen,
 amen.

(Desunt subscriptiones pontificis, cardinalium,
 monogramma, et anni pontificatus, etc.)

....., Anno Domini 1185, vii Kalend. Martii, indi-
 catione quarta. Dat. Veronæ; per manum Transcendili,
 sanctæ Romanæ Ecclesiæ notarii.

XIX-XX.

Privilegium pro ecclesia S. Mariæ Spoletanæ.

(Veronæ, Febr. 27.)

[UGHELLI, *Italia sacra*, I, 1261.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis
 filiis MATTHEO præposito S. Mariæ Spoletanæ ec-
 clesiæ, fratribus, tam præsentibus quam futuris,
 canonicè substituendis, in perpetuum.

Quoties a nobis petitur, quod religioni, et ho-
 nestati convenire dignoscitur, animo nos decet li-
 benti concedere, et petentium desideriis congruam
 suffragium impertiri. Eapropter, dilecti in Domino
 filii, vestris justis postulationibus clementer an-
 nuimus, et præfatam ecclesiam S. Mariæ Spole-
 tanæ, in qua divino mancipati estis obsequio, ad
 exemplar prædecessoris nostri felic. memor. Alexan-
 dri II, Romani pontificis sub B. Petri, et nostra
 protectione suscipimus, et præsentis scripti privi-
 legio communimus. Præterea quascunque possea-
 siones, quæcunque bona eadem ecclesia impræsen-
 tiarum juste, et canonicè possidet, aut in futurum
 concessione pontificum, largitione regum vel prin-
 cipum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis,
 præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis
 vestrisque successoribus, et illibata permaneant.
 In quibus, hæc propriis duximus exprimenda voca-
 bulis: Locum ipsum, in quo præfata ecclesia sita
 est, cum omnibus pertinentiis suis, plebem S.
 Joannis in Campo, et decimam S. Mariæ in Campo,
 cum decima Azzaninæ Fractæ, plebem S. Gregorii
 in Nido, curtim S. Angeli in Capite cum omnibus
 infra se habentibus, plebem de Verclano, plebem
 de Turino, plebem de Bernano, plebem de Lederano,
 et tres partes decimæ totius Spoletanæ civitatis,
 cum tribus partibus oblationum vivorum et mor-

tuorum. Ad hæc libertates, et immunitates a regibus, principibus et ab aliis personis tam ecclesiasticis quam mundanis eidem concessas ecclesiæ, et antiquas, et rationabiles consuetudines integras illibatasque manere præsentis decreto sancimus. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare. Sepulturam præterea ejusdem ecclesiæ liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati sint vel interdicti, nullus obsistat, salva tamen justitia illarum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatam ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate, et diocesanæ episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens contra eam temere venire præsumperit, secundo, tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax D. N. J. C. quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen, amen.

Ego Urbanus, catholicæ Eccl. episc.

Ego Theodin., Portuen. S. Rufin. sedis episc.

Ego Henricus, Albanen. episc.

Ego Theobaldus, Ostien. et Veletren. episc.

Ego Joannes, presb. card. tit. S. Marci.

Ego Laborans, presb. card. S. Mariæ Trans. et Callixt.

Ego Pandulfus, presb. card. tit. XII Apostolorum

Ego Albinus, tit. S. Crucis in Hierusalem, presb. card.

Ego Melchior, presb. card. SS. Jo. et Pauli, tit. Pammachii.

Ego Adelardus, tit. Sancti Marcelli, presb. card.

Ego Arditio, diac. card. Sancti Theodori.

Ego Gratianus, SS. Cosmæ et Damiani diac. card.

Ego Soffredus, S. Mariæ in Via lata diac. card.

Ego Petr., diac. card. S. Nicolai in Carcere Tulliano.

Ego Rodolphus, S. Gregorii ad Vel. Aureum diac. card.

Datum Veronæ, per manum Transimundi S. R. E. notarii, III Kal. Martii, indict. IV, Incarn. Dominicæ,

A anno 1185, pontificatus vero D. Urbani papæ III anno primo.

XXI.

Monasterii S. Mariæ Civitaculensis protectionem suscipit, bonaque ac jura confirmat.

(Veronæ, Febr. 27.)

[MORLONDI, *Monumenta Aquensia*, I, 84.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis NICOLAO abbati monasterii S. Mariæ de Civitacula, ejusque fratribus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Religiosam vitam eligentibus apostolicum convenit adesse præsidium, ne forte cujuslibet temeritatis incursus, aut eos a proposito revocet, aut robur, quod absit! sacræ religionis infringat. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, præfatum monasterium S. Mariæ de Civitacula, in quo divino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. Imprimis siquidem statuentes, ut ordo monasticus, qui secundum Dei et beati Benedicti Regulam, atque instituta Cisterciensium fratrum in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea, quascunque possessiones et bona idem monasterium juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, et illibata permaneant. In quibus hæc propria duximus exprimenda vocabulis:

Locum ipsum, in quo præfatum monasterium situm est cum omnibus pertinentiis suis; locum molendini, quem in flumine Urbe..., grangiam Castri Veteris cum pertinentiis suis, castagneta Noveleti, castagneta Gorreelli, domum, quæ in valle Marchionis sita est, cum pertinentiis suis, domum Caxæ cum pertinentiis suis, domum Campelli cum pertinentiis suis, castagneta Dondanine cum pertinentiis suis, cellarium de Varagine cum pertinentiis suis. Sane laborum vestrorum, quos propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum, decimas a vobis nullus extorquere præsumat.

Liceat quoque vobis clericos et laicos omnes e sæculo fugientes, liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eos sine aliqua contradictione retinere. Prohibemus insuper ne ulli fratrum vestrorum post factam in loco vestro professionem fas sit sine abbatis licentia de eodem loco discedere, discedentem vero absque communium litterarum cautione nullus audeat retinere. Quod si quis eos forte retinere præsumperit, liceat vobis in ipsos monachos vestros, sive conversos, sententiam regularem ex nostra auctoritate proferre. Paci quoque et tranquillitati vestræ paterna sollicitudine providere volentes, apostolica auctoritate prohibe-

mus, ne infra clausuras locorum sive grangiarum A
vestrarum, ullus rapinam, vel furtum committere,
ignem apponere, hominem capere, vel interficere,
aliqua temeritate præsumat. Sane si episcopi ali-
quid ab abbatibus vestri ordinis, præter obedi-
entiam debitam, vel principes terræ contra libertatem
ordinis a prædecessoribus nostris et a nobis in-
dultam expetierit, liberum sit eisdem abbatibus,
auctoritate apostolica denegare quod petitur, ne
occasione ista prædictus ordo, qui hactenus liber
exstitit, ullatenus servitutis laqueo illigetur. Quod si
ipsi episcopi aliquam propter hoc in ecclesias ves-
tras, vel personas sententiam promulgaverint,
eamdem sententiam, tanquam contra apostolicæ
sedis indulta prolatam, statuimus irritandam.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum li-
ceat præfatum monasterium temere perturbare,
aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere,
minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed
omnia integra conserventur eorum, pro quorum
gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usi-
bus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ
auctoritate. Si qua igitur, etc.

Ego Urbanus, catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Conradus, Sabinensis episcopus, et Mogun-
tiæ sedis archiepiscopus.

Ego Theodinus, Portuensis et S. Rufinæ sedis
episcopus.

Ego Henricus, Albanensis episcopus.

Ego Theobaldus, Ostiensis et Velletrensis epi-
scopus.

Ego Joannes, presb. card. tit. S. Marci.

Ego Laborans, presb. card. tit. S. Mariæ trans
Tiberim, S. Calixti.

Ego Pandulfus, presb. card. tit. XII Apostolorum.

Ego Melchior, SS. Joannis et Pauli, tit. Pamachii,
presb. card.

Ego Ardicio, diaconus card. S. Theodori.

Ego Gratianus, SS. Cosmæ et Damiani diaconus
card.

Ego Rolandus, S. Mariæ in Porticu diac. card.

Ego Petrus, S. Nicolai in Carcere Tulliano diac.
card.

Ego Radulfus, S. Georgii ad Velum Aureum diac.
card.

Datum Veronæ, per manum Transmundi Roma-
næ Ecclesiæ notarii, III Kal. Martii, etc., pontifica-
tus vero domini Urbani papæ III, anno primo.

XVII.

*Monasterii Cluniacensis protectionem suscipit et bona
quædam ac privilegia confirmat, petente Hugone
abbate.*

(Veronæ, Mart. 4.)

[*Bibliotheca Cluniac., 1447.*]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dile-
ctis filiis HUGONI abbati Cluniacensi, ejusque fratri-
bus, tam præsentibus quam futuris, regularem vi-
tam professis, in perpetuum.

Quanto specialius ecclesia vestra nobis est, nullo

mediante, subjecta, tanto propensius ejus juri præ-
videre compellimur, ne super his, quæ rationabili-
ter noscitur possidere, processu temporis indebita
molestatione gravetur. Eapropter, dilecti in Domino,
filii, vestris justis postulationibus clementer annui-
mus, et præfatum monasterium, in quo divino man-
cipati estis obsequio, ad exemplar felicitis recorda-
tionis Alexandri papæ prædecessoris nostri, sub
beati Petri et nostra protectione suscipimus, et
præsentis scripti privilegio communimus. In primis
siquidem statuentes ut ordo monasticus, qui secun-
dum Deum, et beati Benedicti Regulam in vestro
monasterio institutus esse dignoscitur, perpetuis
ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præ-
terea, quascunque possessiones, quæcunque bona
idem monasterium impræsentiarum juste et cano-
nice possidet, aut in futuro concessione pontificum,
largitione regum vel principum, oblatione fidelium,
seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit
adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, et
illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus
exprimenda vocabulis: Locum ipsum, in quo præfa-
tum monasterium situm est, cum omnibus perti-
nentibus suis; prioratum S. Mariæ de Nazara cum
omnibus pertinentiis suis; prioratum S. Trinitatis
de Lantona cum omnibus pertinentiis suis, sicut
eosdem prioratus ecclesia vestra canonicè possidet,
et de donatione prædicti prioratus S. Mariæ in
scripto authentico continetur, vobis et eidem eccle-
siæ auctoritate apostolica confirmamus.

Sane novalium vestrorum, quæ propriis manibus
aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis anima-
lium vestrorum, nullus à vobis decimas exigere vel
extorquere præsumat. Liceat quoque vobis clericos
vel laicos e sæculo fugientes, liberos et absolutos ad
conversionem recipere, et eos absque contradi-
ctione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli
fratrum vestrorum post factam in eodem loco pro-
fessionem fas sit, nisi arctiori religionis obtentu,
absque abbatis sui licentia de eodem discedere,
discedentem vero absque communium cautione
nullus audeat retinere. Sepulturam præterea illius
loci liberam esse decernimus, ut eorum quoque
devotioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri
deliberaverint, nisi forte excommunicati vel inter-
dicti sint, nullus obsistat, salva tamen justitia illa-
rum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora
assumuntur. Quia vero decimæ tam veteri quam
nova lege ministris ecclesiarum noscuntur esse
concessæ, sub anathematis interminatione prohibe-
mus ne ullus laicus a vobis decimas exigere vel
extorquere præsumat. Decernimus ergo ut nulli
omnino hominum fas sit præfatum monasterium
temere perturbare, aut ejus possessiones auferre
vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet ve-
xationibus fatigare, sed omnia integra conserven-
tur eorum, pro quorum gubernatione ac sustenta-
tione concessa sunt, usibus omnimodis profutura,
salva sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in

futurum ecclesiastica sæcularive persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, tæcundo tertiove communita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei, et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum iudicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Urbanus, catholice Ecclesiæ episcopus, ss.

Ego Joannes, presbyter cardinalis tit. S. Marci, ss.

Ego Laborans, presbyter cardin. tit. Calixti, ss.

Ego Pandulphus, presbyter cardinalis basilicæ XII Apostolorum, ss.

Ego Albinus, presbyter card. tit. S. Crucis in Jerusalem, ss.

Ego Melior, SS. Joannis et Pauli tit. Pamachii presb. card., ss.

Ego Adeldardus, tit. S. Marcelli presb. card., ss.
Ego Conradus, Sabinensis episcopus et Mogontinus archiepiscopus, ss.

Ego Theodinus, Portuens. et S. Rufinæ sedis episcopus, ss.

Ego Henricus, Albanensis episcopus, ss.

Ego Theobaldus, Ostiensis et Velletren. episcopus, ss.

Ego Gratianus, SS. Cosmæ et Damiani diaconus card., ss.

Ego Rollandus, S. Mariæ in Porticu diaconus card., ss.

Ego Petrus, S. Nicolai in Carcere Tulliano diaconus card., ss.

Ego Radulfus, S. Georgii ad Velum Aureum diaconus card., ss.

Datum Veronæ, per manum Transmundi S. Romanæ Ecclesiæ notarii, indict. IV, Incarn. Dominicæ anno 1185, pontificatus vero domini Urbani papæ III anno primo.

XXIII.

Compositionem factam inter episcopum Sanctonensem, et monachos Aienses, super ecclesia de Rupella et quibusdam aliis in episcopatu Sanctonensi, confirmat.

(Veronæ, Mart. 4.)

[Ibid., p. 1449.]

URBANUS episcopus, servus servorum: Dei, dilectis filiis Hugoni abbati et conventui Clun., salutem et apostolicam benedictionem.

Iustus petentium desideriis dignum est nos facilem præbere consensum, et vota, quæ rationis tramite non discordant, effectu prosequente, complere. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris iustis postulacionibus grato concurrentes assensu, compositionem inter monachos vestros Aienses, et Petrum

A archipresbyterum de Rochella, à bonæ memoriz Bernardo quondam Sanctonensi episcopo factam, et ab utraque parte receptam, sicut in ejus scripto authentico continetur, vobis et ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communitus, quam ad majorem in posterum firmitatem præsentibus duximus litteris adnotandam, cujus tenor talis est :

In nomine sanctæ et individue Trinitatis. Ego Bernardus Dei gratia Xanctonensis episcopus, notum fieri volo successoribus meis, et omnibus hanc chartam legentibus, qualiter discordia pacificata est, quæ inter Petrum archipresbyterum de Rochella, et monachos Aienses innata erat. Audieram enim multoties clamorem monachorum super Petro archipresbytero, quem Reignaudus Aiensis prior nobis præsentaverat in capellanum. Hic jura oblationum, quæ eis competere videbantur, ut ipsi asserabant, eis injuste subtraherat. Quod amplius sufficere non valens, tum propter admonitionem domni Gaufridi archiepiscopi Burdegalensis, amici tamen Ecclesiæ Clun. tum propter jussionem Eugenii papæ, qui mihi hoc Remensi concilio viva voce injunxerat, satisfeci clamori et voluntati monachorum. Dicebant monachi, quod tempore Guillelmi Gardradi Xanctonensis episcopi, inter Arnaudum priorem de Ais, et Reginaudum Durannum capellanum, solebant dividere per medium oblationes, quæ in prædicta ecclesia fiebant. Hoc autem nobis testificati sunt viri fide digni, Giraudus videlicet de Alodio capellanus, Gaufridus Veritas capellanus de Castro Alione, Maurinus de Comnia, Stephanus Bernardi, et Stephanus de Fonte, ipsius ecclesiæ parochiani, Audoinus et Americus Aienses famuli, qui de manu ipsius capellani ad altare solebant oblationes suscipere. Horum testimonio animatus, statim et corroboravimus utriusque partis assensu ut oblationes, quoquomodo fierent in ecclesiæ Sanctæ Mariæ de Comnia, inter capellanum et monachos per medium dividerentur. Excepto solo nummo, quem capellanus pro capellania accipiet, si fuerit ad missam quam cantaverit. Si qua oblatio in visitatione infirmi facta fuerit capellano, ut est solus nummus, ipsius erit. Si vero infirmus de pecunia sua, aut de aliquo censu nobili ecclesiæ de Ais, aut capellano aliquod beneficium conferre voluerit, per medium dividatur. Terræ, vineæ, domus atque alia ædificia monachorum sint. Confessiones parochianorum, sive aliorum adventantium, qui in Quadragesima, vel Adventu, seu alio tempore fuerint, per medium dividantur. De cera atque candelis, quæ in ecclesia offeruntur, à capellano et monachis ecclesia communiter serviat. Quod vero cerei paschalis et candelarum residuum fuerit, per medium dividatur. Si vero monachi habere voluerint medietatem illius oblationis, quæ fit secunda feria post missam parochialem, non eis prohibeatur. Ipsi autem de procuracione episcopi communiter cum capellano provideant. Oblatio, quæ ad manum

sacerdotis offertur, si quis monachorum accipere A voluerit, vel cui prior jusserit, accipiat: postea super altare palam ponatur, quousque post missam absentibus clericis per medium dividatur. Diebus festis, si prior Aiensis ibi adfuerit, vel prior de Rochella, commoneatur a capellano ut missam solemnem cantet: si quis illorum cantare voluerit, non eis prohibeatur. Diebus festis in quibus est consuetudo aliquid dare clericis, ne a capellano solummodo sine voluntate et assensu monachorum eis aliquid detur, prohibemus. Si monachi Matutinas, et alias horas diei sonare voluerint, sicut mos est illorum, sonabunt, cantabunt, absque impedimento clericorum. Cantabunt et clerici absque impedimento monachorum. Capellanus subcapellanos suos consilio prioris Aiensis in ecclesia introducat. Quod si aliquid commiserint, unde removeri debeant, prioris consilio removeantur, et alii in loco illorum restituantur. Porro, ne hoc decretum nostrum ita statutum, aliqua supervenientium capellanorum, seu monachorum posset cavillatione convelli, litterarum nostrarum adhibita est privilegialis auctoritas. Facta sunt autem hæc apud Gratiam-Dei x Kal. Octob., Dominicæ Incarnationis anno 1149, Romano pontifice Eugenio III, regnante in Francia rege Lodovico, eodem duce in Aquitania. Testes sunt prænominati viri, Arnaudus, abbas Gratia-Dei; Gaufridus, archidiaconus; Willelmus Aleardi eleemosynarius; Xanctonensis Jordanis, prior de Anesio; Aimericus, prior de Boeth.; de monachis Aiensibus: Stephanus Constantinus; Joannes de Moguir et alii complures.

Præterea concessionem a venerabili fratre nostro Ademaro Xanctonensi episcopo vobis canonicè factam, sicut in ejus scripto authentico continetur, nihilominus auctoritate vobis apostolica confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communimus, cujus authentica tenor talis est.

Ego Ademarus, Dei gratia Xanctonensis episcopus, precib. venerabilis domini Telbaudi abbatis Cluniacensis inclinati, paci et tranquillitati fratrum Cluniacensium intendentes, monasteria et ecclesias, atque capellas in nostro episcopatu sitas, nec non et omnes decimationes ecclesiarum vestrarum, et aliarum, si forte a laicis revocare poteritis, sive donationibus, sive transactionibus, sive commutationibus, vel emptionibus, seu aliis justis modis, ubicunque sint, nec non et universa omnia quæcunque, Deo propitio, acquirere poteritis. Insuper omnem donationem, largitionem, quam dominus Hisembertus de Castro-alione ecclesiæ Aiensi consilio virorum prudentium noscitur dedisse, sicut tenor authentici scripti sui declarat, vobis vestrisque successoribus habenda et tenenda in perpetuum pontificali auctoritate concedimus et confirmamus. Et, ut concessio atque confirmatio perpetuæ firmitatis robur obtineat, sigilli nostri munimine præsentem paginam fecimus communiri; ad majorem quoque cautelam, ut omnis questionis scrupulus de medio tollatur, damus et concedimus vobis decimas, quas a laicis acquisistis, vel acquirere poteritis. Inhibemus etiam sub pena excommunicationis laicis omnib., qui habent decimas in parochias vestras, ne aliquo titulo ad alias ecclesias transferre præsumant: quod si facere præsumperint, sepultura et omni divino officio careant. Sicut supra scriptum est, fecimus

consilio Henrici Alniciensis archidiaconi. Porro ne hoc decretum nostrum ita statutum aliqua supervenientium posset cavillatione convelli, sigilli nostri impressione muniri fecimus. Facta est autem hæc charta apud Xancton. xiiii Kal. Julii, Dominicæ vero Incarnationis anno 1182, Romano pontifice Lucio III, regnante in Francia rege Philippo, Henrico rege Anglorum gubernante ducatum Aquitanix per Richardum filium suum. Testes sunt, prædictus archidiaconus; magister Willelmus Testaudus, notarius noster; Willelmus Viviani; Arnaudus, monachus, nepos noster; Giraudus, archipresbyter de Archiaco, Bernardus, abbas Nantolii; magister Henricus, domni abbatis Cluniacensis socius; Signinus; Robertus, ejusdem abbatis notarius; Helias de Fors; magister Columbus; Durannus Cambarlangus; Hugo, marescalcus; Robertus, sacerdos, qui chartam scripsit.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, et beatorum Petri, et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Veronæ, iv Nonas Martii.

XXIV.

Parthenonis S. Petri de Luco protectione suscipit, bonaque ac privilegia confirmat.

(Veronæ, Mart. 15.)

[MITTARELLI, *Annal. Camaldul.*, IV, App, p. 135.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectæ filiæ abbatissæ S. Petri de Luco ejusque sororibus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Prudentibus virginibus, quæ sub habitu religionis accensis lampadibus per opera sanctitatis se præparant iæ obviam Sponso, apostolicum debet esse præsidium, ne forte cujuslibet temeritatis incursus eas a proposito revocet, aut robur, quod absit! sacræ religionis infringat. Quapropter, dilectæ in Christo filiæ, vestris justis postulationibus elementer annuimus, et præfatum monasterium S. Petri, in quo divino estis obsequio mancipatæ ad exemplar felicitis recordationis Eugenii papæ prædecessoris nostri, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus. Statuentes, ut quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium impræsentiarum juste et canonicè possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, auxiliante Domino, poterit adipisci, firma vobis et iis quæ vobis successerint, et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: Quidquid est in oppido Luci, quidquid habetis in Larciana villa, possessiones in Filiano, et in Fortunio, et in Prata; partem de Cantamerulo, partem de Riofrigido, cum pertinentiis suis; partem de de Rivocornoclaro cum pertinentiis suis, partem de villa Castri, et de villa Silvæ et Frenæ cum pertinentiis suis. Præterea ecclesias Sanctæ Mariæ de Riofrigido, Sancti Bartholomæi, et Sancti Nicolai, et Sancti Georgii de Luco, et Sanctæ Christinæ

prope castrum Septemfontium cum pertinentiis suis. Gubernationem earum a vobis per quadraginta annos et amplius libere et absque contradictione habetis, sicut eas juste et pacifice possidetis, vobis et ecclesie vestre auctoritate apostolica confirmamus. Sane ea quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, seu de nutrimentis vestrorum animalium, nullus a vobis decimas exigere vel extorquere presumat. Chrisma quoque, oleum sanctum, consecrationes altarium, seu basilicarum, ordinationes clericorum, qui ad sacros ordines fuerint promovendi, a diocesano suscipietis episcopo, si catholicus fuerit, et gratiam et communionem apostolicæ sedis habuerit, et ea gratis et absque pravitate aliqua vobis voluerit exhibere; alioquin liceat vobis quemcumque malueritis, catholicum adire antistitem, qui nostra fultus auctoritate, quod postulat, indulgeat. Sepulturam præterea ipsius loci liberam esse statuimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, satisfiat, nisi forte, etc. (*Cætera ut in bulla Eugenii III, ann. 1146, vii Id. Febr.*)

Ego Urbanus catholicæ Ecclesie episcopus ss.

Ego Cunradus archiepiscopus Moguntinus ss.

Ego Theobaldus episcopus Ostiensis ss.

Ego Joannes presb. card. tit. Sancti Marci.... ss.

Ego Laborans presb. card. Sanctæ Mariæ trans Tiberim ss.

Ego Pandulfus presb. card. tit. XII Apostolorum ss.

Ego Albinus presb. card. tit. Sanctæ Crucis in Jerusalem ss.

Ego Melior presb. card. tit. Sanctorum Joannis et Pauli ss.

Ego Adelardus presb. card. tit. Sancti Marcelli ss.

Ego Gratianus Sanctorum Cosmæ et Damiani diac. card. ss.

Ego Soffredus Sanctæ Mariæ in Via lata diac. card. ss.

Ego Rolandus Sanctæ Mariæ in Porticu diac. card. ss.

Ego Petrus Sancti Nicolai in Carcere Tulliano diac. card. ss.

Ego Rodulfus Sancti Georgii ad Velum Aureum diac. card. ss.

Actum Veronæ, per manum Transmundi sancte Romanæ Ecclesie notarii, III Idus Martii, indictione quinta, anno Incarnationis Dominicæ 1185, pontificatus vero domini Urbani papæ III anno primo.

XXV.

Monasterii S. Apollinaris Classensis protectionem suscipit, bonaque ac privilegia confirmat.

(Veronæ, Mart. 15.)

[*Ibid.*, p. 437.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis BERNARDO abbati Sancti Apollinaris in Classe ejusque fratribus, tam presentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Religiosam vitam eligentibus convenit adesse præsidium, ne forte cujuslibet temeritatis incursus eos a proposito revocet, aut robur, quod absit! sacre religionis infringat. Quapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et ecclesiam vestram, in qua divino mancipati estis obsequio, felicitis recordationis Alexandri papæ vestigiis inhærentes, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. In primis siquidem statuente, ut ordo monasticus, qui secundum Deum et beati Benedicti Regulam atque institutionem Camaldulensium fratrum in ecclesia vestra institutus esse disgnoscur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter servetur. Præterea, quascunque possessiones, quæcumque bona eadem ecclesia in præsentiarum juste et canonice possidet, vel in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

In comitatu Perusino cellas quinque, S. Severi videlicet, capellam S. Margaritæ in massa Saliatica, monasterium Sancti Petri in Colle, Sancti Petri in valle de Ponte juxta Tiberim, monasterium Sancti Fortunati, situm ex ripa adversa Tiberis. In comitatu Eugubino massam quæ dicitur Bignoli, curtem quæ dicitur Prætorium, et aliam quæ dicitur Baroncelli, tertiam quæ vocatur Nartianula cum omnibus ad easdem pertinentibus. In comitatu Firmano curtem integram quæ vocatur Campum longum, et castrum quod vocatur Pausuli, et aliud quod vocatur Prætorium, medium castrum Casalis, et medium castri cum medietate ecclesiarum earumdem, curtem Sanctæ Mariæ in Cerbaria et Sancti Apollinaris de Potentia, monasterium Sancti Petri de Butrio cum fundo turris et cum palude quæ dicitur Rota, cujus Rotæ fines sunt ab uno latere fluvius Tenc, secundo littus maris, tertio terra Sancti Blasii, quarto terra Sanctæ Mariæ, et quidquid habetis in curte Sancti Elpidii et Sancti Juliani, et montis Luponis et Murrivallium, cum decimis et primitiis terræ vestri dominicati vestrorumque hominum concessis a beatæ memoriæ Azone Firmano episcopo, termini a primo latere Potentia, secundo Tenna, tertio littus maris, quarto Camerinus. In comitatu Senogallie massam Menolariam, et casale Mauri, et tres fundos Ingallati, Arillæ et Donatianum. Infra civitatem ecclesiam Sanctæ Mariæ Scotorum. In comitatu Faneasi locum integrum qui dicitur Raviniana, cum ecclesiis et omnibus ad eam pertinentibus, primo latere Suanon fluvius, et terra Sancti Laurentii; secundo Sassobrata et fluvius qui dicitur Maturius; tertio terra Forosinfronati, quarto aqua quæ dicitur Albella; in eodem comitatu castrum Albinianum, et roccam Sambaticam; in civitate ecclesiam Sancti Apollinaris juxta

murum, ecclesiam Sancti Viti, ecclesiam Sancti Christophori. In civitate Pensauriensi monasterium Sancti Decentii cum omnibus quæ habet intra civitatem et extra, et villam quæ dicitur Fresuli, et locum qui dicitur Vallicella, castrum Florentii et fundum Ravignanum. In comitatu Ariminensi castrum Gaii cum curte sua et massam Uzani, et quidquid habetis in castro Lunziani, et in curte locum qui dicitur Fontana Sabbatina et Faturia; curtem Sale cum terminis suis: a primo latere littus maris, secundo Pisatellus, tertio Vetretum et Pavarianus, quarto limes qui dicitur Arzer, percurrens a prato usque in la Stratellam, et rivus Fabricæ decurrens in mare, et quod habetis in Castagneto: Branchise, Bulgaria et Bulgarnovo, et curtem Casalieli et castrum Pisatelli cum curte sua. In comitatu Feretrano fundum Ruscianum. In Saxenate curtem Sancti Angeli de Plano et castrum Livorii. In comitatu Cesenate massam Cazani cum ecclesia Sancti Michaelis, et quod obvenit a Rainulfo castri Gallisidii cum uxore sua infra idem castrum, et curtem suam constitutam in comitatibus Ariminensi et Cesenate; medietatem curtis Verignani constitutam in comitatu Ariminensi; quidquid etiam habetis in civitate Saxenate, et comitatu et curtem Succuniani cum ecclesia Sancti Apollinaris. In comitatu Populiensi curtem quæ dicitur Bagnolum cum castro suo et ecclesia. In comitatu Foroliviensi massam Barisani et curtem Pertusiaci cum ecclesia ibidem fundata. In comitatu Faventino curtem, quæ dicitur Quadrata, cum fundis et casalibus; fundum videlicet Frentula, Susiana, Pituli, Saltum majorem et minorem, Granariolum, Ceredum lacum, et Præsentianum, et castrum Pergule. In Corneliensi, monasterium quod dicitur Sancti Petri, massam quæ dicitur Quinta, et massam quæ dicitur Solustra. In territorio Ravennate ecclesiam Sancti Martini cum curte integra, quæ dicitur Aqualonga, et Sanctæ Mariæ in Beatiano, et Sanctæ Mariæ in Pratella cum omnibus suis pertinentiis, ab uno latere ripa Ursaria et ecclesiam Sancti Gervasii cum possessionibus juxta se positis usque ad littus maris, a secundo littus maris tribus milliariis infra ipsum mare usque in portum Classicanum, a tertio Classatellus et confinium inter vos et Sanctum Severum, perveniens ad duos masinæ in Stratella, quæ pergit ad puteum Tressi, et cursus antiquus aquæ Raphedenæ usque ad furcas, a quarto latere villa quæ dicitur Bagnolum et Saxanum, et sic pergit per Stadilianum usque Sapim. Infra civitatem Ravennatem ecclesiam Sanctæ Mariæ in Pace et Sanctæ Mariæ in Hortale cum casis et hortis, et Sanctæ Barbaræ, et Sanctæ Mariæ in Bononia cum suis pertinentiis. In comitatu Ficocleni et civitate quæcunque habetis, scilicet salinas et tumbas, domos et terras, vineas et silvas. In comitatu Forosinfronati ecclesiam Sanctæ Sophiæ cum omnibus suis pertinentiis. In comitatu Bononiensi jus quod habetis in ecclesiam Sanctæ Mariæ in Cavalli, cum

A terris silvis, paludibus et piscationibus ad eandem pertinentibus, et quidquid etiam obvenit a domina Arachele, videlicet Tumbam massam cum omnibus pertinentiis suis, et ab hominibus Petri Axonis, et a Bennone Liucæ, et a Liuzo Hugonis Luci; fundum in loco qui dicitur Palatiolo, quem reliquit filia Manfredi Wiciardi; decimas quoque, quas canonice possidetis, vobis et ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus. Sane novalium vestrorum, quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, seu de nutrimentis vestrorum animalium nullus a vobis decimas præsumat exigere.

Liceat quoque clericos et laicos liberos et absolutos e sæculo fugientes ad conversionem recipere, et eos sine contradictione qualibet retinere. Prohibemus insuper ut nulli fratrum vestrorum, post factam in eodem loco professionem, liceat de claustris vestris aliqua levitate discedere, discedentem vero, sine communium litterarum cautione, nullus audeat retinere. Sepulturam ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti, nullus obsistat, salva justitia illarum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Libertates quoque et dignitates ecclesiæ vestræ indultas, antiquas et rationabiles consuetudines ejusdem ratas habemus et firmas, easque perpetuis temporibus illibatas manere sancimus. Ad hæc sicut piæ recordationis I..., basilicæ XII Apostolorum presbyter cardinalis, apostolicæ sedis legatus, cui quæstionem quæ inter vos et monachos Sancti Apollinaris novi de corpore ipsius martyris suborta fuerat, felicitis recordationis Alexander papa prædecessor noster audiendam commisit, provida deliberatione statuisset dignoscitur, ut corpus ejusdem martyris, quod apud monasterium vestrum invenerat, nullus in alio loco, tanquam ibi sit præsens, quam in monasterio vestro in Classe venerari præsumat: ita etiam constitutionem ipsius cardinalis ratam habemus et firmam, eamque auctoritate apostolica confirmamus. Insuper libertatem etiam a bonæ memoriæ Gualterio quondam Ravennate archiepiscopo indultam monasterio vestro, sicut in ejus scripto authentico continetur, et prædecessores vestri et vos ipsi eatenus usi estis, auctoritate vobis apostolica duximus confirmanda.

Decernimus ergo, ut nulli, etc. Si qua igitur, etc. L. S.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.

Ego Henricus Albanensis episcopus ss.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus ss.

Ego Joannes presbyter card. tit. Sancti Marci ss.

Ego Laborans presb. card. Sanctæ Mariæ trans Tiberim tit. Calixti ss.

Ego Pandulfus presb. card. tit. XII Apostolorum ss.

Ego Rollandus Sanctæ Mariæ in Porticu diac. A rum quam monialium, exceptis Sancti Bartholomæi et Sancti Damiani, quæ contra te querelam minime referebant, super procurationibus, quas petebas ab eis, controversia fuisset diutius agitata, prædicta monasteria de communi fratrum consilio condemnavit ad procuraciones secundum facultates eorum tibi tuisque successoribus exhibendas. Ut igitur ipsa sententia majorem habeat imposterum firmitatem, eam sicut in scripto authentico continetur, auctoritate apostolica confirmamus. Ad majorem autem evidentiam ipsum authenticum de verbo ad verbum duximus exprimendum :

Ego Petrus Sancti Nicolai in Carcere Tulliano diac. card. ss.

Ego Radulfus Sancti Georgii ad Velum Aureum diac. card. ss.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presb. card. et cancellarii, Idus Martii, indictione III, Incarnationis Dominicæ anno 1185, pontificatus vero Urbani papæ III anno primo.

XXVII.

(Hugoni), abbati Cluniacensi, asserit capellaniam ecclesiæ S. Viviani Brolettensis, Theobaldo, nunc Ostiensi episcopo et tunc abbati Cluniacensi, ab Ademaro episcopo Santonensi, tributam.

(Veronæ, Mart. 21.)

[Bullar. Cluniac. p. 82.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio Cluniacensi abbati, salutem et apostolicam benedictionem.

Justis petentium desideriis dignum est nos facile præbere consensum, et vota quæ rationis tramite non discordant, effectu prosequente complere. Eapropter, dilecte in Domino fili, tuis justis postulationibus grato concurrentes assensu, capellaniam ecclesiæ Sancti Viviani de Broletto cum pertinentiis ejus, quam Ademarus Santonensis episcopus venerabili fratri nostro Theobaldo nunc Ostiensi episcopo et tunc abbati Cluniacensi, et per eum successoribus ejus, de consensu dilectorum filiorum nostrorum J. decani, R. archidiaconi, et canonicorum ecclesiæ suæ rationabiliter assignavit, ita quod ipse et quicumque successores ipsius, vel per se vel per procuratorem suum, capellanum in ipsa ecclesia institueret, sine controversia possideat, auctoritate apostolica confirmamus et præsentis scripti patrocínio communimus; statuentes, ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausa temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Veronæ, XII Kalendas Aprilis.

XXVIII.

Gerardo, archiepiscopo Ravennati, asserit procuraciones a monasteriis Bononiensibus præstandas.

(Veronæ, Mart. 23.)

[MITTARELLI, *Annal. Camaldul.*, IV, App., p. 144.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri GERARDO Ravennati archiepiscopo, salutem et apostolicam benedictionem.

Vidimus scriptum authenticum felicitis recordationis Patris et prædecessoris nostri Lucii papæ, et ea tenore illius plenius intelleximus, quod cum inter te et monasteria Bononiensia tam monacho-

rum quam monialium, exceptis Sancti Bartholomæi et Sancti Damiani, quæ contra te querelam minime referebant, super procurationibus, quas petebas ab eis, controversia fuisset diutius agitata, prædicta monasteria de communi fratrum consilio condemnavit ad procuraciones secundum facultates eorum tibi tuisque successoribus exhibendas. Ut igitur ipsa sententia majorem habeat imposterum firmitatem, eam sicut in scripto authentico continetur, auctoritate apostolica confirmamus. Ad majorem autem evidentiam ipsum authenticum de verbo ad verbum duximus exprimendum :

LUCIUS, servus servorum Dei, venerabili fratri GERARDO Ravennati archiepiscopo, salutem et apostolicam benedictionem.

B Sopitæ judicio sedis apostolicæ quæstiones scripto ad perpetuam memoriam commendantur, ne per oblivionem processu temporis valeant suscitari. Ut autem majorem habeat sententia firmitatem, apostolici scripti munimine roboratur. Sane cum inter te et monasteria Bononiensia tam monachorum quam monialium super procurationibus, quas ab eis exigebas, controversia verteretur, eam venerabili fratri nostro Henrico Albanensi episcopo commisimus audiendam. Postmodum vero dilectus filius noster, Sancti Proculi abbas, aliorum omnium procurator, sicut ex litteris, quas portavit, apparuit, et ipse in manu jam dicti episcopi data fide firmavit, coram nobis et fratribus nostris pro suo et aliis, Sancti Bartholomæi et Sancti Damiani exceptis, quæ super hoc quæstionem minime referebant, diutius litigavit. Verum pro parte sua nulla privilegia Romanæ Ecclesiæ vel Ravennatis exhibuit, neque ostendit longa consuetudine se munitum, sed tu procuraciones ipsas in aliis monasteriis tuæ provinciæ asserens sine contradictione præstari, eas prædecessoribus tuis in monasteriis civitatis Bononiensis exhibitas per testes idoneos probavisti. Inde utique fuit, quod deliberatione cum fratribus habita, vidimus intentionem tuam jure communi et prædecessorum tuorum consuetudine adjuvari. Eapropter tuis justis postulationibus annuentes, monasteria supradicta de communi consilio fratrum condemnavimus ad procuraciones secundum facultates eorum tibi, tuisque successoribus exhibendas, et adjudicantes eas vobis in jamdictis monasteriis universis, sententiam quam protulimus, nostra duximus et fratrum suscriptionibus roborandam. Decernimus ergo, ut nullus, etc.

L. S.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.

Ego Henricus Albanensis episcopus ss.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus ss.

Ego Joannes presb. card. tit. Sancti Marci ss.

Ego Laborans presb. card. Sanctæ Mariæ trans Tiberim tit. Calixti ss.

Ego Pandulfus presb. card. tit. XII Apostolorum ss.

Ego Melior presb. card. Sanctorum Joannis et Pauli tit. Pamachii ss.

Ego Adeldardus tit. Sancti Marcelli presb. card. ss.

Ego Gratianus Sanctorum Cosmæ et Damiani diac. card. ss.

Ego Solfredus Sanctæ Mariæ in Via lata diac. card. ss.

Ego Rollandus Sanctæ Mariæ in Porticu diac. card. ss.

Ego Petrus Sancti Nicolai in Carcere Tulliano diac. card. ss.

Ego Radulfus Sancti Georgii ad Velum Aureum diac. card. ss.

Datum Veronæ, per manum Alberti S. R. E. presbyteri cardinalis et cancellarii, x Kal. Aprilis, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1185, pontificatus vero domini Urbani papæ III, anno primo.

Visuntur foramina sigilli deperdit.

XXIX.

Decernit, « ne aliqui prælati a prioratibus monasterii Cluniacensis extra eos procuraciones exigere præsumant. »

(Veronæ, Mart. 25.)

[*Bullar. Cluniac.*, p. 83.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis abbati et conventui Clun., salutem et apostolicam benedictionem.

Quanto monasterium vestrum majori dudum religione floruit, et plures exemplo vestro Creatoris se obsequio manciparunt, tanto vos et monasterium vestrum arctiori debemus charitate diligere, et a quorumlibet gravamine propensius defensare. Sicut autem ex parte vestra nostris est auribus nuntiatum, quidam Ecclesiarum prælati, qui ex consuetudine debent a vestris prioratibus procurari, sæpe, licet ad prioratus ipsos nequaquam accedant, exterius in quibusdam villulis procuraciones sibi exigunt exhiberi, cum hoc facere minime consueverint, et sine gravioribus expensis eorum super hoc non possit satisfieri voluntati. Unde nos gravamini vestro in hac parte providere volentes, præsentis scripti pagina duximus inhibendum, ne aliqui prælati a prioratibus vestris malitiose, contra antiquam consuetudinem extra eos procuraciones exigere, aut extorquere præsumant. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ inhibitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Veronæ, viii Kal. Aprilis.

XXX.

Monasterii Cluniacensis bona ac privilegia confirmat, petente Hugone abbate.

(Veronæ, April. 2.)

[*Ibid.*, p. 83.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis

filiis Hugoni abbati monasterii Cluniacensis ejusque fratribus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Religionis monasticæ modernis temporibus speculum, et in Galliarum partibus documentum beati Petri Cluniacense monasterium ab ipso suæ foundationis exordio sedi apostolicæ in jus proprium est oblatum; proinde prædecessores nostri sanctæ recordationis Joannes XI, item Joannes XIX, Agapitus II, Benedictus VI; item Benedictus VII, Leo VII; item Leo IX, Gregorius VI; item Gregorius VII, Alexander II, Stephanus, Victor III, Urbanus II, Paschalis II, Gelasius II, Calixtus II, Honorius II, et Eugenius Ecclesie Romanæ pontifices locum ipsum singularis dilectionis ac libertatis prærogativa donarunt, et universa ei pertinentia privilegiorum suorum sanctionibus munierunt. Statutum est enim ut ecclesie omnes, cœmeteria, monachi, clerici et laici universi infra terminos habitantes, qui sunt a rivo de Salnay, et ab ecclesia Ruffiaci, et cruce de Lornant, a termino quoque molendini de Fornescach, per villam quæ dicitur Varena, cum nemore Burserio et termino etiam qui dicitur Perois, ad rivum usque de Salnay, sub apostolicæ tantum sedis jure ac tuitione permaneant. Neque ipsius Cluniacensis loci presbyteri, aut etiam parochiani ad cujuslibet nisi Romani pontificis et Cluniacensis abbatis cogantur ire synodum vel conventum. Sane pro abbatibus monachorum, seu clericorum infra prædictos terminos habitantium ordinatione, pro chrismatis confectione, pro sacri olei, altarium, cœmeteriorum consecratione, Cluniacense monasterium quem maluerit antistitem convocet. Cluniacenses monachos ubilibet habitantes nulla omnino persona, præter Romanum pontificem et legatum qui ad hoc a latere ipsius fuerit destinatus, excommunicet aut interdicat. Sane terminos immunitatis loci vestri qui a præfato antecessore nostro Urbano papa constituti sunt præsentis decreti pagina confirmamus: ne videlicet ullus homo, cæjuscunq; conditionis ac potestatis, invasionem, prædam aut rapinam facere, sive homicidium perpetrare præsumat infra ipsorum limites terminorum.

Itaque termini sacri banni sunt hi: versus Buziacum terminus est ad Rivium citra Sarratan, unde una via venit ad Cluniacum, altera ad Masilias. In strata versus Bellamjocum terminus est contra Carruvium, quod est desuper molendinum cellerarii Cluniacensis, citra Viengias ultra Cluniacum. Versus Masilias terminus est apud bivium, unde una via tendit ad Masilias, altera tendit ad Sanctam Mariam de Bosco. Super Ruffiacum terminus est ad summitatem defensi ad bivium unde una via tendit ad Bezorniacum, altera ad Carellam. Versus Sergiacum terminus est infra Guarruvium citra locum, ubi dicunt ad Furgum. In strata, versus Cabilonensem pagum, terminus est ad Grossam Cassaneam super Marzæ-

cum. Versus Brancedunum terminus est in via super Boscum Bannedum. Versus Trinorchium terminus est super rivulum quem dicunt Longam Aquam, inter Blanoscum et Donziacum. Versus Perronam vel Laysiacum, terminus est ad tres fagos, ubi partiuntur boscus de Cluniaco, et boscus comitatis. Versus Igiacum terminus est ad Carmos super montem medium.

In abbatibus quæ cum suis abbatibus ordinationi Cluniacensis monasterii datæ sunt; videlicet S. Martialis Lemovicensis, monasterii novi Pictavis, S. Joannis Angeriensis, monasterii Lezatensis, Moysiæensis, Figiacensis, in Caturcensi pago; in Arvernia, Mauziacensis, Thiernensis, Ménatensis; in Autissiodorénsi episcopatu, S. Germani; in Rothomagensi, abbatia apud Pontisaram; in Tarvanensi S. Wlmari, sine Cluniacensis abbatis consilio, abbas nullatenus eligatur. Ad hæc adjicimus ut in omnibus prioratibus et cellis, quæ nunc sine abbate proprio vestro regimini subjectæ sunt, nullus futuris unquam temporibus abbatem ordinare præsumat: sed tam prioratus ipsi et cellæ, quam et cætera in quibuslibet locis omnia, quibus Cluniacensis Ecclesia Arvernensis concilii, quod per supra dictum papam Urbanum celebratum est, tempore investita erat, de quibus tunc nulla quæstio mota est, tam vobis, quam successoribus vestris, in pace semper et quiete serventur. Pro altaribus, et ecclesiis, sive decimis vestris, nulli episcoporum facultas sit, gravamen aliquod vobis aut molestias irrogare, sed sicut eorum permissione quædam ex parte, quædam ex integro habuistis, ita et in futurum habeatis. Ecclesiarum vestrarum decimas, quæ a laicis obtinentur, si secundum Deum eorum potestati subtrahere vestræ religionis reverentia poterit, ad vestram et pauperum gubernationem, vobis liceat possidere. Decimas laborum vestrorum, pro quibus tam vos quam alios monasticæ religionis viros inquietare episcopi consueverunt, illorum videlicet quos dominicatorum appellant, qui vestro sumptu a monasterii et cellarum vestrarum clientibus excoluntur, sine omni episcoporum et episcopaliū ministrorum contradictione deinceps quietius habeatis, qui vestra peregrinis fratribus et pauperibus erogatis. Ecclesiæ omnes, quæ ubilibet positæ sunt, seu capellæ vestræ et cœmeteria libera sint et omnis exactionis immunia, præter consuetam episcopi partem, et justitiam in presbyteros, qui adversus sui ordinis dignitatem offenderint. Liceat quoque vobis seu fratribus vestris in ecclesiis vestris presbyteros eligere, ita tamen ut ab episcopis vel episcoporum vicariis animarum curam absque vénéralitate suscipiant; quam si committere illi, quod absit! ex pravitare noluerint, tunc presbyteri ex apostolicæ sedis benignitate officia celebrandi licentiam consequantur. Ecclesiarum vero seu altarum consecrationes, si diocesanus episcopus gratis noluerint exhibere, a quolibet catholico suscipiatis episcopo. Nec cellarum vestrarum ubilibet

A positarum fratres pro qualibet interdictione vel excommunicatione divinatorum officiorum suspensionem patiantur; sed tam monachi ipsi quam et famuli eorum, et qui se monasticæ professioni devoverunt, clausis ecclesiarum januis, non admissis diocesanis, divinæ servitutis officia celebrent, et sepulturæ debita peragant. Præterea, quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum; oblatione fidelium, seu aliis modis Deo propitio poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: In Burgundia ecclesiam de villa Franca, ecclesiam de Balberiaco, monasterium de Prims, monasterium Sancti Joannis de Bosco, monasterium apud Belnam, in eleemosynam ducis Burgundiæ a vobis constructam. In Francia, monasterium Montisdesiderii, monasterium de Domna Petra, monasterium Sancti Arnulphi de Crispeio. In Cameracensi episcopatu, monasterium S. Salvii; in Provincia, monasterium juxta montem Pessulanum, monasterium de Tornac; in Tholosano episcopatu, ecclesiam Sanctæ Columbæ. In Hispania, Nazaram, Sanctum Isidorum, Sanctum Zoilum de Carrione, Sanctum Romanum de Pennis, Villam-viridem, Villamfrancam, Vallem-viridem, Palubarium Bodinum, Vinimariam, Sanctum Martinum de Nebda, Sanctum Vincentium de Salmantica, Sanctum Columbam de Burgis, Cornilanam, quæ proprie Cluniacensi monasterio datæ sunt. Item in Nivernensi episcopatu, monasterium de Albaniaco, quod ad Charitatem. In Francia, monasterium de Causiaco, quod ad Sanctam Martinum de Campis, canonicalem ecclesiam de Abbevilla, item ecclesiam de Rua, quæ ad monasterium de Abbevilla pertinet.

Prohibemus autem ut infra parochias ad jus Cluniacensis monasterii pertinentes, absque Cluniacensis abbatis consensu, nullus ecclesiam vel capellam ædificare præsumat, salva in omnibus apostolicæ sedis auctoritate. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum fas sit præfatum monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integre conserventur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Si quis igitur in futurum ecclesiastica sæcularive persona, etc., ut in aliis.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Henricus Albanensis episcopus.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus.

Ego Joannes presbyter cardinalis tit. Sancti Marci.

Ego Laborans presbyter card. S. Mariæ trans Tiberim, tit. Calixti.

Ego Pandulphus presbyter cardinalis tit. XII Apostolorum.

Ego Albinus presbyter card. tit. S. Crucis in Jerusalem.

Ego Melior presb. card. SS. Joannis et Pauli tituli Panmachii.

Ego Adelardus tituli Sancti Marcelli presbyter cardinalis.

Ego Soffredus Sanctæ Mariæ in Via lata diaconus cardinalis.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diaconus cardinalis.

Ego Radulphus S. Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, IV Nonas Aprilis, indictione IV, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero Domini Urbani papæ tertii, anno primo.

XXXI.

Monasterium Tegernseense tuendum suscipit et bona ejus confirmat.

(Veronæ, April. 2.)

[*Monumenta Boica*, VI, 189.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis ROUPERTO abbati monasterii S. Quirini juxta lacum Tegernsee ejusque fratribus, tam presentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Religiosam vitam eligentibus apostolicum convenit adesse presidium, ne forte cujuslibet temeritatis incursum aut eos a proposito revocet, aut robur, quod absit! sacræ religionis infringat. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et præfatum monasterium S. Quirini, quod a nobilibus viris Adalberto et Otkario germanis fratribus illustribusque comitibus in suo fundo constructum est, et antiquis Romanorum imperatorum privilegiis, Pipini videlicet, Karoli et Ludovici decoratum, in quo denique corpus beati Quirini a prædecessore nostro sanctæ recordationis Zacharia Romano pontifice impetratum requiescere perhibetur, ad exemplar felicitatis recordationis Alexandri papæ prædecessoris nostri, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et presentis scripti privilegio communimus. In primis siquidem statuentes ut ordo monasticus qui secundum Deum et beati Benedicti Regulam in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permanent, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est, cum omnibus pertinentiis suis; cellam beati Martini, quæ Dietramszelle dicitur; ecclesiam Gemunden, Egerden, Wacbergen, Ribberspowern, Waringew, Walde, Harpenningen, Holzchirchen, Pousenchaim, Pipurch, Hadelahingen, Harde, Ismpach, Chemenaten, Munchen, Charidewe, Phrum-pach, Waterstetm, Walhstat, Itibingen, Uneholzingen, Chenepah, Funsingen, cum fundis et adjacentibus prædiis, et plebe. Libertates præterea seu immunitates, ab archiepiscopis, episcopis, sive regibus atque principibus monasterio vestro concessas rationabiliter, et scripto firmatas, vobis nihilominus confirmamus; et ne ullus eas infringere, seu inbeneficiare audeat auctoritate apostolica prohibemus. Interdicimus insuper ne liceat alicui archiepiscopo, episcopo ecclesias ad vestrum monasterium pertinentes aliquibus, sine vestra voluntate, conferre; sed fas sit vobis ad ecclesias ipsas vacantes presbyteros episcopis præsentare, quibus, si idonei fuerint, episcopi curam animarum sine pravitate conferant, salva constitutione Lateranensis concilii; ita quidem, ut eis de spiritualibus, vobis vero de temporalibus debeant respondere. Nihilominus etiam interdicimus ne cui archiepiscopo seu episcopo, vel alii ecclesiasticæ personæ, vos vel monasterium vestrum, absque manifesta et rationabili causa, excommunicationi vel interdicto subijcere liceat. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis, clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare. Chrisma vero, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes monachorum sive clericorum qui ad sacros ordines fuerint promovendi, a dicecesano suscipietis episcopo, siquidem catholicus fuerit et gratiam atque communionem apostolicæ sedis habuerit, et ea vobis gratis et absque pravitate voluerit exhibere. Alioquin, liceat vobis quem malueritis catholicum adire antistitem, qui nimirum, nostra fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Præterea, volentes te, fili abbas, ecclesiamque tuam speciali privilegio decorare, ad exemplar jam dicti prædecessoris nostri, tibi tuisque successoribus usum mitræ et annuli in præcipuis solemnitatibus infra missarum solemnias, et in processibus ecclesiæ tuæ, nec non etiam in conciliis episcoporum, de consueta clementia et benignitate apostolicæ sedis concedimus, quatenus ex hoc beato Petro et nobis tenearis devotior permanere. Obeunte vero te nunc ejusdem loci abbate vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur; nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris, secundum Deum et beati Benedicti Regulam providerint eligendum.

Decernimus ergo, etc. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis

percipiant, et apud districtum Judicem præmia A pter, dñecti in Domino filii, vestris justis postulati-
onibus clementer annuimus, et præfatum mona-
sterium de Rupe, in quo divino estis mancipati
obsequio, ad exemplar felicis recordationis præde-
cessoris nostri Lucii papæ, sub beati Petri et no-
stra protectione suscipimus et præsentis scripti
privilegio communimus. In primis siquidem statuen-
tes ut ordo monasticus, qui secundum Domini et
beati Benedicti Regulam atque institutionem Cister-
ciensium fratrum in eodem monasterio institutus
esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus in-
violabiliter observetur Præterea, quæcunque pos-
sessiones, quæcunque bona idem monasterium im-
præsentiarum juste et canonice possidet, aut in
futurum, concessione pontificum, largitione regum
vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis
modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma
vobis vestrisque successoribus et illibata perman-
neant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda
vocalibus :

Ego Urbanus Ecclesiæ catholicæ episcopus ss.

Ego Henricus Albanensis episcopus.

Ego Tebaudus Ostiensis et Velletrensis episco-
pus, etc.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Ro-
manæ Ecclesiæ presbyteri card. et cancellarii, III
Non. Aprilis, indictione quarta, Incarnationis Do-
minicæ anno 1186, pontificatus vero domni Urbani
papæ III, anno primo.

XXXII.

Archiepiscopis et episcopis interdicat ne de cætero,
nisi cum ad Cluniacensium fratrum prioratus visi-
tationis causa venerint, procuraciones ab iis aliquas
requirant. »

(Veronæ, April. 5.)

[*Bullarium Cluniacense*, p. 8.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, vene-
rabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis, in
quorum parochiis prioratus et obedientiæ Ecclesiæ
Cluniacensis existunt, salutem et apostolicam bene-
dictionem.

Sic est Ecclesiarum prælati ex divina constitu-
tione permissum spiritualia seminando, carnalia
metendo et recipere, secundum illud: *Non alligabis
es hori trituranti*, ut sibi commissis Ecclesiis oneri
non existant. Intelleximus siquidem, quod hoc qui-
dam vestrum nequaquam, sicut convenit, atten-
dentes, cum suas dioceses circumvent, a priorati-
bus et obedientiis Cluniacensium fratrum apud alios
hospitati procuraciones sibi faciunt exhiberi, li-
cet ipsi parati essent, ut asserunt, in prioratibus
suis eos benigne recipere, et prompta eis devotione
deservire. Quia vero indignum est, ac vestræ pari-
ter honestati contrarium, ecclesiasticæ charitatis
obsequia ad gravamen trahere subditorum; frater-
nitati vestræ præsentium auctoritate districtius in-
hibemus ne de cætero, nisi cum ad prædictorum
fratrum prioratus visitationis causa veneritis, pro-
curaciones ab eis aliquas requiratis, nec eis super
hoc gravamen aliquod, aut molestiam, inferatis:
scituri quod, si secus egeritis, nos eisdem fratribus
auctore Domino curabimus prohibere, ut alibi ho-
spitatis procuracionem nequaquam impendant.

Datum Veronæ, Nonis Aprilis.

XXXIII.

Monasterium Rupense tuendum suscipit et bona ejus
confirmat.

(Veronæ, April. 7.)

[*Monastic. Anglic.*, I, 839.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis
filiis OSMUNDO abbati de Rupe ejusque fratribus, tam
præsentibus quam futuris, regularem vitam profes-
sis, in Christo salutem.

Religiosam vitam eligentibus apostolicum con-
venit adesse præsidium, ne forte cujuslibet temeri-
tatis incursus aut eos a proposito revocet, aut ro-
bur, quod absit! sacræ religionis infringat. Eapro-

ter, dñecti in Domino filii, vestris justis postula-
tionibus clementer annuimus, et præfatum mona-
sterium de Rupe, in quo divino estis mancipati
obsequio, ad exemplar felicis recordationis præde-
cessoris nostri Lucii papæ, sub beati Petri et no-
stra protectione suscipimus et præsentis scripti
privilegio communimus. In primis siquidem statuen-
tes ut ordo monasticus, qui secundum Domini et
beati Benedicti Regulam atque institutionem Cister-
ciensium fratrum in eodem monasterio institutus
esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus in-
violabiliter observetur Præterea, quæcunque pos-
sessiones, quæcunque bona idem monasterium im-
præsentiarum juste et canonice possidet, aut in
futurum, concessione pontificum, largitione regum
vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis
modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma
vobis vestrisque successoribus et illibata perman-
neant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda
vocalibus :

Ex dono Ric. de Builli et Richardi de Wikere-
stai, locum ipsum in quo abbatia vestra sita est.
Ex dono domini Henrici regis II, centum acras in
Lyndrie juxta eamdem abbatiam. Ex eorundem
dono grangiam Aggacroft cum pertinentiis suis.
Ex dono ejusdem Ricardi de Builli et Hug. de
de Drigwrt Lambecroft cum pertinentiis suis. Ex
dono Leonis de Manners Brantecliva cum pertin-
entiis suis. Ex dono Radulfi Tortesmanse, Tatewit
cum pertinentiis suis. Ex dono Willielmi Avenell,
Anes..... cum pertinentiis suis. Ex dono Walteri
de Scoteni, Rokesbye cum pertinentiis suis. Ex
dono Symonis filii Symonis, terram in Insebye
cum pertinentiis suis. Ex dono Hamelini Bardoufe
et Roberti filii Eudonis, terram de Wintringtona
cum pertinentiis suis. Ex dono Roberti de Scalce-
bye, et Adæ de Novo-foro et Rogeri de Yar, New-
sum cum pertinentiis suis. Ex dono Willielmi Va-
vassoris, Tirnesco cum pertinentiis suis. Ex dono
Gervasii de Barneby grangiam in Barneby et Bra-
with. Ex dono Thomæ de Arneltorp, grangiam in
eadem villa. Ex dono Roberti filii Pagani, Wellin-
gleia cum pertinentiis suis, et totam terram quod
habetis in territorio de Wadburthe. Ex dono Wil-
lielmi de Poles et Willielmi filii Gerardi, Sezaeres
cum pertinentiis suis. Ex dono Symonis de Plessal
Ashoure cum pertinentiis suis. Ex dono Roberti
filii Glai, terram et nemus de Cumresbrug usque
apud Witewelle inter viam et rivulum. Ex dono
Willielmi Flandrigene, totam terram quam tenuit
Ligulf et quoddam essartum suum proprium quæ
est inter Hestvella et essartum Ormi hominis Adæ
filii Swani cum omnibus pertinentiis. Ex dono Gi-
rardi de Stirap, quamdam turbariam in territorio
ejusdem villæ. Sane laborum vestrorum quos pro-
priis manibus aut sumptibus colitis, tam de terris
cultis quam incultis, sive de nutrimentis anima-
lium vestrorum nullus a vobis decimas extorquere
præsumat, etc.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, vii Idus Aprilis, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1186; pontificatus vero domni Urbani papæ III anno primo.

XXXIV.

Privilegii fragmentum pro Ecclesia Ravennatis.

(Veronæ, April. 8.)

[RUBI, *Bist. Ravennat.*, p. 357-58.]

Urbanus III, litteris suis Veronæ v Idus Aprilis datis, concessit Gerardo Ravennati archiepiscopo, ut Ravennatis Ecclesiæ possessiones procul positas et minus utiles, sicuti quæ Polæ, et in quibusdam aliis locis erant, accedente sacrorum hujus Ecclesiæ viro-
rum consensu, alienaret, sic tamen ut Ecclesiæ meliora prospiceret, et quam pecuniam inde contraxisset, in ejus utilitatem converteret; earum hoc est litterarum initium:

Cum commissæ tibi Ecclesiæ, favente Deo, multa per studium tuum pervenerint incrementa, et non minus usque modo prodesse curaveris, quam præesse, sine dubitatione tenemus quod utiliter ei providere debeas in futurum.

XXXV.

Privilegium pro domo hospitali fratrum Cruciferorum S. Petri Boicensium.

(Veronæ, Maii 8.)

[FARLATUS, *Illyricum sacrum*, IV, 216.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis MATTHÆO rectori et fratribus Cruciferariis hospitalis S. Petri Boicæ, tam præsentibus quam futuris, communem vitam ducentibus, in perpetuam memoriam.

Effectum justa postulantis indulgere et vigor postulat æquitatis et ordo exigit rationis, præsertim quando petentium voluntatem et pietas adjuvat, et veritas non relinquit. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus et præfatum hospitale S. Petri de Boisce cum omnibus quæ impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum, concessionem pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, præstante Domino poterit adipisci, sub B. Petri et nostra protectione suscipimus, ac præsentis scripti privilegio communimus; statuentes ut ea firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. Possessiones autem istas duximus propriis nominibus exprimendas: Locum ipsum, in quo præfatum hospitale situm est, cum omnibus pertinentiis suis; ecclesiam de Boisce in partibus Sclavoniæ positam, quam Nonensis episcopus ordini vestro rationabiliter assignavit, sicut in authentico vobis ipsius scripto plenarie continetur, vobis et successoribus vestris auctoritate apostolica confirmamus, et quidquid habetis in loco qui dicitur Palatium. Sane novalium

A vestrorum, quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, vel de nutrimentis vestrorum animalium, nullus a vobis decimas exigere, vel extorquere præsumat. Liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo fugientes, liberos et absolutos, ad conversionem vestram recipere, et eos absque contradictione aliqua retinere.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatum hospitale temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum sustentatione ac gubernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate, aut diocæsani episcopi canonica justitia.

Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione emendare correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus hic bonæ actionis fructum accipiant, et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen, amen.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Henricus Albanensis episcopus.

Ego Paulus Prænestinus episcopus.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus.

Ego Joannes presb. card. tit. S. Marci.

Ego Petrus presb. card. tit. S. Susannæ

Ego Laborans presb. card. S. Mariæ Trans Tiberim, tituli Calixti.

Ego Pandulfus presb. card. xxi Apostolorum.

Ego Albinus presb. card. tit. S. Crucis in Jerusalem.

Ego Melior presb. card. SS. Joannis et Pauli tituli Pammachii.

Ego Adelardus tit. S. Marcelli presb. card.

Ego Jacobus S. Mariæ in Cosmedin diac. card.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diac. card.

Ego Bobo S. Angeli diaconus cardin.

Ego Octavianus SS. Sergii et Bacchi diac. card.

Ego Goffredus S. Mariæ in Via lata diac. card.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diac. card.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presb. card. et cancell., viii Idus Maii, indict. iv, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domni Urbani papæ III anno primo.

XXXVI

Monasterium Vallumbrosanum tuendum suscipit, et ejus possessiones juraque confirmat.

(Veronæ, Maii 12.)

[LAMI, *Eccles. Florent. Monum.*, I, 548.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis TERTIO abbati Vallumbrosano, ejusque fratribus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Religiosam vitam eligentibus, apostolicum convenit adesse præsidium, ne forte cujuslibet temeritatis incursus, eos a proposito revocet, aut robur, quod absit! sacræ religionis infringat. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulacionibus clementer annuimus, et monasterium Vallumbrosanum in quo divino mancipati estis obsequio, ad exemplar felicis recordationis Paschalis, Adriani, Alexandri, et Lucii Romanorum pontificum, quod, pro beatæ Mariæ Virginis reverentia, Deo dicatum est, in Romanæ Ecclesiæ proprietatem, tutelam, et protectionem apostolicæ sedis suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus

Impriis siquidem statuente ut ordo monasticus, qui secundum Deum et B. Benedicti Regulam, in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia impræsentiarum juste ac canonice possidet, vel in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant; in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis :

Locum ipsum in quo memoratum monasterium situm est, cum omnibus adjacentiis et pertinentiis suis, ecclesiis et aliis quæ ad idem monasterium pertinere noscuntur. Monasterium S. Salvii; monasterium S. Trinitatis de Florentia; monasterium Strumense; monasterium de Osella, et S. Jacobi de Castello. Monasterium de Passiniano, et S. Michaelis de Senis et de Alphiano. Monasterium de Cultubono, de Monte Pisis; monasterium de Monte Scalario et de Nerano; monasterium de Ficiclo; monasterium de Capiano; monasterium S. Pauli Pissarum, et S. Michaelis de Plajano, et S. Michaelis de Salvenero in Sardinia. Monasterium S. Angeli de Pistorio; monasterium de Pacciano; monasterium S. Mariæ de Prato; monasterium de Vajano; monasterium de Appletto et de Monte Plano. Monasterium de Fonte Thæonis; monasterium de Muscelo; monasterium de Monte Armato; monasterium S. Cecilie; monasterium S. Reparata; monasterium de Trecento; monasterium de Crispino; monasterium de Razzolo; monasterium S. Sepulcri de Papia; monasterium de Rivo Cæsaris; monasterium de Coneo; monasterium de Turri; monasterium de Caprilia; monasterium Sancti Benedicti de Placentia. Monasterium de Cavanna; monaste-

rium S. Mercurialis Fovoliviciensis; monasterium de Navaria; monasterium de Vercellis; monasterium de Janua; monasterium S. Pauli Terdonensis; monasterium de Taurino; monasterium Brixiense; monasterium S. Vigili; monasterium Bergomenæ; monasterium Mediolanense et S. Carpophori; monasterium Astense; monasterium S. Angeli Juniperiti; monasterium S. Sigismundi, et monasterium S. Mariæ de Flumana.

Libertates et immunitates a prædecessoribus nostris felicis recordationis Victore, Gregorio VII, Urbano II, Paschale, Innocentio, Eugenio, Alexandro atque Lucio Romanis pontificibus, vobis indultas, et usque ad hæc tempora pacifice conservatas, ratas habemus, et auctoritate apostolica confirmamus. Porro fructuum vestrorum decimas, quas ubilibet propriis sumptibus laboribusque colligitis, absque episcoporum vel episcopalium ministrorum, seu etiam plebanorum contradictione, monasterio vestro reddendas, possidendasque sancimus.

Liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eos absque contradictione qualibet retinere. Nulli quonque liceat aliquod vestræ religionis monasterium a loci sui stabilitate revellere ac movere, sine abbatibus et congregationis communi consensu. Sancimus insuper ut nulli episcopo fas sit, in vos excommunicationis vel interdicti sententiam promulgare; ut qui in speciales estis filios apostolicæ sedis assumpti, nullius alterius iudicium subeatis. Statuentes ut omnium præfatorum monasteriorum caput, quod in Valle Umbrosa situm est, monasterium habeatur. Sane cum terminus vitæ pastori vestro divina dispensatione contigerit, qui ejus loco substituendus fuerit, quia vobis et aliis omnibus præesse debet, omnium, qui cæteris præsumt monasteriis, consensu et iudicio eligatur. Quod si forte ex ipsis abbatibus quilibet, Domino disponente, ad hoc generale regimen electus fuerit, ad vestrum principale cœnobium transeat et ejus mox iudicio, sicut in diebus venerabilis memoriæ Joannis primi abbatis vestri factum constat, cætera omnia unita vobis monasteria disponantur. Sepulturam quoque vobis liberam esse concedimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati, qui se illic deliberaverint sepeliri, nisi excommunicati fuerint vel interdicti, nullus obstat, salva tamen justitia illarum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Christna vero, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes clericorum et monachorum vestrorum, a quocunque malueritis suscipietis episcopo, siquidem catholicus fuerit et gratiam atque communionem apostolicæ sedis habuerit, et ea gratis et absque pravitate voluerit impartiri. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatum monasterium temere perturbare, vel ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia

illibata et integra cōserventur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularive persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio existere, de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore, ac sanguine Dei, et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat.

Cunctis autem eidem loco jura sua servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen, amen.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus subscripsi.

Ego Henricus Albanensis episcopus subscripsi.

Ego Paulus Prænestinus episcopus subscripsi.

Ego Theobaldus Ostiensis et Veliternus episcopus subscr.

Ego Joannes presb. card. tit. S. Marci subscr.

Ego Petrus presb. card. tit. S. Susannæ subscr.

Ego Laborans presb. cardinalis S. Mariæ trans Tiberim tit. Calixti subscr.

Ego Albinus presb. card. tit. S. Crucis in Hierusalem subscr.

Ego Melior presb. card. SS. Joannis et Pauli tit. Pammachii subscr.

Ego Adelardus presb. card. tit. S. Marcelli subscr.

Ego Jacobus diac. card. S. Mariæ in Cosmedin subscr.

Ego Gratianus diac. card. SS. Cosmæ et Damiani subscr.

Ego Bobo diac. cardinalis S. Angeli subscr.

Ego Petrus diac. card. S. Nicolai in Carcere Tulliano subscr.

Ego Rodulphus diac. card. S. Georgii ad Velum Aureum subscr.

Datum Veronæ, per manum Alberti S. R. Eccl. presbyteri cardinalis et cancellarii, iv Idus Maii, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domini Urbani papæ III anno primo.

XXXVII.

Privilegium pro monasterio S. Salvatoris Papiensi.

(Veronæ, Maii 22.)

[MARGARINI, *Bullar. Casin.*, II, 209.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio LEON, abbati monasterii Sancti Salvatoris secus Papiam siti, ejusque successoribus regularem vitam professis, in perpetuum.

Religiosam vitam eligentibus apostolicum convenit adesse præsidium, ne forte cujusalibet temeri-

latis incursus, aut eos a proposito revocet aut robur, quod absit! sacræ religionis infringat. Ea propter, dilecte fili in Domino, tuis justis postulationibus clementer annuimus, et præfatum monasterium Sancti Salvatoris in quo Domino mancipati estis obsequio, ad exemplar prædecessorum felicitatis memoriæ Joannis, Benedicti et Eugenii atque aliorum Romanorum pontificum sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus; in primis siquidem statuente ut ordo monasticus, qui secundum Deum et beati Benedicti Regulam in eodem loco institutus esse cognoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium impresentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, sive aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma tibi tuisque successoribus, et illibata permaneant; in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est cum omnibus pertinentiis suis; curtem Olonæ, cum capella Sancti Anastasii, et capella Sancti protomartyris Stephani; capella Sancti Georgii, et omnibus sibi pertinentibus; curtem Baseregutizæ cum baptismali ecclesia Sancti Andree constructa et capella una, et omnibus suis pertinentiis; curtem Frisinariæ cum capella una et omnibus suis pertinentiis; curtem Mellariæ cum plebe Sancti Michaelis et cella Sancti Stephani et capella Sancti Martini et omnibus pertinentiis; curtem Herberizæ medietatem et plebem Sancti Faustini cum omnibus ad ipsam medietatem et plebem pertinentibus; in cujus parochia et territorio sunt capellæ tres, videlicet Sancti Michaelis, Sancti Fabiani et Sanctæ Agathæ; viridarium infra portam Sancti Joannis prope Palatinam portam situm, cum duabus capellis, una videlicet in honore Sancti Laurentii, et altera in honore Sanctæ Mariæ constructa; curtem Garlaschi cum capella una Sanctæ Mariæ, et cum omni honore et districtu per duo milliaria in circuitu, in Morinco plebem unam in honore Sancti Martini, et capellam in honore Sanctæ Mariæ constructam cum omnibus suis pertinentiis; curtem Blondi cum duabus capellis et omnibus suis pertinentiis; curtem Cocomati cum omnibus suis pertinentiis; curtem Mociani cum omnibus suis pertinentiis; medietatem curtis Corianæ cum capella una in honore Sanctæ Mariæ et cum districtu totius præfatæ curiæ; curtem Antellami cum omnibus pertinentiis, curtem Armentarii cum capella una et omnibus suis pertinentiis; in Rongaria capella Sancti Mauricii. Sane novalium vestrorum quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis vestrorum animalium decimas a vobis nullus exigere aut extorquere præsumat. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat

vobis, clausis janis, exclusis excommunicatis et A interdictis, non pulsatis campanis, submissa voce divina officia celebrare. Præterea novas, et indebitas exactiones ab archiepiscopis, episcopis, archidiaconis seu diaconis aliisque omnibus ecclesiasticis sæcularibusve personis omnino prohibemus, ad hæc libertates et immunitates a regibus et a principibus maxime et ab aliis personis, tam ecclesiasticis quam mundanis eidem monasterio indultis, et antiquas et rationabiles consuetudines integras, illibatasque manere præsentis decreto sancimus. Chrisma vero, oleum sanctum, consecrationes altarium seu basilicarum, ordinationes monachorum sive canonicorum vel horum qui ad sacros ordines fuerint promovendi, a quo malueritis suscipietis episcopo, siquidem catholicus fuerit, et gratiam B atque communionem apostolicæ sedis habuerit, et ea gratis et absque pravitae aliqua voluerit exhibere. Porro in ecclesiis eidem monasterio pertinentibus, videlicet in ecclesia Sancti Martini de Marincio, et in ecclesia Sancti Faustini de Herbaria, et in ecclesia Sancti Michaelis Mellariæ, in ecclesia Sancti Anastasii Ollonæ, et in ecclesia Sancti Salvatoris Monticelli baptismum auctoritate apostolica concedimus, et in aliis ecclesiis eidem monasterio pertinentibus, in quibus usque ad hæc tempora constat esse celebratum; usura quoque caligarum, sandaliorum, chyrothecarum et mitræ, sicut per prædecessorum nostrorum authentica privilegia tibi tuisque successoribus concessum esse dignoscitur, et nos ex liberalitate sedis apostolicæ tibi concedimus. Ad hæc, præsentis capitulo adjicimus, ut supradictum cœnobium cum omnibus supradictis, sub nullius ecclesiæ ditione permaneat, sed soli sanctæ apostolicæ sedi obnoxium existat. Obeunte vero te nunc ejusdem loci abbate, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, aut pars consilii sanioris, secundum Dei timorem et B. Benedicti Regulam providerint eligendum; electus autem ad Romanum pontificem benedicendus accedat.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatum monasterium temere perturbare aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva in omnibus sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni

subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.

Ego Theobaldus Ostiensis episcopus ss.

Ego Paulus Prænestinus episcopus ss.

Ego Henricus Albanensis episcopus ss.

Ego Joannes presb. card. tit. eccles. S. Marci ss.

Ego Petrus de Bono presbyter card. tit. Sanctæ Susannæ ss.

Ego Laborans presb. card. tit. Sanctæ Mariæ Transtyberim ss.

Ego Pandulphus presbyter cardin. tit. Basilicæ XII Apostolorum ss.

Ego Albertus presb. card. tit. S. Crucis in Hierusalem ss.

Ego Melior presbyt. cardinalis Sanctorum Joannis et Pauli tit. Pammachii ss.

Ego Adelardus tit. S. Marcelli presbyter cardin. ss.

Ego Jacinthus diaconus cardinalis S. Mariæ in Cosmedin ss.

Ego Gratianus tit. Sanctorum Cosmæ et Damiani diaconus cardinalis ss.

Ego Bobo diaconus cardinal. tit. S. Angeli ss.

Ego Octavianus diac. card. tit. Sanctorum Sergii et Bacchi ss.

Ego Petrus tit. S. Nicolai in Carcere Tulliano- C diac. card. ss.

Ego Pandulphus tit. S. Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis ss.

Datum Veronæ per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, XI Kalendas Junii, indictione IV, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domni Urbani papæ III, anno I.

XXXVIII.

Monasterium S. Mariæ Magdalensæ Lundense (in Anglia) tuendum suscipit et ejus possessiones juraque confirmat.

(Veronæ, Maii 28.)

[*Monasticon Anglic.*, I, 663.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis priori et monachis Ecclesiæ S. Mariæ Magdalensæ de Lunda tam præsentibus quam futuris regularem vitam professis, in memoriam.

Cum simus ad regimen universalis Ecclesiæ, licet immeriti, providentia supernæ dispositionis assumpti, si quando postulatur a nobis quæ ad ecclesiarum tuitionem pertineant, petentium desideriis clementer nos convenit condescendere et eorum vota effectu complere. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et præfatum ecclesiam S. Mariæ Magdalensæ de Lunda, in qua divino estis obsequio mancipati, sub beati Petri et nostra protectione sus-

cipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. Imprimis siquidem statuente ut ordo monasticus qui secundum Deum et beati Benedicti regulam in ecclesia vestra dignoscitur institutus, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona eadem ecclesia impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum aut principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant.

In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis :

Locum ipsum in quo præfata ecclesia sita est cum pertinentiis suis. Ex donatione Adæ filii Swani, Brelton cum omnibus pertinentiis suis et molendina de Derna et Lundam patris sui et Karletonam cum pertinentiis suis; ecclesiam de Roriston cum pertinentiis suis et Neuhale, et Ramebergam et Lunthewart, et quantum habebat in Bramton et moendinum de Neuhale, et omnia quæ ad præfatas terras pertinent; et in Halthun dimidiam carucatam terræ, et molendinum de Chirmktschalyc, et duodecim denarios in Wdehusun. Ex donatione Roberti de Stapleton terram de Chudewrda. Ex donatione Adæ de Flyisthil quatuor acras terræ in eadem villa. Ex donatione Swani de Derfeld octo acras terræ in Erdesleia. Ex donatione Henrici filii Swani octo solidos de dimidia carucata terræ in Wrangbrock. Ex donatione nobilis viri W. de Nefvilla et Amabilis uxoris suæ, molendinum de Langedenedale. Liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem revipere, et eos sine contradictione aliqua retinere.

Prohibemus insuper ne alicui fratrum vestrorum, post factam in eodem loco professionem, fas sit de eodem loco sine prioris sui licentia, nisi arctioris religionis obtentu discedere, discedentem vero absque communium litterarum cautione nullus audeat retinere. Sane novalium vestrorum quæ propriis manibus vel sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum, nullus a vobis decimas exigere vel extorquere præsumat. Libertates etiam et immunitates ab ecclesiasticis sæcularibusve personis vobis, ecclesiæ vestræ, aut hominibus vestris rationabiliter indultas, et consuetudines quoque rationabiles in ecclesia vestra hactenus observatas ratas habemus, easque futuris temporibus illibatas permanere sancimus, etc.

Datum..... per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis, v Kal. Junii, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domni Urbani papæ III anno primo.

XXXIX.

Ecclesiam Cannensem tuendam suscipit et bona ac jura episcopalia confirmat, petente Bonifacio episcopo.

(Veronæ, Maii 31.)

[UGRELLI, *Italia sacra*, VII, 793.]

Urbanus episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri BONIFACIO Cannen. episcopo, ejusque successoribus canonice substituendis in perpetuum.

Ex injuncto nobis apostolatus officio fratres et coepiscopos nostros... debemus charitatis affectu diligere, et ecclesiis, in quibus militant suam dignitatem, et jura integre conservare. Eapropter, venerabilis in Christo frater, tuis justis postulacionibus clementer annuimus, et Ecclesiam Cannensem, cui, auctore Domino, præesse dignosceris, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus, statuentes ut quascunque possessiones, quæcunque bona eadem ecclesia impræsentiarum juste et pacifice possidet, vel in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, vel aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma tibi, tuisque successoribus, et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: Ecclesiam S. Jacobi in civitate Cannen. cum pertinentiis suis, ecclesiam S. Lucie, ecclesiam S. Salvatoris in Castello, ecclesiam S. Georgii, ecclesiam S. Mercurii, ecclesiam S. Mariæ in mari cum casali, et tenimentis suis, ecclesiam S. Mariæ in Pecto, ecclesiam S. Mariæ in Campo grasso juxta casale S. Cassiani positam, ecclesiam S. Mariæ in Burgo de Ponte, ecclesiam S. Nicolai in Baldetta, ecclesiam S. Clerici, ecclesiam S. Petri in Ancello, ecclesiam S. Anastasiæ, ecclesiam S. Felicis, ecclesiam S. Apollinaris, ecclesiam S. Pantii, ecclesiam S. Mariæ de Salinis, ecclesiam S. Stephani, ecclesiam S. Trinitatis, ecclesiam S. Viti, ecclesiam S. Nicolai de Petra, homines etiam, quos habent in Cannis, casale sancti Cassiani una cum tenimentis et possessionibus suis, casale S. Eustachii cum omnibus possessionibus, et pertinentiis suis. Prohibemus autem ut infra fines tui episcopatus nullus sine assensu tuo, capellam sive oratorium, salvis privilegiis Romanorum pontificum, construere de novo præsumat. Statuimus insuper ut hi, qui parochianorum tuorum apud aliquam religiosorum ecclesiam voluntate ultima elegerit sepulturam, canonica ecclesiæ tuæ portio testamenti conservetur. Inhibemus autem ne interdictos aut excommunicatos tuos ad officium, vel communem ecclesiam recipere quisquam præsumat, nisi forte periculum mortis immineat, ut dum præsentiam tuam habere nequiverit per aliam formam Ecclesiæ satisfactione præmissa oporteat absolvere. Consuetudines etiam antiquas, libertates et immunitates eidem ecclesiæ rationabiliter concessas, et hactenus observatas ratas habemus, et futuris temporibus illibatas per-

mānere censemus. Decernimus ergo ut nullus omnino hominum possit præfatam ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, et sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate, et Barensis Ecclesiæ debita reverentia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica, sæcularive persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo, tertiove communita, nisi præsumptionem suam congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore, et sanguine Dei, et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus hic, et fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum iudicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Urbanus, catholicæ Ecclesiæ episcopus.]

Ego Henricus, Albanensis episcopus.

Ego Paulus, Prænestinus episcopus.

Ego Theobaldus, Ostian. et Velletr. episcopus.

Ego Joannes, presbyter cardinalis tit. S. Marci.

Ego Petrus, presb. cardinalis tit. S. Susannæ.

Ego Laborans, presbyter cardinalis S. Mariæ Transtiberim tit. Callisti.

Ego Pandolfus, presb., card. tit. XII Apost.

Ego Albinus, presb. card, tit. S. Crucis in Jerusalem.

Ego Melior, presbyter cardinalis sanctorum Joannis et Pauli, tit. Pammachii.

Ego Jacobus, S. Mariæ in Cosmedin diaconus cardinalis.

Ego Gratianus, SS. Cosmæ et Damiani diaconus card.

Ego Bobo, S. Angeli diaconus cardinalis.

Ego Octavianus, SS. Sergii et Bacchi diaconus card.

Datum Veronæ per manum Alberti S. R. E. presb. card. et cancellarii in Kalend. Junii, indict. IV, Incarnationis Dominicæ an. 1187, pontificatus vero Urbani papæ tertii anno primo.

XL.

Ecclesiam Gradensem, petente Henrico patriarcha, tuendam suscipit ejusque privilegia confirmat.

(Veronæ, Maii 31.)

[UGHELLI, *Italia sacra*, V, 1131.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, ven. fratri HENRICO Graden. patriarchæ, ejusque successoribus canonice substituendis in perpetuum.

Apostolicæ officium dignitatis et creditæ nobis dispensationis debitum utiliter exsequi comprobatur, cum collatam unicuique dignitatem Ecclesiæ provida sollicitudine custodimus, et singulis Ecclesiis jura sua ihibata studemus, et integra conser-

vare. Sicut enim non est concedendum alicui quod injuste requirit, ita nemini quod sui juris est a nobis convenit denegari. Eapropter, ven. in Christo frater Henrice patriarcha, tuis justis postulationibus grato concurrentes assensu, Gradensem Ecclesiam, cui, auctore Deo, præesse dignosceris, sub B. Petri, et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. Igitur prædecessorum nostrorum feliceis memoriæ Pelagii, Alexandri, Urbani II, Adriani, et Alexandri III, et Lucii vestigiis inhærentes, illius præcipue constitutionis tenorem servantes, quam prædecessor noster Leo IX, papa, sancivit, et synodali iudicio, et privilegii pagina confirmavit, tibi tuisque successoribus canonice substituendis patriarchalem concedimus dignitatem, et magisterium Graden. Ecclesiæ gerendum in his tantum finibus confirmamus, qui per supradictos prædecessores nostros eidem noscuntur Ecclesiæ constituti. Crucem quoque ante te ferendam esse concedimus, nisi cum Romæ fueris, aut in præsentia, vel comitatu Romani pontificis. Pallium etiam, plenitudinem videl. pontificalis officii fraternitati tuæ ex apostolicæ sedis liberalitate largimur, quo intra ecclesiam tuam ad missarum solemniam celebranda uti memineras, eis diebus quibus prædecessores tuos usos fuisse cognoscis, vid. in Nativitate Domini, Epiphania, Ypoptanti, tribus festivitibus S. Mariæ, Cœna Domini; Sabbato sancto, Resurrectione Domini, Ascensione, Pentecostes, in natalitio S. Jo. Baptistæ, et omnium apostolorum, in festivitibus quoque S. Marci, S. protomartyris Stephani, S. Laurentii, S. Martini, in solemnitate omnium Sanctorum, et principalibus ecclesiæ tuæ festivitibus, nec non ecclesiarum, episcoporum, et cæterorum clericorum consecrationibus, et anniversario consecrationis tuæ die. Cujus utique dignitatem in bonis per omnia te volumus vindicare, ut vid. in corrigendis subditis plus apud te possit ratio, quam potestas; atque te boni dulcem, mali vero pium sentiant correctorem, personas diligas, et subjectorum vitia persequaris, ne se aliter agere forte volueris, transeat in crudelitatem correctio, et perdas quos desideras emendare: sicque vulnus debes abscondere, ut non possis quod sanum est ulcerare, ne si ferum plusquam res exigit, imprimatur, noceat cui prodesse festinas; sed sic alterum condatur ex altero, quatenus et boni habeant amando quod caveant, et mali metuendo quod diligant. Præterea ne commissa regimini et dispensationi tuæ præfata Graden. Ecclesia, quæ de benignitate apostolicæ sedis prærogativa gaudet honoris, ex brevitate patriarchatus inferior, et abjectior valeat apud simpliciores haberi, ad ampliandam dignitatem ipsius, prioratum ei super Jadertinum archiepiscopatum, et episcopatus ejus apostolica auctoritate concedimus, et tam te quam successores tuos Jadertino archiepiscopo, et episcopis ejus, qui pro tempore fuerint dignitate primatus statumus præsidens, et conse-

crationis munus eidem archiepiscopo impartiri, Romano quidem pontifici traditione pallii reservata. Statuimus etiam ut quæcunque bona, quascunque possessiones eadem Graden. Ecclesia impræsentiarum juste ac canonicè possidet, aut in futurum justis modis, Deo propitio, poterit adipisci, firma tibi tuisque successoribus et illibata permaneant. Porro ecclesias a religiosis viris ipsi Graden. Ecclesiæ oblatas per episcopatum tuum constantitas, tibi tuisque successoribus libere confirmamus, ita ut nulli episcopo, absque tuo assensu, in eis liceat consecrationes celebrare, aut sacerdotibus in eisdem Domino servientibus, donec in locis ipsis fueris, divina officia prohibere. Decernimus ergo ut nulli, etc. Si qua, etc. Cunctis autem, etc.

Ego Urbanus, catholicæ Ecclesiæ episc., ss.

Ego Henricus, Albanen. episc., ss.

Ego Paulus, Prænestinus episc., ss.

Ego Theobaldus, Ostien. et Velletren. episc., ss.

Ego Jo., presb. card. tit. S. Marci, ss.

Ego Petrus, presb. card. tit. S. Savinæ, ss.

Ego Laborans, presb. card. S. Mariæ Traustyberim, tit. Calisti, ss.

Ego Pandulfus, presb. card., tit. XII Apostolorum, ss.

Ego Melior, presb. card. SS. Joa. et Pauli, tit. Parmachii, ss.

Ego Adelardus, tit. S. Marcelli presb. card., ss.

Ego Jacobus, diac. card. S. Mariæ in Cosmedin, ss.

Ego Gratianus, SS. Cosmæ et Damiani diac. card., ss.

Ego Octavianus, SS. Sergii et Bacchi diac. card., ss.

Ego Sofredus, S. Mariæ in Via Lata diac. card., ss.

Ego Rolandus, S. Mariæ in porticu diac. card., ss.

Ego Petrus, S. Nicolai in Carcere Tulliano diac. card., ss.

Ego Radulfus, S. Georgii ad Velum Aureum diac. card., ss.

Datum Veronæ per manum Moysis vicem agentis cancellarii, II Kalen. Junii, indict. IV, Incarn. Dom. an. 1186, pontificatus vero D. Urbani papæ III, anno I.

XLI.

Ordinis Aridagantini (Aroasiensis) instituta ac privilegia confirmat.

(Veronæ, Jun. 2.)

[WURDTWEIN, *Subsid. diplom.*, XII, 139.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis GALTERO abbati ecclesiæ Sancti Nicolai de Arroasia, et ejus societatis et ordinis abbatibus et fratribus tam præsentibus quam futuris regulariter substituendis in perpetuum.

Proprium est ecclesiasticæ disciplinæ ab illicitis prohibere, et excessuum culpas salubriter resecare, quæ si torpente magistro negligitur, cuncta in confusionem deveniunt; nam si alter destruit, alter

A ædificat, sive aliquis propriam sequens voluntatem minuit, alius addit, non solum regularis ordo dissolvitur, sed etiam ex hoc perditionis materia ministratur. Curæ ergo vobis sit, dilecti in Domino filii abbates, ut personas diligatis, vitia persequamini, boni dulces, mali vos sentiant correctores; culpæ enim est, in culpa omnino debitam relaxare vindictam, et sic alterum conditur ex altero ut boni habeant omnino amando quod caveant, et mali metuendo quod diligant. Cæterum tunc Deo placens religio dirigitur et vigor ecclesiastici ordinis indissolubiliter conservatur, si ad ejus custodiam certus modus et propria censura ponatur. Quidquid igitur per operationem sancti Spiritus in ecclesia Sancti Nicolai de Arroasia fervor canonici ordinis secundum beati Augustini Regulam acceptabiliter custoditur, placuit nobis propositum vestrum ad instar felicitis recordationis Innocentii papæ prædecessoris nostri sedis apostolicæ auctoritate firmare, et ut in eo firmiter persistatis piis exhortationibus commone.

B Statuimus igitur ut in ecclesiis vestris, in quibus fratres vitam canonicam professi degunt, nulli omnino hominum liceat secundum B. Augustini Regulam ibidem constitutum ordinem commutare. Nullus etiam episcoporum futuris temporibus audeat ejus religionis fratres de ecclesiis vestris, abbatibus propriis invitatis aut inconsultis, expellere, nec professionis canonicæ quispiam ex ecclesiis eidem aut claustris audeat sine communi congregationis permissione discedere; discedentem vero nullus episcoporum, nullus abbatum, nullus monachorum sine communi litterarum cautione suscipere. Quia vero nonnulli de regulari observantia ad regimen ecclesiarum assumpti, eo sæpius per prava opera dissolvuntur, quo adversus eos antiqui hostis invidia perniciosius astutiam suæ fraudis exercet, apostolica nihilominus auctoritate statuimus, ut si quis abbas vestri ordinis infamis vel sui ordinis prævaricator, sive commisso sibi monasterio inutilis vel perniciosus exstiterit, nisi a patre abbate secundo tertio communitus suum curaverit emendare delictum, idem abbas adjunctis sibi aliis discretioribus et gravioribus ordinis ejusdem abbatibus, de ipsorum consilio et assensu cum canonica et regulari correctione castiget. Quod si eorum correctioni rebellis fuerit, districtione canonica per te, fili Galtere abbas, et successores tuos, nec non et quatuor coabbates, qui arbitri tecum ad corrigendos excessus ordinis in generali capitulo statuuntur, si sponte cedere noluerit, deponatur. Si quis vero de judicio vestro pro culpa sua fuerit de ratione depositus, ad ecclesiam unde assumptus fuerat, vel ad aliam ejusdem ordinis revertatur, ibique sub obedientia abbatis regulariter conversetur.

C Verum si qui canonicorum ecclesiæ ad vestrum se ordinem, de antistitis sui consensu transtulerint, vestris institutionibus informandis, ecclesiæ de

Arrasia et ordini, sicut alias ecclesias vestri ordinis in regulari observantia decernimus subiacere; ita tamen ut ad illam ecclesiam tanquam filię ad matrem habeant, sine refragatione, respectum, in qua vestrum noscuntur ordinem assumpisse. Cum vero aliquis abbas vestrarum ecclesiarum decesserit, vacans ecclesia sub patris abbatis provisione consistat, ne videlicet ex pastoralis defectu grave dispendium patiat, donec de ipsius et duorum vicinorum abbatum consilio abbas alius a fratribus eligatur, nisi illa ecclesia a patre abbate tam remota fuerit, ut ipsam sine magno dispendio vocare non possēt.

Si autem inter fratres monasterii de substituendo abbate fuerit suborta contentio, nisi ad concordiam potuerint revocari, pater abbas de consilio et assensu coabbatum suorum, illum sine contradictione tibi præficiat, qui approbatione majoris et sanioris partis capituli et laudabilioribus meritis viderit adjuvari; substitutus vero sicut moris est, diœcesano episcopo præsentetur, qui si secundo tertiove cum humilitate debita requisitus benedictionem ei aliqua occasione conferre distulerit; ne ipsa ecclesia interim sustineat detrimentum, liberam electus administrationem obtineat, donec interventu generalis capituli vestri per eundem episcopum vel metropolitanum suum, sive de mandato summi pontificis, canonice quod postulat assequatur. Benedictus vero de observantia ordinis monasterio vestro sicut suo capiti cum humilitate respondeat et statuta ejus salubria suscipiat et observet. Ad hæc auctoritate præsentium inhibemus, ne in aliqua ecclesia vestrarum, nisi de assensu capituli generalis, vel de mandato Romani pontificis, persona alterius ordinis ad abbatis officium assumatur. Nec abbas in qualibet ecclesia vestri ordinis instituta capituli generalis minuere, vel in deterius mutare præsumat. Præterea visitationem sive citationem annuam ecclesiarum ipsarum quam tenent abbates in capitulo generali designati, prædictis ecclesiis de consuetudine vestra impendere vobis, et eidem ordini auctoritate apostolica confirmamus. Nulla sane persona ecclesiastica vel etiam sæcularis pro benedictione vel intronizatione abbatum vestrorum palefredum aut aliquid aliud exigere. Nullus etiam abbatum vestrorum, si exigatur, dare præsumat, quia exigenti et danti nota simoniacę pravitatis et periculum noscitur imminere.

Decernimus ergo ut nulli, etc.

Ego Urbanus catholicę Ecclesię episcopus.

Ego Henricus Albanensis episcopus ss.

Ego Paulus Prænестinus episcopus ss.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus ss.

Ego Joannes presbyter cardinalis tituli Sancti Marci ss.

Ego Petrus cardinalis tituli Sanctę Susannę ss.

Ego Laborans presbyter cardinalis Sanctę Marię Transtiberim tituli Galixti ss.

A Ego Pandulphus presbyter cardinalis tituli duodecim Apostolorum ss.

Ego Albinus presbyter cardinalis tit. S. Crucis in Jerusalem ss.

Ego Melior presbyter cardinalis Sanctorum Joannis et Pauli tituli Pammachii ss.

Ego Adelardus presbyter cardinalis tit. Sancti Marcelli ss.

Ego Jacintus Sanctorum Cosmę et Damiani diaconus cardinalis ss.

Ego Bobo Sancti Angeli diaconus cardinalis ss.

Ego Octavianus Sanctorum Sergii et Bacchi diaconus cardinalis ss.

Ego Rolandus Sanctę Marię in Porticu diaconus cardinalis ss.

B Ego Petrus Sancti Nicolai in Carcere Tulliano diaconus cardinalis ss.

Ego Radulphus Sancti Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis ss.

Datum Veronę per manum Alberti sanctę Romanę Ecclesię presbyteri cardinalis et cancellarii, iv Nonas Junii, indictione iv, Incarnationis Domini cę anno 1186, pontificatus vero domni Urbani papę III anno primo.

XLII.

Ecclesiarum SS. Joannis et Pauli, S. Martini, S. Stephani Majoris et S. Stephani Minoris, sustentationi canonicorum ecclesię S. Petri (Romanę) destinatarum, possessiones et privilegia confirmat.

(Veronę, Jun. 13.)

[*Bullarium Vaticanum*, I, 68.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis canonicis basilicę Principis apostolorum, et rectoribus quatuor monasteriorum Sanctorum Joannis et Pauli, Sancti Martini, Sancti Stephani Majoris, et Sancti Stephani Minoris tam præsentibus quam futuris canonice instituendis, in perpetuum.

Liquet omnibus fidei Christianę cultoribus beatum Petrum ab ipso Salvatore Domino nostro Jesu Christo apostolorum fore principem constitutum, eique potestatem ligandi atque solvendi animas cęlesti privilegio traditam. Unde ei etiam dicitur: « Tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et tibi dabo claves regni cęlorum, et quodcunque ligaveris super terram erit ligatum et in cęlis; et quodcunque solveris super terram erit solutum et in cęlis. » Nos igitur qui, licet indigni, ejusdem cęlorum Clavigeri vicarii sumus, et ejus loco in sancta Dei Ecclesia residemus, speciales ipsius ministros sive patrimonia sedis apostolicę debemus patrocinio confovere, et a pravorum hominum incursibus defendere. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris petitionibus benignitate debita impertimur assensum, et sacrosanctas ecclesias beatorum martyrum Joannis et Pauli, Sancti Martini, Sancti Stephani Majoris et Sancti Stephani Minoris, vestris usibus ac sustentationibus destinatas, ad exemplar prædecessorum

nostrorum felicitatis memorie Sergii II, Leonis IV, Leonis IX, Innocentii II, et Adriani IV Romanorum pontificum presentis scripti pagina communis. Statuentes ut, quascunque possessiones, quacunque bona eisdem venerabilibus locis canonice pertinent, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, prestante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: Ecclesiam S. Mariæ in Caterina cum parochia et omnibus ad eam pertinentibus a bonæ memorie Alexandro papa prædecessore nostro vobis confirmata (3); ecclesiam S. Mariæ de Palazolo cum omnibus ad eam pertinentibus; ecclesiam S. Salvatoris juxta Ferriones, quæ constructa est a prædicto Leone papa IV, ad sepulturam omnium Ultramontanorum cum omnibus usibus, et pertinentiis suis; ecclesiam S. Justini, quæ constructa est ad sepulturam omnium Longobardorum et Italarum, cum omnibus usibus et pertinentiis suis; ecclesiam S. Peregrini, ecclesiam S. Mariæ Virgariorum, ecclesiam S. Salvatoris de Cossa Caballi. Ad castrum Buccejæ, ecclesiam Sanctorum Marii et Marthæ, et ecclesiam S. Laurentii ejusdem castri. Castrum Buccejæ cum fundis et casalibus et omnibus suis pertinentiis; scilicet Atticiano, Colle, et Pauli fundum; Olivetum cum suis et aliis vocabulis, cum ecclesia diruta Sanctorum Cosmæ et Damiani; qui scilicet

A fundi positi sunt in territorio Silvæ Candidæ. Castrum Luterni cum fundis, casalibus et omnibus suis pertinentiis; ecclesiam Sanctorum Joannis et Pauli infra ipsum castrum; ecclesiam S. Nicolai quæ est in Mesangia (al. Mesagna) ipsius castri; ecclesiam S. Andreæ extra ipsum castrum cum omnibus suis pertinentiis; fundum Sessani majoris, et fundum Sessani minoris; massam pretoriorum cum casis et terris et cum omnibus suis pertinentiis, qui fundi positi sunt in territorio Cerense juxta castrum Luterni, tricesimo milliario ab urbe Roma. Ecclesiam S. Anatoliæ in Portuense civitate vetere cum piscatoria juxta eam, cum terris et maniciis suis in Trajano; ecclesiam S. Silvestri de Sutrio, cum valle quæ vocatur Fricilli, cum molendinis suis. Hospitale de Ferento cum oratorio S. Laurentii et omnibus pertinentiis suis; hospitale de Narnia cum capella S. Thomæ, et omnibus suis pertinentiis; monasterium S. Benedicti de Scalocia cum omnibus suis pertinentiis; ecclesiam S. Martini de Spello (4); ecclesiam S. Stephani de Runceja (5), positam in episcopatu Assisiensi cum omnibus pertinentiis suis. Hospitale de Traversa cum oratorio S. Nicolai positum in Campania in episcopatu Assisiensi cum omnibus pertinentiis suis. Castrum Cassi cum ecclesia S. Petri, et ecclesia S. Mariæ cum fundis, villis et casalibus suis; capellam novam S. Joannis sitam intra castrum Coccorano (6); aream ad ecclesiam ædificandam, quam habetis in colle de Mansi (7), cum

(3) Ecclesia isthæc, quæ modo appellatur S. Caterina della Rota, posita in regione Arenulæ, ab Adriano IV in superiori diplomate an. æræ com. 1158 inter sacras ædes Vaticanæ basilicæ subditas recensetur. Alexander hic laudatus est pontifex hujus nominis III, cujus sententiam ad rem, de qua agimus, spectantem Anibaldus Almaz urbis senator in autographo diplomate pro Vaticana S. Petri basilica an. 1224 edito, in hunc modum enuntiat: « Sancimus quoque decreto et auctoritate sacri senatus sententiam a domino Alexandro papa III inter ipsos canonicos (Vaticanæ basilicæ) et clericos S. Laurentii in Damaso latam super ecclesiam S. Mariæ et S. Catherinæ, et quacunque ab ipso, vel ab aliis catholicis pontificibus Romanis, seu aliis pro eisdem facta vel scripta sunt, rata et inconvulsa perpetuis temporibus permanere, et inviolabiliter observari. » Lata ab Alexandro III sententia, ob ortum quoddam inter duo memorata capitula dissidium super ecclesia SS. Mariæ et Catherinæ, procul dubio subindicat. Quenam vero peculiaris controversia? Eadem, ni fallimur, quæ proximo elapso sæculo in sac. Rom. Rot. Synedrio agitata est: utrum scilicet ecclesia isthæc D. Catherinæ sit filialis S. Laurentii in Damaso, an potius Vaticanæ basilicæ. At quodeunque fuerit vetus dissidium, illud certe composuit Alexander, et S. Petri canonicis causam adjudicavit. Pontificis maximi sententiam executioni mandatum non dubitamus; quandoquidem in vetusto ecclesiarum Catalogo quem exhibet Chartaceus codex A. Demetrii Lucensis opera coordinatus, pag. 65 terg. ita legitur: « Item ecclesia SS. Mariæ et Catherinæ spectat ad ipsam basilicam (S. Petri) pleno jure cum tota parochia sua, facit obedientiam, reverentiam, subjectionem; debet venire ad

scrutinium, baptismum, chrismatis confectionem et processiones: habet ibi jus ordinandi, instituendi, destituendi, capitulum ipsius basilicæ corrigendi et ad tempus privandi, et archipresbyterum confirmandi electum a clericis. In festo S. Catherinæ debent ire septem ex canonicis cum septem scutiferis seu septem famulis, qui canonici, seu alii quibus placet committere, debent vigiliis cantare. Qui omnes cum scutiferis post vigiliis debent cenare, quibus in ipsa cœna debent clerici bona ferula cum bonis vinis ministrare; et quibus placet remanere, debent bonos lectos preparare. In mane cantata ibi missa et prædicato, prændent ibi omnes, quibus præparent bona cibaria, et diversa vina bona. Debet postmodum archipresbyter rogare, quod si defectus fuit in cibis debeant parcere, alioquin parati sunt satisfacere in octavum; et prior canonicorum qui est ibi, si bene fuit eis in prandio et cœna, regratiantur, alioquin eos ad tempus ab officio et beneficio suspendet. »

(4) In Spoletana diocesi pone Ispelli castrum sita est hæc D. Martini ecclesia, olim parochialis, nunc beneficium simplex a capitulo conferendum; uti monet Corradus, qui anno 1599 ipsam visitavit.

(5) Ecclesia S. Stephani de Runceja juxta civitatem Assisiensem in loco qui dicitur Mollicola, statuitur; et basilicæ nostræ a nobili Perjurio dono dato enuntiat in antiquis censualibus.

(6) Castrum Coccoranum sive Coccoranum inter Perrusium, Assisium et Augubium statui debet. Leges Ludov. Jacobill. Chronic. monasterii de Sassovivo cap. 27.

(7) Collem de Mansi nuncupatum, ipsi Coccorano castrum adjacentem intelligimus ex ipso diplomatis contextu.

omnibus pertinentiis suis; aream quam habetis in castro Cocorano, ubi est ecclesia S. Petri, quam ignis combussit; hospitale cum ecclesia juxta castrum Dirutæ in episcopatu Perusino; hospitale cum crypta S. Michaelis positum in loco, qui dicitur Sasso di Rapina, quod ædificavit Dopna Bethelleem Malvangiata, filia Malvagi, in territorio Summati juxta fluvium, qui dicitur Trunto (8). Hospitale Turricelle cum ecclesia S. Gualterii, positum in territorio castelli Fortiliani, quod ædificavit Maradianus et Hugo filii, comitis Conradi et Henricus et Oderisius filii comitis Thebaldi, juxta flumen quod dicitur Tenna (9) et in manus presbyteri Theodini pro vestra canonica tradiderunt. Ecclesiam S. Mariæ de Pacignano positam in Marsia prope castrum Celan; hospitale de Anatella cum ecclesia S. Bartholomæi ibidem positum; ecclesiam S. Joannis in Orfole positam in episcopatu Valvensi (10); hospitale de Pretonico cum ecclesia S. Laurentii positum in episcopatu Pennense (11); ecclesiam S. Michaelis de Revere Scriniolis (12) cum hospitali, capellis et omnibus pertinentiis suis; ecclesiam S. Cataldi cum ponte Saraballis positam in episcopatu Terdonensi. Castrum Capratorum cum terris, fundis et casalibus suis, cum ecclesia S. Joannis diruta, cum aquimolis et molaria sua. Fundum S. Cassiani, fundum Vicoli, fundum Memorien., fundum Taliani majoris et Taliani minoris, fundum Casanilli, fundum Casapindole, fundum Cucumelli, fundum Rotule, fundum Procelaris, fundum Pritanelle, fundum qui dicitur Casa Lardaria, fundum Cleandris cum ecclesia S. Agathæ diruta, fundum Canùtoli, fundum Aquæ frigidæ, omnes invicem coherentes; fundum Bravi, fundum Pallini cum suis omnibus vocabulis. Monasterium S. Cornelii, quod est positum in territorio Vegetano cum omnibus suis pertinentiis. Sex pedicas terrarum in fundo qui dicitur Vallis de Pertica; terram de Macerano positam ad Petram Pertusiam; omnes possessiones terrarum, quas a canonica vestra monasterium S. Sabæ tenet in territorio Gæleræ; possessiones et pensiones domorum S. Mariæ in Turri; tertiam partem oblationum, quæ venit ad manus Portuensis episcopi, in Dominica Palmarum, in Cœna Domini, in Parasceve, in Sabbato sancto, in Resurrectione Domini et in die Natalis Domini; sextam partem oblationum, quæ offeruntur in altare S. Petri in

A Dominica Palmarum ex quo pulsantur campanæ in nocte ad Matutinas usque ad Matutinas finitas, et ex quo pulsantur ad missam usque ad finem missæ; similiter in Cœna Domini et in Parasceve, et in Sabbato sancto, et ex quo pulsantur campanæ ad scrutinium faciendum per totum diem, et noctem quousque sequenti die Dominicæ Resurrectionis missa completa fuerit. Montem S. Petri cum castello et cum ecclesia S. Petri juxta civitatem Osmi (13); hospitale de Montotto cum ecclesia S. Petri positum in territorio castelli, quod vocatur Cecilia juxta flumen Asu (14) in episcopatu Firmano, quod ædificavit Transmundus Uberti (al. Iberti), et in manus fratris vestri Theodini pro vestra canonica tradidit. Ecclesiam S. Scuderæ positam inter duo flumina Farma et Farmolla prope castrum Torgnallis. Chrisma vero, oleum sanctum, consecrationes altarium, seu basilicarum, ordinationes clericorum in vestris ecclesiis existentium a diocesanis suscipietis episcopis, siquidem catholici fuerint et gratiam sedis apostolicæ habuerint, et sine ulla prævitate voluerint exhibere. Alioquin liceat vobis quemcumque malueritis adire antistitem, qui, nostra sultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Statuimus præterea ne quilibet episcoporum, absque conscientia Romani pontificis, in ecclesiis vestris, nisi quando generale fuerit interdictum, divina officia interdicit, et aliquid in eis exigere nulla ratione præsumat, sed libera ipsæ Ecclesiæ sub nostra protectione consistant.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat prædictam Ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, ablatas retinere, minuire, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed illibata omnia et integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi præsumptionem suam congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine

logus in lib. serm. pro Matut.; aliud Censuale ponit in Adriensi diocesan., et Innocentii III bulla satis illustrat.

(13) Hæc prope Auximum Italice Osimo posita D. Petri ecclesia insignis perhibetur. In Arch. Capitul. exstat instrumentum, quo sacram hanc ædem uti et castrum S. Petri an. 1261 Silvestro priori et fratribus Eremitarum montis Fani sub certo pensionis onere Vaticanum capitulum concessit. *Adæs lib. Demetrii, tit. A. fol. 108.*

(14) Seu Clasius vulgo Chiascio ex monte Apennino manans.

(8) Alias Truentus, qui ex Apennino monte oritur in ipso Ubræ limine: deinde Picenum alluens ad Aesculum castellano amni recipitur.

(9) Nunc Tina; ex Apennino monte apud Nuceriam ducit primordia, et Fulginiæ mœnia aluit.

(10) Nunc Sulmonensi, cui Valvensis ecclesia quæ a Sulmone non longe distat, jampridem annexa fuit.

(11) In Vestinis; Ecclesiæ Pennensis et Atriensis modo sunt unitæ.

(12) Ecclesiam hanc juxta Padum in episcopatu Ferrariæ collocat vetustissimus ecclesiarum Cata-

districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco jura servantibus sua, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Amen. Amen.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.

Ego Henricus Albanensis episcopus ss.

Ego Paulus Prænestinus episcopus ss.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus ss.

Ego Joannes presb. card. ecclesiæ S. Marci ss.

Ego Petrus de Bono presb. card. ecclesiæ S. Susannæ ss.

Ego Laborans presb. card. S. Mariæ Transtiberim ecclesiæ Calisti ss.

Ego Albertus presb. card. ecclesiæ S. Crucis in Jerusalem ss.

Ego Melior presb. card. SS. Joannis et Pauli ecclesiæ Pammachii ss.

Ego Adelardus ecclesiæ S. Marcelli presb. card. ss.

Ego Hiacythus diac. card. S. Mariæ in Cosmedin ss.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diac. card. ss.

Ego Bobo S. Angeli diac. card. ss.

Ego Octavianus SS. Sergii et Bacchi diac. card. ss.

Ego Soffredus S. Mariæ in Via Lata diac. card. ss.

Ego Rolandus S. Mariæ in Porticu diac. card. ss.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diac. card. ss.

Ego Radulfus S. Georgii ad Velum Aureum diac. card. ss.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, Idus Junii, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domni Urbani papæ III anno primo.

XLII bis.

Privilegium pro monasterio Sancti Petri Exlonzensi.
(Veronæ, Jun. 17.)

[YEPES, *Coronica general*, etc. IV, 456.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis MARTINO abbati Sancti Petri de Eslonca ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris regularem vitam professis, in perpetuum.

Quoties a nobis petitur quod religioni et honestati convenire dignoscitur, animo nos decet libenter concedere, et petentium desideriis congruum suffragium impertiri. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementius annuimus, et præfatum monasterium, in quo divino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communitus; imprimis siquidem statuentes ut ordo monasticus qui secundum Deum et beati Benedicti Regulam institutus esse dignoscitur

perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quasunque possessiones, quasunque bona idem monasterium impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidalium seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus et illibata permaneant; in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est cum omnibus pertinentiis suis, villam Sanctæ Eulaliæ cum ecclesia sua; villam Bermuti cum ecclesia sua, et Barrium, et Baldeferreru, et villam Revolar, cum ecclesia sua, villam Alvellam cum ecclesia sua; has villas cum omnibus pertinentiis suis, et prioratum Sanctæ Mariæ de Algadefe, cum ecclesiis et possessionibus quas habetis in Legionensi civitate, et possessiones quas habetis in Ruydellozo et in Villabent et in valle Sancti Vascei et in valle de Fontecha, et aliis locis ad prædictam ecclesiam spectantibus cum omnibus pertinentiis suis; possessiones et jus quod habetis in villa et in ecclesia de Mellancos, et possessiones quas habetis in villa Retal, et in Brat Reond, et in Prat Cegat; et in Vallejo et in castro et in Macarices et in Sopenna, et in Torre; possessiones et jus quod habetis in villa et in ecclesia de Villela et ecclesiam Sancti Joannis de Villasachario et ecclesiam Sancti Michaelis in Mansela; ecclesiam Sanctæ Mariæ in Majorica, ecclesiam Sanctæ Mariæ in Villafesila cum possessionibus quas in prædictis villis habetis, cum omnibus pertinentiis suis; ecclesiam Sancti Bartholomæi in Rebelinos et possessiones, et jus alterius ecclesiæ quas in eadem villa habetis; possessiones quas habetis in val Rodrigo, et in villa Quixada, ecclesiam Sanctæ Mariæ de Villarabines et ecclesiam Sanctæ Mariæ, ecclesiam Sancti Romani, ecclesiam Sancti Thomæ de castro Ferrer, et possessiones quas in prædictis villis habetis cum omnibus pertinentiis suis et villarej cum ecclesia sua et possessiones quas habetis in Pieros, et in Sancto Vicentio cum ecclesia sua; possessiones et jus quod habetis in villa et ecclesia de Moral; possessiones quas habetis in villa Morchiel et in Villamoros, ecclesiam de Morales, et ecclesiam de Malbarget, et ecclesiam de Villamuderessa, ecclesiam de Canones, et ecclesiam de Valdealiso, ecclesiam de Palaseo, et ecclesiam de la Debesa, et possessiones quas in prædictis villis habetis, cum omnibus pertinentiis suis; possessionem et jus quod habetis in villa et ecclesia de Cerezales, et possessiones quas habetis in Poiadiella, in Willaent, et in Villafanne, et in villa Varsula et in Quintanori et in Vegas et in Sancta Eulalia de Lugam et in Vega de Bermar, et in villa quæ dicitur Barrio quæ est in Rianio, et in Ria de Pomblios, et in Larana, et in caso cum ecclesia Sancti Salvatoris et Sanctæ Mariæ de Velarda, ecclesiam Sanctæ Eulaliæ

de Pequera cum possessionibus quas in eadem villa habetis, ecclesiam Sancti Joannis de Verbio cum sua villa et cum possessionibus quas habetis in Lazana, et in aliis locis ad prædictam ecclesiam spectantibus, cum omnibus pertinentiis suis, ecclesiam et possessiones quas habetis in S. Michaelæ de Ripamaris. Liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eos absque contradictione aliqua retinere.

Prohibemus insuper, ut nulli fratrum vestrorum post factam in eodem loco professionem, fas sit absque abbatis sui licentia de eodem nisi arctioris religionis obtentu discedere; discedentem vero absque communium litterarum cautione, nullus audeat retinere. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis januis, exclusis excommunicatis, vel interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce omnia officia celebrare. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum qui se illic sepeliri deliberaverint, devotioni et extremæ voluntati, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat, salva tamen justitia illarum ecclesiarum a quibus mortuorum corpora assumuntur. Chrisma vero, oleum sanctum, consecrationes altarium, seu basilicarum, ordinationes clericorum, seu monachorum qui ad sacros ordines fuerint promovendi a diocesano suscipiatis episcopo, siquidem catholicus fuerit et gratiam atque communionem sedis apostolicæ habuerit, et ea vobis gratis et absque pravitare aliqua voluerit exhibere, alioquin liceat vobis quemcumque malueritis adire antistitem, qui nostra fultus auctoritate, quod postulatur indulgeat. Consuetudines etiam antiquas, libertates et immunitates eidem monasterio rationabiliter concessas et hactenus observatas, ratas habemus et futuris temporibus illibatas permanere censemus. Inhibemus quoque ne quis in vos, vel in ecclesiam vestram sine manifesta et causa rationabili excommunicationis, vel interdicti sententiam promulgare præsumat. Obeunte vero te ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu aut fratrum pars consilii sanioris, secundum Deum et beati Benedicti Regulam providerint eligendum. Decernimus ergo, etc.

Si qua igitur in futurum etc. Cunctis autem eidem loco, etc.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Hericus Albanensis episcopus.

Ego Petrus presbyter cardinalis tituli Sanctæ Susannæ.

Ego Laborans presbyter cardinalis Sanctæ Mariæ Transtiberim.

Ego Pandulphus presbyter cardinalis tituli XII Apostolorum.

Ego Albinus presbyter cardinalis tituli Sanctæ Crucis in Jerusalem.

Ego Melior presbyter cardinalis tituli Sanctorum Joannis et Pauli.

Ego Adelardus presbyter cardinalis tituli Sancti Marcelli.

Ego Jacinthus diaconus cardinalis Sanctæ Mariæ in Cosmedin.

Ego Paulus Prænestinus episcopus.

Ego Theobaldus Ostiensis et Sanctæ Rufinæ episcopus.

Ego Joannes presbyter cardinalis tituli Sancti Marci.

Ego Gratianus diaconus cardinalis SS. Cosmæ et Damiani.

Ego Bobo diaconus cardinalis S. Angeli.

Ego Octavianus SS. Sergii et Bacchi diaconus cardinalis.

Ego Soffredus S. Mariæ in Via Lata diaconus cardinalis.

Ego Rolandus S. Mariæ in Porticu diaconus cardinalis.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere diaconus cardinalis.

Ego Radulphus Sancti Georgii ad Velum aureum diaconus cardinalis.

Datum Veronæ per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, xv Kalend. Julii, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domni Urbani papæ III anno primo.

XLIII.

Ad Fridericum imperatorem. — *De injuriis, Ecclesiæ Romanæ illatis ab eo, conqueritur.*

(Veronæ, Jun. 18.)

[MANSI, *Concil.*, XXII, 504.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, charissimo in Christo filio F. illustri Romanorum imperatori semper Augusto salutem et apostolicam benedictionem.

Si datum esset desuper et cœlesti prudentia stabilitum, ut inter Ecclesiam et imperium ad salutem Christiani populi tanta esset connexio charitatis, quod adversus eam nec susurrorum et malignantium studia prævalerent, nec ab alterutra partium aliquid in præjudicium alterius vel dispendium ageretur, gratum nobis existeret et acceptum, et universis Deum timentibus, sicut credimus, complaceret. Cum ad hoc sapientia Dei duorum statuerit censuram gladiatorum, ut dum alter alteri cohæreret, iniquorum malitiam districtio unius compesceret, et contemnentis alterius potentia refrenaret. Quod nos piis, sicut convenit, affectibus intuentes ab ipsis nostræ promotionis initiis firmum concepimus propositum, et tenemus inter Ecclesiam et imperium, et per tuam serenitatem pacem perpetuam et concordiam reformare, et ut, salva conscientia, loquamur, nequaquam occasionem quesivimus vel quærimus ab hoc proposito desistendi. Sane imperiales apices ea qua decuit benignitate suscepimus, eorumque serie plenius intellecta, ut tuæ celsitudini de nostra conscientia certius innotescat, serenitati tuæ per

singula duximus capitula respondere. Recolimus siquidem nec sine multimoda commendatione referimus, quod in promotione nostra pacem ecclesia tua excellentia prosecuta debita reverentia et devotione suscepit, quocirca nos manus Domini noluit non ex nostris meritis, sed ex sua misericordia operari. Attendentes, sicut credimus quod, sicut princeps es ex divina institutione catholicus, ita in Ecclesia Dei revereri et servare debeas catholicam unitatem. Postquam fatemur nos a tua magnitudine per litteras et nuntios accepisse, quod patrimonium Ecclesie, sicut ad tuum spectat officium, sub tua volebas protectione recipere, et ad hoc nostræ consistere beneplacito voluntatis, Henricum illustrem regem excellentiæ tuæ filium destinare. Bona utique et commendanda promissio, si debita efficacia completeretur, sed quod sine admiratione non ferimus, res in contrarium versa est, cum idem illustris filius tuus non ad defensionem terræ nostræ, sed potius videatur ad oppressionem intendere, et a civitatibus et aliis locis, quæ nostræ jurisdictionis existunt, Narnia videlicet, Viterbio, Verusio, [f. Perusio] et quibusdam aliis, forum et alia indebita servitia exigat, et quibusdam denegantibus, quæ postulat, pro suæ voluntatis arbitrio comminetur. Placuit ergo promissio, placuit et affectus, et quia contrarius effectus existit, grave gerimus, nec tuæ credimus excellentiæ convenire. Quod autem Novarianis pro culpa sua a Christi corpore, quod est Ecclesia, separatos tua serenitas evitavit, debita commendatione prosequimur, nec aliter salutis et honori tuo, qui universos extollentes se adversus Deum et Ecclesiam ejus accepta debes potestate reprimere, et statuta ecclesiastica firmiter observare, congrue providisses. Ex eo vero quod nobis super facto Cremonensi intimasti, eo gravius admiramur quo affectum tuum ad hoc cognoscimus aliena forte suggestionem inductum, ut pro his quæ gratiarum deberes prosequi actione concepisse in contrarium videaris. Nam cum Cremonenses ipsi sæpius ad nostram præsentiam accessissent, humiliter postulantes ut eos sub apostolicæ sedis protectione deberemus recipere, licet id salva conscientia potuerimus admisisse, qui universis ad nos devote clamantibus favorem tenemur apostolicum impartiri; ne tamen contra tuam excellentiam de favore nostro insolentiores existerent, petitionem ipsorum nequaquam admisimus. Et ut tua providentia non ignoret, quod inter te et ipsos pacem et concordiam noluerimus disturbare, quod si forte voluissemus, aliter negotia processissent. Venerabili fratri nostro, Cremonensi episcopo, cum ad tractatum ipsius pacis intenderet, dedimus in mandatum ut de reformanda concordia, omni qua posset, sollicitudine laboraret. In quo, si quam habeas materiam conquerendi, serenitas tua consideret, quod

A nos id, recurrentes ad conscientiam, non videmus. Episcopis autem vel civitatibus Lombardiæ nequaquam nos prohibuisse meminimus, ne magnitudinis tuæ impugnatione Cremon. ipsorum [f. ipsos] assisterent, et consilium et auxilium debitum ministrarent. Licet episcopos ab initio potuerimus prohibuisse, cum ecclesiis Italicis nequaquam hactenus fuerit consuetum, hanc servitutem imponere, et imperialibus privilegiis expresse, sicut tua serenitas non dubitat, habeatur, quod ipsis ecclesiis novas condiciones propterea non debeat inducere altitudo, (15) non grave excellentiam tuam gerere volumus vel molestum, si eas qui sibi commissas ecclesias tam indebitæ conditioni subijcere præsumpserunt, auctore Domino, pastoralis officio compescimus.

B Quibusdam tamen pro certo injunximus, ut possessiones et bona ecclesiarum Cremonensis diocesis in imperialis collatione auxilii non vastarent, quod quidem injuncti nobis officii debitum requireret, quod tenemur ecclesiarum omnium statui providere. Si quæ vero alterius tenore litteræ emanant, eas nobis libenter volumus præsentari, et si de nostra conscientia processerunt, cum nonnullæ sicut a serenitate tua, ita et a nobis litteræ subreptitiæ impetrentur, nequaquam denegabimus veritatem. In his omnibus et aliis, dum conscientiam et affectus nostros sollicita investigatione discutimus, nil in nobis varium contra tuam excellentiam invenimus, ex quo justam habeas materiam conquerendi, nisi forte occasionem divertendi postules ab amico. **C** Nos vero quot et quanta a te et excellentiæ tuæ ministris, contra constitutionem divinam et ecclesiasticam libertatem impune hactenus sustinimus, attentare, nequaquam sine conscientiæ damno recolimus et imperialem providentiam non credimus ignorare. Nam, ut cætera transeamus, nuper in Taurinensi et Hiponensi [f. Eporediensi] diocesis ministeriales tuos diceris statuuisse, quod ecclesiasticos viros indebitis exactionibus et molestiis pergravantes eos ad sæcularia judicia pertrahant; et suis compellant jussionibus obedire. Memoratos etiam filius tuus et Bertholdus ecclesias Tusciæ congregati exercitus mole devastant, eisque collectas pro sua voluntate statuunt. **D** Dux Spoletanus ita statum ecclesiarum, circa quas de mandato tuæ celsitudinis commoratur, in spiritualibus et temporalibus noscitur atulisse [f. abstulisse], eas viris ecclesiasticis pro suo conferens et auferens voluntate, capiens clericos et ad redemptionem compellens, qui viri ecclesiastici, qui in terra commissa suæ potestati consistunt, propria coguntur tecta deserere, et in opprobrium ecclesiastici ordinis vitæ stipendia mendicare. Id idem Galterus ministerialis in Marchia Tusciæ et alii per regiones alias perpetrare non cessant.

XLIV.

Monasterium Vallumbrosanum tuendum suscipit, juraque ejus confirmat.

(Veronæ, Jun. 26.)

[LAMI, *Eccles. Florent. Monum.*, I, 550.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis TERTIO Vallumbrosano abbati, ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris, regulariter substituendis in perpetuum.

Religiosis desideriis dignum est nos facilem præbere assensum, ut fidelis devotio celerem sortiatur effectum. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et præfatum Vallumbrosanum monasterium, in quo divino estis obsequio mancipati, cum omnibus monasteriis sibi subjectis, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus: statuentes, ut omnis immunitas et omnis libertas, quæ a prædecessoribus nostris felicitis memoriæ Victore, Gregorio VII, Urbano, Paschale, Innocentio et Adriano Romanis pontificibus, jam dicto monasterio concessa est, futuris perpetuo temporibus firma vobis, vestrisque successoribus, ac Vallumbrosanæ congregationi, illibataque permaneant. Adjicimus etiam ut quascunque possessiones, quæcunque bona jam dictum monasterium, Vallumbrosanaque omnis congregatio, juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est, cum omnibus pertinentiis suis. Monasterium S. Salvii; monasterium S. Trinitatis de Florentia; monasterium Strumense; monasterium de Osella et S. Jacobi, de Castello. Monasterium de Passiniano, et S. Michaeli de Senis et de Alphiano. Monasterium de Cultubono, de Monte Pisis; monasterium de Montescalaro et de Nerano; monasterium de Ficiclo et de Capiano; monasterium S. Pauli Pisani; monasterium de Plajano et S. Venerii in Sardinia. Monasterium S. Angeli de Pistorio, de Pacciano et S. Mariæ de Prato; monasterium de Vajano, de Opplato, de monte Plano; monasterium de Fonte Thæonis; monasterium de Musceto, de Monte Armato et S. Cecilie; monasterium S. Reparata; monasterium de Forolivio, de Trecento, de Crispino, de Razuolo, de Rivo Cæsaris, de Cuneo, de Turri. Monasterium de Caprilia; monasterium Placentinum, Papiense, Cremonense; monasterium de Capanga, de Novaria, de Vercelis, de Janua, de Terdona, de Taurino. Monasterium Brixianse, Veronense et S. Vigili; monasterium Bergamense, Mediolanense, S. Carpophori et Astense.

Sane nulli omnino hominum liceat conversos,

A aut monachos jam dicti monasterii, seu et totius congregationis, ausu temerario capere, vel captos retinere, seu aliquibus fatigationibus infestare.

Sancimus insuper, ut decimas fructuum vestrorum, quos ubilibet propriis sumptibus laboribusque colligitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum, nullus a vobis exigere vel extorquere præsumat.

Liceat etiam vobis clericos et laicos liberos et absolutos ad conversionem, absque cujuslibet interdictione suscipere, et Christianæ tradere sepulturæ eos, qui se apud vos devoverint sepelire et tam ipsorum quam cæterorum fidelium oblationes, sine aliarum ecclesiarum præjudicio recipere. Præsentis etiam decreti auctoritate sancimus, ut, si quando urgente necessitate, commune vel speciale interdictum ab episcopo diocæsano processerit; clausis januis, non pulsatis tintinnabulis, et exclusis excommunicatis et interdictis, suppressa voce a vobis vestrisque tantum fratribus, divina in vestris monasteriis vobis liceat officia celebrare. Et quoniam apostolica sedes nulli debet delinquenti præstare materiam, vel favorem, adjicientes statuimus, ut abbates sive fratres vestræ congregationis, qui cum occasione protectionis, apostolicæ sedis, minus regulariter quam ordo monasticus, vel consuetudo Vallumbrosanæ congregationis exigat, vivere cupiunt, Vallumbrosanus abbas canonicè illos corrigendi liberam habeat facultatem, et ut nullis fratribus ejusdem congregationis liceat constituere sibi abbatem, sine consensu ejus, sicut a tempore bonæ memoriæ Joannis primi abbatis ejusdem congregationis noscitur observatum.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatum monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu aliquibus vexationibus fatigare, sed omnia integre conserventur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum ecclesiastica, sæcularive persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divine judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat. et a sanctissimo corpore ac sanguine Dei et Domini nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Amen. Amen.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus subscripsi.

Ego Henricus Albanensis episcopus subscripsi.

Ego Paulus Prænestinus episcopus subscripsi.

Ego Joannes presb. card. tit. S. Marci subscripsi.

Ego Petrus presb. card. tit. S. Susannæ sub-
scripsi.

Ego Laborans presb. card. S. Mariæ transty-
berim tit. Calisti subscripsi.

Ego Pandulphus presb. card. [tit. XII Apostolo-
rum subscripsi.

Ego Albinus presb. card. tit. S. Crucis in Hie-
russiem subscripsi.

Ego Melior presbyter cardinalis SS. Joannis et
Pauli tit. Pammachii subscripsi.

Ego Adelardus presb. card. tit. S. Marcelli sub-
scripsi.

Ego Jacobus diaconus card. S. Mariæ in Co-
smedin subscripsi.

Ego Gratianus diac. card. SS. Cosmæ et Da-
miani subscripsi.

Ego Bobo diaconus card. S. Angeli subscripsi.

Ego Octavianus diac. card. SS. Sergii et Bacchi
subscripsi.

Ego Siphredus diac. card. S. Mariæ in Via Lata
subscripsi.

Ego Rolandus diac. card. S. Mariæ in Porticu
subscripsi.

Ego Petrus diac. card. S. Nicolai in Carcere
Tulliano subscripsi.

Ego Rodulphus diaconus card. S. Georgii ad
Velum Aureum subscripsi.

Datum Veronæ per manum Alberti S. R. E.
card. et cancellarii, vi Kalendas Julii, indictione
rv, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontifica-
tus vero domni Urbani papæ III anno primo.

XLV.

*Fratribus Grandimontensibus concedit ut iis in gene-
rali terræ interdicto pulsare unam campanam
liceat.*

(Veronæ, Jul. 14.)

[*Gall. Christ. nov.*, Inst. 191.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis
filiis priori et fratribus Grandimontis salutem et
apostolicam benedictionem.

Quanto major et gratior per religiosos viros Deo
dependit famulatus, tanto libentius et eorum utili-
tati debemus intendere, et preces affectuosas ex-
audire. Cum igitur locus vester longe ab hominum
est habitatione semotus, vobis de sedis apostolicæ
benignitate duximus indulgendum, quod cum gene-
rale terræ fuerit interdictum, liceat vobis unius
campanæ pulsatione competentibus horis fratres
vestros de laboribus ad ecclesiam convocare. Hoc
autem et in locis vestris ad instar felicitis recorda-
tionis Alexandri papæ prædecessoris nostri præci-
pimus observari, quæ a civitatibus, castris ac vicis
adeo separantur, ut sonus campanæ vestræ in locis
illis minime audiat.

Datum Veronæ, II Idus Julii, pontificatus nostri
anno primo.

XLVI.

*Ad Guillelmum priorem Grandimontensem. — Varia
statuit pro pace et quiete monachorum Grandimon-
tensium.*

(Veronæ, Jul. 15.)

[*MARTEN.*, *Thesaur. Anecd.*, I, 627.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis
filiis GUILLEMO priori Grandimontis, ejusque fra-
tribus, tam præsentibus quam futuris, regularem
vitam professis, in perpetuum.

Quanto per infusionem sancti Spiritus cœlestis
subditi magisterio disciplinæ odorem religionis in
vestro ordine hactenus observatæ latius expan-
distis, ut secundum Apostolum conversatio vestra
sit vitæ in vitam (*Phil.* III), tanto nostro imminet
B officio sollicitius attendendum, ne inimicus humani
generis, qui semper circuit quærens quem devoret
(*I Petr.* v), piis invidet studiis perfectorum, per
sue calliditatis astutiam adversus vos. Domino res-
istente, prævaleat, et propositum religionis et or-
dinis sub quo laudabiliter militatis, virulenta sug-
gestionem immutet aliquatenus, vel perturbet, in
vobis fraternæ pacis gratiam violando. Inde siqui-
dem est, quod cum inter vos, permittente ipso qui
fideles suos tentari non patitur supra id quod por-
tare possint (*I Cor.* x), seminarium scandali subor-
tum fuerit, quod sollicitudine plurimorum adhibita,
hactenus sedari nequiverit; ad nostram præsentiam
quidam ex utraque parte fratrum litigantium ac-
cesserunt coram nobis et fratribus nostris, plurima
C de institutione vestri ordinis, et illatis hinc inde
injuriis, preponentes. Nos vero, auditis omnibus
diligenter quæ in nostro duxerunt auditorio pro-
ponenda, ut de cetero inimico virtutum omnium
nocendi aditus clauderetur, et in ordine vestro fra-
ternæ pacis concordiam tam facile ipsius calliditas
non turbaret, in his quæ generare videbantur ma-
teriam jurgiorum, manum correctionis apostolicæ
de fratrum nostrorum consilio duximus apponen-
dam. Imprimis siquidem statuentes ut qui, relicto
sæculo, ad ordinem vestrum confugiunt, priori qui
pro tempore fuerit, et successoribus ejus catholi-
cis, vel capitulo, si prior non fuerit, obedientiam,
et reverentiam promittant absolute. Fratribus au-
tem singulis in his quæ ad commodum et honorem
D domus pertinent, fraternæ caritatis officium, et au-
xilium debitæ subventionis impendant. Majores se
invicem, secundum Apostolum, arbitantes (*Phil.* u),
quatenus juxta apostolicam evangelicamque doc-
trinam se invicem honore præveniant, et qui forte
major est meritis, non erubescat amore Domini
fieri minoribus ministrator (*Luc.* xxii). Paci vestræ
præterea providentes, statuimus ut ad recipiendum
alterius religionis hominem nemo vos cogat invi-
tos, ne dum instituta relicti ordinis qui ad vos con-
fugerit æmulatur, a vestræ observantia disciplinæ
animos simpliciorum avertat, et aliis vos contingat
injuriosos et molestos existere, si professos eorum
volueritis retinere. Priori autem, tam in spirituali-

bus, quam in temporalibus, plenam concedimus auctoritate apostolica potestatem: ita ut uni conversorum, qui magis idoneus fuerit in cellis vestris temporalia disponenda committat, qui de ipsius prioris mandato, eleemosynas depositaque recipiat, et eas in pios usus ac necessitatem domus provida consideratione convertat. Cura vero spiritualium libere de mandato prioris circa clericos ipsos resideat: ita quod nullus laicorum fratrum in confessionibus, pœnitentiis, divinis officiis celebrandis, et corrigendis excessibus clericorum, ullam sibi auctoritatem usurpet: sed hæc omnia per priorem jam dictum, vel de mandato ipsius, per clericos expleantur.

Ad hæc, ad instar prædecessorum nostrorum felicis recordationis Alexandri et Lucii Romanorum pontificum, omnibus regulam vestram servantibus, sicut in vestro ordine, et suprapositis nostræ correctionis capitulis salubriter continetur, laborem loco pœnitentiæ, et in peccatorum suorum remissionem injungimus, quem in ipsa observantia patiuntur. Institutionem quoque quam ad castigationem vestram post confirmationem felicis recordationis Adriani papæ prædecessoris nostri salubriter addidistis, auctoritate apostolica confirmamus, et perpetuis decernimus temporibus vallituram, stuentes ut liberum vobis sit, secundum regulam vestram, atque instituta ordinis, absque aliquorum gravaminibus vel molestiis, Domino famulari, salva in omnibus apostolicæ sedis auctoritate. Præterea domum et loca vestra, cum omnibus quæ in præsentiarum juste et pacifice possidetis, vel in futurum concessione pontificum, largitione regum, vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, Deo propitio, poteritis adipisci sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus: statuentes ut ea firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatam domum temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularive persona hanc nostræ constitutionis paginam, sciens contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove communita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat. Cumctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

PATROL. CCII.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus subscripsi.

Ego Paulus Prænestinus episcopus ss.

Ego Johannes tituli Sancti Marci presbyter cardinalis subscripsi.

Ego Petrus le Bon presbyter cardinalis tituli Sanctæ Susannæ subscripsi.

Ego Laborans presbyter cardinalis Sanctæ Mariæ Transtyberim tituli S. Callixti ss.

Ego Pandulfus presbyter cardinalis tituli duodecim Apostolorum subscripsi

Ego Albinus presbyter cardinalis tituli S. Crucis in Jerusalem subscripsi

Ego Melior presbyter cardinalis SS. Joannis et Pauli tituli Pammachi subscripsi.

Ego Adelardus tituli S. Marcelli presbyter cardinalis subscripsi.

Ego Jacinthus Sanctæ Mariæ in Cosmedin diaconus cardinalis subscripsi.

Ego Bobo Sancti Angeli diaconus cardinalis subscripsi.

Ego Octavianus Sanctorum Sergii et Bacebi diaconus cardinalis subscripsi.

Ego Rollandus Sanctæ Mariæ in Porticu diaconus cardinalis subscripsi.

Ego Petrus Sancti Nicolai in Carcere Tulliano diaconus cardinalis subscripsi

Ego Rad. Sancti Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis subscripsi.

Datum Veronæ, per manum Moysis, Lateranensis canonici, vicem agentis cancellarii, Idibus Julii, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domni Urbani papæ III anno primo.

XLVII.

Privilegium pro ecclesia S. Joannis Baptistæ Ratisponensi

(Veronæ, Jul. 20.)

[Ried, *Cod. dipl. Ratisp.* I, 268.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis ERKOLFO præposito Sancti Joannis Baptistæ in civitate Ratispona, ejusque fratribus ibidem commorantibus tam præsentibus quam futuris, canonicè substituendis in perpetuum

Quoties a nobis petitur quod juri et honestati convenire dignoscitur, animo nos decet libenti concedere et petentium desideris congruum suffragium impertiri. Eapropter dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus et præfatam ecclesiam Sancti Joannis Baptistæ, in qua divino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus, statuentes ut quascunque possessiones, quæcunque bona eadem ecclesia in præsentiarum juste et canonicè possidet aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis va-

strisque successoribus et illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis :

Locum ipsum, in quo præfata ecclesia sita est, cum omnibus pertinentiis suis, ejus, quod habetis in ecclesia Winkelsæzze, et in ecclesia Ascholhusen, curias ad præbendam vestram pertinentes, scilicet Windeheim cum omnibus appenditiis suis, molendina in Ahdorf et decimationem tam frugum, quam vinearum de vineis plantatis et plantandis, scilicet inter Wisent et Teufental, Werd, Hungersdorf, Teufental et Owe cum decimatione frugum, curiam in Erling (hodie *Langenerling*) et tertiam partem decimarum per totam villam, curiam Metzting, et tertiam partem decimarum in eadem villa, et decimationem in Harthusen, curiam Schæssendorf, molendinum in Wihita et decimationem per totam parochiam ; decimationem per totam parochiam Haybach, decimationem in Ratenberg, curiam in Anger cum decimatione et omnibus appendiciis suis : decimationem de parochia Chuzzell, decimationem de clauastro monachorum, quod dicitur superius Altach, decimationem de Chritzenkirchen, decimationem de Pfœling, decimationem in Tegernbach, porcum maturum de curia Geisling, quæ pontificis est, decimas in Truchtlving, quas tradidit episcopus Chuno ad altare Sanctæ Mariæ, curias ad oblationem fratrum pertinentes Gutzelhusen, molendinum et curiam cum suis appendiciis in Nisse, curiam in Windeheim, curiam Chruchenberg, mansum in Menzenbach, curiam Berhartshusen, mansum in Gependorf, molendinum et mansum in Susenbach, curiam Paldwindsdorf, tres curias Prizzat, mansum et decimationem per totam parochiam Rattiszell, curiam in Charein, vineam in Mulin, vineam in Willifs, duas vineas cum agris attinentibus in Schwæblwis, vineam dictam Chobel, tres curias ad vestitum fratrum pertinentes in Podlungsvelden, curiam in parochia Adratshusen.

Obeunte vero te nunc ejusdem loci præposito, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu vel major pars fratrum senioris consilii secundum Dei timorem de choro S. Petri Ratisponen. providerint eligendum, sicut a prima fundatione (1127) in eadem ecclesia est obtentum, ei vero non liceat curias, decimas et mansos alicui dare vel alienare sine communi consensu fratrum ; nec præpositus aliquid de oblationibus fratrum sibi vindicare præsumat, sed camerarius a fratribus constitutus oblationes debita provisione dispenset. Ecclesias quoque fratrum sine ipsorum assensu concedendi alicui nullam habet præpositus potestatem, sed sicut hactenus factum est, ordinatio earum canonica fratrum provisione procedat

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfata ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere,

seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra et illibata seruentur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate, et diocæsani episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularisve persona hanc nostram constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum debita satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Ihu Xpi aliena fiat, atque in extremo examinae districtæ ultioni subjaceat ; cunctis autem eidem ecclesiæ sua jura servantibus sit pax Domini nostri Ihu Xpi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Datum Veronæ per manum Alberti S. R. E. presbyteri cardinalis et cancellarii, XIII Kal. Augusti, indict. IV, anno Incarnationis Dominicæ 1186, pontificatus vero domini Urbani papæ tertii anno primo.

Plumbum. Urbanus PP. III.

XLVIII.

Privilegium pro ecclesia S. Joannis Leodiensis.

(Veronæ, Jul. 26.)

[MARTEN. *Ampl. Collect.*, I, 972.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis canonicis ecclesiæ beati Joannis Evangelistæ quæ est in insula Leodii, tam præsentibus quam futuris canonice substituendis in perpetuum.

Commisæ nobis apostolicæ sedis nos hortatur auctoritas ut locis et personis, ejus auxilium devotione debita implorantibus, tuitionis præsidium impendere debeamus ; quia sicut injustis petentibus nullus est tribuendus effectus, ita legitima et justa postulantium non est differenda petitio. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et præfata ecclesiam in qua divino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostræ protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communitus, statuentes ut quascunque possessiones, quæcunque bona eadem ecclesia in præsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis :

Locum ipsum in quo præfata ecclesia sita est, cum omnibus pertinentiis suis, villam Emurch cum piscatione, montem Roberti, villam Eymalam cum ecclesia et pertinentiis suis, ecclesiam sancti Adalberti in insula Leodii cum decimis ejusdem insulæ et pertinentiis suis, villam Gestele cum familia et appendiciis ejus, ecclesiam de Engle, ecclesiam de Heudecusa, ecclesiam de Hôden, curtem Coma-

phiam cum ecclesia sua, in villa Jupellella allodium A de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei, et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniunt. Amen.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.
Ego Henricus Albanensis episcopus ss.
Ego Paulus Prænestinus episcopus ss.
Ego Joannes presbyter cardinalis tituli S. Marci ss.
Ego Petrus de Bononia presbyter cardinalis tituli Sanctæ Susannæ ss.

Ego Laborans presbyter cardinalis S. Mariæ B Trans Tyberim tituli Calixti.
Ego Pandulfus presbyter cardinalis tituli Duodecim Apostolorum ss.
Ego Albinus presbyter cardinalis tituli Sanctæ Crucis in Jerusalem ss.
Ego Melior presbyter cardinalis SS. Joannis et Pauli tituli Pammachii ss.
Ego Adelardus tituli sancti Marcelli presbyter cardinalis ss.
Ego Jacintus diaconus cardinalis S. Mariæ in Cosmedin ss
Ego Gratianus Sanctorum Cosmæ et Damiani diaconus cardinalis ss.
Ego Bobo Sancti Angeli diaconus cardinalis ss.

Ego Octavianus Sanctorum Sergii et Bacchi diaconus cardinalis ss.

Ego Soffredus Sanctæ Mariæ in Via Lata diaconus cardinalis ss.
Ego Rollandus Sanctæ Mariæ in Porticu diaconus card. ss.
Ego Petrus Sancti Nicolai in Carcere Tulliano diaconus cardinalis ss.
Ego Radulfus Sancti Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis ss.

Data Veronæ per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, vii Kal. Augusti, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1186 pontificatus vero domni Urbani papæ III anno primo.

D

XLIX.

Ad Willelmum regem Scotiæ. — In causa Hugonis Sancti Andree et Joannis Dunkeldensis episcoporum.

(Veronæ, Jul. 31.)

[Mansi, Concil., XXII, 497.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, WILLELMO illustri Scotorum regi, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum in injuncto nobis a Deo administrationis officio ad universas ecclesias proximas nobis et longe positas aciem nostræ teneamur considerationis extendere, et, si qua in eis vel ministris earum irrationabiliter attentata noverimus, ad factum congruum revocare: non debent ex eo sæculi principes,

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatam ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate, et Leodiensis episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularive persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere

commoveri, si quando ad correctionem eorum quæ perperam facta fuerint manus nostras duxerimus extendendas: cum et ipsi secundum sibi traditam potestatem auxilio nobis in his esse debeant, et cum necesse fuerit, aliquorum pertinacia exigente, contumacium nequitiae fortius obviare. Regia siquidem excellentiâ non ignorat quam gravis inter venerabiles fratres nostros Joannem Dunkeldensem et Hugonem Sancti Andreæ episcopos fuerit exorta dissensio. Et licet magnos utraque pars labores subierit et expensas, et tempore felicitis memorie Lucii papæ prædecessoris nostri apud sedem apostolicam diutius litigaverint, negotium tamen non potuit finem habere. Unde cum iidem episcopi nuper ad nostram præsentiam accessissent, et contendissent super hoc aliquandiu in auditorio nostro, de consilio fratrum nostrorum, prædicto Dunkeldensi episcopo agendi licentiam super episcopatum Sancti Andreæ tribuimus contra illum, et eidem Sancti Andreæ episcopo ad propria revertendi ad nostram præsentiam sufficienter instructo in constituto sibi termino redituro; ita quod si tunc non venerit, venerabilis frater noster Jocelinus Glascuensis episcopus, et dilecti filii de Melros, et de Neubotle, et de Dunfermelin abbates, eum extunc ab officio episcopali suspendant; et, si postmodum contumax fuerit, vinculo excommunicationis astringant, nec relaxent sententiam, donec nostro se conspectui representet. Nolumus enim ut negotio ipso diutius in suspenso manente, præscripta Sancti Andreæ ecclesia grave rerum suarum detrimentum incurrat, sed potius, cognita veritate, per nos finem congruum, auxiliante Domino, sortiatur. Præcipimus etiam præfatis Glascuensi et collegis suis, quod dilectos filios nostros Ajulfum decanum de Lodonejo, et Odonem senescallum, et Rogerum de Fedic, et alios clericos, et amicos præfati Dunkeldensis episcopi, a qualibet molestia, nostra freti auctoritate, defendant; et possessiones vel alia bona eorum, seu reditus ipsius episcopi, non permittant a quoquam invadi. Si qui vero contra ipsorum prohibitionem super his venire præsumperint, censura eos canonica, nulla appellatione obstante, compescant. Ut igitur quæ mandamus valeant sine difficultate qualibet adimpleri, monemus regiam excellentiam, et hortamur in Domino atque in remissione peccatorum injungimus, quatenus pro amore justitiæ, et reverentia beati Petri, et nostra, in negotio illo juxta mandati nostri tenorem procedi permittas, et prædictos decanum, senescallum, et Rogerum de Fedic, atque alios consanguineos et amicos prædicti Dunkeldensis episcopi, et episcopatum, et alios reditus ejus, regia protectione defendas, et nec tu ipse illos in aliquo aggravas, nec sinas ab aliis aggravari; ita quod causa ipsa valeat sine impedimento terminari, et regia magnificentia de justitiæ opere, apud Deum præmium indeficiens, et nomen bonum apud homines consequatur. Noveritis autem memoratis episcopis in virtute obedientiæ nos in-

A junxisse, ut nec ab ecclesiis, nec a clericis sibi subditis, accipiant aliquid expensarum intuitu, quas in prosecutione memorati negotii sunt facturi, sed de propriis solummodo redivitis sibi procurent necessaria providere. Nolumus enim ut facto ipsorum, Ecclesiæ, vel personæ aliæ regni tui, debeant incurrere detrimentum. Regiam insuper excellentiam volumus non latere, quod supradictus Dunkeldensis ita honeste suum est negotium prosecutus, et honori regio detulit, quod nihil omnino proposuit, quod in derogationem regii nominis valeat redundare, vel quo tua serenitas adversus eum debeat commoveri. Unde si quid ab æmulis ejus in contrarium fuerit celsitudini tuæ suggestum, talium verbis aures regiam non apponas.

B Datum Veronæ secundo Kalendas Augusti.

L.

Jocelino, episcopo Glascuensi, et Melrosensi, Neubottensi et Dunfermelinensi abbatibus mandata dat superiore epistola significata.

(Veronæ, Jul. 31.)

[MANRIQUE, *Annal. Cisterc.*, III, 165, ex *Annalibus Rogeri Hovedeni.*]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri JOCELINO, Glascuensi episcopo, et dilectis filiis de Melros, Neubotle, et de Dunfermelin abbatibus, salutem, et apostolicam benedictionem.

Cum ex injuncto nobis a Deo administrationis officio, etc., nam pene eadem eis verba, quæ regi, scribit, dum negotium proponit; sed mox ad ipsos: Ne igitur præscriptum negotium diutius maneat in suspenso, et ecclesia S. Andreæ per hoc rerum suarum detrimentum incurrat, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus, et in obedientiæ virtute præcipimus, quatenus ea quæ vel per vos, vel per alios de ipsius negotii tenore scire poteritis, redigentes in scriptum, nobis sub sigillorum vestrorum munimine designare curetis: ut nos ex vestra insinuatione instructi, consilio fratrum nostrorum adhibito, sicut procedendum fuerit, in negotio procedamus. Si quis vero in prædictum decanum, Odonem, senescallum Robertum de Fedic, vel alios Dunkeldensis amicos episcopi, et possessiones, seu alia bona ipsorum, aut episcopatus, vel aliorum reddituum ipsius episcopi ausu temerario manus injecerint, per censuram eos canonicam, auctoritate nostra suffulti sine appellationis obstaculo compescatis. Prædictis autem episcopis ex parte nostra vetetis, quod et nos fecimus viva voce, ne ab ecclesiis, vel clericis sibi subditis accipiant aliquid expensarum intuitu, quas in prosecutione memorati negotii sunt facturi; sed de propriis solummodo redditibus sibi necessaria subministrent. Nolumus enim ut facto ipsorum ecclesiæ vel aliæ ipsius regni personæ debeant incurrere detrimentum. Præfato autem episcopo S. Andreæ, auctoritate nostra districtius injungatis, ut in termino quem utriusque parti statuimus, sufficienter instructus, ad præsentiam nostram accedat. Quod si non

venerit, ex tunc cum ab episcopali officio, appellatione postposita suspendatis. Quod si nec sic acquieverit, excommunicationis vinculo eum innodetis; nec sententiam relaxetis, donec nostro se duxerit conspectui presentandum. Regiæ insuper excellentiæ intimetis quod supradictus Dunkeldensis episcopus ita honeste suum est negotium prosecutus, et honori regio detulit, quod nihil omnino proposuit, quod in derogationem regii nominis valeat redundare, vel quo adversus eum debeat commoveri. Unde ipsum instanti exhortatione curetis inducere, ut si ab æmulis ejus in contrarium fuerit suggestum, eorum verbis aurem regiam non apponat.

Datum Veronæ, secundo Kalendas Augusti (16).

LI.

Henrico Angliæ regi, scribit, se Balduino archiepiscopo Cantuariensi, apostolicæ sedis legato, mandasse ut Savaricii archidiaconi redditus colligi faceret et penes se cum integritate reservaret.

(Veronæ, Jul.)

[BENEDICTUS Petroburg., *De vita et gestis Henrici II et Ricardi I*, pag. 1186.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, charissimo filio HENRICO, illustri regi Angliæ, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum personam tuam sicut charissimi regis et magnifici principis, cujus devotio circa Romanam Ecclesiam manifestis rerum indiciiis enituit, specialiter et præcipue charitatis brachiis amplectamur, et petitiones tuas in omnibus, secundum Deum velimus admittere; verum ubi vobis innotuit, non est voluntatis vel propositi nostri quidquam facere, in quo regia magnitudo gravari videatur. Ex litteris tuæ celsitudinis et diligenti relatione nuntiorum tuorum collegimus, sublimitati tuæ grave nimis existere quod Savaricii archidiaconi mandaveramus redditus colligi, et ei per venerabilem fratrem nostrum Baldwinum, Cantuariensem archiepiscopum, apostolicæ sedis legatum, pro solvendis debitis, quibus astrictus, assignari; volentes magnificentiae tuæ in hac parte deferre, ad preces tuas et ad instantiam nuntiorum tuorum, eidem archiepiscopo dedimus in mandatum, ut redditus ipsos colligi faciat, et penes se cum integritate reservet. Credimus siquidem et speramus in Domino, quod ex moderantia mandati nostri, ad aperienda ei viscera pietatis, regia magnitudo debeat facilius inclinari; cum nihil in rege, vel in principe, gloriosius quam suis subditis parcere, et eos, solo divinæ retributionis intuitu, ad suam gratiam revocare.

(16) Hactenus pontifex. Subdit vero Rogerius hæc ipsa scribens: Joscelinus et collegæ sui supradictis episcopis apostolicas litteras notificaverunt. Joannes profectus est obtemperans; episcopus autem S. Andree terminum sibi datum transgressus,

LII.

Præpositis, scabinis, juratis, majoribus et populo castri Valentianensis significat, se Rugero episcopo Cameracensi mandasse, ut ecclesiæ S. Salvacii parochiam in partes tres divideret.

(Veronæ, Aug. 2.)

[MIRÆUS, *Opp. diplom.*, II, 834.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis, præpositis, scabinis, juratis, majoribus et populo castri Valentianensis, salutem et apostolicam benedictionem.

Etsi dilecti filii nostri prior S. Salvii Valentianensis et Joannes presbyter ecclesiæ S. Gaugerici, super eo quod prædictus prior parochiam ipsius ecclesiæ in tres partes contra voluntatem ipsius presbyteri dividere nitentur, ad nos litigaturi venissent; postmodum tamen ipse presbyter recognoscens, quod sine gravi periculo parochianorum nostrorum remanere non poterat indivisa, per seipsum quæstioni libere cessit, et ut in tres partes ipsius parochiæ fieret divisio, acquievit.

Quod autem, conspectis periculis quæ pro penuria sacerdotum populus ipsius parochiæ sustinebat, ad divisionem sicut præfatus prior asserit, fideliter laborastis, et circa profectum ecclesiæ cui estis parochiali jure subjecti, diligentem sollicitudinem adhibetis, gratum gerimus, ut debemus, et devotionem vestram in hac parte non immerito commendamus.

Unde venerabili nostro fratri Cameracensi episcopo prædictam parochiam commisimus dividendam. Monemus universitatem vestram, et hortamur in Domino, atque in remissionem peccatorum vobis injungimus, quatenus cum parochia in tres partes ab eodem episcopo divisa fuerit, singuli vestrum parochiæ cui deputati fuerint, debitam reverentiam et subjectionem impendant, et ecclesiæ S. Salvii sua jura (quæ quidam vestrum in suæ salutis periculum detinere dicuntur) certis temporibus integre persolvatis, et, restitutis quæ sunt injuste subtracta, prædicto priori et ecclesiæ suæ devotionem, sicut convenit, impendatis, ita quod ex hoc et ab omnipotente Deo præmium indeficiens consequamini, et nos providentiam vestram possimus plenius, cum audierimus, de bonis operibus commendare.

Datum Veronæ, iv Nonas Augusti, anno 1186.

LIII.

Monasterii S. Mariæ Salinæ-Vallis protectionem suscipit, possessionesque ac privilegia confirmat.

(Veronæ, Aug. 9.)

[HæCO, *Annal. Præmonstrat.*, Pr., p. 461.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis CONONI abbati ecclesiæ Sanctæ Mariæ Salinæ-Vallis, ejusque fratribus, tam presentibus quam

ire distulit, et præfati iudices delegati suspendunt eum ab episcopali officio, et deinde propter suam contumaciam excommunicaverunt, secundum formam apostolici mandati.

futuris, regularem vitam professis, in perpetuam A
rei memoriam.

Effectum justa postulantibus indulgere et vigor
æquitatis et ordo exigit rationis, præsertim quando
pænitentium voluntatem et pietas adjuvat et veritas
non relinquit. Eapropter, dilecti in Domino filii,
vestris iustis postulationibus clementer annuimus et
præfatam ecclesiam beatæ Dei genitricis semperque
virginis Mariæ, in qua divino estis mancipati obse-
quio, ad exemplar felicitis recordationis Alexandri
papæ prædecessoris nostri, sub beati Petri et nostra
protectione suscipimus, et præsentis scripti titulo
communimus. Imprimis siquidem statuentes, ut
ordo canonicus qui secundum Deum et beati Augu-
stini Regulam, atque Præmonstratensium fratrum
institutionem in eadem ecclesia institutus esse di-
gnoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabili-
ter observetur. Præterea quascunque possessiones,
quæcunque bona eadem ecclesia impræsentiarum
iuste et canonicè possidet, aut in futurum conces-
sione pontificum, largitione regum vel principum,
oblacione fidelium, seu aliis iustis modis, præstante
Domino, poterit adipisci, firma vobis vestris-
que successoribus et illibata permaneant. In quibus
hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: *Lo-
cum ipsum in quo præfata ecclesia sita est, et
cætera bonorum enumeratione completa, ut in bulla
Alexandri III, pro eodem monasterio sic suam prose-
quitur constitutionem.*

Sane novalium vestrorum, quæ propriis manibus
aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis anima-
lium vestrorum nullus a vobis decimas exigere
præsumat.

Liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo
fugientes, liberos et absolutos ad conversionem
recipere, et eos absque contradictione aliqua reti-
nere. Prohibemus insuper ut nulli fratrum vestro-
rum, post factam in eodem loco professionem, fas
sit absque abbatis sui licentia, de eodem nisi arc-
tioris religionis obtentu, discedere; discedentem
vero, absque communium litterarum cautione, nul-
lus audeat retinere. Paci quoque et tranquillitati
vestræ paterna sollicitudine providere volentes,
auctoritate apostolica prohibemus, ut infra clausu-
ras locorum, seu grangiarum vestrarum nullus
violentiam, vel rapinam sive furtum committere,
aut ignem apponere, seu hominem capere, vel in-
terficere audeat. Cum autem generale interdictum
terræ fuerit, liceat vobis, januis clausis, exclusis
excommunicatis et interdictis, non pulsatis
campanis, suppressa voce divina officia celebrare.
In parochialibus autem ecclesiis, quas habetis, li-
ceat vobis quatuor aut tres, ad minus, de fratribus
vestris ponere, quorum unus diocæsano episcopo
præsentetur, ut ab eo curam animarum suscipiat,
et ipsi de spiritualibus respondeat, vobis vero de
rebus temporalibus debitam subiectionem im-
pendat.

Auctoritate quoque apostolica districtim inhi-

mus ne quis pro abbate benedicendo, seu chrismate,
seu aliis ecclesiasticis sacramentis, sub obtenta
consuetudinis aut quocunque modo a vobis aliquid
præsumat exigere. Obeunte vero te, nunc ejusdem
loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nul-
lus ibi qualibet subreptionis astutia, seu violentia
præponatur, nisi quem fratres, communi consensu,
vel fratrum major pars consilii sanioris, secundum
Dei timorem et beati Augustini Regulam providerit
eligendum. Sepulturam quoque ipsius loci liberam
esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ
voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte
excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat,
salva tamen justitia ecclesiarum, a quibus mortuo-
rum corpora assumuntur.

B Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat
præfatam ecclesiam temere perturbare, aut ejus
possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere
seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia in-
tegra conserventur, eorum, pro quorum guberna-
tione ac sustentatione concessa sunt, usibus omni-
modis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate
et diocæsani episcopi canonica justitia.

Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularive
persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens,
contra eam venire temere tentaverit, secundo, ter-
tiove commonita, nisi reatum suum, digna satis-
factione correxerit, potestatis honorisque sui po-
testate careat, reamque se divino iudicio existere
de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissi-
mo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris
nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo
examine divinæ ultionis subiaceat. Cunctis autem ei-
dem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri
Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actio-
nis percipiant, et apud districtum Judicem præmia
æternæ pacis inveniant. Amen, Amen.

Ego Joannes presbyter cardinalis ecclesiæ Sancti
Marci cum parapho.

Ego Petrus de Bon presb. card.

Ego Laborans presb. card. ecclesiæ S. Mariæ
trans Tiberim S. Calisti.

Ego Pandulphus presb. card. ecclesiæ XII Apo-
stolorum.

D Ego Albinus cardinalis ecclesiæ Sanctæ Crucis
in Gerbin.

Ego Melchior presb. card. SS. Joannis et Pauli
ecclesiæ S. Pammachii.

Ego Adelardus ecclesiæ S. Marcelli presb. card.

Et in medio pergamini :

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Henricus Albanensis ecclesiæ episcopus.

Ego Paulus Prænestensis episcopus.

Ego Hyacinthus diaconus cardinalis ecclesiæ
Sanctæ Mariæ in Cosmedin.

Ego Gratianus Sanctorum Cosmæ et Damiani
diaconus cardinalis.

Ego Foho S. Angeli diaconus cardinalis.

Ego Siffridus Sanctæ Mariæ in Via Lata diaconus A ad instar felicitis recordationis Lucii pape prædecessoris nostri, vobis et ecclesiæ vestræ auctoritate præsentium confirmamus.

Ego Petrus in Erne S. Nicolai in Carcere Tulliano diaconus cardinalis. *Omnes cum paraphis.*

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, v Idus Augusti, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domini Urbani pape III, anno primo.

LIV.

Ecclesiam S. Vincentii Bergomatem tuendam suscipis ejusque bona et jurâ confirmat.

(Veronæ, Aug. 11.)

[Lupi, *Cod. diplom. Bergom.* II, 1363.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis ADELARDO archidiacono ejusque fratribus, tam B præsentibus quam futuris, in matrice Pergamensi ecclesia canonice viventibus, in perpetuam memoriam.

Piæ postulatio voluntatis effectu debet prosequenti compleri ut et devotionis sinceritas laudabiliter enitescat et utilitas postulata vires indubitanter assumat. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus et Beati Vincentii martyris ecclesiam in qua divino estis obsequio mancipati ad exemplar prædecessorum nostrorum felicitis memoriz Innocentii, Lucii, Adriani et Alexandri Romanorum pontificum, una cum vestræ congregationis collegio, et cum omnibus ad eandem ecclesiam pertinentibus sub apostolicæ sedis tutelam protectionemque suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus; statuente ut quasunque possessiones, quæcunque bona eadem ecclesia impræsentiarum justo et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum liberalitate regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant; in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

Ecclesiam Sanctæ Mariæ quæ est in castello de Calcinate, ecclesiam Sancti Martini quæ est in ejusdem loci villa, ecclesiam Sancti Michaelis de Carpeneto, ecclesiam Sanctæ Mariæ de Gorlo, ecclesiam Sancti..... de Spalanico, ecclesiam Sanctæ Christinæ de Albigno, ecclesiam Sancti Cassiani in civitate Pergani. Statuimus etiam ut in omnibus locis Pergamensis episcopatus in quibus eadem ecclesia decimationem solita est habere, ita decimæ de novalibus factis citra quadraginta annos et de rebus aliis de quibus decimæ hucusque exhibitæ non fuerunt vobis de cætero conferantur sicut eadem ecclesia solet de aliis antiquis decimationibus exhiberi, decimam quoque Artolæ et Brosetæ et novalium omnium et terrarum in vestro plehatu consistentium nos volumus perpetuo nihilominus obtinatis decimas, præterea novalium in Serengo et in Belbiaco et in omnibus locis de Calcinate, salvo in omnibus privilegiis apostolicæ sedis

ad instar felicitis recordationis Lucii pape prædecessoris nostri, vobis et ecclesiæ vestræ auctoritate præsentium confirmamus.

Decernimus ergo ut quandiu in canonicæ disciplinæ observantia permanseritis, nulli omnino hominum liceat eandem ecclesiam temere perturbare aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularive persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum condigna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei ac Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultionis subjaceat. Cunctis autem eidem loco jura sua servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

In Circulo: AD TE, DOMINE, LEVAVI ANIMAM MEAM

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus subscripsi.

Ego Henricus Albanensis episcopus subscripsi.

Ego Paulus Prænestinus episcopus subscripsi.

Ego Joannes presbyter cardinalis tituli Sancti Marci subscripsi.

Ego Petrus de Bono presb. cardinalis tituli Sanctæ Susannæ subscripsi.

Ego Laborans presbyter cardinalis S. Mariæ trans Tiberim, tit. S. Calixti subscripsi.

Ego Pandolphus presbyter cardinalis tit. XII Apostolorum subscripsi.

Ego Albinus presbyter cardinalis tit. Sanctæ Crucis in Hierusalem subscripsi.

Ego Melchior presb. cardinalis tit. SS. Joannis et Pauli tit. Pammachii subscripsi.

Ego Adelardus tit. S. Marcelli subscripsi.

Ego Jac. diacon. cardinalis S. Mariæ in Cosmedin D subscripsi.

Ego Gratian. diacon. cardinalis Sanctorum Cosmæ et Damiani subscripsi.

Ego Bobo Sancti Angeli diaconus cardinalis subscripsi.

Ego Soffredus Sanctæ Mariæ in Via Lata diacon. cardinal. subscripsi.

Ego Rolland. Sanctæ Mariæ in Porticu diacon. cardinalis subscripsi.

Ego Radulphus Sancti Georgii ad Velum Aureum diacon. cardinalis subscripsi.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, III Idus Augusti, indict. iv, Incarnationis Dominicæ

1186, pontificatus vero domini Urbani papæ III anno primo.

LV.

Monasterii S. Mariæ Seitenstettensis patrocinium suscipit et possessiones iuraque confirmat.

(Veronæ, Aug. 30.)

[*Monumenta Boica*, XXIX, II, 34.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis CHUNRADO abbati monasterii Sanctæ Mariæ de Sitanstetin ejusque fratribus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Licet omnibus Ecclesiis et ecclesiasticis personis, ex injuncto nobis Deo appellatus [appellatis?!] officio debitores nos fore cognoscamus, illos tamen paternis affectibus nos convenit specialius confovere, qui, postpositis rebus sæcularibus, omnipotentis Dei servitio se arctius alligarunt. Quapropter, dilecti in Domino filii, vestris rationabilibus postulationibus clementer annuimus, et præfatum Sitanstetin monasterium, in quo divino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentî scripto privilegio communimus. Statuentes ut quasunque possessiones, quasunque bona idem monasterium impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

Ex dono nobilis viri Ulschalci fundatoris ejusdem cœnobii fundum ecclesiæ Sanctæ Mariæ cum omnibus pertinentiis suis et quæ circa Ura fluvium et apud Grunpach et Stille et Heste idem fundator vobis contradidit. Ex dono Helenæ nobilis matronæ et filii ejus Hertivici ac filia Richardæ prædia juxta Frevinich et ad Lanzendorf, Zelkingen et Aheim. Ex dono nobilium Eginonis de Urle curtem et molendinum in vicinia claustrî et Udalrici de Ohsenbach curtem ad Frevinich. Ex dono Reinberti nobilis prædium ad Elsarn et capellam cum omni jure suo, sicut eam Dipoldus Pataviensis episcopus privilegio vobis commendavit. Prædium quod dedit vobis Heilwig matrona de Pirboum permissione et manu domini sui Heinrici ducis Austriæ per manum delegatoris Conradi comitis de Pilstein. Mancipia quæ Alrammus nobilis de Urle et Benedicta de Adelhartsperge Ecclesiæ Sanctæ Mariæ contradiderunt. Ex dono bonæ memoriæ Udalrici Pataviensis episcopi parochiam Aspach cum omnibus suis titularibus ecclesiis, scilicet Adelhartsperge et Piperbach et Chrebstetn, et aliis capellis in ea ædificatis et ædificandis cum jure sacerdotali, et tota in eis decimatione, exceptis aliquibus decimis beneficio innotatis, et decimationes novalium quæ vel in præsentî vel deinceps exulta fuerint, ex utraque parte fluminis Yps usque ad. Karintgescheide, sicut privilegium ejusdem continet. Capellas ad Clusam et Waidhoven cum decimis et omnibus pertinentiis

A suis. Ex dono Reinberti Pataviensis episcopi parochiam Wolfspach cum suis titularibus ecclesiis et in loco scilicet Sitanstetn et in monte Sancti Michaelis et decimationes in Sunnilburch cum ipsa curte quas in concambio ab eo accepistis pro prædio Pfafenstetn.

Statuimus itaque ut, sicut in privilegio prænotati episcopi habetis, abbas prædicti monasterii electus, altaria semper cum ipsa abbacia de manu episcopi accipiat, et ad arbitrium suum et utilitatem libere deinceps eisdem ecclesiis sacerdotes provideat, qui tamen episcopo pro excessibus in capitulo ejus respondeant. Ex dono Conradi Pataviensis episcopi decimas apud Rubnih. Ex dono Geronis comitis de Glueze prædium ad Urle; ex dono filii ejus Ekkeberti comitis prædium ad Dahspach. Ex dono Wichmanni Magdeburgensis archiepiscopi prædium ad Ibsize cum ecclesia quam construxistis. Ex dono Liutkarde advocati Ratisponensis prædium ad Flitze et Huenen cum mancipiis. Ex dono Alberti de Livprameschirchen et filii ejus prædium ad Bretingen juxta Vilse. Ex oblatione fidelium prædia ad Piperbach, Risenberge, Tubingen, Chactulnsdorf, Ydungestorf. Præterea apostolica auctoritate statuimus ut, secundum tenorem et jus foundationis, abbas et fratres ejusdem monasterii liberam in perpetuum habeant potestatem eligendi sibi advocatum de cognatione fundatoris. Idem quoque advocatus si fuerit inutilis et monasterium per aliquam violentiam oppresserit, abbas et fratres nihilominus habeant potestatem eundem advocatum submovere, et alium de prædicta cognatione utilem et bonum sibi constituere, qui nec hæreditatis appellatione, nec beneficii jure, sed nec alicui temporali emolumenti gratia, sed divinæ retributionis intuitu monasterium tueatur. Pataviensis quoque episcopus si quando prædictum monasterium per vim et injusto dominio oppresserit, cognati fundatoris in altare sancti Stephani aureum ponant secundum jus foundationis et secundum privilegium Uodalrici Pataviensis episcopi, et jam deinceps liberam habeant potestatem idem monasterium ad aliam ubi eis placuerit transferendi Ecclesiam. Nec episcopus, nec abbat ipsi, nec personæ alicui facultas sit bona ejusdem cœnobii in feodum et beneficium, sine consensu meliorum et discretorum fratrum aliquibus dare, nec modis aliis alienare.

Sane sepulturam ipsius loci liberam esse censemus, ut qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi excommunicati sint vel interdicti, extremæ voluntati eorum nullus obsistat, salva justitia matricis ecclesiæ. Laicos sive clericos sæculares ad conversionem suscipere, nullius episcopi vel præpositi vos inibeat contradictio. Prohibemus quoque ut nulli fratrum præter factam professionem, absque abbatis totiusque congregationis permissione, liceat ex eodem claustro discedere nisi ad districtiorem ordinem, discedentem vero, absque communium litterarum cautione, nullus audeat retinere.

Sane novallium vestrorum quæ propriis manibus A aut sumptibus sive de nutrimentis vestrorum animalium, nullus a vobis decimas præsumat exigere. Nulli quoque liceat monasterio angarias vel alias exactiones monasticæ quieti et religioni contrarias imponere. Christia et oleum dedicationis ecclesiarum, ordinationes monachorum ab episcopo Pataviensi accipietis, siquidem catholicus fuerit et gratiam sedis apostolicæ habuerit; sin autem, a quolibet alio catholico liceat ea vobis expetere. Obeunte vero te nunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel pars consilii sanioris, secundum timorem Dei et beati Benedicti Regulam, providerint eligendum.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatum monasterium temere perturbare aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed illibata omnia et integra conserventur, eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva Pataviensis episcopi canonica reverentia, cui tamen omnino non liceat ei vexationem aliquam vel consuetudinem quæ regularium quieti noceat irrogare. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, circa (f. contra) eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reanque se divino judicio de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sanctissimo corpore et sanguine Dei et Domini nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, III Kal. Septembr., indictione IV, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domini Urbani papæ III anno primo.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Heinricus Albanensis episcopus.

Ego Paulus Prænestinus episcopus.

Ego Joannes presb. card. tit. S. Marci.

Ego Petrus de Bono presb. card. tit. S. Siclarin [f. Susannæ.]

Ego Laborans presb. card. S. Mariæ trans Tiberim, tit. S. Calisti.

Ego Pandolphus presb. card. tit. XII Apostolorum.

Ego Albinus presb. card. tit. S. Crucis in Jerusalem.

Ego Melchior presb. card. tit. SS. Joannis et Pauli tit. Pammachii.

Ego Adelhardus presb. card. tit. S. Mariæ in Cosmedin.

Ego Hyacinthus diac. card. tit. S. Marcelli.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diac. card.

Ego Bobo S. Angeli diac. card.

Ego Octavus SS. Sergii et Bacchi diac. card.

Ego Soffredus S. Mariæ in Via Lata diac. card.

Ego Rollandus S. Mariæ in Porticu diac. card.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diac. card.

Ego Radulfus S. Georgii ad Velum Aureum diac. card.

LVI.

Ecclesiæ Augustensis protectionem suscipit et possessiones confirmat, petente Volscalco episcopo.

(Veronæ, Sept. 4.)

[Monum. Boic., XXXIII, 1, 44.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri VOLSALCO, Augustensi episcopo, ejusque successoribus canonice substituendis, in perpetuam memoriam.

In eminenti apostolicæ sedis specula disponente Domino constituti, fratres et coepiscopos nostros, tam propinques quam longe positos, fraterna debemus charitate diligere, et Ecclesiis quibus Domino militare noscuntur, suam dignitatem et justitiam conservare. Eapropter, venerabilis in Domino frater, tuis justis postulationibus olementer annuimus, et præfatam Augustensem ecclesiam, in qua, Deo auctore, præesse dignosceris, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus.

Statuentes ut quasunque possessiones, quasunque bona eadem ecclesia impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel priacipum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma tibi, tuisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: Villicationem in Bozan, cum omnibus appendiciis suis; Staphense, Dencbelingen, Mantechingen, Waringen, Maizelstein, et Majorem villicationem et Westendorf; Gunzburc, Taighusen, Nawen et Ollingen. Jus etiam quod habes in præposituris, archidiaconatibus seu aliis dignitatibus concedendis, et in eligendis præpositis et archidiaconis, aut etiam confirmandis. Monasterium etiam Sancti Vodalrici cum integritate justitiæ et servitii, quæ prædecessores tui usque ad tempus tuum rationabiliter habuerunt, te quoque auctoritate apostolica statuimus obtinere: prohibentes ne idem monasterium, aut alia quæ ad episcopale jus pertinent, sine tuo vel successorum tuorum consensu a subjectione et potestate ipsius ecclesiæ tuæ, quisquam alienare præsumat. Quod si præsumptum fuerit, nullam habeat firmitatem. Prohibemus etiam ne interdictos, vel excommunicatos tuos ad officium vel communionem ecclesiasticam sine consensu tuo quisquam admittat; nisi

forte periculum mortis imminet, ut, dum præsentiam tuam habere nequiverint, per alium secundum formam Ecclesiæ, satisfactione præmissa, oporteat ligatum absolvi, metropolitano tuo canonica auctoritate servata.

Possessiones etiam seu quælibet bona Augustensis Ecclesiæ, vel quæ ab ipsa in feudo vel alio modo tenentur, nulli personæ seu ecclesiæ, sine tuo vel successorum tuorum assensu, conferre liceat, seu cuilibet dare, vel quolibet alio titulo alienare.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur, eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva in omnibus apostolicæ sedis auctoritate. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularive persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino iudicio existere, de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine, districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen, amen.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.

Ego Henricus Albanensis episcopus ss.

Ego Paulus Prænestinus episcopus ss.

Ego Joannes presb. cardinalis tit. S. Marci ss.

Ego Petrus de Bono presb. card. tit. S. Susannæ ss.

Ego Laborans presb. card. S. Mariæ trans Tiberim tit. Calixti ss.

Ego Pandulfus presb. card. tit. XII Apostolorum ss.

Ego Albinus presb. card. tit. S. Crucis in Jerusalem ss.

Ego Melchior presb. card. SS. Joannis et Pauli tit. Pammachii ss.

Ego Adelardus tit. S. Marcelli presb. card. ss.

Ego Jacobus diaconus cardinalis S. Mariæ in Cosmedin ss.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diac. card. ss.

Ego Octavianus SS. Sergii et Bacchi diac. card. ss.

Ego Soffredus S. Mariæ in Via Lata diac. card. ss.

Ego Rollandus S. Mariæ in Porticu diac. card. ss.

(17) Tungerloo, illustris abbatia ordinis Præmonstratensis in campania Brabantix et diocesi Syl-

A Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diac. card. ss.

Ego Radulphus S. Georgii ad Velum Aureum diac. card. ss.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, II Nov. Septembr., indictione IV, Incarnationi Dominicæ 1186, pontificatus vero domni Urbani papæ III anno primo.

LVII.

Monasterii S. Mariæ Tongerloensis protectionem suscipit, disciplinamque, possessiones, privilegia confirmat.

(Veronæ, Sept. 6.)

[MIRÆI, *Opp. dipl.*, I, 550.]

B URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis HERMANNO abbati ecclesiæ B. Mariæ de (17) Tungerloo, ejusque fratribus, tam præsentibus quam futuris, religiosam vitam præstis, in perpetuum.

Cum simus ad curam et regimen universalis Ecclesiæ, licet immeriti, providentia supernæ dispositionis assumpti, si quando postulatur a nobis quæ ad Ecclesiarum tuitionem pertineant, petentium desideriis clementer nos convenit condescendere, et eorum vota effecta prosequente complere. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et præfatam Ecclesiam B. Mariæ Tongerloensis, in qua divino mancipati estis obsequio, ad exemplar felicitis recordationis Eugenii papæ prædecessoris nostri, sub B. Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus

D In primis siquidem statuentes, ut ordo canonicus qui secundum Deum et B. Augustini Regulam, atque institutionem Præmonstratensium fratrum, in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis :

Totam decimam Tongerloensis parochiæ et dominicaturam, videlicet quadraginta bonaria cum molendino uno; totam Giselberti terram, fundatoris ejusdem ecclesiæ, quam tam in Tongerloo, quam in Wimple et in Lanchem et in aliis quibuscunque locis possiderat; terram in Ovet; terram quam suscepistis ad Engelberto de Casterloo, cubere videlicet prædicti Giselberti, fundatoris ecclesiæ; omnem possessionem Huberti in Ewen, tam in allodio quam in hæreditate vobis collatam; curtem eandem scilicet Ewen cum omnibus pertinentiis suis; Cal-

viducensi, haud procul ab Herentia oppido. *Vide Codicem donationum piarum, cap. 87.*

phout ex dono Arnoldi, et quicquid ibi possidetis; A terram quam vobis contulit Conradus tam in Liferde, quam in Schoonenbroeck; omne allodium Arnoldi in Nile; terram in Hille, terram in Werbeche, terram in Holenchem ex dono Berneri Escheden eum molendino, et cum palude et nemore Eschendonck, in Ecclesia de Endeschit quicquid juris in ipsa canonice obtinetis; terram Arnoldi et Alberti fratris ejus, et Arnoldi cognati ipsorum in Budincrode; totum allodium Arnoldi de Ranst in Nile, et tertiam partem decimæ totius villæ; terram vestram in Furnhout, terram in Loon cum dimidia parte decimæ totius villæ et jure fundatoris dimidio; terram in Beverlo, terram in Donresto, quam vobis contulit Arnoldus de Velpa; terram de Ravensloo et in Hele, terram in Bosenchem, et in B Martensele, ex dono Henrici de Hosterhoven et Walteri de Villa; terram de Herentholt; terram in Vorsla; terram in Gersecha; ecclesiam Bruchem cum suis appendiciis, Olenchem videlicet (18), Aldire et Winenchem, cum tertia parte decimæ et nono manipulo tam in Bruchem quam in Olenchem, et tota decima in Winenchem; ecclesiam Nispe, et ecclesiam Sundere cum tota utriusque ecclesiæ decima; ecclesiam de (19) Alphen, quam de monasterio S. Willibrodi in Epternacho tenetis, salvo ipsius monasterii jure de (20) Diest, ecclesiam quoque de Diest, cum universis decimis et tribus mansis terræ, et quinque curtibus, et cæteris quæ in eadem villa ad ecclesiam Tongerloensem pertinent. Sane novatum vestrorum, quæ propriis manibus seu sumptibus colitis, seu de nutrimentis animalium vestrorum nullus a vobis decimas extorquere præsumat.....

Datum Veronæ, viii Idus Septembris, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domini Urbani papæ III, anno primo.

LVIII.

Privilegium pro monasterio S. Cornelii Ninoviensi.
(Veronæ, Sept. 6.)

[DE SMET, *Corpus chronic. Flandr.*, II, Append., p. 792.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis ARNOLDO abbati monasterii S. Cornelii Ninoviensis ecclesiæ, filiisque fratribus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Effectum justa postulantis indulgere et vigor æquitatis et ordo exigit rationis, præsertim cum petentium voluntatem et pietas adjuvat et veritas non relinquit. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus et præfatum monasterium S. Cornelii, in quo divino mancipati estis obsequio, ad exemplar prædecessorum nostrorum felicitis recordationis Innocentii, Eugenii et Alexandri Romanorum pontificum,

(18) Aldire nunc Alliere vicus.

(19) Alphen, olim Alphejm in pago Taxandrio, ut habetur in testamento S. Willibroodi, cap. 8, *Codice*

sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus; imprimis siquidem statuentes ut ordo canonicus qui secundum Deum et beati Augustini Regulam atque institutionem Præmonstratensium fratrum in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur; præterea quascunque possessiones, quascunque bona idem monasterium in præsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant; in quibus propriis duximus exprimenda vocabulis: Totam decimam ejusdem ecclesiæ cum appendiciis suis; Herlinchovem cum tota decima, Lidekerkensem ecclesiam cum tota decima et appendiciis suis, scilicet Lumbeca et Strithem ab omni jure speciali et exactione liberam, duas partes decimæ totius parochiæ de Menz; piscationem in aquis de Lidekerka ubique præterquam in vivario advocati, et usum memoris ad quælibet expedientia; curiam Nederwic cum prato, piscationem in Tenera, cum advocato; molendinum cum mansis juxta ecclesiam Ninivensem; terram cum molendino et silvam quam dedit vobis Willelmus de Merbena; terram quam dedit Gerardus de Curia super Gidenghem et Guavestratam; curiam Rubroc cum circumjacentibus terris, pratis, silvis; terram Hugonis Gautis et fratris ejus Gisleberti; silvam Mentogh a Gerardo avvocato emptam, hæreditatem Henrici conversi de Herlinchoven; allodium quod dedit vobis Herbrandus de Merbena, et terram cum; silva quam vendidit Walterius de Curia et quam dedit Theodoricus de Inferno; duas partes decimæ de Florsenghem et attractum; terram quam dedit vobis Gerardus advocatus et Henricus Warlans apud Scoram, de qua decimam sumat Ninivensis ecclesia; terram quam dedit Clarebaldus juxta Scoram; terram quam dederunt Walterus et Balduius, de Poleka apud Okenghem; partem Querceti, et terram quam dedit Amelricus de Stenbusen; terram quam dedit idem Amelricus et Hugo Raanpart; in parochia de Idrengem molendinum; pratum cum pascuis et omnibus pertinentiis suis, quæ Henricus et Willelmus liberi Valrani dederunt in ecclesiam, ut liberum allodium, censum et quintum manipulum agri qui jacet in parochia de Herlinchoven prout vobis dederunt Geraldus et Arnulfus, frater ejus, pro anima matris suæ Mathildis; hospitale de Polensele cum omnibus possessionibus suis; terram et silvam quam dedit Henricus de le Roes et uxor ejus apud Lidkerkam; terram et nemus quæ Simon de Ledeburga dedit; altare de Pamela cum decima et censu, debitisque pertinentiis; tertiam partem decimæ totius de Ockenghem donationum piarum.

(20) Diest, oppidum ad Demerum fluvium.

et attractum; curtiem de Roalar cum circumjacentibus terris, nemoribus, silvis quas dederunt Gosuinus et Hegericus et Alix de Scindelbena et quam dederunt Sygerius de Bosca et Gisel; terram etiam et silvam quam Lambertus et Sygerius fratres de Horenbecca, dederunt et Rozo de Gavera; terram Abonis apud Lideckerkam; terram quam castellanus Bruxellensis dedit assensu dominorum suorum Widonis et Walteri de Horden apud Seneflam; ibidem terram quam dedit Macarius assensu Arnoldi de Fella et eam quam idem Arnoldus de Fella dedit; terram quam dedit Hugo Pauper assensu fratris sui Giraldi apud Archen; et terram quam dedit Albericus cum silva in eadem parochia assensu dominorum suorum; silvam et terram quam Henricus de Rut dedit; omnimodum usum nemoris de Carbonis et pascua prout se extendit parochia de Senefa; in parochia de Merbecca, terram, nemus et pratium prout tenetis ad censum a Nivellesi ecclesia et molendinum et exclusam; juxta curtiem de Cathem et in gyro, totam terram et nemus cum suo procinctu quam tenetis ad annuam pensionem ab ecclesia de Haspera, et aliam quam ibidem obtinuitis in eleemosynam a Rollino; integram medietatem totius villæ de Stritthem quam dedit vobis Willelmus per manus dominorum suorum in censum et quinto manipulo omnium fructuum qui excoluntur in agro et mansuris. In parochia de Sanctis curtiem de Hartbecca cum terris, pratis, silvis, suisque pertinentiis, prout Joannes dedit in eleemosynam cum filio suo Waltero quem ad conversionem reddidit.

Sane novalium vestrorum quæ propriis manibus vel sumptibus excolitis, seu de nutrimentis animalium vestrorum, nullus a vobis decimas extorquere audeat. Liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem recipere et eos absque contradictione aliqua retinere; prohibemus insuper ne ulli fratrum vestrorum post factam in eodem loco professionem fas sit absque abbatis sui licentia de eodem loco discedere; discedentem vero, absque communium litterarum cautione, nullus audeat retinere. Sepulturam præterea ipsius loci liberam esse decernimus ut eorum devotioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat, salva tamen justitia illarum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis, clausis januis, exclusis excommunicatis vel interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare. Pro chrismate vero, oleo sancto, consecrationibus ecclesiarum et ordinationibus clericorum qui ad sacros ordines fuerint promovendi, sive abbate benedicendo seu reducendo ad sedem, vel quibuslibet aliis sacramentis, nullus a vobis vel sub obtentu consuetudinis, aut quolibet alio modo quidquam audeat postulare; novas quoque et indebitas ex-

actiones ab archiepiscopis, episcopis seu aliis ecclesiasticis, sæcularibusve personis in ecclesiis vestris omnino fieri prohibemus. Insuper autem apostolica auctoritate duximus ihibendum ne illius loci advocatiam ullus usurpet vel quæ ad eam pertinent gravare, seu quibuslibet indebitis exactionibus fatigare præsumat; sed his qui antiquitus eidem monasterio concessa sunt et ad justitiam suam pertinent, contentus existat. Si quis autem laicus decimas quas detinet, sine præjudicio alterius ecclesiæ, de consensu episcopi vobis duxerit pietatis intuitu indulgendas, recipiendi et retinendi liberam vobis tribuimus facultatem. Obeunte vero te nunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem communi fratrum consensu vel fratrum pars consilii sanioris, secundum Dei timorem et beati Augustini Regulam, providerint eligendum.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatum monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, sive ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed illibata omnia et integra conserventur, eorum, pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate et diocæsani episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularive persona, hanc nostræ constitutionis paginam scias, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertio commonita, nisi præsumptionem suam condigna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine, districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi; quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen, amen.

Datum Veronæ per manum Alberti S. Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardin. et cancell., viii Idus Octobris, indictione iv, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domini Urbani papæ III, anno primo.

LIX.

Parthenonem S. Gratæ Bergomatem tuendum suscipit ejusque possessiones ac privilegia confirmat
(Veronæ, Sept. 20.)

[LXXI, *Cod. diplom. Bergom.*, II, 1367.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis in Christo filiabus EUGENIÆ abbatissæ sanctæ Gratæ ejusque sororibus, tam præsentibus quam futuris, regulariter substituendis, in perpetuam memoriam.

Prudentibus virginibus quæ sub habitu religionis accensis lampadibus per opéra sanctitatis jugiter se

præparant ire obviam Sponso, sedes apostolica debet præsidium impertiri ne forte cujuslibet temeritatis incursus aut eas a proposito revocet aut robur, quod absit! sanctæ religionis infringat. Eapropter, dilectæ in Christo filiæ, vestris justis postulationibus clementer annuimus et præfatum monasterium Sanctæ Gratiæ in quo divino estis obsequio mancipatæ, ad instar felicitis recordationis Leonis papæ prædecessoris nostri, sub B. Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus; imprimis siquidem statuente ut ordo monasticus, qui secundum Deum et B. Benedicti Regulam in eodem monasterio noscitur institutus, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur; præterea quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium in præsentiarum B juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque succedentibus et illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis.

Locum ipsum quo præfatum monasterium situm est cum omnibus pertinentiis suis; ecclesiam de Calvenzano cum omnibus possessionibus et pertinentiis suis; curtem quoque ac castrum de Saranica cum omnibus ad eandem curtem et castrum pertinentibus. Liceat quoque vobis personas liberas et absolutas ad conversionem recipere, et eas sine contradictione aliqua relinere. Prohibemus insuper ne alicui sororum vestrarum fas sit post, factam in C monasterio vestro professionem, nisi auctoris religionis obtentu de ipso sine licentia suæ abbatissæ discedere, discedentem vero, absque communium litterarum cautione, nullus audeat retinere. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis, clausis januis, non pulsatis campanis, exclusis excommunicatis et interdictis, suppressa voce divina officia celebrare. Sane novalium vestrorum quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis vestrorum animalium, nullus a vobis decimas exigere vel extorquere præsumat. Antiquas quoque ac rationabiles consuetudines et libertates in ecclesia vestra hactenus observatas ratas habemus easque perpetuis temporibus illibatas decernimus permanere. Nihilominus etiam auctoritate apostolica districtius inhibemus ne quis in vos vel monasterium vestrum excommunicationis, suspensionis aut interdicti sententiam sine manifesta et rationabili causa promulgare, vel novas aut indebitas exactiones præsumat imponere. Obeunte vero te ejusdem loci abbatissa vel earum aliqua quæ tibi successerint, nulla ibi quælibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quam sorores communi consensu, vel sororum pars consilii sanioris, secundum Deum et B. Benedicti Regulam, præviderint eligendam. Sepulturam præterea ipsius monasterii liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri delibera-

verint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat, salva tamen justitia illarum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumentur.

Paci quoque ac tranquillitati vestræ paterna in posterum sollicitudine providere volentes, auctoritate apostolica prohibemus ne quis infra ambitum domorum earum furtum rapinamve committere, ignem apponere... capere vel interficere, seu violentiam aliquam exercere, qualibet temeritate præsumat.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatum monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, earum, pro quarum gubernatione vel sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura; salva sedis apostolicæ auctoritate, et Pergamensis episcopi canonica justitia:

Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularive persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen, amen.

In circulo: AD TE, DOMINE, LEVAVI ANIMAM MEAM.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus subscripsi.

Ego Henricus Albanensis episcopus subscripsi.

Ego Paulus Prænæstinus episcopus subscripsi

Ego Joannes presbyter cardinalis tituli Sancti Marci subscripsi.

Ego Petrus presbyter cardinalis tit. Sanctæ Suzzannæ subscripsi.

Ego Laborans presb. cardinalis tit. S. Mariæ trans Tiberim subscripsi.

D Ego Pandolphus presbyter cardinalis tit. duodecim Apostolorum subscripsi

Ego Albinus presbyt. cardinalis tit. Sanctæ Crucis in Jerusalem subscripsi.

Ego Melchior presb. cardinalis Sanctorum Joannis et Pauli tit. Pammachii subscripsi.

Ego Hyacinthus diac. cardinalis Sanctæ Mariæ in Cosmedin subscripsi.

Ego Gratianus Sanctorum Cosmæ et Damiani diac. cardinalis subscripsi.

Ego Boso diaconus cardinalis Sancti Angeli tit. Calixti subscripsi.

Ego Soffredus Sanctæ Mariæ in Via Lata diaconus cardinalis subscripsi.

Ego Roland. Sanctæ Mariæ in Porticu diacon. A
cardinalis subscripsi.

Ego Petrus diac. cardinalis S. Nicolai in Carcere
Tulliano subscripsi.

Ego Radulphus Sancti Georgii ad Velum Aureum
diac. card. subscripsi.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Ro-
manæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii,
xii Kalendas Octobris, indictione v, Incarnationis
Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domini Ur-
bani papæ III anno primo.

LX.

Ad Balduinum episcopum Cantuariensem, — De ec-
clesia in honorem sanctorum Stephani et Thomæ
construenda.

(Veronæ, Oct. 1.)

[MANSI, *Concil.*, XXII, 498.]

Præsentium tibi auctoritate mandamus ut liceat
tibi ecclesiam in honorem beatorum martyrum Ste-
phani et Thomæ construere, et de idoneis eam or-
nare personis, quibus beneficia, quæ ad eorum su-
stentationem constitueris, canonicè debeas assi-
gnare. Item fraternitati tuæ mandamus ut quarta
parte oblationum, quæ ad reliquias beati Thomæ
martyris offeruntur, monachorum usibus concessa,
quarta fabricis ecclesiæ deputata, quarta pauperi-
bus erogata, quartam portionem liceat tibi in alios
usus bonos pro tuæ voluntatis arbitrio erogare.

LXI.

Constitutionem de redditibus præbendarum deceden- C
tium canonicorum usque ad annum restitutioni
ecclesiæ deputandis confirmat.

(Veronæ, Oct. 9.)

[Petri Blesensis Opp. ed. Gussanv., p. 770.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dile-
ctis filiis capitulo Bajocensi, salutem et apostolicam
benedictionem.

Justis petentium desideriis dignum est nos facilem
præbere assensum, et vota quæ a rationis tramite
non discordant, effectu prosequente complere. Ea-
propter, dilecti in Domino filii, vestris justis postu-
lationibus grato concurrentes assensu, constitutio-
nem quam de redditibus præbendarum decedentium
in ecclesia vestra canonicorum usque ad annum
restitutioni vestræ ecclesiæ deputandis fecistis, si-
cut a vobis et venerabili fratre nostro Henrico epi-
scopo vestro noscitur instituta, et scripto authen-
tico confirmata; electionem quoque decani, sicut
ad vos de jure pertinet, devotioni vestræ auctori-
tate apostolica confirmamus, et præsentis scripti
patrocinio confirmamus. Nulli ergo omnino homi-
nium liceat hanc paginam nostræ confirmationis
infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis
autem hoc attentare præsumperit, indignationem
omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apo-
stolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Veron. vii Idus Octobris.

(21) Marcus Nicolai episcopus Castellanus.

LXII.

Episcopo Castellano (Veneto) mandat ut parochia-
lia capellæ S. Severi jura tueatur.

(Veronæ, Oct. 17.)

[CORNELIUS *Eccl. Venet.* t. II, p. 145.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venera-
bili Castellano episcopo (21) et dilecto filio JOANNI
plebano S. Bartholomæi, salutem et apostolicam
benedictionem.

Significavit nobis dilecta in Christo filia abbatissa
S. Laurentii, quod licet Georgii Laurentii boni
Joannis de Morzano, et quorundam aliorum domus
in parochia S. Severi, quæ est capella prædictæ
abbatissæ, consistant, habitatores tamen domorum
ipsarum eidem capellæ jura parochialia non ex-
solvunt. Quoniam igitur nostræ sollicitudinis est
et officii singulis Ecclesiis suam justitiam conser-
vare, discretionem vestræ per apostolica scripta
mandamus quatenus, inquisita plenius veritate, si
rem ita per se habere constiterit, habitatores do-
morum illarum, ut præscriptam capellam pro au-
diendis quotidianis officiis adeant, et eis tam in
obsequiis mortuorum, quam in aliis reverentiam
debitam exhibeant, et parochialia jura persolvant,
contradictione et appellatione cessante. ecclesia-
stica districtione cogatis; verum si aliquid super
hoc emerit quæstionis, id a vobis diligenter au-
diri volumus, et sine appellationis diffugio me-
diante justitia, terminari.

Datum Veronæ, xvi Kal. Novembris.

LXIII.

Ubaldo, archiepiscopo Pisano, primatum Sardinie
asserit, an. 1186, indictione v, xiiii Kal. Nov.
(Oct. 20), sub dat. a Veronæ per manum Alberti
S. Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et can-
cellarii.

[UGHELLI, *Italia Sacra*, III, 408.]

LXIV.

Absaloni archiepiscopo Lundensi asserit castrum
Hafnense, post ejus mortem Roschildensi ecclesiæ
obventurum.

(Veronæ? Oct. 21.)

[THORKELIN, *Diplom. Arna-Magnæan.* I, 57.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venera-
bili fratri ABSALONI Lundensi archiepiscopo, apo-
stolicæ sedis legato, salutem et apostolicam benedi-
ctionem.

Fratres et episcopus nostros tam propinquos
quam longe positos sincera tenemur charitate dili-
gere, ipsosque in his quæ juste requirunt, libenter
et efficaciter exaudire. Eapropter tuis justis postu-
lationibus grato concurrentes assensu castrum de
Hafn quod illustris memoriæ Waldemarus, olim rex
Daciæ, tuæ fraternitati contulit et tu tali conditione
interposita Roschildensi ecclesiæ pia considera-
tione dedisti, ut ipsum debeas quoad vixeris de-
tinere post decessum tuum ad ecclesiam ipsam
libere devolvendum sub jam dictæ conditionis te-
nere, sicut ipsum juste et sine controversia possi-

des cum omnibus pertinentiis suis auctoritate apostolica confirmamus et presenti scripti patrocinio communimus.

Videlicet villam ipsam de Hafn. Oterslef cum omnibus pertinentiis suis, scilicet Særeslef, Solbiergh, Wanlosæ, Wigheslef, Walby mansum unum, Brunshów, Ymbrethorp, mansionem de Gefneloste cum omnibus pertinentiis suis, Myrthigæ cum omnibus pertinentiis, Baksuerthe, Wigherom, Husfrucóp, Awerthe, Burgbeby, Mertherom cum omnibus pertinentiis suis, præterea universam partem eorum quæ acquisivit Nicolaus castellanus tuus juxta tenorem pacti, quod inter vos convenit.

Nulli igitur omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Witerbi (22), XII Kal. Novembr.

LXV.

‘Canonicorum Ecclesiæ Pisanæ possessiones et privilegia confirmat.

(Veronæ, Nov. 7.)

[UGHELLI, *Italia Sacra*, III, 413.]

Anno 1186, quo Ubaldu Pisanam Ecclesiam gerebat, Villanus archipresbyter, et metropolitana sedis canonicus ab Urbano III papa, ut privilegia, et immunitates, quibus hactenus potius essent, sua auctoritate fulciret, eblanditi sunt, qui ipsorum votis, lato diplomate, iisdem fere verbis alterius Anastasii supra recitati (23), benevolam se impertiit.

Datum Veronæ, per manum Moysis Lateranensis canonici vicem agentis cancellarii, VII Idus Novembris, indict. IV, Incarnat. Domin. ann. 1186, pontif. D. Urbani papæ III anno primo.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.

Ego Henricus Albanensis episcopus ss.

Ego Paulus Prænестinus episcopus ss.

Ego Petrus presbyter card. tit. Sancti Silvestri ss.

Ego Laborans presb. card. tit. S. Mariæ, trans T. suscripsi.

Ego Pandulphus presb. tit. SS. XII. Apost. ss.

Ego Melchior presb. card. SS. Joannis et Pauli tit. Pammachii ss.

(22) Aut falsa est bulla, aut pro Witerbi legendum Verona.

(23) Vide *Patrologiæ* tom. CLXXXVIII, in Anastasio IV.

(24) Nomine cappæ intelligitur cappa magna, seu longa cum capucio, pellibus vel serico, secundum temporum exigentiam, subsuto... Antiquitus canonicorum cappa erat nigri coloris ad instar religiosorum, ex parte anteriori aperta, et unita tantum inferius eo modo, quo a Nicolao III in aliquibus constitutionibus m. Ecclesiæ Vaticanæ his verbis refertur: « A vigilia scilicet Omnium Sanctorum usque ad Sabbatum Sanctum superpelliceas lineas deferant, cappas nigras de *sagia* simplices, vel si voluerint iocederatas a cingulo, ex parte anteriori fixas inferius et apertas. » Dominiucus Macrus in *Hierolexico*.

(25) Illic particula *vel* non disjungendi sed con-

Ego Adelardus tit. S. Marcelli presbyter card. ss. Ego Gratianus diac. card. tit. SS. Cosmæ et Damiani subscripsi.

Ego Lofredus diac. card. tit. S. Mariæ in Via Lata subscripsi.

Ego Petrus diac. card. tit. S. Nicolai in Carcere Tul. subscripsi.

Ego Rodulphus diac. card. tit. S. Georgii in Velabro subscripsi.

LXVI.

Decreta concilii a Petro archiepiscopo Spalatino et ejus suffraganeis celebrati, emendat et confirmat.

(Veronæ, Nov. 11.)

[FARLATUS, *Illyricum sacrum*, III, 219.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri PETRI Spalatensi archiepiscopo, salutem et apostolicam benedictionem.

Quæ a fratribus et coepiscopis nostris rationabiliter pertractantur, firma debent, illibata permanere; et ne processu temporis per alicujus malitiam immutentur, apostolico præsidio communiti. Eapropter tuis justis postulationibus gratam impertientes assensum, divisiones parochiarum, quos ad suffraganeorum tuorum assensus fecisse dignosceris et redigi fecisti in scriptum, pro eo quod ex confusione ipsarum quæstiones difficiles sæpius consurgebant, sicut rationabili de illorum suffraganeorum conscientia facta sunt, et in scripto autentico continentur, et constitutiones alias, quæ pro corrigendis quorundam excessibus et aliis honestis causis congregato concilio deliberatione provida statutis cum additionibus et determinationibus quæ ipsis capitulis inferius apponuntur, auctoritate apostolica confirmamus. Ut officium B. Mariæ ab omnibus communiter celebretur. Præterea canonici, qui redditus canonicos habent in nigris (24) cappis, vel albis (25) superpelliceis (26) ad divina officia celebranda convenient, et dormiant (27) in dormitorio uno, et si aliquis ex canonicis ecclesiæ tuæ de mandato archiepiscopi, qui pro tempore fuerit, vel capituli processerit aliquorsum, donec extra permanserit, exigente necessitate, fructus præbendæ suæ, seu alios redditus suos integre consequatur. Prohibuisti etiam ne conventicula fierent (28) quæ frater-

jungendi vim habet, valet idem atque *et* conjunctio.

(26) Superpelliceum ecclesiasticum indumentum, quod *italice cotta*, ex græco vocabulo *χιτών* tunicam significante dicitur, sive ex Arabico *Kiltan*, id est linum, ex qua materia superpelliceum conficitur, Dom. Mac. In *Hierolex.* Durandus vero, libro III, cap. 1: « Superpelliceum eo quod antiquitus super tunicas pelliceas de pellibus animalium induebatur; quod adhuc in quibusdam ecclesiis observatur, repræsentantes quod Adam post peccatum talibus vestitus sit pellicis. »

(27) Erat siquidem olim inter canonicos domicilii et vitæ, victusque communitas, *Ædesque*, in qua simul habitabant, *canonica* vocabatur.

(28) Sodalitia piorum hominum qui certis peculiarium legum vinculis inter se conjuncti, statis festisque diebus, ad quædam religionis et charitatis offi-

nitate appellatur; et ne comes (29), vel alius quicumque laicus, cum tuam ecclesiam rectore vacare contigerit, de domo vel aliis rebus ecclesiasticis se introumittere ullo modo praesumat, vel personam aliquam praeficere... (30) clericus de communi vel maioris et sanioris partis suffraganeorum consilio duxerit ordinandum. Statuisti etiam ut nullus in sacerdotio ducat uxorem, nec ad sacerdotis ordinem assumatur, nisi se victurum promiserit continenter, quod volumus etiam in diaconatus ordine (31) observari. Ad haec insuper statuisti ut nullus episcopus presbyterum seu clericum alterius (diocesis) (32) accipere, sine proprii episcopi litteris, vel ordinare praesumat; et ut nullus clericus ecclesiam obtinere per laicos (33), vel accipere ab aliquo investituram ecclesiae non vacantis attentet; quod si fecerit, officii sui beneficiique poena mulctetur. In causa ecclesiastica, nisi parua sit, nullius sine iuramento

cia obeunda conveniunt (pias fraternitates vocant), et olim usitata fuerunt, et nunc ubique vigent ac summo opere probantur. An huiusmodi fuerint contraentia illa, quae Petrus archiepiscopus fieri vetuit, mihi non liquet. Sed quaecumque et cuiuscumque generis fuerint, iure ac merito prohibenda ac dissolvenda esse censuit, quod a primaevo instituto degenerassent, in iisque plus mali quam boni reperisset.

(29) Huic interdictio causam fortasse praebuit Minoslavus comes qui Raynerii archiepiscopi et martyris pecuniam interverterat.

(30) Quamvis aliqua desint, ex iis tamen quae supersunt, satis perspicue intelligi potest quae sit huius canonis sententia. Si quid praeterea desideretur, in codice Spalatensi expressum est his verbis: *Neminem ad ordinem, archiepiscopo promoveat, nisi per archidiaconum aut per canonicos S. Domini praesentatum. In quibusdam manuscriptis Donii de Gaudentius e Spalatensi canonico paulo aliter descriptum sive latius explicatum invenio: Item etiam de clericis parochiae, qui volunt ordines recipere; archipresbyter de Clissa debet praesentare omnes clericos de Cetina, et de Massaro cum notitia archidiaconi de urbe; et sic de caeteris totius parochiae.*

(31) Nondum lege universali stabili, et ubique recepta, votum continentiae annexum erat ordini subdiaconatus. Hunc Innocentius III in numero sacrorum ordinum haberi decrevit. Exinde subdiaconi in Ecclesia universa, aequae ut diaconi, lege caelibatus obstringi coeperunt.

(32) Hic canon plane ad normam primaevae ecclesiasticae disciplinae et in antiquis ac recentioribus conciliis saepe renovatus.

(33) Ad coercendam laicorum temeritatem atque audaciam, qui jus tradendi sacerdotia temporibus illis sibi arrogabant.

(34) Huius interdicti vim latius extendit pontifex velatque non solum in gravioribus, sed etiam in qualibet causa ecclesiastica, testes nisi iuratos, admittere.

(35) Deest verbum *observent*. Vult igitur pontifex, virgines illas quae post annum, sive post tempus probationis, cum nolint se Deo solemniter et irrevocabili professione obstringere, e claustris emittendae sunt segregandaeque a contubernio sacratarum virginum, in aedibus seorsum ab hominibus mundique illecebris ac periculis habitare, ut ibidem servare possent votum simplex castitatis, quo seipsas cum prima et privata susceptione vel impositione veli habitusque monachalis, tacite quodammodo et im-

A testimonium admittatur, quod in qualibet etiam ecclesiastica causa (34) ducimus observandum. Ita vero de monialibus decrevisti, quod post annum saepe probationis velamen accipiant, aut egrediantur de claustris; quod sic tantum volumus observari, ut expulsa in aliquo loco votum suum (35), ne redarguendae transgressionis videantur. Abbatissa vero infra mensem electionis suae benedictionem accipiat vel, remota eadem, alia subrogetur; et neque lineo (36) vestimento, neque carne utantur, nisi forte fuerint infirmitate detentae. Et quia multi passim legitimis dimissis uxoribus superinducunt alias, statuisti, ut si quis dimissa propria uxore acceperit aliam, nisi se correxerit, nec in vita, nec in morte sepultura vel alia ei sacramenta ecclesiastica im-

B pendantur. Quid etiam de imponendis decimis (37) decrevisti decernimus observandum; illud vero quod de usurariis (38), et de contractu matrimonii ante

placite obligaverant. Nam ut praclare docet Thomassinus Parte I lib. III, *Vet. et nov. Ecclesiae disciplinae*, « Professio virginum duplex erat, alia solemnis qua scilicet ab episcopo die quodam solemniter inter missarum solemnium, spectante populo, virgo elabatur et consecratur; et alia non solemnis, haec quae prioribus saeculis fiebat per solam vestis mutationem, et sine veli assumptione, postea vero facta fuit et ista non solemnis cum velo, isque jam usus erat saeculo octavo. Illud autem velum non solemne vel sibi ipsae imponebant virgines, seu in aedibus paternis, seu in claustris, vel ipsas praeposita, vel presbytero, aut in aede etiam paterna a parentibus imponebatur. Ex quo fiebat, ut iisdem virginibus duplex velum imponeretur: primo velum commune sine pompa, scilicet in eorum professione communi; secundo velum illud solemne, quod et consecrationis velum appellabatur, dum videlicet annum huic consecrationi destinatum adeptae, vel deinceps volebant ab episcopo consecrari. » Haec Thomassinus in indice rerum praecipuarum tit. *Professio virginum*, quae Patrum et canonum auctoritate confirmat. Propius ad rem nostram pertinet quod ibidem subiecit: *Porro quoquo fieret modo earum professio, solemniter esset necne, perinde illis erat ad castitatis servandae necessitatem*. Nam ipsamet prima susceptio veli habitusque monachalis, licet matrimonium postea initum non dirimeret, iniuri tamen velabat, ut decrevit Alexander III: « Sicut simplex votum matrimonium impedit contrahendum, sed non dirimit contractum; ita sine professione (id est solemniter) et priorum renuntiatione habitus susceptio, ne contrahatur impedit, sed consummatum nequaquam dissolvit. » In App. concil. Later. part. 45, cap. 6. Itaque vestitus monachalis sponte susceptus sine ulla solemniter consecratione vim habebat voti simplicis; quod in aedibus ab hominum consortio separatis sancte custodiri volebat Urbanus ab illis virginibus, quae cum habitum religiosum sumpsissent, a proposito vitae ac professionis monachalis resiliunt.

(36) Id referendum est ad omnes *moniales*; quod verbum hic desideratur. Jubentur autem, ad normam primaevi instituti Benedictini, tum a carnibus, tum a lineis vestibus abstinere.

(37) De imponendis et exigendis decimis quid praescripserit synodus Spalatensis, non expressit Urbanus, sed quod praescriptum fuerat approbavit.

(38) Item quid de poena constitutum fuerit in usurariis neque in hac epistola pontificia, neque in exemplaribus concilii Spalatensis explicatur. Sed concilii decretum videtur fuisse mitius, aut indul-

quintum (39) consanguinitatis vel affinitatis gradum A sessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia in præsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, et oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis :

Locum ipsum, in quo præfata ecclesia sita est cum omnibus pertinentiis suis; ecclesiam Sancti Andreae de Curtarodulo cum pertinentiis suis; et decimas novalium omnium totius loci, qui Caraculum vocatur, sicut privilegium Alexandri prædecessoris nostri plenius continet, et in Ageiano; et novalium in tota Scudachia, in Prata, in Montaniana et in Vigezolis. Quidquid habetis in Cavallili, in Craterolo, in Carpo, in Portu, in Minervio, in Bonadico, Urbana, Casali, Altadura, Merlaria, villa Placentiæ, Montaniana, Miliarino, Palso, Vigezolo, Este, in plebe de Villa, in Montesilicis, Bayono, et quidquid Gerardus Paduanus episcopus rationabiliter vobis concessit. Quidquid habetis in Spaxano, Cona, in Tribauo, in valle Pantena, in Montagnana, in Albertone. Quæcunque a bonæ memoriæ Bellino et Senebaldo, Paduanis quondam episcopis, vobis canonice data sunt, nihilominus confirmamus. Ecclesiam Sancti Salvatoris cum omnibus possessionibus, pertinentiis et aliis, quæ ad Ecclesiam spectare noscuntur, terris cultis et incultis, cum silvis et sine silvis, sicut iuste et pacifice possidetis. Terram quam habetis in vico Tinioso et in Gazolo; ecclesiam Sancti Joannis in Vighizolo cum omnibus possessionibus, adjacentiis et aliis, quæ ad eandem Ecclesiam pertinere noscuntur, terris videlicet paludibus, piscationibus et decimis. Decimationes etiam totius paludis de Baone, sicut vobis a Paduano episcopo rationabiliter concessæ sunt, et ejus instrumento plenius continetur. Decimam quoque de territorio villæ, quæ dicitur Cavallile. Sententiam vero illam quam præfatus Bellinus super contentione, quæ inter vos et clericos Sanctæ Theclæ de Este de persona Hugonis Ballistarii et filii ejus, et bonis ipsius agebatur, legitime promulgavit, ratam habemus et auctoritate apostolica confirmamus. Præterea venditionem quam, vobis archipresbyter de Runcho cum fratribus suis de quadam terra in Minervio rationabiliter fecit vobis, quæ ad vos proprietatis titulo pertinet, illibatam decernimus permanere. Statuentes ut de possessionibus, quas habet Ecclesia vestra nunc, vel in posterum est

Datum Veronæ, III Idus Novembris.

LXVII.

In ecclesia S. Georgii Brinatensi, et in alodio suo paterno fundata, et partem canonicorum Crescentianensium collocat eamque possessionibus ac privilegiis donat. Jus patronatus vero fratribus suis eorumque hæredibus reservat.

(Veronæ, Nov. 25.)

[Ex Bullario Lateranensi, pag. 55.]

LXVIII.

Monasterii S. Mariæ de Carcere protectionem suscipit et bona juraque confirmat.

(Veronæ, Nov. 25.)

[MITTARELLI, *Annal. Camaldul.*, IV, 153.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis LIVALDO priori ecclesiæ S. Mariæ de Carcere, ejusque fratribus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Effectum justa postulantes indulgere, et vigor æquitatis et ordo exigit rationis, præsertim cum potentium voluntatem et pietas adjuvat, et veritas non relinquitur. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, prædecessorum nostrorum felicitis memoriæ Alexandri et Lucii Romanorum pontificum vestigiis inhærentes, præfata ecclesiam S. Mariæ de Carcere, in qua divino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. In primis siquidem statuantes, ut ordo canonicus, qui secundum Deum et beati Augustini Regulam in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque pos-

gençius, quam rei gravitas postulabat; in eoque vel necessitatis causa, vel mediocri aliquid lucrum ex mutuo permitti. Contra vero pontifex nullum genus usurarum excipi, atque in omnes ecclesiasticis censuris animadverti jubet.

(39) Ex antiqua disciplina ecclesiastica impedimentum quod matrimonium dirimebat, ultra quintum affinitatis et consanguinitatis gradum extendebatur. Noluit igitur pontifex ratum habere decretum illud, quod hujusmodi impedimenta arctio-

ribus terminis circumscribantur.

(40) Graviori scelere se obstringit qui sua ecclesiis privilegia subripit, vel malitiose corrumpit, quam qui aliquid ex bonis ecclesiasticis aliquid usurpat; qui enim suis privilegiis ecclesiæ expoliat, quantum in ipso est, bonis ac prædiis omnibus expoliat, quorum possessio illorum auctoritate nititur. Non videtur igitur æquum esse, crimen utrumque eadem pœna puniri.

PATROL. CCII.

habitura, nullus laicus decimas præsumat exigere; et novalium vestrorum quæ propriis manibus vel sumptibus colitis, seu ad nutrimentum victualium vestrorum, nullus a vobis decimas extorquere præsumat. Liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eos sine contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, ut nulli fratrum vestrorum, post factam in eo loco professionem, fas sit absque prioris sui licentia, nisi arctioris religionis obtentu, de eodem discedere; discedentem autem, absque litterarum cautione nullus audeat retinere. In parochialibus autem ecclesiis, quas habetis, liceat vobis sacerdotes eligere, et diocæsano episcopo presentare, quibus si idonei fuerint, episcopus curam animarum committat, ut ei de spiritualibus, vobis vero de temporalibus debeant respondere. Antiquas quoque et rationabiles consuetudines ecclesiæ vestræ concessas, et usque ad hæc tempora observatas, et decimas, quas a quadraginta retro annis usque nunc pacifice possidetis, auctoritate apostolica vobis roboramus. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare. Sepulturam præterea ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati, qui se sepelire deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat, salva tamen iustitia illarum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum, etc.
Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.

Datum Veronæ, per manum Alberti S. R. E. presbyteri cardinalis et cancellarii, vii Kal. Decembris, indictione v, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domini Urbani papæ III, anno primo.

LXIX.

Bulla pro abbacia Exaquiensi.

(Veronæ, nov. 30.)

[*Gall. Christ. nov.*, XI, Instr., 245.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis THOMÆ abbati monasterii sanctissimæ Trinitatis de Exaquo ejusque fratribus, tam presentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuam posteritatis memoriam.

Monet nos apostolicæ sedis auctoritas, cui, licet immeriti, præsidemus, pro statu omnium Ecclesiarum provida circumspectione satagere, et ne malignorum rapinis vel molestiis exponantur, apostolicum ipsis patrocinium impertiri. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et præfatum monasterium sanctissimæ Trinitatis de Exaquo in quo divino estis obsequio mancipati, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. Imprimis siquidem statuentes ut ordo monasticus qui secundum] Deum et B. Benedicti

A Regulam in eodem monasterio noscitur institutus, perpetuis ibidem temporibus observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium in præsentiarum iuste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis.

Locum scilicet ipsum in quo præfata ecclesia sita est cum omnibus pertinentiis suis, ex dono Turstini Haldup et Eudonis filii ejus, et concessione et confirmatione Roberti de Haia, et Murielidis uxoris suæ, et Ricc. et Radulphi filiorum eorum, in villa sanctæ Opportunæ, in qua sita est præfata ecclesia, totam partem quam præfatus Turstinus et Eudo filius ejus ibi habebant in terris, silvis, aquis, molendinis, piscariis et salinis; et in villa de Favillieriis totam partem quæ fuit Adelais de Balta, et silvam quæ appellatur Cavilleium, cum omnibus terris et molendino, cum aqua et molta de manerio de Crienciis, exceptis tantum servienciis suis, et omnia quæ ad præfatum silvam pertinent, sicut ipsi eam habebant; et quidquid habebant in Orevilla et in Awarvilla et in omnibus maisnillis ad Orvillam pertinentibus. Apud Longamfamem terram ad unam carrucam; apud Coesnerios terram ad unam carrucam, et unum vavassorem cum eo quod tenet in eadem villa, et quidquid habebant in Bosevilla in plano, et in Appavilla, et in Oso villa, et in maisnillis ad Appavillam pertinentibus, in terris, silvis, et in omnibus aliis pertinentiis, et duas dimidias piscarias in vivia quæ est juxta Hulmum; et extra parcum de Plesseio omnibus bestiis et porcis monachorum, et animalibus servantium seu custodientium pastum et pasturam; et si infra parcum mittuntur porci ad pastum, habeatis in eodem parco centum porcos a festo sancti Martini usque ad Quadragesimam quietos; et si ibi non mittuntur porci de foris ad pasnagium, tantum habeatis quinquaginta quietos usque ad prædictum terminum, cum eisdem consuetudinibus in nemore de Foilleia, et extra parcum ligna ad ecclesiam et domos suas, et omnia necessaria facienda de eadem foresta, et homines animalia sua custodientes similiter; et in eadem foresta partem quamdam per loca et divitas quas inde habetis determinatas in chartis, cum cæteris terris et pertinentiis sicut præfati donatores habuerunt et vobis concesserunt; terram trium famulorum in Balteis, scilicet, Ravenoti et Wimundi porcarii et Saraceni quam ipsi de eis tenuerunt; apud Criencias unum vavassorem cum terra sua, et in eadem villa terram ad duas carrucas et tres salinas et unam piscariam in mari, terram duarum bercariarum, sex suburbanos cum alodiis suis, et de teloneo ejusdem villæ sexaginta solidos, in marisco de Cressoneres, sex acras terræ; apud Montem-catonis terram ad unam carrucam, liberam et

quietam ab omni servitio et auxilio, et redditu, et saumones qui ibi capiuntur in noctibus sabbatorum totius anni; apud Argenceium terram ad duas carrucas cum masnagio de Rovreio cum suis pertinentiis; ea etiam quæ Hugo de Valseio apud Valseium de eis tenuit, quidquid idem Hugo apud Martrigneium tenuit ab illis. Ex dono Roberti de Haia terram Pippini liberam et quietam ab omni servitio et auxilio, et unam bovariam terræ apud Broutebecum. Ex dono Renaldi de Aurea-valle, clausum quod vocatur vinea, et totam partem landæ juxta Torkenvillam, et pasnagium porcorum vestrorum quietum in silva sua, et ligna ad ædificia vestra apud Auream-vallem, et ibidem communem pasturam animalibus vestris, et sagramentum; in Guerevilla duas acras terræ; in Lutearia unam acram terræ; tres acras terræ de feodo Rogerii de Monasteriis; terram juxta clausum, terram Hersendis et Annoti, et clausum Lecelinæ cum domo sua. Ex dono Hugonis filii ejus de Rikevros terram quam dedit vobis Robertus Baumer; ex dono Roberti filii ejus terram apud Asambvillam; et in Baltesio unam acram terræ, et omnia quæ idem Renardus ecclesiæ vestræ dedit, et omnia quæ de kalengis suis relaxavit infra burgum Exaquii et in vicinia tota, et in aliis locis et villis eidem pertinentibus, libera et quieta. Ex dono Willelmi de Aurea-valle molendinum Sanctæ-Opportunæ cum omnibus consuetudinibus, et molta, et omnibus aliis ad idem molendinum pertinentibus. Ex dono Willelmi de Abrincis apud Sanctum-Salvatore, viginti et sex acras terræ, et hominibus ejusdem elemosynæ communem pasturam et focum sicut suis; apud Vivefossam ex dono Gaufridi Outremer tres acras terræ, liberas et quietas ab omni servitio et auxilio, et unum masnagium et terram ad id pertinentem. Ex dono Willelmi et Richardi de Pirou, et ex concessione et confirmatione hæredum eorumdem Radulfi de Pirou et fratrum ipsius Gaufridi, Rogerii et Stephani, quadraginta quatuor acras terræ; et brociam juxta Landam, et unam piscariam in mari, et terram in qua domos ædificastis et hortos, pratium de Broc, pratium de Mela, unam acram terræ juxta crucem, et acram quam Robertus filius Osmundi et virgatam terræ quam Giroldus de Pirou vobis donavit, et concessione et confirmatione quam Radulfus filius et hæres Ricardi de Pirou et fratres sui vobis fecerunt, videlicet ut in voluntate vestra sit decimas vestras et cætera beneficia ad abbatiam vestram deferre et expendere, et quemcunque custodem volueritis apud Pirou, vestrarum rerum habere, et talem quietantiam in molta quam charta dividit. Ex dono Rogerii de Albingneio et Willelmi patris ejus, totam terram quam tenuit in Kereavilla et Francavilla Osmundus clericus, et sexaginta quatuor acras terræ in Livervilla, et quidquid filii Radulfi Espec tenuerunt in Alno et in Astella, et in marcisseio, unum ortulanum cum terra sua, et quidquid Anicia uxor prædicti Rogerii dedit vobis

A in monte famelico et in maisnillo Ogis. Ex dono Willelmi de Brikevilla dimidium molendinum de Matun. Ex dono Thomæ filii ejus unam acram terræ in Alno et alteram in Verleio, et partem quam habebat in piscaria de Matun. Ex dono Roberti de Monasteriis et filiorum ejus Willelmi et Herberti duodecim acras terræ in Glatigneio, et quidquid Jordanus de Barnevilla ex dono patris et matris suæ, vobis concessit et confirmavit, scilicet totum feodum unius vavassoris in Bretevilla, et quamdam terram in Gerseio, et confirmationem Roberti Bertranii de libertate et quietantia quam vobis fecit de elemosyna vestra de Sotowast quam perpetuo vobis concessit acquietare. Ex dono Willelmi de Asnevilla quamdam domum juxta cœmeterium, et totum marescum a cœmeterio usque ad aquam. Ex dono Ric. Avenel, tres acras terræ in Frevilla et aliam terram. Ex dono Willelmi de Mercato, masuram Pontof in Crienciis. Ex dono Ricardi de Haia unam carrucam terræ in Ansgovilla et circa, et triginta acras terræ circa Haiam, et totam terram et redditum cum parte molendini quæ apud Turvillam habetis, et apud boscum Rogerii, et totam terram et redditum cum molendino quæ habetis apud Sotowast, et nundinas apud Exaquium in festo sanctæ Crucis. Ex dono Alex. de Lievilla, trecentas anguillas apud Flammigeart; prioratum de Boxgrava cum omnibus pertinentiis suis, et tres marcas argenti quas tantum habetis; et ecclesiam de Fellingham, et ecclesiam de Rison, et ecclesiam sanctæ Opportunæ cum decimis et pertinentiis suis; capellam S. Mariæ de Landa; ecclesiam de Crienciis cum decimis et omnibus pertinentiis suis; ecclesiam de Pirou cum decimis et cæteris pertinentiis suis, et quidquid habetis in ecclesia de Ginefossa: ecclesiam de Torvilla cum pertinentiis suis; ecclesiam de Heugevilla cum pertinentiis suis; ecclesiam de Aurea-valle cum omnibus pertinentiis suis; ecclesiam de Rocca cum decimis et pertinentiis suis; ecclesiam de Felgeriis cum decimis et pertinentiis suis, et quidquid habetis in ecclesia Sancti-Salvatoris cum decimis et cæteris pertinentiis suis; ecclesiam de Follia cum decimis et cæteris pertinentiis suis; ecclesiam de Cleis cum decimis et pertinentiis suis; ecclesiam de Plesseio cum decimis et suis pertinentiis; heremitagium sancti Hemelandi; ecclesiam de Peretot cum decimis et omnibus ad eam pertinentibus; ecclesiam S. Georgii de Balteis cum decimis et omnibus ad eam pertinentibus; ecclesiam Sanctæ Susanæ cum decimis et aliis pertinentiis, et quidquid habetis in ecclesia de Appevilla cum decimis et cæteris quæ ibidem habetis; ecclesiam de Cogneis cum decimis et cæteris pertinentiis suis; ecclesiam de Warengbech cum decimis et aliis pertinentiis suis; ecclesiam sancti Michaelis de nemore cum decimis et omnibus pertinentiis suis; ecclesiam de Haia a putco cum decimis et suis pertinentiis; ecclesiam de Grevilla cum decimis et aliis ad ipsam spectantibus; eccle-

stiam de Alno cum decimis et omnibus appendiciis ejus; ecclesiam de Verleio cum decimis et cæteris pertinentiis ejus; ecclesiam de Ansgovilla cum decimis et aliis pertinentiis suis; ecclesiam de Bretevilla cum decimis et aliis pertinentiis suis; ecclesiam de Surevilla, et ecclesiam de Glattegio, et ecclesiam de Baudrevilla, et ecclesiam de Osmunvilla, ecclesiam de Orvilla, et ecclesiam de Merbec, et ecclesiam de Porbail; ecclesiam Sancti Georgii de Rivaria, et ecclesiam de Torgisvilla; ecclesiam de Maisnillo; ecclesiam de Aumevilla; hermitagium de Sancto Jovino; ecclesiam de Sotowast, ecclesiam de Wisel, ecclesiam de Ansnevilla, ecclesiam de Revilla, ecclesiam de Gerovilla cum decimis et omnibus ad ipsas pertinentibus; ecclesiam de Agenccio, ecclesiam de Coesneriis, et quicquid habetis in ecclesia de Valseio, et in ecclesia de Martringeio cum decimis et omnibus ad ipsas pertinentibus. Præterea ecclesiam de Suavetona, ecclesiam de Bisvigetona, ecclesiam de Karletum, ecclesiam de Berlinges, ecclesiam de Cambringham, ecclesiam de Brotebi, ecclesiam de Subroc, cum decimis et omnibus ad ipsas pertinentibus; ecclesiam Sancti Symphoriani de Haia cum decimis et pertinentiis suis; obedientiam de Aurea-valle cum pertinentiis suis; decimam quam habetis apud Lougamsfamem et apud Vivofossam; decimam de nemore de Plesceio et de parco in venditione, in pasnagiis et venatione, in pecudibus et avibus, in molendinis et piscariis et aliis minutis decimis, et in omnibus lucris quæ ibi fiunt, et decimam de redditibus omnibus illius manerii; decimas quas similiter habetis in bosco de Fulleia; totam decimam de Crienciis, decimam Tanguet et molendini, decimam molendini de Fulleia, decimam redditus frumenti domini ejusdem villæ de Crienciis, et decimam salis et nundinarum, arietum, porcorum et anserum, et decimam de omnibus exitibus illius manerii; decimam molendinorum de Montecatoni et piscariarum et de omnibus exitibus illius manerii; et decimam quam habetis apud Awarvillam, et apud Osovillam; decimam molendinorum de Montecatone et de Bertavilla et Eudonivilla; decimam telonei de Haia, decimam de parco, decimam molendinorum desuper aquam de Bo, de Hardi, de Ceminio, de Baril, de Pelemusca, de Surtran, et decimam molendini de Vado; decimam denariorum quos habetis apud Brotebium et Fellingehan, et Risun et Suavetona, et Lutona, et Scortona, et dimidiam decimam cujusdam molendini apud sanctum Salvatorem cum aliis minutis decimis; decimam frumenti et avenæ quam habetis in Brettevilla, et decimam quam habetis in Pirou, in garbis et molendinis, et in anguillis et in omnibus quæ contingit decimari; et decimam nundinarum de Albigneio et de foro ejusdem villæ, et decimam quam habetis apud Milletrias; decimam molendinorum de Anshetervilla, et duas partes decimarum de feodo vestro de Torvilla, et viginti quartaria hordei quæ habetis de

A ecclesia de Groevilla; decimam molendini de Rocca, decimam quam habetis apud Sanctum Sebastianum.

Sane novalium vestrorum quæ propriis manibus vel sumptibus colitis, sive de nutritiis animalium vestrorum, nullus a vobis decimas exigere vel extorquere præsumat. Liceat quoque vobis clericos vel laicos e seculo fugientes, liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eos absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper ne ulli fratrum vestrorum, post factam in eodem loco professionem, fas sit absque abbatis sui licentia de eodem loco, nisi arctioris religionis obtentu, discedere; discedentem vero, sine communium litterarum cautione, nullus audeat retinere. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis, clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare. In parochialibus quoque ecclesiis quas habetis, liceat vobis clericos vel sacerdotes eligere, et diocæsano episcopo præsentare, quibus si idonei fuerint, episcopus curam animarum committat, ut ei de spiritualibus, vobis vero de temporalibus debeant respondere. Interdicimus etiam ne quis in vos vel ecclesias vestras novas et indebitas exactiones præsumat imponere, aut excommunicationis vel interdicti sententiam, sine manifesta et rationali causa proferre.

Septuluram præterea ipsius monasterii liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat, salva tamen justitia illarum ecclesiarum a quibus mortuorum corpora assumuntur. Libertates etiam et immunitates ac rationabiles consuetudines in ecclesia vestra hactenus observatas, ratas habemus et eas futuris temporibus illibatas permanere sancimus. Obeunte vero te nunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi cujuslibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris, secundum Dei timorem et beati Benedicti Regulam, præviderint eligendum.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatum monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre vel ablatas retinere, minere seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate, et diocæsani episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum, ecclesiastica secularisque persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo

corpore ac sanguine Dei et Domini redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat; cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus fructum et hic bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Urbanus catholicæ ecclesiæ episcopus.

Ego Henricus.... episcopus.

Ego Paulus Prænestinus episcopus.

Ego Petrus Sanctæ Susannæ presbyter cardinalis.

Ego... presbyter cardinalis Sanctæ Mariæ Trans Tiberim, cancellarius.

Ego Pandulfus presbyter cardinalis Sanctorum Duodecim Apostolorum.

Ego.... presbyter cardinalis Sanctorum Joannis et Pauli.

Ego Adelardus Sancti Marcelli presbyter cardinalis.

Ego... cardinalis Sanctæ Mariæ in Cosmedin.

Ego.... Sanctorum Cosmæ et Damiani diaconus cardinalis.

Ego.... Sancti Angeli diaconus cardinalis.

Ego Gaufridus S. Mariæ in Via Lata diaconus cardinalis.

Ego... Sanctæ Mariæ in Porticu diaconus cardinalis.

Ego Petrus Sancti Nicolai in... diaconus cardinalis.

Ego... Sancti Georgii.... diaconus cardinalis....

Per manum Alberti... cardinalis et cancellarii, pridie Kalendas Decembris, indictione v, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus.... Urbani papæ III anno secundo.

LXX.

Privilegium pro ecclesia S. Castoris Cardonensi.

(Veronæ.)

[GUNTHER, *Cod. diplom. Rhen.-Mosell.* 1, 449.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis decano ecclesiæ Sancti Castoris Cardonensis, ejusque fratribus, tam præsentibus quam futuris, canonicè substituendis, in perpetuum.

...In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Locum ipsum in quo præfata ecclesia sita est cum omnibus pertinentiis suis, totam usui fratrum, decimas de Tris quarum duæ partes ad canonicos pertinent, et tertia ad præpositum, decimas de villis circa locum, qui vocatur Vostra, quarum villarum duæ ad præpositum, et aliæ ad canonicos pertinent, et curtem ejusdem loci cum pertinentiis suis, de qua curte dimidiam marcam et unam hospitalionem debet percipere præpositus annuatim. Locum qui dicitur Massenpret, ecclesiam de Afflone, cum curte et appendiciis suis, de qua præpositus decem solidos percipit annuatim. Ecclesiam de Bucha cum pertinentiis suis. Locum qui dicitur Rode. Locum qui dicitur Savirshusen. Mathena, Limene, ecclesiam de Beltena in qua præpositus tantum habet

quantum canonici, ecclesiam de Kirrieha cum pertinentiis suis, quæ pertinet ad jus præpositi. Decimas de Elenze quarum duæ partes ad scholasticum pertinent, et tertia ad illum presbyterum qui servit in ecclesia, villam de Bittellesdorf, cum appendiciis suis, in qua præpositus habet marcam dimidiam annuatim. Possessiones quas habetis in Dicheset, in Pumera et Cumdeda, cum jure et libertate, quam præpositus seu decanus, scholasticus, seu capitulum in his habent ex antiqua et rationabili constitutione ecclesiæ hactenus observata. Præterea novas et indebitas exactiones ab archiepiscopis, episcopis, archidiaconis, seu decanis aliisque omnibus ecclesiasticis sæcularibusve personis omnino fieri prohibemus. Libertates etiam et immunitates ecclesiæ vestræ juste collatas, sicut hactenus observatæ sunt, ratas habemus, et eas perpetuis temporibus illibatas permanere sancimus. Prohibemus insuper ne infra fines parochiæ vestræ ullus sine assensu diocesanæ episcopi et vestro capellam seu oratorium de novo construere audeat, salvis privilegiis Romanorum pontificum. Auctoritate quoque apostolica interdicens, ne quis in vos vel ecclesiam vestram excommunicationis, suspensionis, aut interdicti sententiam sine manifesta et rationabili causa promulgare præsumat. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis, clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Henricus Albanensis episcopus.

Ego Paulus Prænestinus episcopus.

Ego Petrus presbyter cardinalis titulo Sanctæ Susannæ.

Ego Laborans presbyter cardinalis Sanctæ Mariæ Trans Tiberim titulo Calixti.

Ego Pandulfus presbyter cardinalis titulo XII Apostolorum.

Ego Mellior presbyter cardinalis Sanctorum Joannis et Pauli titulo Painachii.

Ego Adelardus titulo Sancti Marcelli presbyter cardinalis.

Ego Hyacinthus Sanctæ Mariæ in Cosmedin diaconus cardinalis.

Ego Bobo Sancti Angeli diaconus cardinalis.

Ego Soffredus Sanctæ Mariæ in Via Lata diaconus cardinalis.

Ego Rollandus Sanctæ Mariæ in Porticu diaconus cardinalis.

Ego Petrus Sancti Nicolai in Carcere Tull. diaconus cardinalis.

Ego Radulfus Sancti Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et..... 1186 pontificatus vero domini Urbani papæ III anno secundo.

LXXI.

Monasterii S. Petri Gandensis sive Blandiniensis protectionem suscipit, bonaque ac privilegia confirmat.

(Veronæ, Dec. 3.)

[MIRÆUS, *Opp. diplom.*, III, 63.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis GERARDO abbati et fratribus monasterii S. Petri Gandensis sive Blandiniensis, etc.

Præfatum monasterium S. Petri sub nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio munimus. In primis siquidem statuentes ut ordo monasticus, qui secundum Deum et S. Benedicti regulam in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter servetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium impræsentiarum iuste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, vel aliis iustis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permanent. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

Locum istum, in quo dictum monasterium situm est, cum pertinentiis suis.

In Tornacensi episcopatu altare S. Mariæ in Atrio S. Petri constitutum cum appendiciis suis; capellam S. Joannis Baptistæ in Burgo; capellam S. Jacobi; capellam S. Nicolai; capellam de Swynaerde; altare de Bostburch cum appendiciis suis; altare de Eka; altare de Ondeghem; altare de Olzene; altare de Wettrem; altare de Lovendighem; altare de Bergina; altare de Themseca; altare de Kemseca; altare de Coesfoorde; altare de Calloo; altare de Wracene; altare de Beverna; altare de Byghem; altare de Desselghem; altare de Ansegghem; altare de Autrive; altare de Avelghem; altare de Coteghem; altare de Bossuyt; altare de Hollain; altare de Baugille; altare de Annetiennes; altare de Werpes; altare de Camphinio; altare de Carvin, a personis et ab omni personali successione libera sint, ut a Tornacensibus episcopis vobis canonice sunt concessa et scriptis suis firmata.

In Cameracensi episcopatu altare de Meerlebeke (41) cum appendiciis suis; altare de parvo Houthem; altare de Materna; altare de Bost cum appendiciis suis; altare de Hilleghem; altare de Woubrechtghem; altare de Dulciaco cum appendicio suo; altare de Elinghen; altare de Fleursighem; altare de Ydegghem; altare de Steenhuyse; altare de Smeerebbe; altare de Lecuwerghem; altare de Dickele. In Morinensi episcopatu altare de Boesinghen; altare de Terdighem. In Attrebatensi episcopatu altare de Harnes cum appendiciis suis. In Roffenenensi (42) episcopatu altare de Gevisham; altare de Grenewich.

(41) Appendices de Meerlebeke sunt Bottelaere, Schelderode et Munte.

(42) Vulgo *Rochester* in Angliæ.

A Sive novalium vestrorum, quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum decimas a vobis nullus extorquere præsumat. Liceat quoque vobis clericos, laicos a sæculo fugientes, liberos et absolutos ad conversationem recipere, et eos sine contradictione aliqua retinere. Cum autem generale interdictum fuerit, liceat vobis, clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare.

Insuper auctoritate apostolica prohibemus, ne quis in vos vel monasterium vestrum excommunicationis, suspensionis et interdicti sententiam sine manifesta et rationabili causa promulgare, vel novas indebitas actiones irrogare præsumat. Ne quis infra clausuram domorum vestrarum spoliū aut rapinam committere, ignem apponere, hominem capere aut interficere, seu aliquam violentiam qualibet temeritate exercere præsumat. Obeunte vero te nunc ejusdem loci abbate vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet obreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum major pars sanioris consilii, secundum Dei timorem et beati Benedicti regulam, providerint eligendum. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati, qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati sint vel interdicti, nullus obsistat, salva tamen justitia illarum ecclesiarum a quibus mortuorum corpora assumuntur.

Missas publicas a diocesano episcopo in eodem monasterio fieri prohibemus, ne in servorum Dei recessibus ulla popularibus conventibus occasio præbeatur, vel mulierum fiat inusitatus accessus, nisi ab abbate et fratribus fuerit invitatus. Prohibemus insuper ne infra fines parochiæ vestræ ullus sine assensu diocæsani episcopi et vestro capellam vel oratorium de novo construere audeat, salvis privilegiis Romanorum pontificum. Interdicimus etiam, ne parochiani vestri, contra inhibitionem felicitis memoriæ Innocentii papæ prædecessoris nostri et consuetudinem hactenus observatam, apud aliasecclesias in præjudicium vestrum accipiant sepulturam.

Decrevimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatum monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, pro quorum gubernatione, sustentatione et usibus concessa sunt, etc.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, III Nonas Decembris, indictione v, pontificatus vero domini Urbani III. secundo, anno Domini 1187.

LXXII.

Monasterii S. Mariæ Soroensis protectionem suscipit, bonaque ac privilegia confirmat

(Veronæ, Dec. 10.)

[THORKELIN, *Diplomatarium Arna-Magn.*, I, 273.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis abbati monasterii S. Mariæ de Sora cum fratribus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuam memoriam.

Religiosam vitam eligentibus apostolicum convenit adesse præsidium ne forte cujuslibet temeritatis incursus eos a proposito revocet, aut robur, quod absit! sanæ religionis infringat. Eapropter, dilecti in Domino filii, justis vestris postulationibus clementer annuimus et monasterium Sanctæ Mariæ de Sora, in quo divino estis obsequio mancipati, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti patrocinio communimus. In primis siquidem statuantes ut ordo monasticus qui secundum Deum et beati Benedicti regulam et institutionem Cisterciensium fratrum in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea, quas-cunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium impræsentiarum juste et canonice possidet, vel in futurum justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

Locum in quo monasterium memoratum situm est cum adjacentiis et pertinentiis suis; grangiam de Liunghe cum omnibus pertinentiis suis; grangiam de Slaglose cum omnibus pertinentiis suis; Othinstorp cum omnibus pertinentiis suis; grangiam de Aswarthobothæ cum omnibus pertinentiis suis; grangiam de Wanpøse cum omnibus pertinentiis suis. Villam quæ dicitur Biarbbi, quam ex donatione domini Esbærni fratris domini Absolonis Lundensis archiepiscopi obtinuistis cum silvis, pratis, molendino, piscariis et cæteris pertinentiis suis; grangiam de Guthem cum universis pertinentiis suis. Sane laborum vestrorum quos propriis manibus vel sumptibus colitis seu de nutrimentis vestrorum animalium nullus a vobis decimas exigere vel extorquere præsumat. Liceat quoque vobis personas liberas et absolutas, e sæculo fugientes ad conversionem recipere et eas absque contradictione qualibet retinere. Prohibemus insuper ut nulli fratrum vestrorum, post factam in eodem loco professionem, sine abbatis sui licentia fas sit de eodem loco discedere; discedentem vero, absque communium litterarum cautione, nullus audeat retinere. Paci quoque et tranquillitati vestræ paterna sollicitudine providere volentes, auctoritate apostolica prohibemus ut infra clausuras locorum seu grangiarum vestrarum terminos nullus rapinam seu furtum committere, ignem apponere, hominem capere vel interficere audeat, seu violentiam aliquam exercere. Insuper etiam

A sancimus apostolica auctoritate ut, quemadmodum a prædecessoribus nostris statutum est, nullus episcopus neque alia persona ad synodos vel ad conventus forenses vos invitos ire compellat. Sed nec ad domos vestras causa ordines celebrandi, chrismati conficiendi, causas tractandi, vel aliquos publicos conventus convocandi, quisquam vobis invitis præsumat accedere. Sancimus etiam ut, si episcopus, in cujus parochia domus vestra fundata est, tertio per intervalla temporum cum humilitate et devotione qua convenit requisitus substitutum abbatem benedicere forte noluerit, licitum sit eidem abbati, si tamen sacerdos fuerit, proprios novitios benedicere et alia quæ ad officium per ipsum pertinent exercere, donec idem episcopus duritiam suam recogitet et benedicendum abbatem benedicere non recuset. Sane si episcopi aliquid ab abbatibus vestri ordinis præter obedientiam debitam vel principes terræ contra libertatem ordinis a prædecessoribus nostris et a nobis indultam expetierint, liberum sit eisdem abbatibus auctoritate apostolica denegare quod petitur, ne occasione ista prædictus ordo, qui hactenus liber exstitit, humanæ servitutis laqueo alligetur. Illud adjicientes ut nullus episcopus regularem electionem vestri abbatis impediatur, aut de instituendo, aut deponendo, aut removendo eo qui pro tempore fuerit, contra statuta Cisterciensis ordinis et auctoritatem privilegiorum vestrorum se ullatenus intronittat. Quod si episcopi ipsi aliquam propter hoc in Ecclesias vestras vel personas sententiam promulgaverint, eandem sententiam, tanquam contra sedis apostolicæ indulta prolatam, statuimus irritandam. Cum vero propriorum episcoporum copiam non potestis habere, si aliquem episcopum per vos transire contigerit de quo plenam notitiam habetis, ab illo et a vicinis episcopis cum diocesana sedes vacaverit, benedictiones vasorum et vestium, monachorum ordinationes, et altarium consecrationes recipere valeatis: sic tamen ut ex hoc in posterum propriis episcopis nullum præjudicium generetur. Auctoritate quoque apostolica interdicens ne quis vicinos vel mercenarios vestros, pro eo quod vos ad laborandum adjuverint in illis diebus in quibus laboratis et alii feriantur vel aliqua occasione eorum quæ ab apostolica benignitate vobis indulta sunt, seu benefactores vestros, pro eo quod aliqua beneficia vobis vel obsequia ex charitate præstiterint interdicens, aut vinculo anathematis audeat innodare. Quod si quis aliquem de familia vestra, donec in famulatu vestro manserit, propter detentionem decimarum vel aliud aliquid a sede apostolica ordini vestro concessum, excommunicationis vel interdicti sententiam promulgaverit, liceat vobis eos absolvere metu mortis, et si eorum presbyteri humiliter requisiti id efficere noluerint, vel malitiosè distulerint illis ecclesiastica sacramenta conferre; liceat quoque vobis in monachos vestros sive conversos qui de clastro vestro sine licentia abbatis sui exierint, si forte, vobis in-

vitis, aliquis eos retinere præsumperit, sententiam A non videtur incongruum, si ea etiam quæ manife-
regularem ex nostra auctoritate proferre. ste dicta videntur, ad omnem ambiguitatis scrupu-
lum removendum, evidentius exponantur, et turba-
toribus veritatis omnis auferatur contradictionis
ocasio, qua ea quæ recte dicta sunt, aliqua valeant
obumbratione fuscari. Accepimus autem, quod cum
fratribus Caræ insulæ, sicut aliis omnibus Cister-
ciensis ordinis fratribus, a patribus et prædecesso-
ribus nostris concessum sit, et a nobis ipsis post-
modum indultum et confirmatum, ut de laboribus
quos propriis manibus aut sumptibus excolunt, ne-
mini decimas solvere teneantur, quidam ab eis ni-
hilominus, contra indulgentiam sedis apostolicæ,
decimas exigere et extorquere præsumunt, et prava
et sinistra interpretatione apostolicorum privilegio-
rum capitulum pervertentes, asserunt de novalibus
debere intelligi, ubi noscitur de laboribus esse in-
scriptum. Cum igitur manifestum est omnibus, qui
recte sapiunt, interpretationem hujusmodi perversam
esse, et intellectui sano contrariam, cum secun-
dum capitulum illud a solutione decimarum tam
de terris illis quas deduxerunt vel deducunt ad
cultum, quam etiam de terris illis cultis, quas pro-
priis manibus vel sumptibus excolunt liberi sunt
penitus et immunes, nec ullus contra eos materiam
habeat malignandi, vel quomodolibet ipsos contra
justitiam molestandi, vobis per apostolica scripta
mandamus et districte præcipimus, quatenus om-
nibus qui sunt vestri juris, auctoritate nostra pro-
hibere curetis, ne a memoratis fratribus Caræ in-
sulæ, vel a fratribus aliorum monasteriorum Cister-
ciensis ordinis, qui in episcopatibus vestris
consistunt, de novalibus vel de aliis terris quas
propriis manibus aut sumptibus excolunt, ullatenus
decimas præsumant exigere, vel quomodolibet ex-
torquere. Nam si de novalibus tantum vellemus in-
telligi, ubi ponimus de laboribus, de novalibus po-
neremus, sicut in privilegiis quorundam aliorum
apponimus. Quia vero non est conveniens vel honestum,
ut contra instituta sedis apostolicæ veniatur, quæ
obtinere debent inviolabilem firmitatem, mandamus
vobis firmiterque præcipimus ut, si qui monachi,
canonici, clerici, seu laici, contra privilegia sedis
apostolicæ prædictos super decimarum exactione
gravaverint, laicos excommunicationis sententia
percellatis, monachos et canonicos, sive clericos,
contradictione, dilatione et appellatione cessante,
ab officio suspendatis, et tam excommunicationis
quam suspensionis sententiam faciatis usque ad
dignam satisfactionem inviolabiliter observari,
nec litteræ illæ habeant firmitatem quas contra
tenorem hujus scripti ab aliquo constiterit impetratas.
Ad hæc vobis præsentium auctoritate præcipiendo
mandamus, quatenus, si quis in monachos vel
conversos præscripti monasterii Caræ insulæ, vel
aliorum monasteriorum Cisterciensis ordinis, manus
violentas injecerit, eum, candelis accensis, ex-
communicatum publice nuntiatis, et faciatis sicut
excommunicatum ab omnibus cautius

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat
præfatum monasterium temere perturbare, vel ejus
possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuire,
seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed illibata
omnia et integra conserventur, eorum, pro quorum
gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus
omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ aucto-
ritate. Si quis autem, hanc nostræ constitutionis
paginam sciens, contra eam temere venire tentave-
rit, secundo tertiove commonita, nisi præsumptionem
suam congrua satisfactione correxerit, potestatis
honorisque sui dignitate careat, reamque se
divino judicio existere de perpetrata iniquitate cog-
noscat et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei
et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena
fiat, atque in extremo judicio divinæ ultioni sub-
jaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus
fiat pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic
fructum bonæ actionis percipiant et apud districtum
Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Petrus de Bon tituli S. Susannæ cardina-
lis ss.

Ego Laborans presbyter cardinalis S. Mariæ trans
Tiberim tit. Calixti ss.

Ego Pandulfus presb. card. tit. Duodecim Aposto-
lorum ss.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.

Ego Henricus Albanensis episcopus ss.

Ego Paulus Prænestinus episcopus ss.

Ego Hyacinthus diac. card. S. Mariæ in Cosmedin
ss.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diac.
card. ss.

Ego Bobo S. Angeli diaconus cardinalis ss.

Ego Rollandus S. Mariæ in Porticu diac. card. ss.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diac.
card. ss.

Ego Radulfus S. Georgii ad Velum Aureum diac.
card. ss.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Ro-
manæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii,
iv Idus Decembris, indictione iv, Incarnationis Do-
minicæ anno 1187; pontificatus vero domini Urbani
papæ III, anno secundo.

LXXIII.

*Privilegium de plenaria libertate monachorum Caræ
insulæ.*

[LANGEBEK, *Script. rer. Danic.*, V, 255.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, vene-
rabilibus fratribus ABESALONI Lundensi archiepiscopo,
apostolicæ sedis legato, et suffraganeis ejus et dile-
ctis filiis abbatibus, prioribus, archidiaconis et pre-
sbyteris in eisdem episcopatibus constitutis, salu-
tem et apostolicam benedictionem.

Quia plerumque veritatis integritas per minorem
intelligentiam aut malitiam hominum depravatur,

evitari, donec congrue satisfaciatur prædictis abbatibus et fratribus et cum litteris diocæsani episcopi rei veritatem continentibus apostolico se conspectui representet (43).

ANNO 1185-1187.

LXXIV.

Consuetudines quibus Ecclesia Carnotensis a quadraginta retro annis sine interruptione usa est, confirmat.

[Theodori Pœnitentiale, II, 434.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis.... decano et capitulo Carnotensi, salutem et apostolicam benedictionem.

Ad universalis Ecclesiæ regimen, licet indigni, providentia supernæ dispositionis assumpti, pro universarum Ecclesiarum statu pastoraliter tenemur consideratione satagere, et earum quieti, quantum nobis Dominus dederit, justis postulationibus inclinati, et susceptæ ministerio servitutis inducti, libertatem et rationabiles consuetudines quibus ecclesia vestra a quadraginta retro annis sine interruptione usa est, et adhuc sine controversia uti dignoscitur, sicut prædecessorum nostrorum sunt nobis scriptis authenticis confirmatæ, ratas habemus eas, quas futuris temporibus manere decernimus illibatas. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum.

LXXV.

Monasterium S. Sepulcri Placentinum tuendum suscipit ejusque bona et privilegia confirmat.

[CAMPI, Hist. di Piacenza, II, 370.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis abbati S. Sepulcri Placen. ejusque fratribus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

.....Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et prædictum monasterium S. Sepulcri, in quo divino estis obsequio mancipati, ad exemplar prædecessorum nostrorum Romanorum pontificum, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. In primis quidem statuentes ut ordo monasticus in dicto monasterio institutus perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium impræsentiarum jus et canonice possidet, aut in futurum poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: Locum ipsum in quo memoratum monasterium situm est, cum omnibus pertinentiis suis; ecclesiam S. Nicolai; ecclesiam

A S. Nazarii, juxta ipsum monasterium positas; ecclesiam SS. Cosmæ et Damiani et S. Vitalis Cremonæ positam cum pertinentiis suis, etc

Statuimus insuper, et præsentis decreto sancimus ut libertatem, quam bonæ memoriæ Dionysius quondam Placentiæ episcopus de assensu canonicorum suorum monasterio vestro concessit, et scripto proprio confirmavit, videlicet, ut sitis ab omni jugo episcopali et onere servitutis liberi, sicut hanc libertatem usque ad nostra tempora posseditis, ita sine contradictione alicujus deinceps habeatis, etc. Prohibemus autem ut infra fines vestræ parochiæ, nullus sine assensu diocæsani episcopi, et vestro, ecclesiam sive oratorium de novo construere audeat. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum præfatum monasterium temere turbare, etc.

ANNO 1186-1187.

LXXVI.

Universos fideles per archiepiscopatum Ravennatem et episcopatum Ferrariensem hortatur, ut fratribus S. Mariæ de Reno pecuniam dent ad pontem in Reno efficiendum.

(Veronæ, Jan. 22.)

[TROMBELLI, Memorie di Reno, 434.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis universis Dei fidelibus per Ravennatem archiepiscopatum et Ferrariensem episcopatum constitutis, salutem et apostolicam benedictionem.

Quoniam, ut ait Apostolus, omnes stabimus ante tribunal Christi recepturi, prout gessimus in corpore, sive bonum sive malum, oportet nos diem messionis extremæ misericordiæ operibus prævenire et æternorum intuitu seminare in terris quod redente Domino cum multiplicato fructu recolligere debeamus in cœlis: firmam spem fiduciamque tenentes quoniam qui parce seminat, parce et metet; et qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus et metet vitam æternam. Inde est quod cum dilecti filii nostri Hu. prior et fratres Sanctæ Mariæ de Reno in ecclesia sua campanarium construere coeperint, et pontem supra fluvium Renam transeuntibus admodum necessarium reparare, saluti vestræ plurimum expedit, ut eis ad ejusmodi ædificia consummanda manum auxilii porrigatis, quatenus per suffragia vestra valeant, Domino juvante, perficere, quod nequeunt de propria facultate complere.

Monemus itaque universitatem vestram et hortamur in Domino, atque remissionem peccatorum injungimus, ut prædicto priori et fratribus, divino intuitu et vestræ salutis obtentu, de bonis a Deo vobis præstitis, charitatis beneficia misericorditer conferatis, ita quod ipsi suffragiis vestris adjuvi ad dignum effectum perducere valeant quod coeperunt, et vos per hæc et alia bona quæ, Domino inspirante,

(43) Juxta Bartholinum, in *Annalibus*, datum est hoc diploma anno 1186.

feceritis ad æternæ felicitatis gaudia mereamini pervenire.

Datum Veronæ, xi Kal. Februarii.

LXXVII.

Universos episcopos de hoc fratrum S. Mariæ de Reno privilegio certiores facit, et ut a quocunque maluerint catholico antistite ordinentur.

(Veronæ, Jan. 22.)

[*Ibid.*, p. 435.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus universis episcopis ad quos litteræ istæ pervenerint, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum dilectis filiis nostris..... priori et conventui Sanctæ Mariæ de Reno ab episcopis Bononiensibus fuerit jam pridem indultum, et apostolico eis privilegio confirmatum, ut a quocunque maluerint catholico antistite ordinentur, providere volumus et debemus, ut eis libertas ista futuris temporibus servetur illæsa. Quapropter fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus, cum ad vos aliquis eorum accesserit ordinandus, juxta tenorem privilegii nostri, nullius contradictione vel appellatione obstante, auctoritate apostolica ordinatis. Nolumus autem ut pro eo quod ab aliquo semel aut sæpius receperint ordines, facultas eis adeundi alium vel alios aliquatenus denegetur.

Datum Veronæ, xi Kal. Februarii.

LXXVIII.

Archiepiscopo Tarraconensi et episcopo Barcinonensi præcipit ne ab abbate fratribusque Sanctarum Crucum obedientiam poscant, quoad eorum de monasterio controversia dirimatur.

(Veronæ, Jan. 28.)

[MARCA, *Marca Hispanica*, 1380.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus archiepiscopo Tarraconensi et episcopo Barcinonensi, salutem et apostolicam benedictionem.

Significarunt nobis dilecti filii abbas et conventus de Sanctis Crucibus quod cum ipsorum monasterium in confinio parochiarum vestrarum sit fundatum, quæstione inter vos suborta ad quem de jure debeat pertinere, quilibet vestrum ab abbate obedientiam quæstione pendente requirit. Quia igitur æquum non est quod prædictus abbas, donec concordia vel judicio fuerit terminatum, cui prædictum monasterium competat, alicui vestrum ullam jure parochialibus obedientiam debeat exhibere, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus, donec inter vos super hoc judicatum fuerit vel amicabiliter compositum, ab exactione obedientiæ vel aliis inquietationibus ipsius abbatis penitus existentes, monasterium ipsum in nullo aggravare tentetis.

Datum Veronæ, v Kal. Februarii.

LXXIX.

Sororibus S. Nicolai Furnensibus annuos solidos quinquaginta donatos a Gertrude quondam comitissa Maurianensi, asserit.

(Veronæ, Febr. 5.)

[MIRÆUS, *Opp. diplom.*, III, 59.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis in Christo filiabus Christianæ priorissæ et sororibus S. Nicolai Furnensis, salutem et apostolicam benedictionem.

Justis petentium desideriis dignum est nos facilem præbere consensum, et vota quæ a rationis tramite non discordant, effectu prosequente complere. Eapropter, dilectæ in Domino filix, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, quinquaginta solidos Flandrensis monetæ, quæ vos annuatim ex pia distributione nobilis mulieris Gertrudis quondam comitissæ Maurianensis, auctoritate apostolica roborata, contingunt, sicut in authentico nobilis viri Philippi comitis Flandrensis fratris ipsius, et suo plenius continetur, vobis et per vos Ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communitimus.

Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Veronæ, Nonis februarii.

LXXX.

Monachis et fratribus militiæ Templi et Hospitalis Hierosolymitani in urbe vel suburbio Aquensi commorantibus præcipit ne Ecclesiæ Aquensis jura infringant.

(Veronæ, Febr. 12.)

[MORIONI, *Monumenta Aquensia*, I, 84.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis monachis et fratribus militiæ Templi et Hospitalis Hierosolymitani in Aquensi urbe vel suburbio commorantibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Quanto de favore ecclesiastica commoda nobis majora proveniunt, tanto ne Ecclesiarum jura temere perturbetis nobis imminet sollicitius providendum. Ideoque præsentium vobis auctoritate mandamus, et districte præcipimus, quatenus terminos parochiæ Aquensis civitatis et suburbii, quæ Aquensi Ecclesiæ per sententiam D. bonæ memoriæ quondam Mediolanensis archiepiscopi adjudicata fuisse dignoscitur, nullatenus infringatis, nec aliquem de parochia illa in poenitentis publicis, et exsequiis defunctorum, vel aliis parochialibus admittatis, quia grave nobis existeret, et molestum, nec possemus æquanimitè sustinere.

Datum Veronæ, 11 Id. Februarii.

LXXXI.

Ad Reginaldum episcopum et capitulum Carnotense.
— *Ne domus in claustro laicis dentur, aut locentur a canonicis.*

(Veronæ, Febr. 18.)

[D'ACHERY, *Spicil.*, III, 550.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri R. episcopo, et dilectis filiis decano et capitulo Carnotensi, salutem et apostolicam benedictionem.

Audivimus, et audientes nequivimus non mirari, quod laici quidam in claustro vestro domos jure hæreditario possidentes, tales personas plerumque admittunt, per quas clericorum quies inhonesta strepitu sæpe turbatur, et devotio populi, nequidivinis intendat officiis, præpeditur. Jocularibus quidem, aleatoribus, cauponibus et mulieribus turpibus præscriptæ domus de consuetudine prava locantur. Volentes igitur communi Ecclesiæ honestati consulere, auctoritate apostolica prohibemus ne domos canonicas ulterius laicis, per quos honestati ecclesiasticæ derogetur, vel gratis dentur, aut etiam sub quacunque occasione locentur. Constituimus etiam de domibus quas laici in claustro jure hæreditario tenent, si eas in personis propriis cum honesta familia, exclusis mulieribus turpibus, inhabitare noluerint, ut non nisi clericis, vel personis regularem vitam professis, gratis, vel pro pretio concedant, si congruum eis pretium voluerint exhibere. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Veronæ, XII Kal. Martii.

LXXXII.

Privilegium pro monasterio S. Mariæ de Campo-Martis Romano.

(Veronæ, Febr. 26.)

[MONTFAUCON, *Diarium Italicum*, 243.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis in Christo filiabus AGNETI abbatissæ, ac sororibus S. Mariæ de Campo-Martis, salutem et apostolicam benedictionem.

Ea quæ de apostolici auctoritate mandati concordia vel judicio terminantur, firma debent et illibata manere, et ne processu temporis in contentiosis scrupulum de novo reducantur, litterarum memoriæ commendari, scriptoque apostolico communi. Cum autem inter monasterium vestrum et ecclesiam Sancti Triphonis, Sancti Salvatoris de Serra, Sancti Nicolai de Præfecto, et Sancti Blasii de Monte Acceptabili, super parochiali jure populi qui contineri dignoscitur a domo Pauli Joannis de Mitia, et infra a domo Bucacanum, et infra a via majore, quæ tendit juxta turrim Aimeldrigi de Scorza sancto, et infra ab utroque latere viæ a domo Monachi, et infra a domo Benencase de Romanello, et infra,

A diutius fuisset agitata contentio: tandem felicitæ memoriæ Lucius papa, prædecessor noster, dilectis filiis rectoribus Romanæ fraternitatis eandem causam sine commisit debito terminandam. Qui, audito quod monasterium vestrum jam dictum populū tanquam parochianos a quadraginta retro annis continue tenuerat usque ad tempus illud, et hinc inde propositis ab impetitione adversæ partis super eodem populo, vos et vestrum monasterium absolverunt, adjudicantes vobis et eidem cœnobio populū, ipsum prout antea noscebamini tenuisse. Ut igitur eadem sententia perpetuam habere valeat firmitatem, ipsam prout rationabiliter lata est, et in scripto exinde facto plenarie continetur, auctoritate apostolica confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communimus, statuentes ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Veronæ, IV Kal. Martii.

LXXXIII.

Privilegium pro Ecclesia Concordiensi.

(Veronæ, Mart. 12.)

[UGHELLI, *Italia sacra*, V, 332.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri JONATHÆ Concordiensi episcopo, salutem et apostolicam benedictionem.

Ordo rationis expostulat, et ecclesiasticæ utilitatis consideratio nos invitat fratres et coepiscopos nostros ampliori charitate diligere, et commissas eorum gubernationi Ecclesias patrocinio sedis apostolicæ propensius communi, quo ex suscepti executione officii tanto valeant semper vigilantiores existere, quantæ a pravorum incuribus securiores se viderint permanere. Hac igitur consideratione rationis inducti, et tuis nihilominus precibus inclinati, personam tuam, et Ecclesiam tuæ curæ commissam cum omnibus, quæ impræsentiarum rationabiliter possides, vel in futurum justis modis poteris adipisci, sub B. Petri, et nostra protectione suscipimus, specialiter autem civitatem Concordiæ, ubi episcopatus fundatus est, cum villa de Fratta, et capella S. Leonardi, monasterium Summaquense cum omnibus pertinentiis suis, portum de Gruaria cum molendinis cum omnibus ad se pertinentibus, curtem de Lugugnana cum villa, villam de Prato, villam de Cesardo, villam du Mortulo, in villa de Latisana decem mansos, villam de Rivago, villam de Cumirago, curtem de Fossalta, villam de Gurgo, villam de Cicolino, villam de Tileo, villam de Cintelto, villam de Corderado, villam de Saccudello, villam de Saleto, et has omnes villas cum campulis, pascuis, silvis, paludibus, piscationibus, venationibus, aquis, aquarumve decursibus, cultis et incultis, omnia et in omnibus temporalia, et ad regiam potestatem pertinentia usque ad aquam; curtem de S. Joanne cum omnibus ad se pertinentibus, scilicet

cot villa de Versia usque ad Caxarsam, et decimis de S. Vito cum uno manso; curtem de Mircho cum omnibus pertinentiis suis; curtem de Turri cum omnibus pertinentiis suis; curtem, et villam de Arba cum omnibus pertinentiis suis; tertiam partem Mutæ, quæ exigitur de silva de Curto; castellum de Meduno cum villa, famulis et famulabus, campis, pratis, vineis, pascuis, montibus, silvis, venationibus, paludibus, piscationibus, aquis, aquarumque decursibus omnia et in omnibus etiam temporalia; villam de Sequals cum l. mansis, et ultra, et cum castellari uno, ubi est ecclesia S. Danielis, et cum montibus, et planitiebus; villam de Ciliaco, villam de Pino, villam de Summonte, villam de Portu veteri, et quidquid habes in villa de Toppo, et in villa de Trevegias, villam de Stepaso, quod habes apud Almutium; castrum de Maglano cum pertinentiis eorum; castellare unum, et LX mansos, et ultra in plebe de Fana, in plebe de Barcis circa xxx mansos; et quod habes apud Calaresium, et apud Tesam, et apud Vivarium, et apud Pnicum; et quod habes in villa de Gallis, in villa de Durdago; et quod habes in villa de Pausis, villam de Paseglano, villam S. Andreæ; et quod habes in villa de Laurenciaco, duas partes villæ S. Steni; villam de Sauledo, villam de Grumello, villam de S. Laurentio, curtem de Cusano cum omnibus pertinentiis suis; villam de Frassenedo, et exinde usque ad mare; curtem de Belgrado, et villam cum omnibus pertinentiis suis; in villa de Madristo decem mansos; in super episcopalis sedis, plebem de portu Gruarii, plebem de portu veteri, plebem de Tileo, plebem de Fossalta, plebem de Jussago, plebem de Ligu-gniana, plebem de Latisana, plebem de Corderado, plebem de Gruario cum capellis suis, plebem de Bagnarolis cum capellis suis, plebem de Azzano, plebem de Curto, plebem de Castellorio, plebem S. Georgii, plebem de Barbana, plebem de Gajo, plebem de Valeriano, plebem de Isonia, plebem de Grovero, plebem de Lestans, de Socole, plebem de Meduno, plebem de Tramontio, plebem de Fana, plebem de Maniaco, plebem de Barcis, plebem de Cavassio, plebem de Gallis, plebem de Poncinico, plebem de Riconovo, plebem de Pausis, plebem de Turri, plebem de Naono, plebem de Zaupolis, plebem de Paseleano, plebem de Laurentiaco, plebem de S. Steno, plebem de Grumelio. Ex altera vero parte Taliamenti plebem de Ripis, et has omnes plebes cum capellis suis, et omnibus decimationibus, sicut hæc omnia juste et pacifice possides, auctoritate tibi apostolica confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc nostræ protectionis, et confirmationis paginam infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem contra hæc attentare præsumpsit, indignationem omnipotentis Dei, et BB. Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Veronæ, iv Idus Martii.

LXXXIV.

Ordinis Cisterciensis abbatum privilegia confirmat.

(Veronæ, Mart. 14.)

[MANRIQUE, *Annal. Cisterc.*, III, 411.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis, abbati Cisterciensi, et universis cohabitibus ejus sub eodem ordine Deo servientibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum ordo vester per infusionem divinæ gratiæ longe lateque fidelibus Christi sit odor vitæ in vitam, in his, quæ juste requiritis, tanto facilius nostrum impartimur assensum, quanto plures vestro exemplo in Ecclesia Dei proficiunt ad salutem. Ea-

propter, dilecti in domino filii, vestris justis postulationibus clementius annuentes, et sollicitè providere volentes, ne ad id, quod vestram religionem dedecet, aliorum possitis malignitate compelli, felicitis memoriæ Lucii papæ prædecessoris nostri vestigiis inhaerentes, vobis auctoritate præsentium indulgemus, ut si archiepiscopi, vel episcopi, in quorum parochiis domus vestræ fundatæ sunt, cum humilitate, et devotione debita requisiti, abbates substitutos benedicere, et cætera quæ ad officium episcopale pertinent, exhibere forte renuerint, eisdem abbatibus (si tamen sacerdotes fuerint) liceat proprios novitios benedicere, et cætera, quæ ad officium suum pertinent, exercere; et ab alio episcopo accipere, quæ a suo fuerint indebite denegata. Illud adjicientes, ut in recipiendis professionibus, quæ a benedictis, vel benedicendis abbatibus exhibentur, ea sint episcopi forma et expressione contenti, quæ ab origine ordinis noscitur instituta, scilicet, ut abbates ipsi, *salvo ordine suo*, profiteri debeant, et contra statuta ordinis nullam professionem facere compellantur. Quod si sedes diocesani episcopi forte vacaverit, hæc omnia a vicinis episcopis libere suscipere, et absque contradictione possitis; sic tamen ut ex hoc in posterum propriis episcopis nullum præjudicium generetur. Quia vero interdum priorum episcoporum copiam non potestis habere, si aliquem episcoporum per vos transire contigerit, ab illo interim monachorum ordinationes, benedictionem vasorum et vestium recipere valeatis. Paci quoque et tranquillitati vestræ providere volentes, districtius prohibemus ne quis vos ad sæcularia judicia provocet: sed, si quis sibi putaverit aliquid in vos de jure competere, sub ecclesiastico iudice experiri habeat facultatem. Nullus etiam vos, vel fratres vestros ad concilia, synodos, aut aliquos forenses conventus ire, vel iudicio sæculari de substantia vestra propria, vel possessionibus subiacere compellat; nec ad domos vestras accedat causa ordines celebrandi, chrisma faciendi, causas tractandi, aut aliquos publicos conventus convocandi; adjicientes ut nulli infra milliæ unum ab abbatiis, vel grangiis vestris ædificia, vel mansiones novas liceat facere. Quod si præsumptum fuerit

per episcopum diocesanum, vel ejus officiales excommunicationis sententia arceatur. In causis autem propriis, sive civilem, sive criminalem contineant quæstionem, liceat vobis, fratrum vestrorum, quos ad hoc idoneos esse constiterit, testimoniis uti; ne ex defectu testium jus vestrum valeat deperire. Auctoritate quoque apostolica interdiximus ne quis vicinos vel mercenarios vestros, pro eo quod vos ad laborandum adjuverint, in illis diebus, in quibus laboratis, et alii feriantur; vel aliqua occasione eorum, quæ ab apostolica benignitate vobis indulta sunt, seu benefactores vestros, pro eo quod vobis aliqua beneficia, vel obsequia ex charitate præstiterint, interdicare aut vinculo anathematis audeat innodare. Quod si quis in aliquem de familia vestra, quoad in famulatu vestro fuerit, propter detentionem decimarum, vel aliud aliquid a sede apostolica ordini vestro concessum, excommunicationis vel interdicti sententiam promulgaverit, liceat vobis eos absolvere, et, si necesse fuerit, ecclesiastica sacramenta cum sepultura conferre. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, et confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Veronæ, secundo Idus Martii.

LXXXIV bis.

Bulla ad cives Metenses.

(Veronæ, Mart. 22.)

[*Histoire de Metz*, III, Pr., p. 144.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis civibus Metensibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum in devotione nostra et Romanæ Ecclesiæ matris nostræ vos audiamus firmos et immobiles permanere secundum Deum, profectibus vestris tam communibus quam privatis libenter intendimus et justas petitiones vestras efficaciter exaudimus. Vestris itaque postulationibus annuentes, Scabinatum, sicut ipsum juste et sine controversia possidetis et in authentico scripto bonæ memoriæ Petri, quondam Tusculanensis tunc apostolicæ sedis legati, et venerabilis fratris nostri Metensis episcopi continetur, auctoritate apostolica confirmamus et præsentis scripti patrocinio communimus, statuentes ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam litteræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Veronæ, xi Kal. Aprilis.

LXXXV.

Canonicorum Veronensium bona confirmat.

(Veronæ, Mart. 23.)

[*Ughelli, Italia sacra*, V, 806.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis

A filiis canonicis Veronen., salutem et apostolicam benedictionem.

Justis petentium desideriis facilem nos convenit præbere consensum, et vota quæ a rationis tramite non discordant effectu prosequente complere. Eapropter vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, præsentium auctoritate statuimus ut quæcunque vobis ex donatione imperatorum, vel regum, seu aliorum principum tam in possessionibus et dignitatibus quam aliis rationabiliter sunt et per devotionem concessa, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant; sub interminatione anathematis prohibentes ut nullus ea temere surripere, perturbare, vel in vestrum præjudicium detinere præsumat. Decernimus ergo, etc.

Dat. Veron., x Kal. Aprilis.

LXXXVI.

Bulla pro canonicis Mutinensibus

(Veronæ, April. 5.)

[*Tiraboschi, Mem. Moden.*, III, 99.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis magistro MARTINO præposito et canonicis Mutinensibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Ea quæ ad conservandum statum consideratione provida statuuntur, firma debent et illibata consistere, et ne per alicujus malitiam violentur, scriptis apostolicis communiri. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris postulationibus inclinati ordinationem, quæ inter vos et H. bonæ memoriæ quondam episcopum Mutinensem super receptione legatorum Romanæ Ecclesiæ et procuracione archiepiscopi Ravennatis de assensu et voluntate M. bonæ memoriæ Sancti Georgii ad Velum Aureum diaconi cardinalis, tunc apostolicæ sedis legati, provide intercessit, videlicet ut sive absens fuerit episcopus vester, sive præsens, totam procuracionem primæ diei, vos autem totam diei secundæ memorato archiepiscopo et legatis teneamini exhibere, sicut de assensu partium provide facta est et recepta, et a felicis recordationis Alexandro prædecessore nostro litteris postmodum apostolicis confirmata, ratam et firmam esse decernimus, et præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Veronæ, Nonas Aprilis.

LXXXVII.

P. præpositi Regini possessiones confirmat.

(Veronæ, April. 9.)

[*Ibid.*, p. 100.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio P. REGINO præposito, salutem et apostolicam benedictionem.

Sacrosancta Romana Ecclesia devotos et humilis

filios ex assuetæ pietatis officio propensius diligere consuevit, et ne pravorum hominum molest.... suæ protectionis munimine confovere. Eapropter, dilecte in Christo filii, devotionem quam erga beatum Petrum et nos ipsos habere dignosceris attendentes, personam tuam cum omnibus bonis tam ecclesiasticis quam mundanis, quæ impræsentiarum juste et pacifice possides, aut in futurum justis modis præstante Domino poteris adipisci, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus. Specialiter autem ecclesiam Sanctæ Mariæ de Fabrica, quam per electionem fratrum ejus de assensu canonicorum Regniæ Ecclesiæ, per concessionem venerabilis fratris nostri Regini episcopi, longe ante obitum felicitis recordationis Alexandri papæ prædecessoris nostri, fuisti adeptus et impræsentiarum sine controversia possides, devotioni tuæ apostolica auctoritate confirmamus et præsentis scripti patrocinio communi-
mus. Nulli ergo, etc.

Dat. Ver., Idus Aprilis.

LXXXVIII.

Henricum Bituricensem archiepiscopum per totam provinciam Bituricensem, excepto Dolensi monasterio, suum creat legatum.

(Veronæ, April. 13.)

[*Gall. Christ. nov.*, II, Instr., p. 18.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus episcopis et dilectis filiis abbatibus et aliis ecclesiarum prælatis, universo clero et populo per Bituricensem provinciam constitutis, S. et A. B.

Cum Bituricensem Ecclesiam inter alias ecclesias Galliarum, beneficiorum intuitu quæ jam pridem ab ea in minori officio constituti recepimus, specialiter et præcipue diligere teneamur, eam prærogativa nostræ dilectionis et gratiæ libenter volumus prout convenit honorare. Nihilominus etiam, ad exhibendam ei uberius gratiam apostolicæ sedis, venerabilis fratris nostri Henrici ejusdem ecclesiæ archiepiscopi experta devotio nos inducit, quem sicut virum providum, discretum, et moribus et genere nobilem circa nos et Romanam Ecclesiam tantam devotionem novimus exhibere, ut ejus meritis suffragantibus ab apostolica sede propensius diligi debeat, et attentius honorari. Inde est utique quod ipsius prudentia et honestate pensata, ei de consilio fratrum nostrorum per totam provinciam vestram, excepto monasterio Dolensi, apostolicæ communis legationis officium exsequendum, ut in ea vice nostra corrigat corrigenda, plantet quæ noverit esse plantanda, et vitiis extirpatis germina studeat propagare virtutum. Mandamus itaque universitati vestræ atque præcipimus, quatenus eundem archiepiscopum, sicut legatum apostolicæ sedis, et virum tantæ dignitatis et nominis, reverenter curetis et devote recipere et ad vocationem ejus sine contradictione qualibet accedentes, salubribus statutis et mandatis ejus humiliter pareatis: ita quod ipse per providentiam suam et humilitatem vestram, injunctum lega-

tionis officium melius cum auxilio gratiæ celestis valeat exsequi, et nos devotionem et obedientiam vestram non immerito debeamus, cum audierimus commendare.

Datum Veronæ, Idus Aprilis.

LXXXIX.

Fratribus Carthusiensibus liberum prioris et procuratoris eligendi arbitrium asserit.

(Veronæ, April. 18.)

[*Privil. ord. Carthus.*, fol. 2°.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis priori et fratribus Carthusiensibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Tanto religiosa loca arctiori debemus dilectione amplecti et eorum commodis diligentius imminere, quanto in eis dignior impenditur Domino famulatus. Volentes igitur utilitati vestræ paterna sollicitudine providere, auctoritate præsentium durimus inhibendum, ne prior aliquis vel procurator eidem domo vera cujusque violentia vel astutia præponatur, nisi quem fratres de communi consilio vel majoris et sanioris partis secundum statuta ordinis duxerint eligendum.

Datum Veronæ, XIV Kalendas Maii.

XC.

Michaeli abbati monasterii S. Petri Mutinensis ejusque successoribus usum mitræ, sandaliorum, caligarum, chirothecarum concedit.

(Veronæ, April. 26.)

C [TIRABOSCHI, *Memorie Moden.*, III, 100.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio MICHAELI abbati Sancti Petri juxta civitatem Mutinam siti, salutem et apostolicam benedictionem.

Eos Ecclesia Romana consuevit dilectione amplecti quorum devotionem in pluribus est experta. Hac igitur consideratione inducti, et tuis nihilominus precibus inclinati illius charitatis obtentu, qua te et ecclesiam tuam fuimus dum in minori essemus amplexati, usum mitræ, sandaliorum, caligarum, et chirothecarum tibi tuisque successoribus indulgemus, et sicut a quadraginta retro annis, tu et antecessores tui habuisse noscimini, præsentis scripti pagina confirmamus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis et confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Veronæ, VI Kalendas Maii.

XCI.

Privilegium pro ecclesia S. Salvii Florentina.

(Veronæ, Maii 4.)

[UGHELLI, *Italia sacra*, III, 99].

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis GILBERTO abbati, et conventui Sancti Salvii Floren., salutem et apostolicam benedictionem.

Justis potentium desideriis facilem nos convenit præbere consensum, et vota quæ a rationis tramite non discordant, effectu prosequente complere. Eapropter, dilecte in Domino filii, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, ecclesiam Sancti Jacobi, sitam in civitate Florentiæ, a bonæ recordationis Julio quondam ejusdem civitatis episcopo, de consensu capituli Florentini, ecclesiæ vestræ concessam, cum sepultura et parochia ejus, cum limitibus certis, qui in chartula quam idem episcopus de illa vobis et ecclesiæ S. Salvii donatione tradidit, leguntur expresse, sicut ea juste ac sine controversia possidetis, auctoritate vobis apostolica confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communimus. Statuentes ut nulli omnino hominum sit licitum hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario aliquatenus contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum se noverit incursum.

Datum Veronæ, iv Nonas Maii.

XCI.

Hugonem decanum Parisiensem et abbatem S. Germani de Pratis iudices constituit inter canonicos Bellovacenses et monachos S. Luciani.

(Veronæ, Maii 21.)

[LOUVET, *Hist. de Beauvais*, 503.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis Hugo decano Parisiensi et abbati S. Germani de Pratis, salutem et apostolicam benedictionem.

Ex parte dilectorum filiorum nostrorum canonicorum Bellovacensium ad nostram noveritis audientiam pervenisse, quod cum sponte et devotione propria apud monasterium S. Luciani Bellovac. consueverunt sepeliri, nunc monachi ejusdem Ecclesiæ, quod spontaneus hactenus existit, ad necessitatem trahere laborantes, prædictos canonicos alibi non permittunt eligere sepulturam; quod de institutione canonica universis Christi fidelibus est permissum. Quia vero super his quæ prædiximus non potuit de veritate constare; hujus inquisitionem discretioni vestræ duximus nec non sollicitudini committendam; discretioni vestræ mandantes, quatenus partibus ad vestram præsentiam convocatis, nisi a prædictis monachis aliquid rationabile ostensum fuerit et probatum, quod sepulturam canonicorum ipsorum de jure sibi valeant vindicare, eis appellatione remota liberam detis auctoritate apostolica facultatem eligendi sibi ubi voluerint sepulturam.

Datum Veronæ, xii Kal. Junii.

XCIH.

Canonicis S. Ursi asserit vineam ab episcopo Augustensi donatam.

(Veronæ, Maii 30.)

[*Historiæ patriæ Monum.*, Chartæ, I, 941.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis

A filiis priori et fratribus Sancti Ursi, salutem et apostolicam benedictionem.

Justis petentium desideriis dignum est nos facilem præbere consensum, et vota quæ a rationis tramite non discordant effectu prosequente complere. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, vineam quam venerabilis frater noster Augustensis episcopus, de assensu metropolitani sui et canonicorum suorum consilio, hospitali vestro ad domum pauperum construendam pia consideratione donavit, sicut eam juste ac sine controversia possidetis, vobis, et per vos ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus et præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, aut ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc ostentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Veronæ, iii Kalendas Junii.

XCIIV.

Sententiam inter monachos S. Savini et canonicos majoris ecclesiæ Placentinæ latam ab arbitris confirmat.

(Veronæ, Maii 30.)

[*CAMPI Hist. di Piac*, II, 368.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis abbati et fratribus S. Savini, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum inter vos et dilectos filios nostros canonicos majoris ecclesiæ Placentinæ, super oblationibus festi S. Savini, et cereis, qui in altari ponuntur, et decimis quinque braidarum, aliarumque terrarum, et censibus memoris Clavena, quæstio verteretur; ab utraque parte fuit in arbitros compromissum, qui sunt inter vos, auditis rationibus arbitrati, ut de oblationibus quæ veniunt ad manum presbyteri, qui canit missam, sint canonicorum; cerei vero ponantur in altari pro celebranda missa, et remaneant in monasterio. De decimis dixerunt, ut major ecclesia habeat decimam de braida de Mosiis; monasterium autem habeat decimam de braida de Turre episcopi, et de braida de Turricella, et de illa braida de Regello, et de illa braida de domo infirmorum, et de omnibus aliis terris monasterii, quæ continentur infra decimariam majoris ecclesiæ in circuitu civitatis, sive monasterium ad suam manum labore, sive alii laboret, major ecclesia habeat decimam. De nemore de Clavena dixerunt, ut stent divisioni, et finibus, quas Ermulfus Pollonus, et Fulco et Oddo Polloni juramento fecerunt. Nos vero arbitrium ipsum sicut ab utraque parte receptum est ratum esse decernimus, et auctoritate apostolica confirmamus. Nulli ergo, etc.

Datum Veronæ, iii Kal. Junii.

XCV.

Ad abbatem et conventum Fiscanensem. — Ne filii in patrum Ecclesiis instituantur, imo removeantur.

(Veronæ, Jun. 1.)

[MANSI, *Concil.*, XXII, 502.]

Urbanus episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis abbati et conventui Fiscanensi, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum a sacris sit canonibus alienum ut in Ecclesiis Dei patri filius, nullo mediante, succedat, nec sanctuarium Dei possit jure quasi hæreditario possideri, mirabile gerimus et indignum quod, in quibusdam ecclesiis monasterio vestro utroque jure subjectis, nonnulli, sicut accepimus, suis parentibus successerunt, easque contra disciplinam canonicam detinent in scandalum plurimorum. Ideoque auctoritate vobis præsentium indulgemus ut eos, qui taliter memoratas ecclesias detinent, liberam habeatis auctoritate apostolica facultatem ab ipsis ecclesiis removendi; ita tamen quod eadem ecclesie, sine dilatione congrua canonice de personis idoneis ordinentur, nisi forte ibi tanto tempore fuerint, et taliter conversati, quod videantur merito sustinendi. Nulli ergo omnino hominum liceat etc.

Datum Veron. Kal. Junii.

XCVI.

Canonicis S. Opportunæ Parisiensibus asserit ecclesiam SS. Innocentium.

(Veronæ, Jun. 3.)

[FELIBIEN, *Hist. de Paris*, III, 35.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis canonicis Sanctæ Opportunæ salutem et apostolicam benedictionem.

Justis petentium desideriiis facilem nos convenit præbere consensum, et vota quæ a rationis tramite non discordant, effectu prosequente complere. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, ecclesiam SS. Innocentium, sicut eam juste et sine controversia possidetis, et in confirmatione felicitis recordationis Alexandri papæ prædecessoris nostri continetur, vobis et pro nomine Ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus, et præsentis scripti patrocínio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus noverit se incursum.

Datum Veronæ, III Nonas Junii.

XCVII.

Ad abbatem et conventum Fiscanensem. — Ut nullus in Ecclesiam vel personas eorum excommunicationis possit vel interdicti sententiam promulgare.

(Veronæ, Jun. 4.)

[*Neustria pia*, 242.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis

A filiis Harnico abbati et conventui monasterii Fiscanensis, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum vobis a sede apostolica sit indultum, ut nullus in Ecclesiam vel personas vestras excommunicationis possit vel interdicti sententiam promulgare, quia venerabilis frater noster Rothomagensis archiepiscopus, nuper quemdam monachum vestrum excommunicationi supposuit, et eum postmodum pro sua voluntate absolvit, ex hoc vestræ timetis Ecclesiæ præjudicium generari: unde nos vestræ volentes tranquillitati prospicere, apostolica auctoritate statuimus ut ex hoc nullum vobis vel Ecclesiæ vestræ libertati præjudicium generetur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis infringere, etc.

B Datum Veronæ, II Nonas Junii.

XCVIII.

Universos fideles per Ravennatam provinciam constitutos et omnes per pontem S. Mariæ de Reno transeuntes hortatur, ut in consummandum pontem conferant.

(Veronæ, Jun. 13.)

[TROMBELLI, *Memorie di Reno*, 435.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, universis Christi fidelibus per Ravennatam provinciam constitutis et omnibus per pontem Sanctæ Mariæ de Reno Bononien. transeuntibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Si quando pietatem vestram ad pietatis opera exercenda litteris apostolicis invitamus, tanto alacrius id debetis efficere, quanto per largitiones elemosynarum venia peccatorum citius creditur obtinenda, sacra Scriptura protestante, quæ ait: «Sicut aqua ignem, ita elemosyna peccatum extinguit.» Cum igitur multa fuerint in prædicto ponte Sanctæ Mariæ de Reno Bononien. tempore transacto expensa, nec adhuc ad consummationem debitam sit deductus, universitatem vestram rogamus in Domino, quatenus cum illius nuntii ad vos pro elemosynis quærendis accesserint, eis benigne receptis, manum misericordiæ porrigatis, ut per hæc et alia bona quæ Domino inspirante feceritis, a peccatorum vestrorum sordibus emundari et eorum tandem numero possitis adjungi de quibus in Evangelio dicitur: «Beati misericordes, quoniam misericordiam consequentur.»

Datum Veronæ, Id. Junii.

XCIX.

Privilegium pro monasterio Sancti Pauli de Parma.

(Veronæ, Jun. 26.)

[AFFO, *Storia di Parma*, II, p. 394.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis in Christo filiabus ROMANÆ abbatissæ et sororibus monasterii Sancti Pauli de Parma, salutem et apostolicam benedictionem.

Ea quæ a fratribus et coepiscopis nostris pro cultu religionis augendo deliberatione prævida statuuntur in sua volumus firmitate consistere et favoris apostolici robore communire. Intelleximus autem

ex rescripto venerabilis fratris nostri G. Mantuani A
episcopi quod ecclesiam Sanctæ Mariæ de Castello
Godo quondam sub regularibus sanctimonialium
observantiis institutam, nunc autem peccatis exi-
gentibus tam ordinis dissolutione quam improvida
temporalium administratione dilapsam ad ordinis
reformationem cum omnibus pertinentiis suis pia
monasterio vestro deliberatione subiecit et scripti
sui munimine roboravit. Cujus rescripti tenorem ab
eodem episcopo nobis oblato, prout in præsentia no-
stra fecimus recitari, ne forte ipsum in posterum
abolere possit oblivio, præsentis pagina duximus ad-
nectendum :

« In nomine Domini nostri Jesu Christi, anno a
nativitate ejus 1185, indictione III, die Veneris
quarto intrante mense Januarii, Garsendonio non
suffragantibus meritis, sed divina gratia largiente,
Mantuanus episcopus Romanæ Sancti Pauli de Par-
ma venerabili abbatissæ ejusque sororibus, tam
præsentibus quam futuris, sub beati Benedicti Regu-
la ibi devote Deo servientibus et servituris, in per-
petuum : Considerantes attentius et perspicaci ve-
ritate noscentes quantum vobis religionis vigorem,
charitatis ardorem, hospitalitatis largitionem, ho-
nestatis et divinæ laudis observantiam de Domini
beneficio suscipere, omnium creatorem provide
jugiter collaudamus spem firmam fiduciamque te-
nentes quod hæc nobis successerint personæ
eamdem gratiam de Domini largitione consequen-
tur. Ideoque, sorores in Christo charissimæ, eccle-
siam Sanctæ Mariæ de Castello veteri de Godo quæ
per venerabilem Hug. sanctæ recordationis præde-
cessorem nostrum in ordine sanctimonialium noseit-
ur instituta, nunc autem peccatis exigentibus ab
ordine eodem satis elapsa cum omnibus quæ im-
præsentiarum possidet quæque ad eam pertinent
aut futuris temporibus justis fuerit modis adepta
tibi memoratæ Romanæ donamus, concedimus et
præsentis pagina confirmamus, et per te præfato mo-
nasterio Sancti Pauli ad eundem ordinem in eodem
loco servandum omni nostro nostrorumque succes-
sorum obedientia et honore servato et pactis inter
archipresbyterum Sancti Martini et eandem eccle-
siam Sanctæ Mariæ ratis firmisque manentibus sic-
ut in concessione domini Hug. nostri prædecesso-
ris institutum habetur, ita ut nec nobis, neque no-
stris successoribus liceat aliquo tempore contra
hanc donationis paginam ulla ratione venire. Hoc
quoque necessario duximus adnectendum quod no-
biles viri milites de Godo ad nos sæpe ac sæpius ac-
cessere instantes et humiliter postulantes ut per
nos deberet ibidem religio in melius reformari. Quo-
rum preces tanto alacriori mente suscepimus quan-
to eas de charitatis fonte cognovimus provenire.
Præterea ne inter archipresbyterum Ambrosium
qui modo est vel pro tempore fuerit in ecclesia San-
cti Martini, et abbatissam monasterii Sancti Pauli
præsentem vel futuram aliqua malignandi occasio
valeat suboriri, pacta inter ipsum et ecclesiam San-

PATROL. CCII.

ctæ Mariæ roboramus et præsentis scripto firmamus :
ut videlicet mulieres quæ modo sunt in ecclesia
Sanctæ Mariæ vel tempore procedente fuerint, præ-
sbyterum si in præfata ecclesia fuerit idoneus, archi-
presbytero suscipiant. Si vero in prædicta eccle-
sia talis non fuerit presbyter aut ad id officii pro-
movendus idoneus clericus consensu ambarum par-
tium inveniri non poterit, mulieres ibidem pro tem-
pore commorantes presbyterum catholicum sibi pro-
videant et consensu archipresbyteri catholici aut
episcopi eum habeant. Presbyter autem qui in præ-
fata steterit ecclesia nullam habeat in curte Godi
licentiam pœnitentiam dandi, visitationem infirmo-
rum faciendi, mortuos sepeliendi aut quemlibet
baptizandi, nisi eis omnibus qui in præfata steterint
et devoti fuerint ecclesia absque consensu majoris
ecclesiæ archipresbyteri. Si quis vero ad obitum
mortis venerit ex his qui in curte Godi habitaverit
et præfata ecclesiæ aliquid de suo judicare voluerit
et apud ecclesiam suam corpus humari, iudicio ma-
joris ecclesiæ præcedente, infirmo placuerit, per cle-
ricos et sacerdotes majoris ecclesiæ ad præfatam
ecclesiam deportetur, et quidquid in missarum ce-
lebratione aut illius ecclesiæ sacerdotis vel majoris
ecclesiæ oblatum fuerit per medium dividatur. Et
altera pars sororibus ibidem commorantibus relin-
quatur. Per quatuor præterea anni principales festi-
vitates, videlicet Nativitatis et Resurrectionis Do-
mini et Sanctæ Mariæ atque Sancti Laurentii, quid-
quid in missarum celebratione aut illius vel majoris
ecclesiæ presbyteri oblatum fuerit, per medium di-
vidatur, et media præfata ecclesiæ pars dimittatur.
Si vero prædictus presbyter in criminalibus offen-
derit præsentis parte sanctimonialium atque cleri-
corum ibidem commorantium, per archipresbyterum
rationabiliter et regulariter emendetur. In capitulo
et in letaniis atque baptismo cum fratribus majoris
ecclesiæ.... Quia vero hæc quæ superius dicta sunt
satis sufficere omnibus visum fuit vel
in aliquo tempore oblata fuerint ab omnibus condi-
tionibus liberam atque.... responsione tam in obla-
tionibus quam in cæteris rebus solutam cum con-
sensu archipresbyteri Ambrosii et fratrum majoris
ecclesiæ videlicet.... alii et duci. Statuimus et im-
mutabiliter firmamus atque hoc memoriale scriptum
exinde fieri jussimus. Ut autem hoc statutum firmum
et inviolabile in perpetuum permaneat et a
nostris successoribus tam episcopis quam illius
majoris ecclesiæ archipresbyteris atque clericis præ-
fata ecclesia aut ibidem commorantes nullam mo-
lestiam aut conditionem ulterius patiantur, ponam
decem librarum Mediolanen. ponimus et immutabi-
liter firmamus, hoc tamen scripto in suo robore et
firmitate in perpetuum permanente. Quod ut verius
credatur et firmiter ab omnibus habeatur nostro si-
gillo jussimus insigniri et nostræ propriæ mæxus
inscriptione firmavimus.)

Ipsam igitur ecclesiam Sancti Pauli cum omni-
bus ad eam pertinentibus sub beati Petri et nostra

protectione suscipimus, et concessionem ipsam sicut ab eodem episcopo rationabili providentia facta est et in præscripto ipsius authentico continetur ratam esse volentes, eandem ecclesiam cum omnibus pertinentiis suis sicut ea juste et sine controversia possidetis, vobis et ecclesiæ vestræ auctoritate apostolica confirmamus, et præsentis scripti privilegio communimus. Nulli ergo omnino hominum fas sit præfatum monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre aut hanc paginam nostræ protectionis et confirmationis infringere, vel ei aliquatenus contraire. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ protectionis et confirmationis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove communita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultionis subjaceat. Cunctis autem prædicto monasterio sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Datum Veronæ, vi Kal. Julii.

C.

Monasterio Cluniacensi monasterium S. Germani Altissiodorensis asserit.

(Veronæ, Jun. 27.)

[*Bullarium Cluniacense*, p. 85.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis HUGONI abbati et conventui Clun., salutem et apostolicam benedictionem.

Quanto specialius cœnobium vestrum beati Petri juris existit, et ad nostram provisionem nullo mediante pertinet et tutelam, ac vos, et prædecessores vestri in eo cœlestis magisterio subditi disciplinæ, per infusionem sancti Spiritus odorem honestatis et religionis in vestro hactenus ordine observatæ latius expandistis, tanto ad conservandum jura vestra illæsa, et justas devotionis vestræ petitiones benignius admittendas tenemur existere promptiores. Quia igitur, sicut ex rescriptis S. quondam comitis Blesensis, et A. uxoris ejus, et felicis recordationis Urbani II et Paschalis Romanorum pontificum, sub sigillis dilectorum filiorum nostrorum B. Sancti Angeli, et S. S. Mariæ in Via Lata diaconorum cardinalium apostolicæ sedis legatorum, ad præsentiam nostram transmissis, nobis innouit: monasterium S. Germani Altissiodorensis, in quo adeo per negligentiam provisorum regularis observantia perierat disciplinæ, et terrenæ defecerant facultates, quod ejus custodia abjectis traderetur personis, ad preces prædicti comitis monasterii ejusdem patroni, et bonæ memoriæ Hubaldi tunc Altissiodorensis episcopi, et aliorum plurium, prædictus Urbanus II antecessor noster beato Hugoni, tunc mo-

nasterii vestri abbati et successoribus ipsius provida deliberatione concessit secundum beati Benedicti regulam reformandum, et subordinatione monasterii Cluniacensis futuris temporibus perpetuo possidendum; sic tamen quod monasterium ipsum abhatis non deberet provisione carere; quam concessionem et prædicti comitis donationem Paschalis antecessor noster postmodum confirmavit. Nos prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, ad exemplar eorum eandem concessionem ratam esse decernimus, et præsentis scripti pagina confirmamus, statuentes ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Veronæ, vii Kalendas Julii

Cl.

Abbati Vizeliacensi et ejus successoribus usum mitræ, chirothecarum, annuli asserit.

(Veronæ, Jul. 5.)

[LAUNOII Opp. II, 1, 288.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis abbati et conventui S. Mariæ Magdalenzæ Vizealiacensis, salutem et apostolicam benedictionem.

Ad ecclesiastici decoris argumentum insignia reperta sunt dignitatum, quæ sacrosancta Romana Ecclesia congrua in singulos liberalitate distribuit, et devotis filiis, prout dignum judicat, suscipienda pariter et obtinenda concedit; unde nos pro reverentia beatæ Mariæ Magdalenzæ, cujus sacrum corpus in vestra ecclesia requiescit, et vestræ devotionis merito provocati, usum mitræ, chirothecarum et annuli tibi, fili abbas, tuisque successoribus indulgemus, et auctoritate apostolica confirmamus. Nulli ergo, etc.

Datum Veronæ, III Non. Julii.

CII.

U[berto] episcopo Aquensi mandat ne canonicorum jura violari a monachis S. Petri patiatur.

(Veronæ, Jul. 6.)

[MORTONDI, *Mon. Aqu.*, I, 86.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, ven. F. U. Aquensi episcopo, salutem et apostolicam benedictionem.

Conquerentibus dilectis filiis nostris canonicis tuis, de dilectis filiis nostris abbati et monachis S. Petri Aquen. meminimus mandavisse, ut terminos parochiæ Aquensis civitatis, et suburbii, quæ Aquensi Ecclesiæ per sententiam bonæ memoriæ Algisii quondam Mediolanensis archiepiscopi adjudicata esse dignoscitur, nequaquam invaderent, nec aliquem de parochia illa in pœnitentiis publicis, et defunctorum exsequiis, vel aliis parochialibus deberent admittere, vel quolibet alio modo super eandem parochiam eis injuriam vel gravamen inferre. Quia igitur, sicut ex eorum replicata querela accepimus, mandatum apostolicum contemneutes a

perturbatione juris ipsorum hactenus non cessarunt, A
fraternitati tuæ præsentium auctoritate mandamus, quatenus præfatos abbatem et monachos S. Petri sententiam jam dictam juxta tenorem mandati apostolici observare, et ab ipsorum fratrum inquietatione super parochia illa desistere, auctoritate apostolica, appellatione remota, compellas.

Datum Veronæ, 11 Non. Julii.

CVI.

Canonicorum Ecclesiæ Placentinæ constitutionem confirmat, et ut canonici, dum honeste in scholis ac studiosè permanserint, tertiam partem provisionum omnium, quas perciperent in ecclesia ipsa præsentibus, debeant ad sustentationem suam habere et, relicta fratribus una tertia, alia pars communi usui applicetur.

(Veronæ, Jul. 7.)

[CAMPI, *Hist. di Piacenza*, II, 369.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis capitulo Placentino, salutem et apostolicam benedictionem.

Ea, quæ a ministris Ecclesiæ rationabiliter statuuntur, firma debent, et illibata manere, et ne ab aliquo valeant temere immutari, apostolico præsidio communiri. Cum autem consideratione communis utilitatis deliberatione provida statueritis, ut canonici Ecclesiæ vestræ dum honeste in scholis ac studiosè permanserint, tertiam partem provisionum omnium, quas perciperent in ecclesia ipsa præsentibus, debeant ad sustentationem suam habere, et relicta fratribus una tertia, alia pars communi usui applicetur: eandem constitutionem sicut provide facta est et recepta, auctoritate apostolica confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communimus.

Nulli ergo, etc.

Datum Veronæ, Nonis Julii.

CVII.

Archipresbytero et canonicis Bononiensibus interdicit ne fratribus S. Mariæ de Reno injurias inferant.

(Veronæ, Jul. 15.)

[TROMBELLI, *Mem. di Reno*, 380.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis... archipresbytero et canonicis Bononiensibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum dilectos filios nostros Hugonem priorem et fratres Sanctæ Mariæ de Reno, suæ religionis et devotionis obtentu, præter commune debitum specialiter diligamus, pati nec volumus nec debemus, ut a vobis qui eis in jure suo debetis adesse, indebite molestentur. Eapropter, auctoritate vobis apostolica prohibemus, ne illos super decimis vel aliis rebus ab episcopis Bononiensibus et archiepiscopis Ravennatensibus datis, et a prædecessoribus nostris et a nobis ipsis postmodum confirmatis, præsumatis aliquatenus infestare, quia grave nobis plurimum et molestum existeret, nec possemus relinquere diutius incorrectum.

Datum Veronæ, Id. Julii.

CV.

G. decano et capitulo Carnotensi concedit, et ut, si quisquam res Ecclesiæ eorum rapuerit et excessus ejus fuerit manifestus, raptori non liceat per appellationis diffugium disciplinam ecclesiasticam declinare.

(Veronæ, Jul. 15.)

[Theodori *Penitentialis*, II, 563.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis G. decano et capitulo Carnotensi, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum appellationis remedium in oppressorum auxilium, non ad defensionem male agentium sit inventum, providere volumus et debemus ne malefactores ad bona ecclesiastica sub appellationis prætextu violentas impune manus extendant. Hac B itaque ratione inducti auctoritate apostolica constitimus ut, si quisquam res Ecclesiæ vestræ rapuerit et excessus ejus fuerit manifestus, aut coram episcopo vel archidiacono, in cujus archidiaconatu malefactor exstiterit, assertionem vestram canonicè probaveritis, raptori non liceat per appellationis diffugium disciplinam ecclesiasticam declinare. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Veronæ, Idus Julii

CVI.

Hugoni abbati et canonicis Ecclesiæ Præmonstratensis possessiones quasdam asserit.

(Veronæ, Jul. 21.)

[LE PAIGE, *Biblioth. Præm.*, 640.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis HUGONI abbati Præmonstratensi, et cæteris abbatibus et canonicis Præmonstratensis ordinis, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

In eminenti apostolicæ sedis specula, licet immeriti, disponente Domino, constituti, pro singulorum statu solliciti esse compellimur, et ea sincere tenemur amplecti, quæ ad incrementum religionis pertinent, et ad virtutum spectant ornatum; quatenus religiosorum quies ab omni sit perturbatione secunda, et a jugo mundanæ oppressionis servetur illæsa, cum apostolica fuerit tuitione munita. Attendentes itaque quomodo religio et ordo vester multa refulgens gloria meritorum, et gratia redolens sanctitatis, palmites suos a mari usque ad mare extenderit; ipsum ordinem et universas domos ejusdem ordinis apostolicæ protectionis præsidio duximus confovendas, et præsentis privilegio munendas. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus benignius annuentes, ad exemplar felicitis recordationis Alexandri et Lucii prædecessorum nostrorum Romanorum pontificum, universas regulares institutiones et dispositiones quas de communi consensu, vel majoris et sanioris partis fecistis, sicut inferius

denotantur, auctoritate apostolica roboramus, et præsentis scripti privilegio communimus. Videlicet ut ordo canonicus quemadmodum in Præmonstratensi Ecclesia secundum beati Augustini regulam et dispositionem recolendæ memoriæ Norberti quondam Præmonstratensis ordinis institutoris, et successorum suorum in candido habitu institutus esse dignoscitur, per omnes ejusdem ordinis Ecclesias perpetuis temporibus inviolabiliter observetur. Idem quoque libri qui ad divinum officium pertinent, ab omnibus ejusdem ordinis Ecclesiis uniformiter teneantur, *et cætera, prout jacent in privilegio seu diplomate Lucii III pro iisdem, usque ad ea quæ sequuntur.*

Ego Urbanus Ecclesiæ catholicæ episcopus.

Ego Henricus Albanensis episcopus.

Ego Paulus Prænestinensis episcopus.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus.

Ego Laborans presbyter cardinalis S. Mariæ Trans Tiberim tituli Calixti.

Ego Hyacinthus Sanctæ Mariæ in Cosmidin diaconus cardinalis.

Ego Radulphus S. Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, pridie Kalendas Julii, indictione v, Incarnationis Dominicæ 1187, pontificatus domini nostri Urbani papæ III, anno secundo.

CVII.

Domui S. Thomæ Parisiensi asserit possessiones quasdam, a Roberto comite donatas.

(Veronæ, Jul. 22.)

[DUBOIS, *Hist. eccl. Paris.*, II, 182.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio WILHELMO presbytero provisorio domus S. Thomæ martyris Parisius, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum principes sæculi divinitus inspirati aliqua de bonis suis piis usibus applicant, in bono debemus eos proposito confovere; et, ne factum illorum per aliorum malitiam valeat immutari, apostolicum eis patrocinium impertiri. Sicut autem in audientia nostra est propositum; electus filius noster nobilis comes Robertus divinæ pietatis amore quasdam domos, quas habebat Parisius, provisioni pauperum clericorum cum quibusdam redditibus de uxoris et filiorum suorum connivencia deputavit, religiosis personis in eodem loco auctore Domino constitutis, quæ secum pariter in eodem laudabili opere debeant exerceri. Quia igitur postulavit a nobis benignus in Christo filius noster Philippus illustris Francorum rex, et regina uxor ipsius, postulavit etiam et jam dictus comes, ut donationem ejus nostra debemus auctoritate firmare; ipsam, prout pie et laudabiliter facta est, auctoritate apostolica confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communimus. Statuimus autem ut per diocesanum episcopum ad opus

A fratrum et familiæ ipsius, atque infirmorum decumbentium, cæmeterium debeat benedici. Sane novallium vestrorum, quæ propriis manibus vel sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum, hortorum vel domorum fructibus, nullus a vobis decimas extorquere præsumat. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis et prohibitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus noverit se incursum.

Datum Veronæ, xi Kalendas Aug.

CVIII.

B *Ad Walterum Rothomagensem archiepiscopum. — Ut post appellationem nihil innovetur.*

(Veronæ, Jul. 31.)

[MANSI., *Concil.*, XXII, 301.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri GALTERO Rothomagensi archiepiscopo, salutem et apostolicam benedictionem.

His qui ad tuitionem sui vocem appellationis emittunt, propensius adesse compellimur, et ne appellatione pendente quorumlibet malignitate graventur, pastorem sollicitudinem adhibere; quia, cum appellationis remedium inventum fuerit ad subsidium oppressorum, eorum indemnitati, quantum ordo juris exposcit, vobis imminet præcavere. Inde est quod, cum in provincia tua, sicut audivimus, plerumque contingat, quod tam ecclesiastici quam sæculares viri, post appellationem possessionibus vel rebus aliis spoliuntur, præsentibus tibi litteris indulgemus, ut si quid circa statum aliquorum de provincia tua post objectum appellationis obstaculum, in eorum præjudicium tibi consiterit innovatum, id in eum statum appellatione postposita reducendi, in quo tempore appellationis existerat, de auctoritate nostra liberam habeas facultatem, ne appellantes sui juris dispendium patiantur. Statuentes ut nulli omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, et beatorum apostolorum ejus Petri et Pauli se noverit

C incursum.

Datum Veronæ, xi Kal. Augusti.

CIX.

Universos abbates Præmonstratensis ordinis in terra Teutonica et Saxonia constitutos ad capitulum generale Præmonstratense singulis annis accedere jubet.

(Veronæ, Aug. 1.)

[HUGO, *Annal. Præm.*, II, 128.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis universis abbatibus Præmonstratensis ordinis in terra Teutonica et Saxonia constitutis, salutem et apostolicam benedictionem.

Transmissa nobis Præmonstratensis ordinis relatione comperimus quod, in ordine vestro, ab ipsa

sui originæ sit statutum, et per privilegia Romanorum pontificum auctoritate sedis apostolicæ confirmatum, ut abbates ejusdem ordinis semel in anno apud Præmonstratum ad capitulum generale conveniant, in quo de observantiis ordinis habita simul collatione pertractent et emendanda corrigant, et quæ fuerint ordinanda disponant. Quia vero plures ex vobis tempore quo in partibus illis tempestas præteriti schismatis latius inundavit, generali capitulo se substraxerunt, extunc, sicut audivimus, quasi in consuetudinem deduxistis ut ad præfatum capitulum aut nunquam aut rarissime veniretis; quod utique tanto grave magis gerimus et indignum, quanto ex majori cernitur tepiditate contingere, si quid pro disciplinæ fuerat custodia stabilitum, per vestram debeat negligentiam deperire. Ut igitur vos etiam non substractionis filios, sed obedientiæ filios comprobetis, universitati vestræ per apostolica scripta mandamus, et distincte præcipimus quatenus, omni appellatione et contradictione postposita, squalorem præteritæ negligentiae manu promptæ sollicitudinis detergatis, ita quod splendor redivi fervoris elucidet, quidquid in ordine supradicto nubes quædam præcedentis tepiditatis obscurat.

Quapropter præcavere vos volumus et præcipimus observare, ut, non obstante aliquo rescripto, per suppressionem veritatis elicto pro correptione ipsius ordinis ad Præmonstratensem Ecclesiam, sicut statutum est, et antiquitus observatum, ad generale capitulum annis singulis concurratis, nisi forte illa vos impedimenta detineant, pro quibus, secundum paternas traditiones vestras, possitis regulariter excusari. Alioquin sententiam, quam prædictum generale capitulum promulgaverit in absentes, ratam esse volumus et præcipimus inviolabiliter observari.

Datum Veronæ, Kal. Augusti.

CX.

Ad Turonensem archiepiscopum. — Ad precem Philippi Francorum regis inducias ei concedit, ut amice cum Dolensi Ecclesia componat.

(Veronæ, Sept. 4.)

[MARTEN., *Thesaur.*, III, 911.]

Licet negotium quod inter tuam et Dolensem Ecclesiam vertitur, ex induciis tibi ab apostolica sede concessis diutius sit protractum, unde ad decisionem ipsius jam esset merito procedendum, præsertim cum a recolendæ memoriæ Alexandro papa, dum moram faceret Tusculani, nonnulli fuerint pro Dolensi Ecclesia testes recepti et examinati, et deinde secundum ipsius papæ seriem litterarum de mandato piæ recordationis Lucii papæ, prædecessoris nostri, coram dilectis filiis decano Cenomanensi, J. de Veteriponte, archidiacono Rothomagensi, et magistro Hugone Januensi, præposito S. Mariæ de Castello, testes fuerint ab utraque

A parte producti, et attestationes conscriptæ apostolico conspectui præsentatæ. Expectantes tum quod inter te et prædictam Ecclesiam controversia diutius habita de assensu partium concordia terminetur, ad preces charissimi filii nostri Philippi illustris Francorum regis, cui, quæcunque cum Deo possumus, facere volumus et debemus, adhuc a mense Martio proxime venturo, usque ad annum inducias peren..... tibi et prædictæ commissæ tibi Ecclesiæ duximus prorogandas; ita quod si infra præscriptum terminum controversia ipsa non fuerit concordia terminata, ipse per te vel per responsales idoneos et sufficienter instructos præfatæ Dolensi Ecclesiæ responsurus, et sententiam secundum Deum et veritatem recepturus, apostolico te conspectui repræsentens, non obstantibus litteris quas nuntii tui præpropere sine conscientia jam dicti electi et canonicorum dictæ Dolensis Ecclesiæ reportarunt, quarum tenorem adhuc eisdem nuntiis in nostra præsentia constitutis secundum præsentem formam præcepimus immutandum. Tua siquidem fraternitas studiose provideat ne occasione induciarum istarum, te in compositione faciendarum exhibeas et remissum, quia si id rei veritate constiterit, nos easdem inducias revocabimus, et ad id quod justum fuerit, auctore Deo, procedemus.

Datum Veronæ, Kalendis Septembris.

CXI.

Privilegium pro Parthenone Sancti Petri Cremellensis.

(Veronæ, Sept. 12.)

[FRIZI, *Memorie di Monza*, II, 73.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis in Christo filiabus abbatissæ et sororibus Sancti Petri Cremellensis monasterii, salutem et apostolicam benedictionem.

Oblato nobis authentico instrumto piæ recordationis Robaldi quondam Mediolanensis archiepiscopi quod super controversia quæ inter monasterium vestrum et ecclesiam Sancti Joannis Modetiæ super septem capitulis in eodem instrumento evidenter expressis emergerat, factum stat; manifeste advertimus propositas quæstiones per definitivam fuisse sententiam terminatas. Unde nos sententiam ipsam, sicut ab eodem archiepiscopo canonicè allata est et in scripto authentico cujus supra mentionem fecimus continetur, auctoritate apostolica confirmamus et præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum apostolorum ejus Petri et Pauli se noverit incursum.

Datum Veronæ, 11 Idus Septembris.

CXII.

Abbati et conventui S. Dionysii concessit, ut ne aliquis archiepiscopus vel episcopus in eos vel aliquem ex monachis eorum, in capite vel membris, absque auctoritate Romani pontificis vel legati a latere ipsius transmissi aut speciale super hoc mandatum habentis, vel etiam abbatis mandato, excommunicationis vel interdicti sententiam audeat promulgare.

(Veronæ, Sept. 12.)

[DOUBLET, *Hist. de Saint-Denys*, 525.]

URBANUS episcopus, servus-servorum Dei, dilectis filiis abbati et conventui monasterii S. Dionysii, salutem et apostolicam benedictionem.

Dignum est et consonum rationi, ut his qui specialiter B. Petri et nostri juris existant, signa majoris benevolentiæ ostendamus, et eis contra gravamina molestantium clementius assistere procuramus. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus grato concurrentes assensu, præsentis scripti pagina duximus inhibendum, ne aliquis archiepiscopus vel episcopus in vos vel aliquem ex monachis vestris in capite vel membris, absque auctoritate Romani pontificis, vel legati a latere ipsius transmissi, aut speciale super hoc mandatum habentis, vel etiam abbatis sui mandato, excommunicationis vel interdicti sententiam audeat promulgare. Nulli ergo omnino hominum liceat, etc.

Datum Veronæ, 11 Idus Septembris.

CXIII.

Fines parochiales ecclesiarum S. Pauli et S. Vitalis Veronensium, a duobus cardinalibus constitutas, confirmat.

(Veronæ, Sept. 22.)

[UGHELLI, *Italia sacra*, V, 806.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis ADRIAN. archipresbytero, et canonicis Veronensibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Ea quæ pro pace et quiete Ecclesiarum de providentia sedis apostolicæ statuuntur, firma decet et illibata consistere, et ne cujuscumque malitia depraventur, litterarum memoriæ commendari et scripti nostri pagina communitri. Unde quoniam post multas discrepationes quas inter vos et dilectos filios nostros fratres militiæ Templi de parochialibus terminis duarum ecclesiarum S. Pauli et S. Vitalis diutius contigit agitari, placuit utrique parti dispositionem nostram eligere: nos dilectis filiis nostris SOFF. S. Mariæ in Via Lata et R. S. Mariæ in Porticu diac. card. ad hujus rei cognitionem inspectoribus destinatis, designationem eorum, quam de parochiis utriusque ecclesiæ fecisse noseuntur, ratam habemus, et præcipimus inconcusse servari, videlicet, ut totum quod est a domo Alioci de Monte Cleda, et ipsa domus per rectam lineam usque ad domum Tridentin, et ipsa domus per rectam lineam usque ad domum Lanfranchi Muxolin. et ipsa domus versus ecclesiam S. Pauli sint de parochia S. Pauli, et totum ab illis domibus et terminis versum ecclesiam S. Vitalis de parochia S. Vitalis libere et

A absque contradictione qualibet censeatur. Ut autem hæc definitio perpetuis temporibus inviolatâ permaneat, eam sicut rationabiliter facta est auctoritate apostolica confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo, etc.

Datum Veronæ, x Kal. Octob.

ANNO 1187.

CXIV.

Suenoni Arusiensi episcopo permittit ut, episcopatu abdicato, monasterium capeat.

[LANGESECK, *Dipl. Suenon.*, V, p. 255.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri SUENONI Arusiensi episcopo, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum ea requiruntur a nobis quæ de salutis videntur consideratione procedere, non debemus nos difficiles ostendere, sed facilem potius petentibus præbere consensum. Sicut autem ex tua est nobis parte propositum, episcopalis administrationis difficultatem attendens, quæ multis sæpius occupationibus est implicata, ad claustralem te quietem proposuisti transferre, et super hoc auctoritatem duxisti apostolicam requirendam, sine qua id tibi facere non liceret. Volentes igitur in hac parte tuis postulationibus acquiescere, præsentis tibi scripti pagina duximus indulgendum, ut cedendi eidem episcopatu et transferendi te ad locum quietis, eum volueris, liberam habeas facultatem (44).

CXV.

Monasterii S. Nicolai in littore Veneti bonæ et juræ confirmat.

(Veronæ, Jan. 6.)

[UGHELLI, *Italia sacra*, V, 1247.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis MATTHEO abbati monasterii S. Nicolai, quod in Rivoaltensis portus littore situm est, ejusque fratribus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuum.

Piæ postulatio voluntatis effectum debet prosequente compleri, ut devotionis sinceritas laudabiliter innoscat, et utilitas postulata vires indubitanter assumat. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus et præfatam monasterium S. Nicolai, quod bonæ memoriæ Dominicus Contarenus Venetiarum dux, una cum Dominico Gradensi patriarcha, et Dominico Olivolensi episcopo, et cuncto clero, et populo Venetico in prædio sui juris in littore Rivoaltensis portus ædificari concessit, atque in loco ipso monastici ordinis fratres in posterum manere decrevit, ad exemplar prædecessorum nostrorum felicitatis memoriæ Callisti, Alexandri et Lucii Rom. pontificum, sub beati Petri et nostra devotione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus, statuentes ut possessiones, et bona, ac jura, quæ ab eodem duce, aut ab aliis fidelibus in imperio Constantinopolitano, Corintho, Dyrrachio, Rhodo, Almiro, Hierosolyma, Accarone, in regno Italico,

(44) Non potest serius esse datum hoc diploma quam anno 1187; tunc enim obiit Urbanus papa.

in Bononia, in Padua, Histria Marchæ, atque infra A provinciam Venetiæ, vel in quibuslibet locis eidem loco oblata sunt, rationabiliter, et quæcunque alia in possessionibus vel in aliis de liberalitate regum vel principum, seu oblatione fidelium de jure præscriptum monasterium poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illabata permaneant. Obeunte vero te, nunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum pars consilii sanioris secundum Dei timorem, et B. Benedicti Regulam præviderint eligendum.

Decernimus ergo, ut nulli hominum liceat præfatum monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum, pro quorum gubernatione, et sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva apostolicæ sedis auctoritate, et Olivolensis episcopi debita justitia in abbatum duntaxat consecratione, et in prandio indicto vestro monasterio in nativitate S. Nicolai annis singulis persolvendo. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularive persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo et tertio communita, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit potestatis honorisque sui careat dignitate, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Urbanus, Catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Paulus, Prænestinus episc., subsc.

Ego Petrus de Bono, presb. card. tit. S. Susannæ, subscr.

Ego Laborans, presb. card. S. Mariæ in Trans-Tiberim, subscr.

Ego Pandulphus, presb. card. tit. XII Apostolorum, subscr.

Ego Adelardus, tit. S. Marcelli presb. cardin., subscr.

Ego Jacintus, S. Mariæ in Cosmedin diac. card., subscr.

Ego Gratianus, SS. Cosmæ et Damiani diacon. card., subscr.

Ego Bobo, S. Angeli diac. card., subscr.

Ego Gofredus, S. Mariæ in Via Lata diac. card., subscr.

Ego Rolandus, S. Mariæ in Porticu diac. card., subscr.

Ego Rodulphus, S. Georgii ad Velum Aureum diac. card., subscr.

Datum Veronæ, per manum Moysis Later. canonici vicem agentis cancel., octavo Idus Januar, indict. IV, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero Domini Urbani papæ III anno II.

CXVI.

Monasterii Morimundensis privilegia confirmat.

(Veronæ, Jan. 7.)

[UGHELLI, *Italia sacra*, IV, 169 (45).]

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.

Ego Henricus Albanensis episcopus ss.

Ego Paulus Prænestinus episcopus ss.

Ego Petrus de Bon. tit. S. Susannæ presb. card. subscr.

Ego Laborans presb. card. S. Mariæ trans Tiberim tit. S. Callisti subscr.

Ego Pandulphus presb. card. tit. XII Apostolorum subscr.

Ego Melchior presb. card. SS. Joannis et Pauli; tit. Pamachii subscr.

Ego Jacinthus diac. card. S. Mariæ in Cosmedin subscr.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diac. card. subscr.

Ego Bobo S. Angeli diac. card. ss.

Ego Soffredus S. Mariæ in Via Lata diac. card. ss.

Ego Rolandus S. Mariæ in Porticu diac. cardin. subscr.

Ego Radulphus S. Georgii ad Velum Aureum diac. card. subscr.

Datum Veronæ, per manum Alberti S. R. E. presb. card. et cancellarii, VII Idus Januarii, indict. V, Incarnationis Dominicæ 1186, pontificatus vero Domini Urbani papæ tertii anno II.

CXVII.

Privilegium pro monasterio Vallis Altæ.

(Veronæ, Jan. 12.)

[LUPI, *Cod. diplom. Bergom.*, II, 1355.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis ISRAELI abbati et fratribus monasterii Altævallis in Pergamensi parochia tam præsentibus quam futuris regulariter substituendis, in perpetuum.

Commissæ nobis apostolicæ sedis auctoritas nos hortatur ut locis et personis religiosis auxilium devotione debita implorantibus tuitionis præsidium impendamus. Quia sicut injusta petentibus nullus sit tribuendus effectus, ita legitima et justa postulantis non est differenda petitio. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus et monasterium Altævallis in quo divino mancipati estis obsequio, sub beati Petri et nostræ protectione suscipimus, atque præsentis scripti privilegio communimus, imprimis siquidem statuentes ut ordo monasticus qui secundum Deum et beati Benedicti Regulam in eo

(45) Ubi subscriptiones tantum exhibentur. Adeat lector privilegium ab Alexandro III eidem indultum monasterio, quod verbotenus Urbani bullam repræsentat. Exstat *Patrologiæ* tom. CC.

noscitur institutus perpetuis ibidem temporibus A
inviolabiliter conservetur.

Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona idem monasterium impræsentiarum juste et canonicè possidet, aut in futurum concessione pontificum, liberalitate regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant; in quibus hæc duximus exprimenda vocabulâ :

Ab oriente terram de Gaverino et Apelliano et Milonio et Tercio; montem qui dicitur Pelsinus; ab occidente vero sicut trahit Vallicula quæ dicitur Vallis Jumella; a montibus viam de Altino; villam quæ dicitur Pellianus eum possessionibus suis; villam novam cum possessionibus suis, capellam Sanctæ de Campania cum possessionibus suis; capellam Sancti Salvatoris Pergamensis cum possessionibus suis. Montem qui dicitur Armentaticus; montem qui dicitur Cardenianus; montem qui dicitur Mallia; donationes etiam a bonæ memoriæ Gregorio Girardo Vulla Pergamensibus episcopis de consilio et assensu capituli sui, vobis et monasterio vestro factas, et eas præterea quas venerabilis frater noster Joannes Brixiensis episcopus super Ecclesiam Sancti Georgii de Tegio et bonæ memoriæ Altemanus Tridentinus episcopus super Ecclesia Sancti Laurentii de Tridento vobis de canonicorum suorum assensu fecerunt et scriptis perpetuis roboraverunt, sicut in scriptis illis continetur et vos C
juste et pacifice possidetis, vobis et per vos monasterio auctoritate apostolica confirmamus. Obeunte vero te nunc ejusdem loci abbate vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi sub qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur nisi quem fratres de communi assensu consilii sanioris, secundum Dei timorem et B. Benedicti Regulam duxerint eligendum. Sane novalium vestrorum quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis vestrorum animalium nullus a vobis decimas exigere vel extorquere præsumat.

Decernimus ergo ut nulli hominum fas sit præfatum monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, D
seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione et sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate et diocæsani episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona, hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem

loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant et apud districtum iudicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen, amen.

In circulo : AD TE, DOMINE, LEVAVI ANIMAM MEAM.

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus subscripsi.

Ego Paulus Prænestinus episcopus subscripsi.

Ego Henricus Albanensis episcopus subscripsi.

Ego Jacobus diaconus cardinalis Sanctæ Mariæ in Cosmedin subscripsi.

Ego Gratianus Sanctorum Cosmæ et Damiani diaconus cardinalis subscripsi.

Ego Bobo diaconus card. S. Angeli, subscripsi.

Ego Petrus de Boi Sanctæ Susannæ presbyter cardinalis subscripsi.

B Ego Laborans presb. card. Sanctæ Mariæ trans Tiberim titulo Calixti subscripsi.

Ego Pandulfus presbyter cardinalis titulo XII Apostolorum subscripsi.

Ego Melchior presbyter cardinalis Sanctorum Joannis et Pauli tituli Pammachii subscripsi.

Datum Veronæ, per manum Alberti Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, II Idus Januarii, indict. IV, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domni Urbani papæ III anno secundo

CXVIII.

Parthenonis S. Zachariæ Veneti possessiones et privilegia confirmat. (Fragmentum).

(Veronæ, Febr. 17.)

[CORNELII Ecclesiæ Venetæ, XI, 377.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis in Christo filiabus CASOTÆ abbatissæ monasterii S. Zachariæ de Venetiis, ejusque sororibus tam præsentibus quam futuris regularem vitam professis, in perpetuum, etc.

. Firma vobis, et eis quæ vobis successerint, et illibata permaneant, in quibus hæc propriis ducimus exprimendâ vocabulis : Locum ipsum, in quo monasterium præfatum situm est, cum omnibus pertinentiis suis; curtem sitam in loco qui Petriolo vocatur cum ecclesia S. Thomæ, et omnibus pertinentiis suis; curtem positam in loco qui dicitur Cona, cum ecclesia S. Mariæ et omnibus pertinentiis suis. Curtem positam in loco qui dicitur Runco, cum omnibus pertinentiis suis et cum ecclesia S. Mariæ. Curtem positam in loco qui dicitur Clugia, cum omnibus suis pertinentiis, et omnia alia sicut habetur in bulla felicis recordationis Alexandri papa tertiæ.

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus.

L. S. Ego Henricus Albanensis episcopus.

Ego Paulus Prænestinus episcopus.

Ego Petrus de Bono presb. card. tit. S. Susannæ.
Ego Laborans presb. card. S. Mariæ trans Tiberim tit. Calixti.

Ego Pandulphus presb. card. tit. XII Apostolorum.

Ego Melchior presb. SS. Joannis et Pauli tit. Pammachii.

Et sex alii.

Datum Veronæ, per manum Alberti S. R. E. A. presb. card. et cancellarii, xii Kal. Martii, indictione quinta, Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domini Urbani papæ III, anno secundo.

CXIX.

Ad Wichmannum Magdeburgensem archiepiscopum. — De injuriis Ecclesie Romanæ a Friderico imp. illatis, et ut sequestrem pacis sese interponat.

(Veronæ, Febr. 24.)

[MANSI. Concil., XXII, 506.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri Magdeburgensi archiepiscopo, salutem et apostolicam benedictionem.

Firmum in corde nostro propositum habendi te a sincerius in visceribus Jesu Christi charitas illa fundavit, quæ diffusa per Spiritum in cordibus electorum (Rom. v), ita corpus Ecclesie compage suæ virtutis adnectit, ut et caput membris ineffabili junctura cohæreat, et membrorum officiosa diversitas ab unitate capitis non recedat. Noverit ergo tua fraternitas quod nos circa te et commissam tibi Ecclesiam charitatis hujus ardore ferventes, fiduciam de te gerimus spiritualem, quod sicut paternitatem tuam nexu quodam singularis dilectionis amplectimur, ita etiam recompensatione laudabili à tua devotione suscepta copiosus semper in tuis affectibus oblectemur. Hac ergo suadente fiducia, materiam tibi nostræ immodicæ turbationis exponimus, ut nostris te participante molestiis, de prudentia et subsidio tuo majus in Domino solatium capiamus. Commonita, inquam, frequenter a nobis imperialis culminis altitudo, ut Ecclesie Romanæ restituat possessiones ejus, quas detinet occupatas, non ea qua debuit serenitate respondit, nec videtur velle perficere, per quod inter Ecclesiam et imperium firma possit pax et concordia provenire. Unde hoc ipsum per litteras tibi duximus apostolicas intimandum, rogantes attentius et mandantes quatenus cum ad partes illas accesserit, in quibus ejus alloquio tua fraternitas potiat, suadere sibi et consulere non omittas, ut Ecclesiam Dei, sicut ad suam spectat gloriam et salutem, oculo benigniori respiciat, et materiam fomitemque discordiæ, sicut decet ejus magnificum principatum, funditus e medio laudabili pietate præcidat. Quod si forsitan, te commonente, non fecerit, culpam dissensionis et odibilis simultatis in eam partem noveris esse refundendam; quæ culpam videtur præstare discidium, cum in manu ejus potestas hæreat et facilitas emendandi.

Dat. Veronæ vi Kal. Martii.

CXX.

B(alduinum), archiepiscopum Cantuariensem, reprehendit, quod priorem fratresque Ecclesie Cantuariensis variis affecerit injuriis; neque appellationem ad sedem apostolicam factam curaverit. Præcipit, ut et suspensionum sententias, tam in priorem quam in alios fratres promulgatas, infra 10 dies publice denuntiet non tenere, et quod post

primam appellationem in juris illorum projudicium attentaverit, in statum pristinum reducat. De ea quæ sequitur epistola significat.

(Veronæ, Mart. 1.)

[TWISDEN, *Hist. Anglic. Script.*, t. I, 1491.]

URBANUS, episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri B. Cantuariensi archiepiscopo, apostolicæ sedis legato, salutem et apostolicam benedictionem.

Dum ad mentem reducimus religionis tuæ ferorem et locum regiminis quem in Ecclesia Dei ad procurandam salutem fidelium suscepisti, non possumus non dolere, si quid nobis de tuæ fraternitatis actibus proponatur, quod gravitati tuæ et pontificali officio contradicat. Dignum siquidem est et consonum rationi, ut sicut te speciale videlicet membrum Ecclesie sincera in Domino charitate diligimus, ita de conversatione tua et moribus specialem sollicitudinem habeamus, quia vestram non modicam crederemus læsionem, si laudabilis religionis tuæ opinio occasione quolibet, quod Dominus avertat, læderetur. Sane veniens ad nostram præsentiam dilectus filius noster prior ecclesie tuæ cum quibusdam ex fratribus suis, reverenti nobis insinuatione monstravit quod, post promotionem tuam, in qua sui conventus statum crediderunt ad honorem Dei omnimodis augmentandum, a te enormia gravamina sint perpassi, et quotidie sustineant graviora. Pro quibus, cum ad sedem apostolicam appellasset, ut ad præsens cætera transeamus, Dominica qua cantatur « Lætare Jerosolyma » terminum præfientes, tu quod mirabile gerimus et indignum, ipsi appellationi non deferens, in executione ipsius quemdam ex fratribus suspendisti, qui etiam de præcepto tuo postmodum, sicut dicitur, ab ipsa Ecclesia est remotus. Post eandem etiam appellationem, licet prior et fratres se et sua sub apostolica protectione posuerit, priorem nihilominus suspendisti, objiciens ei quod unum ex fratribus suis ad præsentiam nostram venire permiserat, et quemdam alium qui appellaverat, in Ecclesia et consortio fratrum suscepit. Postquam autem ob prædicta gravamina iter arripuit ad sedem apostolicam veniendi, in basilica quam in eorum gravissimum detrimentum construere proponis, quosdam sæculares canonicos appellantes et reclamantes fratribus, diceris statuisse, eisque ipsorum ecclesias assignasti, et universos qui appellaverant ab altaris officio suspendisti.

Quia vero licet super principalibus quæstionibus in termino appellationi præfixo tuos responsales nuntios expectemus, ea tamen quæ in contemptum sedis apostolicæ dicuntur peracta, quantumcunque tuæ velimus fraternitati deferre, relinquere nolumus incorrecta, apostolica tibi auctoritate mandamus atque præcipimus, quatenus prædictarum suspensionum sententias tam in priorem quam in alios fratres ejusdem ecclesie, post appellationem ad nos interpositam promulgatas, infra x dies

post susceptionem præsentium publice denunties non tenere, et quod post primam appellationem in juris eorum præjudicium attentasti, in statum pristinum reducere non omittas. Sciturus quod si infra præscriptum terminum exsequi distuleris quod mandamus, nos nequaquam super hoc poterimus injurias Ecclesie sustinere, jamque dilectis filiis nostris de Bello, de Feuresham. et Sancti Augustini abbatibus dedimus in mandatis, ut id, appellatione remota, auctoritate apostolica exsequantur; nullis litteris veritati et justitiæ præjudicantibus, a sede apostolica impetratis obstantibus.

Data Veronæ, Kal. Martii.

CXXI.

Abbatibus de Bello, de Fauresham et S. Augustini significat superiore epistola quid archiepiscopo Cantuariensi præceperit. Mandat hæc: « Si præfatus archiepiscopus infra præscriptum terminum exsequi distulerit quod mandamus, vos id executione mandetis. »

(Veronæ, Mart. 1.)

[*Ibid.*, 1492.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis de Bello, de Feuresham, et Sancti Augustini abbatibus salutem et apostolicam benedictionem.

Veniens ad apostolicam sedem dilectus filius noster prior Cantuariensis Ecclesie cum quibusdam ex fratribus suis, diligenti nobis insinuatione monstravit, quod a venerabili fratre nostro B. Cantuariensi archiepiscopo apostolicæ sedis legato, post promotionem suam, enormia gravamina sint perpessi et quotidie sustineant graviora. Pro quibus cum ad sedem apostolicam appellassent, Dominica qua cantatur « Lætare Jerosolyma » terminum præfigentes, idem archiepiscopus appellationi non deferens, in executione ipsius quemdam ex fratribus ipsis suspendit, qui etiam postmodum de præcepto suo, sicut dicitur, ab ipsa Ecclesia est remotus. Post eandem etiam appellationem licet prior et fratres se et sua sub apostolica protectione posuerint, nihilominus priorem suspendit, objiciens ei quod unum ex fratribus suis ad præsentiam nostram venire permisit, et quemdam alium qui appellaverat, in Ecclesia et consortio fratrum suscepit. Postquam autem jam dictus prior ob prædicta gravamina iter arripuit ad sedem apostolicam veniendi, præfatus archiepiscopus in basilica quam in eorum gravissimum detrimentum dicitur construxisse, quosdam sæculares canonicos, appellantis et reclamantibus fratribus dicitur instituisse, eisque ipsorum ecclesias assignasse, et universos qui appellaverant ab altaris officio suspendisse. Quia vero licet super principalibus quæstionibus in termino appellationi præfixo responsales et nuntios ipsius archiepiscopi exspectemus, ea tamen quæ tam manifeste in contemptum sedis apostolicæ sunt peracta relinquere nolumus incorrecta, eidem archiepiscopo auctoritate apostolica præcepimus, quatenus suspensionum sententias tam in priorem quam in alios fratres ejusdem ecclesie post appel-

lationem ad nos interpositam promulgatas, infra x dies post susceptionem litterarum nostrarum, publice denuntiet non tenere, et quod post primam appellationem in juris eorum præjudicium factum est, in statum pristinum reducere non omittat. Ideoque discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus, quatenus, si præfatus archiepiscopus infra præscriptum terminum exsequi distulerit quod mandamus, vos id, omni dilatione et appellatione postposita, executioni mandetis, nullis litteris veritati et justitiæ præjudicantibus, si quæ apparuerint a sede apostolica impetratæ.

Quod si omnes his exsequendis nequiveritis interesse, duo vestrum ea nihilominus exsequantur.

Datum Veronæ Kal. Martii.

CXXII.

Ecclesiam S. Petri Bononiensem tuendam suscipi ejusque bona et jura confirmat.

(Veronæ, Mart. 2.)

[SAVIOLI, *Annal. Bologn.*, II, 149.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis GERARDO archidiacono, HUBERTO archipresbytero et canonicis Ecclesie S. Petri Bonon. tam præsentibus quam futuris canonicè substituendis, in perpetuum.

Quoties a nobis petitur quod rationi et honestati convenire dignoscitur, animo nos decet libenti concedere, et petentium desideriis congruum suffragium impertiri. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis supplicationibus clementer annuimus, et præfata ecclesiam S. Petri Bononiæ, in qua divino mancipati estis obsequio, ad exemplar prædecessoris nostri felicitis recordationis Alexandri papæ sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus, statuentes ut quascunque possessiones, quæcunque bona eadem ecclesia impræsentiarum juste et canonicè possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, sive aliis justis modis, adjuvante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis.

Locum ipsum in quo præfata ecclesia sita est cum pertinentiis suis; ecclesiam S. Joannis Baptistæ; ecclesiam S. Mariæ de Montovallo; ecclesiam S. Jacobi cum hospitali, quod est in loco S. Rofilli; hospitalis juxta crucem de Pretribardo; hospitalis in Ucula; ecclesiam S. Michaelis de foro medio; ecclesiam S. Donati; ecclesiam S. Mariæ Magdalensæ in Talnisi. Ecclesiam S. Egidii juxta Savinam; ecclesiam S. Petri et Savinii in Castaniolo; ecclesiam S. Michaelis de Argelata et plebem Medicinæ; ecclesiam S. Mariæ de Vineis, et ecclesiam S. Laurentii, et ecclesiam S. Michaelis quæ sunt in Medicina, cum omnibus prædictarum ecclesiarum pertinentiis. Ecclesiam S. Thomæ et S.

Mariæ in Garda, et S. Joannis in Fontana; terram etiam cum domibus et sine domibus quæ est circa ecclesiam S. Petri vestri episcopatus, scilicet a meridie, vespere et septentrione positâ infra murum civitatis in loco qui Hospitale vocatur, et extra murum, usque ad viam S. Thomæ apostoli et a platea quæ pergit ad eandem ecclesiam usque ad trivium qui dicitur Avesa. Omne dominicatum quod habetis et tenetis; tres quoque partes decimationum totius vestræ plebis, scilicet S. Petri episcopatus, cum omnibus primitiis et oblationibus vivorum et mortuorum et quidquid in sancta vestra episcopali ecclesia offertur, sive in altare aut in pavimento ponitur; decimationes totius plebis de Buida.

Præterea quemadmodum bonæ memoriæ G. Bononiensis episcopus ab onere expensarum quas solebatis facere in eundo Ravennam ad synodum et redeundo, vos absolvit, sicut in authentico scripto exinde facto noscitur contineri, vos auctoritate apostolica absolvimus, et in posterum tam vos quam successores vestros absolutos manere censemus. Libertates quoque et immunitates a regibus et principibus et ab aliis personis tam ecclesiasticis quam mundanis rationabiliter Ecclesiæ vestræ indultas, et antiquas et rationabiles consuetudines hactenus observatas integras illibatasque manere præsentî decreto sancimus. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis, clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare.

Decernimus ergo, ut nulli hominum liceat præfatam ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra et illibata serventur eorum pro quorum gubernatione aut sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate, et Bonon. episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit secundo tertiove communita, nisi reatum suum debita satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore et sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultionis subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen.

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Petrus de Bona presb. card. tit. S. Susannæ ss.

Ego Laborans presb. card. S. Mariæ trans Tiberim tit. Calisti ss.

Ego Pandulfus presb. card. tit. xii Apostolorum ss.

Ego Melchior presb. card. SS. Joannis et Paulit. Pamachii ss.

Ego Adelardus tit. S. Marcelli presb. card. ss.
Ego Jacobus diac. card. S. Mariæ in Cosmedin ss.

Ego Gerardus SS. Cosmæ et Damiani diac. card. ss.

Ego Rolandus S. Mariæ in Porticu diac. card. ss.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diac. card. ss.

Ego Rodulfus S. Georgii ad Velum Aureum diac. card. ss.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, vi Non. Martii, indictione v, Incarnationis Domini anno 1187, pontificatus vero domini Urbani papæ III, anno secundo.

CXXIII.

Privilegium pro abbata S. Gisleni.

(Veronæ, Mart. 7.)

[REIFFENBERG, *Monuments du Hainaut*, VIII, 401.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio LAMBERTO abbati monasterii Sancti Gisleni ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris regularem vitam professis, in perpetuum.

Religiosam vitam eligentibus apostolicum convenit adesse præsidium, ne forte cujuslibet temeritatis incursus aut eos a proposito revocet, aut robur, quod absit! sacræ religionis infringat. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus et præfatum monasterium Sancti Gisleni in quo divino mancipati estis obsequio, ad exemplar felicitis recordationis Lucii prædecessoris nostri, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus, imprimis siquidem statuentes ut ordo monasticus qui secundum Deum et Sancti Benedicti Regulam in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quascunque bona idem monasterium impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant; in quibus propriis duximus exprimenda vocabulis.

Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est cum omnibus pertinentiis suis; villam Hornut, cum pertinentiis suis; in Villa Logia (*Slogia* Edit.) curtem dominicatum et carrucatum terræ arabilis, cum curtibus et omni decima tam ipsius terræ quam omnium feodorum ejusdem villæ; decimas quas habetis in terris Sancti Petri; decimam de vinea Hugonis; villare quod dicitur Ultra montes, cum pertinentiis suis et ejusdem loci ecclesiam

cum appendiciis suis Harminiaco et Beweniis; decimam de Curte et de terris Sancti Landelini; in Novella terram arabilem unius carrucatae; quartam partem villae Blelgiis cum pertinentiis suis et districto; in villa quae dicitur Wamia, allodium Gonteri et Ægidii filii ejus, de Cing, terramque Hugonis de Aengien, cum aliis terris, curtibus, redditibus, pratis et silvis; partem villae Darni cum villa et districto; villam Vaherias et curtem dominicatum ab omni advocacione et decima liberam; ecclesiam quam sub annuo censu centum solidorum, Cameracensis monetæ ab ecclesia Sancti Gaugerici possidetis; in villa Chavren, curtem dominicatum cum terris, aquis, pratis, silvis et curtibus et portione decimæ ab omni dominio libera et ab aliis partibus divisa; in villa quae dicitur Harcheis tres fertones ad pondus Flandriæ quos Alnensis debet ecclesia pro terra Heluidis; in Resbaco, curtem dominicatum et tres partes totius allodii, tam in terris quam in silvis, in aquis, pratis et redditibus cum districto; apud Roncherias, sex marcas argenti ad pondus Coloniae quas debet Camberonensis ecclesia sub annuo censu pro eisdem loci terris et altari cum capella de Herieriponte; altare de Cella, cum appendiciis suis Hornut et Quaternione; ecclesiam de Durno cum appendiciis Blelgiis, Hercana, Astices et Slogio; ecclesiam de Villari cum appendiciis suis Harminiaco et Bewengiis; ecclesiam de Wamia, cum suis pertinentiis; Altregium cum capella de villa, cum pertinentiis suis; apud Imbrecies, curtem et terras dominicatas cum pratis et aquis; quas partes communis allodii, altare de Bossut cum pertinentiis suis; altare de Baldurno cum appendicio suo Vilerot; altare de Elignyis et de Tumaides; capellam de Ramigniis cum appendiciis suis; Abecias cum appendiciis suis Belehi, Molembais. Popiola Piezewicz et aliis cum appendiciis suis; altaria quoque a bonæ memoriæ Nicolao, quondam Cameracensi episcopo vobis collata et ejus privilegiis confirmata; Harcies cum appendiciis suis Grandi-Ecclesia, Strabursia et capella de Equicampo; altare de Blatum; capellam de Wieres; altare de Tulin cum appendicio suo Henin; altare de Hunchignies, altare de Hersella, altare de Rascengien, altare de Humbarges, altare de Goy cum terra et aliis appendiciis suis; altare de Lovigniis cum appendiciis suis Dolziis et capella de Squeri; capellam Delfait, et capellam de Herieriponte; in villa Alemanis, curtem dominicatum et decimam ipsius curtis et terræ ad eandem curtem pertinentis, in terris, vineis, pratis, silvis et capellam ad usus familiæ; curtem et terras dominicatas apud Altregium et partes communis allodii in terris, aquis, pratis silvis et redditibus; villam Bassecles cum omnibus appendiciis suis et villicationem ejusdem villæ in elemosynam monasterio vestro concessam. Sane novalium vestrorum quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium

A vestrorum, decimam a vobis nullus extorquere præsumat. Liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eos absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper ne ulli fratrum vestrorum post factam in eodem loco professionem fas sit de eodem monasterio discedere; discedentem vero, absque litterarum communione, nullus audeat retinere. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis, januis clausis, interdictis et excommunicatis exclusis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare, sepulturamque hujus loci liberam esse concedimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint, nullus obsistat, salva tamen justitia illarum ecclesiarum a quibus mortuorum corpora assumuntur. Obeunte vero te, nunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur nisi quem fratres communi consensu vel fratrum major pars consilii sanioris, secundum Deum et beati Benedicti Regulam providerint eligendum. Consuetudines, etiam antiquas libertates et immunitates, rationabiliter monasterio vestro et ecclesiæ vestræ concessas et hactenus observatas ratas habemus easque futuris temporibus illibatas manere censemus. Inhibemus insuper ne quis in vos vel ecclesias vestras sine manifesta et rationabili causa excommunicationis, suspensionis vel interdicti sententiam audeat promulgare.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat præfatum monasterium temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra et illibata serventur pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate et diocesanorum episcoporum canonica justitia. Si qua igitur ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temere venire præsumperit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem monasterio sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant, et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Petrus presbyter cardinalis tituli Sanctæ Susannæ.

Ego Laborans presbyter cardinalis Sanctæ Mariæ trans Tiberim tit. Calixti.

Ego Pandulphus presbyter cardinalis tit. XII Apostolorum.

Ego Major presbyter cardinalis SS. Joannis et Pauli tituli Pamachii.

Ego Henricus Albanensis episcopus.

Ego Paulus Prænестinus episcopus.

Ego Jacintus Sanctæ Mariæ in Cosmedin diaconus card.

Ego Gratianus Sanctorum Cosmæ et Damiani diaconus cardinalis.

Ego Rolandus Sanctæ Mariæ in Porticu diaconus cardinalis.

Ego Petrus Sancti Nicolai in Carcere Tulliano diaconus card.

Ego Radulphus, Sancti Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, Nonis Martii, indictione v. Incarnationis Dominicæ anno 1186, pontificatus vero domni Urbani papæ III, anno secundo

CXXIV.

Monasterium S. Salvatoris de Trebia tuendum suscipit et ejus bona juraque confirmat.

(Veronæ, Mart. 12.)

[CAMPI, *Hist. di Piac.*, II, 370.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis abbati S. Salvatoris de Trebia ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris regularem vitam professis, in perpetuum.

Monet nos apostolicæ sedis, cui licet immeriti præsidemus, auctoritas pro statu omnium Ecclesiarum, provida circumspectione satagere, et ne malignorum rapinis, vel molestiis exponantur, apostolicum ipsis patrocinium exhibere. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et præfatam ecclesiam S. Salvatoris de Trebia, in qua estis divino obsequio mancipati, ad exemplar felicitis recordationis Alexandri papæ prædecessoris nostri, sub B. Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. In primis siquidem statuentes, ut ordo monasticus, qui secundum Deum et B. Benedicti Regulam, atque institutionem Pusanensis ordinis, in eodem loco institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus observetur. Præterea quascunque possessiones, quascunque bona eadem Ecclesia impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis.

Locum ipsum, in quo præfata Ecclesia sita est, cum omnibus pertinentiis suis; pontem Trebiæ et piscationem ipsius aquæ a Goxolengo, usque ad eundem pontem et duos rivos, qui de alveo ipsius fluminis extrahuntur, cum moedinis et utilitatibus suis, ter-

ras, vineas et domos quas habetis in Gragnano; molendina, domos, vineas et terras in Guxaligio; vineas terras et domos in Arcellis, terram de Lorentiano; vineas, terras et domos de Passiano, terras de Castromovo, terras de Trejano; vineas, terras et domos de Momiano; terras de Baldinico; vineas et terras in rivo Ceredano, sicut Berardus abbas S. Sixti vobis scripto proprio confirmavit; terras de Caxali, et terras et silvas de Calendasco, silvam de Sarmada, terras in Campremaldo superiori, terras in Mamogo, et terras in curte Goxolenghi, partem quarum prædictus abbas vobis nihilominus confirmavit; terras in curte Valeriæ, terras in Valle; terram juxta stratam Romeam cum ecclesia et ædificiis suis; domos quoque quas in civitate Placentina habetis, vobis auctoritate apostolica confirmamus. Sane novalium prædictorum, quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum, decimas a vobis nullus extorquere præsumat.

Liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo fugientes, liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eos sine contradictione aliqua retinere; prohibentes insuper ne ulli fratrum vestrorum, post factam in loco vestro professionem, nisi arctioris religionis obtentu fas sit, sine abbatis sui licentia, de eodem loco discedere; discedentem vero absque communium litterarum cautione nullus audeat retinere. Chrisma vero, oleum sacrum, consecrationes altarium, seu basilicarum, ordinationes clericorum, qui ad sacros ordines fuerint promovendi, a diocæsano suscipiant episcopo, si quidem Catholicus fuerit, et gratiam apostolicæ sedis habuerit, et ea gratis et absque pravitate aliqua ea voluerit exhibere; alioquin ad quemcunque malueritis, recuratis antistitem, qui nostra fultus auctoritate quod postulatur indulgeat. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis, clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce, divina officia celebrare. Obiunte vero te nunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia præponatur, nisi quem fratres communi consensu, vel fratrum major pars consilii sanioris, secundum Dei timorem et B. Benedicti Regulam providerint eligendum.

Decernimus ergo, ut nulli omnino hominum liceat, etc.

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus subscripsi.

Ego Henricus Albanensis episcopus subsc.

Ego Paulus Prænестinus episcopus subscr.

Ego Petrus presb. cardin. tit. S. Susannæ subscripsi.

Ego Laborans presb. cardinalis S. Mariæ trans Tiberim tit. Calisti subscripsi.

Ego Pandulfus presb. cardinalis tit. XII Apostolorum subscr.

Ego Melchior presb. cardinalis SS. Joan. et Pauli tit. Pamachii.

Ego Adeldardus tit. S. Marcelli presb. cardina-
lis.

Ego Jacobus diaconus cardinalis S. Mariæ in Co-
smedin.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diaconus
cardinalis.

Ego Rolandus S. Mariæ in Porticu diac. cardina-
lis subscripsi.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diac.
cardinalis subscr.

Ego Radulfus S. Georgii ad Velum Aureum diac.
cardinalis subscr.

Datum Veronæ, per manum Alberti S. R. E. presb.
cardinalis et cancellarii, iv Idus Martii, indictione
v, Incarnationis Dominicæ anno (46) 1186, ponti-
ficatus vero domini Urbani papæ III, anno se-
cundo.

CXXV.

*Ad magistrum et fratres cruciferos Hospitalis Bono-
niensis. — Approbat eorum ordinem.*

(Veronæ, Mart. 26.)

[MANSI, Concil., XXII, 499.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis
filiis BEN. magistro et fratribus cruciferis, Hospita-
lis domus Bononiens. tam presentibus quam futuris,
communem vitam ducentibus in perpetuum.

Cum antecessor tuus, filii prior, a prædecessore
nostro fel. mem. Alexandro papa lapidem prima-
rium ad ecclesiam construendam acceperit, in ter-
ritorio Bononiensi, ubi domus vestra nunc construc-
ta dignoscitur, non vestris postulationibus inducti,
eamdem ecclesiam in qua divino estis et pauperum
obsequio mancipati, in jus et proprietatem beati
Petri, et nostra protectione suscipimus, et præsen-
tis scripti privilegio communimus, statuantes ut
quascunque possessiones, quæcunque bona, eadem
ecclesia vestra cum Hospitali impræsentiarum iuste
et canonice possidet, aut in futurum concessione
pontificum, largitione regum vel principum, obla-
tione fidelium, seu aliis justis modis, præstante
Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque
successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc
propriis duximus exprimenda, vocabulis. Locum
ipsum in quo præfatam hospitalem, et ecclesia sita
est, cum omnibus pertinentiis : etc.

Sane novalium vestrorum, quæ propriis manibus
vel sumptibus colitis, sive ad vestrorum animalium
nutrimentis, nullus a vobis decimas exigere vel
extorquere præsumat.

Liceat quoque vobis personas liberas, et abso-
lutas, e sæculo fugientes, ad conversionem et pau-
perum Christi servitium recipere, et eas absque
contradictione aliqua retinere.

Inhibemus autem ne aliqua ecclesiastica sæcu-
larisve persona, in domum vestram quemquam in-
trudere, aut aliquem fratrum vestrorum de ipsa
domo audeat ejicere violenter. Clerici etiam, qui ad

(46) 1187 a Nativitate.

A domos vestras ordinati fuerint, et assumpti, nulli
alii, quam tibi, filii prior, præstare obedientiam
compellantur. Prohibemus insuper ne cui liceat vos,
aut domos vestras, interdicto vel excommunica-
tione, sine manifesta et rationabili causa, et legiti-
ma citatione, subjicere, præsentem paginam decer-
nentes, ut nullus Ecclesiarum prælatus a domibus
vestris quidquam exigere, præter libram ceræ, au-
deat, vel etiam extorquere; salvis censibus illis,
qui nunc in quibusdam domibus vestris constituti
sunt de consensu episcoporum annuatim perci-
piendi.

Nilominus etiam vobis duximus indulgendum,
ut in domibus vestris, ubi tot fratres assidue com-
morantur, quibus sit ecclesia necessaria, liceat
vobis oratoria erigere et cœmeteria fabricare. Quo-
rum sepulturam liberam esse decernimus, ut eo-
rum devotioni et extremæ voluntati, qui se illic se-
peliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel
interdicti sint, nullus obsistat, salva tamen justitia
illarum ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora
assumuntur.

Chrisma quoque, oleum sanctum, dedicationes
ecclesiarum, ordinationes clericorum, qui ad sacras
fuerint ordinationes promovendi, et cætera eccle-
siastica sacramenta, a quocunque malueritis catho-
lico recipiatis episcopo, qui nostra fultus auctori-
tate quod postulatur impendat.

Ad indicium autem quod eadem domus vestra
specialiter beati Petri existat, duodecim impe-
riales nobis nostrisque successoribus annis singu-
lis persolvatis.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat
præfatam ecclesiam, et hospitalem temere pertur-
bare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas re-
tinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fati-
gare; sed omnia integre conserventur, eorum, pro
quorum gubernatione ac sustentatione concessa
sunt, usibus omnimodis profutura, salva sedis apo-
stolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum eccle-
siastica sæcularisve persona, hanc nostræ consti-
tutionis paginam sciens, contra eam temere venire
tentaverit, secundo, tertiove commonita, nisi reat-
um suum congrua satisfactione correxerit, pote-
statis honorisque sui careat dignitate, reumque se
divino iudicio existere de perpetrata iniquitate co-
gnoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine
Dei et Domini Redemptoris nostri Jesu Christi
aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ul-
tioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua
jura servantibus sit pax Domini nostri Jesu Chri-
sti, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant,
et apud districtum Judicium præmia pacis inveniant.
Amen.

AD TE, DOMINE, LEVAVI ANIMAM MEAM.

Ego Urbanus, catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Henricus, Albanensis episcopus.

Ego Paulus Prænestinus, episcopus.

Ego Theobaldus, Ostiensis et Velletrensis episcopus.

Ego Petrus, presbyt. card. tit. S. Susannæ.

Ego Laborans, presbyt. card. S. Mariæ trans Tiberim, tit. S. Callisti.

Ego Pandulfus, presbyt. card. tit. XII Apostolorum.

Ego Melchior, presbyt. card. SS. Joannis et Pauli, tit. Pammachii.

Ego Adelardus, tit. S. Marcelli presbyt. card.

Ego Jac., diac. cardin. S. Mariæ in Cosmedin.

Ego Gratianus, SS. Cosmæ et Damiani diac. cardin.

Ego Roland., S. Mariæ in Porticu diac. cardin.

Ego Petrus, S. Nicolai in Carcere Tulliano. diac. cardin.

Ego Rad. [forte, Radulfus], S. Gregorii ad Velum Aureum diac. cardin.

Datum Veronæ, per manum Moysi Lateranensis canonici, vice agentis cancellariæ, VII. Kalend. Aprilis, indict. V, Incarnationis Dominicæ anno 1187, pontific. vero D. Urbani papæ III anno II.

CXXVI.

B (aldino) archiepiscopo, Cantuariensi, apostolicæ sedis legato præcipit, ut ædificationem novæ ecclesiæ abjiciat, quam monachi Cantuarienses detrimento sibi fore, cum ipso questi sint.

(Veronæ, Maii 8.)

[TWISDEN, *Hist. Angl. Script.*, I, 1318.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri B. Cantuariensi archiepiscopo apostolicæ sedis legato, salutem et apostolicam benedictionem.

Dilecti filii nostri prior et quidam fratres ejus monachi ecclesiæ tibi commissæ ad nostram præsentiam venientes de ecclesiâ, quam ædificare cœpisti, tantam sibi et eidem ecclesiæ proposuerunt dispendium proventurum, quod nisi ab ejus fuerit constructione cessatum, præscripta ecclesiâ suæ dignitatis et status miserabile suscipiet detrimentum. Sane cum per Dei gratiam litteratus sis, et in religione diutius conversatus, ignorare non debes, sicut nec te credimus ignorare, quomodo propter scandalum a bonis est interdum operibus abstinendum. Nos autem sollicitè providere volentes ne inter te et fratres tuos maneat materia jurgiorum, cum non possint convenienter obsequiis divinis intendere qui sunt contentionibus dediti, de consilio et deliberatione fratrum nostrorum monemus fraternitatem tuam, mandamus et districtè præcipimus, quatenus donec causa cognita statuamus quid de ipso ædificio fieri debeat, occasione, contradictione et appellatione postposita, ab illius novæ ecclesiæ constructione et canonicorum institutione desistas et etiam ab exactione fraternitatis quam ob favorem ipsius operis dixeris statuuisse, aliis litteris non obstantibus a sede apostolica impetratis. Si quid autem contra hanc prohibitionem nostram fuerit

A attentatum, nos id auctoritate apostolica irritamus.

Datum Veronæ, VIII Id. Maii.

CXXVII.

Episcopis, abbatibus et aliis Ecclesiarum prælati per Angliam constituti de superiore ad archiepiscopum Cantuariensem epistola significat.

(Veronæ, Maii 9.)

[*Ibid.*, 1319.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus episcopis et dilectis filiis abbatibus et aliis Ecclesiarum prælati per Angliam constituti, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum dilecti filii nostri prior et fratres Cantuariensis Ecclesiæ de constructione novæ ecclesiæ, quam venerabilis frater noster Cantuariensis archiepiscopus apostolicæ sedis legatus de novo extra Cantuariam incœpit, gravia se querantur dispendia subituros, nos eorum juri volentes, prout tenemur, ex officio providere, ex deliberatione fratrum nostrorum ipsi archiepiscopo districtè præcepimus, ut in constructione præscriptæ novæ ecclesiæ vel in institutione canonicorum, donec cognita causa statuamus quid ex hac fieri debeat, non procedat. Mandamus itaque universitati vestræ atque præcipimus, quatenus fraternitatem aut prædicationem, quam occasione illius Ecclesiæ prædictus archiepiscopus de novo constituit, usque ad decisionem causæ in parochiis vestris nullatenus admittatis, nec prædicatores, si qui ad hoc destinati fuerint, in ipsis parochiis patiamini prædicare, vel a fidelibus beneficia quærere, sed eos potius ab his desistere, sublato appellationis obstaculo, auctoritate nostra, ecclesiastica districtione cogatis.

Datum Veronæ, VII Idus Maii.

CXXVIII.

B (aldino) archiepiscopo Cantuariensi exprobrat, quod mandatu sua (die 1 m. Martii data) non fecerit.

(Veronæ, Maio?)

[*Ibid.*]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, B. Cantuariensi archiepiscopo apostolicæ sedis legato, salutem et apostolicam benedictionem.

Quanto majoris es religionis, honestatis et nominis, tanto amplius tuæ detrahitur gravitati, si quando apostolicæ jussioni resistis, cui teneris in omnibus prompta devotione deferre. Cum enim per alia scripta tibi dederimus in mandatis, ut, si quid circa statum ecclesiæ tuæ in personis vel rebus in præjudicium dilectorum filiorum nostrorum prioris et fratrum ejusdem ecclesiæ, post appellationem ab ipsis ad nos interpositam, vel postquam idem prior cum quibusdam fratrum suorum iter arripuit ad sedem apostolicam veniendi, fecisti in statum pristinum revocares, non sine ratione miramur, quod sicut nobis innotuit, mandatum nostrum exsequi noluisti, cum non ignores quomodo et hi qui appellant et qui ad Romanam Ecclesiam

veniunt, donec de controversia cognoscatur, nulum sui status sentire debeant detrimentum. Credentes autem quod hac vice facere debeas quod hactenus neglexisti, fraternitati tuæ per literata scripta mandamus et districte præcipimus, quatenus quidquid circa statum prioris et fratrum ipsius ecclesiæ, in personis vel rebus, in eorum præjudicium commisisti postquam ad nos appellarunt, vel postquam idem prior et quidam de suis aggressi sunt iter ad nos veniendi, dilatione et appellacione postposita, in statum pristinum reducere non postponas, eosque in personis vel rebus contra juris ordinem desinas amodo fatigare. Si vero id infra xv dies post harum susceptionem non expleveris, dilectis filiis nostris de Bello, de Fauresham, et S. Augustini Cantuariæ abbatibus id, appellacione remota, commisimus exsequendum. Ita ut si omnes his exsequendis interesse noluerint vel nequiverint, duo ex ipsis ea nihilominus exsequantur.

CXXIX.

Abbatibus de Bello, de Fauresham et S. Augustini redarguit, quod sua mandata neglexerint.

(Veronæ, Maio ?)

[*Ibid.*, p. 1495.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis de Bello, de Fauresham et S. Augustini Cantuariæ abbatibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Grave admodum gerimus et molestum quod venerabilis frater noster Cantuariensis archiepiscopus et apostolicæ sedis legatus adversus dilectos nostros priorem et fratres suos post appellacionem, reverentia sedis apostolicæ prætermissa, commiserat, nec ad mandatum nostrum nec ad commonitionem vestram voluit, sicut accepimus, revocare. Quod autem in executione mandati quod super hoc vobis dedimus licet nimis tepide processistis, gratum nobis est, sed multo gratius esset si tenorem mandati nostri taliter fuissetis executi, quod non cogereamur vobis super eodem iteratas litteras destinare. Verum quia super gravaminibus et molestiis ipsius prioris et fratrum suorum non possumus non moveri, nos incorrectum sustinere nolentes quod in eorum præjudicium non sine contemptu sedis apostolicæ constat esse commissum, memorato archiepiscopo mandatum iteratum dedimus et præceptum ut, quidquid circa statum ipsius prioris et fratrum suorum in personis vel rebus, in eorum præjudicium attentavit postquam ad nos appellarunt, vel per eundem priorem et quosdam de suis aggressi sunt iter ad nostram præsentiam veniendi, id in statum pristinum dilatione et occasione cessante reducat, eosque contra juris ordinem in personis vel rebus desinat amodo fatigare. Ne igitur frustra toties super eodem negotio scribere videamur, dilectioni vestræ per apostolica scripta mandamus et districte præcipimus quatenus, si præfa-

(47) Hujus bullæ exemplar, cujus subscriptiones in Innocentio II, sub an. 1134, xii Kal. Januar.

Aut archiepiscopus infra xv dies post susceptionem litterarum nostrarum non impleverit quod mandamus, contradictione quoque, dilatione et appellacione cessante, id efficaciter exsequamini, provisuri ne plus ei videamini quam nobis in hac parte deferre, quia non possemus adversum vos non moveri, si alicujus gratia vel obtentu mandatis negligenteris apostolicis obedire, et ad corrigendam inobedientiam vestram manum nostram extendere cogereamur. Cæterum si omnes his exsequendis nequiveritis interesse, duo vestrum ea nihilominus exsequantur.

CXXX.

Privilegium pro Ecclesia Pistoriensi (47).

(Veronæ, Maii 21.)

[ZACHARIA, *Anecdota mediæ ævi*, 244.]

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus ss.
Ego Henricus Albanensis episcopus ss.
Ego Paulus Prænestinus episcopus ss.
Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus ss.

Ego Petrus Debono presbyter cardinalis tit. S. Susannæ.

Ego Laborans presbyter cardinalis tit. Calisti ss.

Ego Pandulphus presbyter cardinalis tit. xii Apostolorum.

Ego Melchior presbyter cardinalis Sanctorum Joannis et Pauli tit. Pamachii.

Ego Adelardus tit. S. Marcelli presbyter cardinalis ss.

Ego Jacinthus S. Mariæ in Cosmedin diaconus cardinalis.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diaconus cardinalis.

Ego Rollandus S. Mariæ in Porticu diaconus cardinalis.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diaconus cardinalis.

Ego Radulfus S. Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis.

Datum Veronæ; per manum Alberti S. Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, xii Kalendas Junii, indictione v, Incarnationis Dominicæ anno 1187. pontificatus vero domni Urbani papæ tertii anno secundo.

CXXXI.

Bulla pro monasterio B. M. de Voto.

(Veronæ, Maii. 22.)

[*Gallia Christiana nova*, XI, Instr., 250.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis abbati Beate Mariæ de Cæsarisburgo ejusque fratribus, tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis, in perpetuam memoriam.

Monet nos apostolicæ sedis cui licet immeriti deservimus auctoritas, pro statu omnium Ecclesiarum provida circumspectione satagere; et ne malignorum rapinis vel molestiis exponantur, apostolicum ipsis

tantum hic exhibentur, vide *Patrologiæ*, t. CLXXIX,

patrocinium impertiri. Quapropter, dilecti in Domino filii, vestris postulationibus clementer annuimus, et præfatam ecclesiam Sanctæ Mariæ de Cæsarisburgo, in qua divino estis obsequio mancipati, ad instar felicitis recordationis Alexandri papæ prædecessoris nostri, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio annuimus. Imprimis siquidem statuimus ut ordo canonicus qui secundum Deum et beati Augustini Regulam atque institutionem fratrum sancti Victoris in eadem ecclesia institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona eadem ecclesia impræsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant, in quibus hæc præcipuis duximus exprimenda vocabulis:

Locum ipsum, scilicet insulam Ulmi, in qua præfata ecclesia sita est, cum omnibus pertinentiis suis; Novam-villam cum omnibus pertinentiis suis terram magistri Joannis in Coqueurdrevilla, tres partes molendini Ihioul in eadem villa..... monasterium Sancti Helerii de insula Gerseio, sicut idem monasterium et ecclesiæ vestræ a bonæ memoriæ Rotrodo Rothomagensi archiepiscopo est concessum, et tam nova quam venerabilis fratris nostri Gualterii successoris sui scripto authentico confirmatum assensu principis terræ in cujus elemosyna..... mansuram quam Robertus miles dedit vobis apud Cæsaris-burgum..... propriis manibus vel sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum, nullus a vobis decimas exigere vel extorquere præsumat. liceat quoque vobis clericos vel laicos e sæculo fugientes liberos et absolutos ad conversionem recipere, et eos absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper ne ullus fratrum vestrorum post factam in eodem loco professionem possit de eodem loco, sine licentia sui abbatis, discedere; discedentem vero absque communium litterarum cautione nullus audeat retinere. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis, clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare. In parochialibus autem ecclesiis quas habetis, liceat vobis sacerdotes eligere, et diocæsano episcopo præsentare, quibus si idonei sint, episcopus curam animarum committat, ut ei de spiritualibus, vobis vero de temporalibus debeant respondere. Inhibemus quoque ne in presbyteris præsentandis, aut ecclesiis ordinandis, quilibet vos absque manifesta et rationabili causa gravare aut molestare præsumat. Prohibemus insuper ne ecclesias aut terras, seu quodlibet beneficium ecclesiæ vestræ collatum liceat alicui personaliter dare, sive alio modo alienare, sine consensu totius capituli, aut majoris et sanioris partis

PATROL. CCII.

A ejusdem. Si quæ vero donationes vel alienationes aliter quam dictum est factæ fuerint, eas irritas esse censemus. Inhibemus etiam ne infra parochias ecclesiarum vestrarum aliquis ecclesiam vel oratorium sine diocæsani episcopi et vestro assensu ædificare præsumat, salvis tamen privilegiis Romanæ ecclesiæ. Interdicimus quoque ne aliquis in vos vel ecclesias vestras excommunicationis vel interdicti sententias sine manifesta et rationabili causa promulgare præsumat. Omnes præterea libertates et rationabiles consuetudines et immunitates, quas illustris rex Anglorum Henricus, et bonæ memoriæ Mathildis imperatrix mater ejus, advocatrix et fundatrix præfatæ ecclesiæ, aut eorum successores, vobis et ecclesiæ vestræ pia largitione donarunt, et scriptis suis authenticis firmaverunt, firmas et illibatas permanere sancimus. Præterea novas et indebitas exactiones ab archiepiscopis vel episcopis, archidiaconis seu decanis, aliisque omnibus ecclesiasticis personis omnino fieri prohibemus: pro chrismate vero, oleo sancto, consecrationibus ecclesiarum, sacramentis a vobis aut solo obtentu consuetudinis, aut quolibet alio modo, nemo quidquam audeat postulare. Sepulturam præterea ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati vel interdicti sint nullus obsistat, salva tamen iustitia illarum ecclesiarum a quibus mortuorum corpora assumuntur. Obeunte vero te nunc ejusdem loci abbate, vel tuorum quolibet successorum, nullus tibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem fratres omnium consensu, vel fratrum pars consilii sanioris, secundum Dei timorem et beati Augustini Regulam providerint eligendum.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatam ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur, eorum pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate, et diocæsani episcopi canonica iustitia. Si quæ igitur in futurum ecclesiastica sæcularive persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam venire temere tentaverit, secundo tertiove commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis honorisve sui careat dignitate, reamque se Domini iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat..... Cunctis vero eidem loco sua jura servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, etc.....

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Henricus Albanensis episcopus.

Ego Theobaldus Ostiensis episcopus.

Ego Petrus de Bono presbyter cardinalis tituli Sanctæ Susannæ.

Ego Laborans presbyter cardinalis Sanctæ Mariæ trans Tiberim, tituli Calisti.

Ego Rainerius presbyter cardinalis Sanctorum Joannis et Pauli, tituli Pammachii.

Ego Hyacinthus Sanctæ Mariæ in Cosmedin diaconus cardinalis.

Ego Gratianus sanctorum Cosmæ et Damiani diaconus cardinalis.

Ego Rollandus Sanctæ Mariæ in Porticu diaconus cardinalis.

Ego Petrus Sancti Nicolai in Carcere Tulliano diaconus cardinalis.

Ego Radulphus Sancti Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, xi Kal. Junii, indictione v, Incarnationis Dominicæ anno 1187, pontificatus vero domini Urbani papæ tertii anno secundo. (*Sub sigillo plumbeo.*)

CXXXII.

Alienationes ab episcopis Boloniensibus cum Ecclesiæ damno factas, irritas esse jubet.

(Veronæ, Maii 25.)

[SAVIOLI, *Annal. Bologn.*, II, II, 151.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri Boloniensi episcopo salutem et apostolicam benedictionem.

Ideo nobis est, licet indignis omnium Ecclesiarum cura et sollicitudo superna dispositione commissa ut et earum profectui debeamus vigilanter intendere et indemnitati pastoralis studio præcavere. Eapropter, venerabilis in Christo frater episcopo, commissi nobis officii debitum persequentes et justis postulationibus grato concurrentes assensu alienationes, locationes, infeudationes et contractus alios si qui ab antecessoribus tuis in præjudicium ecclesiæ tuæ illiciti facti sunt viribus carere censemus, eosque legitime revocandi liberam tibi concedimus facultatem. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hæc attentare præsumperit, indignationem Dei omnipotentis et beatorum Petri et Pauli apostolorum se noverit incursurum.

Datum Veronæ, anno Incarnationis Dominicæ 1187, viii Kal. Junii, anno pontificatus secundo.

CXXXIII.

Decernit ut ordo S. Benedicti perpetuis temporibus in Admontensi monasterio conservetur; confirmat etiam omnia ejusdem bona, et immunitati loci cavet.

(Veronæ, Mai 26.)

[PEZ, *Thesaur. Anecd.*, III, III, 674.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis, ISENICO abbati monasterii S. Blasii quod Admontis dicitur, ejusque fratribus tam presentibus quam futuris, regularum vitam professis in perpetuum.

Officii nostri nos admonet et invitat auctoritas pro Ecclesiarum statu satagere et earum quieti et tranquillitati salubriter auxiliante Domino providere. Dignum namque et honestati conveniens esse dignoscitur, ut qui ad earum regimen sumus Domino disponente assumpti, eas et a pravorum hominum nequitiis tueamur, et B. Petri atque apostolicæ sedis patrocinio muniamus. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et præfatum monasterium S. Blasii, in quo divino mancipati estis obsequio, ad exemplar bonæ memoriæ prædecessorum nostrorum Paschalis, Innocentii, Lucii, Alexandri et Lucii Romanorum pontificum sub B. Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus, imprimis quidem statuentes ut ordo monasticus, qui secundum Deum et R. Benedicti Regulam in eodem monasterio institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observetur.

Præterea quasunque possessiones, quasunque bona idem monasterium in præsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus et illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Ex dono bonæ memoriæ Gebehardi Salzpurgensis archiepiscopi fundatoris ejusdem cœnobii in Valle Admontensi fundum Ecclesiæ S. Blasii, etc., ut in *bul-la Alexandri III pro eodem monasterio.*

Paci quoque et tranquillitati vestræ paterna sollicitudine providere volentes, auctoritate apostolica prohibemus, ut infra clausuras locorum, seu grangiarum vestrarum, nullus violentias vel rapinas seu furtum committere, ignem apponere, hominem capere, vel interficere aliqua temeritate præsumat.

Decernimus ergo, etc., ut *loco citato.*

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus subscripsi.

Ego Henricus Albanensis episcopus subscripsi.

Ego Paulus Prænestinensis episcopus subscripsi.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus subscripsi.

Ego Petrus de Bono presbyter card. tit. S. Sannæ subscripsi.

Ego Laborans presbyter card. S. Mariæ trans Tiberim tit. Calisti subscripsi.

Ego Pandulfus presbyter card, tit. xii Apost. subscripsi.

Ego Melchior presbyter card. SS. Joannis et Pauli tit. Pamacii subscripsi.

Ego Adalardus tit. S. Marcelli presbyter card. subscripsi.

Ego Jacinthus diaconus card. S. Mariæ in Cosmidin subscripsi.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diacon. card. subscripsi.

Ego Rolandus. S. Mariæ in Porticu diacon. card. A
subscripti.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diacon.
card. subscripti.

Ego Radulphus S. Georgii ad Velum Aureum
diaconus card. subscripti.

Datum Veronæ, per manum Alberti S. Romanæ
Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, vii
Kal. Junii, indictione v, Incarnationis Dominicæ
an. 1187, pontificatus vero Domini Urbani papæ III
anno II.

CXXXIV.

Bulla Urbani III data monialibus Sanctæ Gratz
anno 1187.

Ex archivo M. S. Gratz.

Parthenonem S. Gratz Bergomatem tuendum suscipit B
et ejus bona confirmat.

(Veronæ, Jun. 2.)

[Lupi Cod. diplom. Bergom., II, 1379.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis
in Christo filiabus EUGENIÆ abbatissæ monasterii
Sanctæ Gratz ejusque sororibus tam præsentibus
quam futuris, regularem vitam professis in perpetuam
memoriam.

Prudentibus virginibus quæ sub habitu religionis
per opera sanctitatis jugiter se præparant ire ob-
viam Sponso, apostolicum debemus patrocinium
impertiri ne forte cujuslibet temeritatis incursus
aut eas a proposito revocet, aut robur, quod absit,
sanctæ religionis infringatur. Eapropter, dilectæ in
Domino filiæ, vestris justis postulationibus clemen-
ter annuimus, et præfatam ecclesiam Sanctæ Gratz
in quo divino estis obsequio mancipatæ, sub B. Pe-
tri et nostra protectione suscipimus, et præsentis
scripti patrocinio communimus, imprimis siquidem
statuentes ut ordo monasticus qui secundum
Deum et B. Benedicti Regulam in eadem ecclesia
institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem tem-
poribus observetur. Præterea quascunque posses-
siones, quæcunque bona eadem ecclesia impræsentiarum
juste et canonice possidet, aut in futurum
concessione pontificum, largitione regum vel prin-
cipum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis,
præstante Domino, poterit adipisci, firma vobis et eis
quæ vobis successerint, et illibata permaneant. In
quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis:

Locum ipsum in quo præfata ecclesia sita est
cum omnibus pertinentiis suis; ecclesiam Sancti
Gervasii cum curte de Saranica et aliis pertinentiis
suis; ecclesiam Sanctæ Mariæ de Calventiano cum
pertinentiis suis, possessiones de Albenio; eccle-
siam Sancti Michaelis cum pertinentiis suis ac
bonæ memoriæ Ambrosii secundi vobis scripto au-
thentico confirmatam. Sane novalium vestrorum
etc. *Omnia ut in bulla anno 1186 relata supra num.*
59.

In circulo: AD TE, DOMINE, LEVAVI ANIMAM MEAM.

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus sub-
scripti.

Ego Henricus Albanensis episcopus subscripti.

Ego Paulus Prænestinus episcopus subscripti.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episco-
pus subscripti.

Ego Pederbonus presbyter cardinalis tit. Sanctæ
Susannæ subscripti.

Ego Laborans presbyter cardinalis Sanctæ Ma-
riæ trans Tiberim tit. Calixti subscripti.

Ego Pandulphus presbyter cardinalis tit. XII
Apostolorum subscripti.

Ego Melchior presb. cardinal. Sanctorum Joannis
et Pauli tit. Pamachii subscripti.

Ego Adelardus tit. Sancti Marcelli presb. cardi-
nalis subscripti.

Ego Jac. diacon. cardinalis Sanctæ Mariæ in Co-
smedin subscripti.

Ego Gratianus Sanctorum Cosmæ et Damiani
diac. cardinalis subscripti

Ego Rollandus Sanctæ Mariæ in Porticu diacon.
cardinalis subscripti.

Ego Petrus Sancti Nicolai in Carcere Tulliano
diac. cardinalis subscripti

Ego Radulfus Sancti Georgii ad Velum Aureum
diac. cardinalis subscripti

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Roma-
næ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, IV
Nonas Junii, Indictione v, Incarnationis Domi-
nicæ anno 1187, pontificatus vero domni Urbani
papæ III, anno secundo.

CXXXV.

*Parthenonem S. Euphemie Mutinensem tuendum sus-
cipit ejusque bona ac privilegia confirmat.*

(Veronæ, Jun. 2.)

[MURATORI, *Antiq. Ital.*, III, 207.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis
in Christo filiabus MARIÆ abbatissæ Sanctæ Euphemie
Mutinensis, ejusque sororibus tam præsentibus
quam futuris monasticam vitam professis in perpetuum.

Prudentibus virginibus quæ sub habitu religionis
accensis lampadibus per opera sanctitatis se jugi-
ter præparant ire obviam Sponso, sedes apostolica
debet præsidium impertiri, ne forte cujuslibet teme-
ritatis incursus aut eas a proposito revocet, aut ro-
bur, quod absit, sacræ religionis infringat. Eapro-
pter, dilectæ in Christo filiæ, vestris justis postu-
lationibus clementer annuimus, et præfatam eccle-
siam Sanctæ Euphemie in qua divino estis obsequio
mancipatæ, sub beati Petri et nostra protectione
suscipimus, et præsentis scripti privilegio commu-
nimus. In primis siquidem statuentes ut ordo mona-
sticus, qui secundum Deum et beati Benedicti Regu-
lam in eodem loco institutus esse dignoscitur,
perpetuis ibidem temporibus inviolabiliter observa-
tur. Propterea quascunque possessiones, quæcun-
que bona eadem ecclesia in præsentiarum juste et
canonice possidet, aut in futurum concessione pon-
tificum, largitione regum vel principum, oblatione

fidelium, seu aliis justis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis vestrisque succedentibus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis.

Locum ipsum, in quo præfata ecclesia sita est, cum omnibus pertinentiis suis; possessiones quas habetis in civitate et extra civitatem, scilicet domos, casamenta et hortos cum omnibus pertinentiis; molendinum quod est in porta Bajoariæ; decimas quoque molendini episcopi, quod est in porta Citanove; braidam, quam olim tenuit Joannes Bonifacii; braidam vineatam, quam tenent domini de Marano in locatione; braidam etiam et redditus quos habetis extra civitatem; terras quas olim tenuit Hugolinus et Pincerna de Gisano; possessiones et redditus quos habetis apud Sanctum Petrum de Insula, et in Sulignano; decimas et redditus quos habetis in Sorbaria; et quidquid habetis in Vignola et in cæteris aliis locis; decimas etiam quas a quadraginta annis ecclesia vestra rationabiliter et pacifice tenuit, vobis nihilominus auctoritate apostolica confirmamus, privilegiis nostris ex hoc nullum præjudicium habituris. Sane novalium vestrorum, quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de nutrimentis animalium vestrorum decimas a vobis nullus extorquere præsumat. Liceat quoque vobis personas e sæculo fugientes liberas et absolutas ad conversionem recipere, et eas sine contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper ne ulli sororum vestrarum post factam in eodem loco professionem fas sit sine abbatisse suæ licentia, nisi arctioris religionis obtentu, de eodem loco discedere, discedentem vero absque communium litterarum cautione nullus audeat retinere. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis, clausis januis, exclusis excommunicatis et interdictis, non pulsatis campanis, suppressa voce divina officia celebrare. Auctoritate quoque apostolica prohibemus ne quis in vos vel ecclesiam vestram excommunicationis, suspensionis vel interdicti sententiam sine manifesta et rationabili causa promulget, aut novas et indebitas exactiones vobis vel hominibus vestris imponat. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extremæ voluntati qui se illic sepeliri deliberaverint, nisi forte excommunicati sint vel interdicti, nullus obsistat, salva tamen justitia illarum ecclesiarum a quibus mortuorum corpora assumuntur. Obeunte vero te nunc ejusdem ecclesiæ abbatisa, vel tuarum qualibet succedentium, nulla ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quam sorores communi consensu, vel sororum major pars consilii sanioris secundum Dei timorem et beati Benedicti Regulam providerint eligendam.

Decernimus ergo ut nulli, etc, salva sedis apostolicæ auctoritate, et diocæsani episcopi canonica justitia. Si qua igitur in futurum, etc.

A Bene valete.

Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ episcopus subscripsi.

Ego Henricus Albanensis episcopus subscripsi.

Ego Paulus Prænestinus episcopus subscripsi.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus subscripsi.

Ego Petrus de Bon. presbyter cardinalis tituli Sanctæ Susannæ subscripsi.

Ego Laborans presbyter cardinalis Sanctæ Mariæ trans Tiberim titulo Calixti subscripsi.

Ego Pandulfus presbyter cardinalis titulo xii Apostolorum subscripsi.

Ego Melchior presbyter cardinalis Sanctorum Joannis et Pauli titulo Pamachii subscripsi.

B Ego Adelardus titulo Sancti Marcelli presbyter cardinalis subscripsi.

Ego Jacintus Sanctæ Mariæ in Cosmidin diaconus cardinalis subscripsi.

Ego Gratianus Sanctorum Cosmæ et Damiani diaconus cardinalis subscripsi.

Ego Rollandus Sanctæ Mariæ in Porticu diaconus cardinalis subscripsi.

Ego Petrus Sancti Nicolai in Carcere Tulliano subscripsi.

Ego Radulfus Sancti Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis subscripsi.

Datum Veronæ, per manum Alberti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, secundo Nonas Junii, indictione v, Incarnationis Dominicæ anno 1187, pontificatus vero domini Urbani papæ III anno secundo.

Pendet bulla plumbea.

CXXXVI.

Ordinis Præmonstratensis privilegia quædam confirmat.

(Veronæ, Jun. 10.)

[LE PAIGE, *Bibl. Præm.*, 639.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis HUGONI abbati Præmonstratensi et coabbatibus ejus et fratribus tam præsentibus quam futuris regulariter instituendis in perpetuum, salutem et apostolicam benedictionem.

D Cum ex injuncto nobis a Deo apostolatus officio universis Dei fidelibus existamus in promovendis eorum justis petitionibus debitores, religiosorum petitiones tanto libentius debemus admittere ac providere, quæ ad pacem eorum pertinent ac quietem, quanto magis ex vita ipsorum Christi adornatur Ecclesia, et qui in sæculo morantur addiscunt qualiter in via recta per opera Dei gradiantur. Sane propositum est nobis per venerabilem fratrem nostrum concordem Evactunensem episcopum, quod quidam ex clero, vel ex ordine monachorum eo vos intuitu super novalibus decimarum exactione fatigant, quod hominibus illis a quibus extirpanda nemora, vel alia loca inculta recipiatis

excolenda, censum seu partem aliquam frugum, A pro rei proprietate confertis, et ex eo libertatem ab Ecclesia Romana vobis indultam, quæ vos a decimis novalium præstandis absolvit, infringere moliantur. Quia igitur talis eorum instantia ratione non nititur, auctoritate apostolica interdiximus ne quisquam vos ex hujusmodi causa, super decimis vestrorum novalium, quæ propriis manibus vel sumptibus colitis, audeat infestare.

Ut autem firma inter vos disciplina servetur præsentis capitulo inhibemus, ne contra canonicam disciplinam claustralis quisquam appellare præsumat, et correctionem suorum eludere prælatorum. Quod si facere forte tentaverit, nihilominus exerceatur in eum correctio regularis. Et ordini quidem est et salutis contrarium, ut qui ex vita regulari et prælati B sui se suppositus voluntati, sub appellationis obtentu ad motum animi sui sequendum redire sinatur, et dissolutionis licentia inde proveniat, unde correctio debet provenire delictorum.

Præterea quia tollenda est a religiosis discurrendi necessitas, et convenit eis, quæ ad salutem pertinent sine difficultate conferri, hoc etiam de apostolica benignitate duximus indulgendum, ut si episcopis vestris, aut non valentibus, aut valentibus ordines celebrare, aliquem vos episcopum hospitem habere contigerit, de cujus officio et potestate sit vobis plena notitia, liberum sit vobis ab eo et ordines et ecclesiastica recipere sacramenta, dum tamen talis sit, de quo proprius episcopus nullum sibi debeat præjudicium formidare. C

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si qua igitur, etc.

Datum Veronæ per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, iv Idus Junii, indictione v, Incarnationis Dominicæ 1187, pontificatus domini nostri Urbani III, anno secundo.

CXXXVII.

Ordinis Præmonstratensis leges confirmat.

Veronæ, Jun. 30.)

[*Ibid.*, 640.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis HUGONI abbati Præmonstratensi, et cæteris abbatibus et canonicis Præmonstratensis ordinis tam præsentibus quam futuris, regularem vitam professis in perpetuum.

In eminenti apostolicæ sedis specula, licet immeriti, disponente Domino, constituti, pro singulorum statu solliciti esse compellimur, et ea sincere tenemur amplecti, quæ ad incrementum religionis pertinent, et ad virtutum spectant ornatum, quantum religiosorum quies ab omni sit perturbatione secuta, et a iugo mundanæ oppressionis servetur illæsa, cum apostolica fuerit tuitione munita. Attendentes itaque quomodo religio et ordo vester:

A multa refulgens gloria meritorum, et gratia redolens sanctitatis, palmites suos a mari usque ad mare extendit, ipsum ordinem et universas domos ejusdem ordinis apostolicæ protectionis præsidio duximus confovendas, et præsentis privilegio muniendas.

Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus benignius annuentes, ad exemplar felicitatis recordationis Alexandri et Lucii prædecessorum nostrorum romanorum pontificum, universas regulares institutiones et dispositiones quas de communi consensu, vel majoris et sanioris partis fecistis, sicut inferius denotantur, auctoritate apostolica roboramus, et præsentis scripti privilegio communimus, videlicet ut ordo canonicus quemadmodum in Præmonstratensi Ecclesia secundum beati Augustini Regulam et dispositionem recolendæ memoriæ Norberti quondam Præmonstratensis ordinis institutoris et successorum suorum in candido habitu institutus esse dignoscitur, per omnes ejusdem ordinis Ecclesias perpetuis temporibus inviolabiliter observetur. Item quoque libri, qui ad divinum officium pertinent ab omnibus ejusdem ordinis Ecclesiis uniformiter teneantur, etc. *Prout jacent in privilegio seu diplomate Lucii III, usque ad ea quæ sequuntur.*

Ego Urbanus Ecclesiæ catholicæ episcopus.

Ego Henricus Albanensis episcopus,

Ego Paulus Prænestinus episcopus.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus.

Ego Laborans presbyter cardinalis S. Mariæ trans Tiberim tit. Calisti.

Ego Hyacinthus S. Mariæ in Cosmedin diaconus cardinalis.

Ego Radulphus S. Georgii ad Velum Aureum diaconus cardinalis.

Datum Veronæ, per manum Alberti sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, pridie Kalendas Julii, indictione v, Incarnationis Dominicæ 1187, pontificatus domini nostri Urbani papæ III anno secundo.

CXXXVIII.

Ecclesiæ Bononiensis bona, petente Gerardo episcopo, confirmat.

(Veronæ, Jul. 2.)

[SAVIOLI, *Annal. Bologn.*, II, II, 152.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri GERARDO Bononiensi episcopo ejusque successoribus substituendis in perpetuum.

Sacrosancta Romana Ecclesia Bononiensem Ecclesiam speciali semper prærogativa dilexit, et eam inter alias studuit propensius honorare. Inde est quod nos qui, licet minus sufficientes, in ejusdem sumus Ecclesiæ specula collocati, præfatam Bononiensem Ecclesiam consueta benignitate diligimus et tuis justis postulationibus, venerabilis frater episcopo, gratum cupimus impartiri assensum. Quocirca, frater episcopo, personam tuam et commissa-

sam tibi Ecclesiam, plenis charitatis brachiis amplectentes omnia quæ tam in civitate, quam in comitatu Bononiensi tam minora quam majora, ut massam Prunarii, massam Vulpini Mozularii Bonalbergiscatii, massam de loco Frefortese, massam de Nucifatico, massam Nespulini et alias massas et fundos in eodem comitatu. Præter hoc quod de patrimonio nobilis mulieris comitissæ Mathildæ in eodem comitatu habemus, quidquid est excepto Banno, quod in civitate Bononiensi ex parte Romani pontificis prout hactenus ita et deinceps indicetur, sicut piæ recordationis Anastasius, papa prædecessor noster bonæ memoriæ Gerardo quondam Bononiensi episcopo antecessori tuo, receptis ab eo centum libris affortiatorum, quas pro utilitatibus Romanæ Ecclesiæ expendit in emphiteosim sibi suisque successoribus de communi fratrum suorum consilio concessisse et locasse dignoscitur. Nos tibi tuisque successoribus et per nos Bononiensi Ecclesiæ ad exempla felicitis recordationis Alexandri papæ prædecessoris nostri titulo locationis in emphiteosin perpetuam concedimus atque locamus, et locationem ipsam præsentis scripti, pagina eorum. Pro ipsa vero locatione tu tuique successores nostris successoribus duas libras puri argenti annis singulis in mense Junio debetis exsolvere. Porro quemadmodum tunc institutum est præsentis paginæ duximus adnectendum ut tibi vel alieni tuorum successorum nullatenus liceat hanc locationem alicui Ecclesiæ vel personæ vendere vel alienare nisi nobis nostrisque successoribus. Nos vero et nostri successores præfatam locationem ab omni homine tibi tuisque successoribus defendere cogimur, quod si aliqua partium quod suum erit, quemadmodum supra dictum est, adimplere neglexerit, centum libras auri parti alteri sub nomine pœnæ exsolvet, et eadem locatio indissolubiliter permanebit. Nulli ergo hominum fas sit hanc nostræ locationis paginam temerario ausu contraire se ipsi modis quibuslibet infringere. Si quis autem attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum.

Ego Urbanus catholicæ Ecclesiæ episcopus.

Ego Henricus Albanensis Ecclesiæ episcopus ss.

Ego Petrus de Bon. card. presb. tit. S. Susannæ ss.

Ego Laborans presb. card. S. Mariæ trans Tiberim tit. Calisti ss.

Ego Pandulphus presb. card. tit. XII Apostolorum ss.

Ego Melchior presb. card. SS. Joannis et Pauli tit. Pamachii ss.

Ego Adelardus tit. S. Marcelli presb. card. ss.

Ego Theobaldus Ostiensis et Velletrensis episcopus ss.

A Ego Jacobus diac. card. S. Mariæ in Cosmedin. ss.

Ego Gratianus SS. Cosmæ et Damiani diac. card. ss.

Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Tulliano diac. card. ss.

Ego Rodulphus S. Georgii ad Velum Aureum diac. card. ss.

Datum Veronæ, per manum sanctæ Romanæ Ecclesiæ presbyteri cardinalis et cancellarii, vi Nonas Julii, indictione v, Incarnationis Dominicæ anno 1187, pontificatus vero domini Urbani papæ III, anno secundo.

CXXXIX.

B *Privilegium pro canonicis Ecclesiæ Tarvisinæ.*
(Fragmentum) (48).

(Veronæ, Aug. 25.)

[UGHELLI, *Italia sacra*, V, 535.]

Datum Veronæ per manum Alberti S. R. E. presb. card. et cancellarii, viii Kal. Septembris, indict. v, Incarnationis Dominicæ an. 1187, pontificatus vero D. Urbani papæ anno II.

CXL.

[Petro] electo Regino præscribit no sine speciali mandato apostolico ulli mortalium, nisi archiepiscopo [Ravenati] in consecratione accipienda juramentum præstet.

(Veronæ, Sept. 10.)

[TIRABOSCHI, *Mem. Moden.*, III, 101.]

C URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio REGINO electo, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum te sicut devotum Ecclesiæ filium paternis affectibus diligamus, de tua promotione gaudemus et ad honorem tuum libenter ubi cum Deo poterimus favorem apostolicam impendemus. Quia vero studendum tibi est et agendum, ut circa initia tæ promotionis honorem Dei et sacrosanctæ sedis apostolicæ incipias totis viribus promovere, devotionem tuam rogamus attentius, mandamus et in obedientiæ virtute præcipimus, quatenus nulli mortalium nisi forte archiepiscopo tuo dum largiente Domino, munus consecrationis acceperis, te abque speciali mandato nostro obliges juramento, et de honore nostro et Ecclesiæ sollicitus et studiosus existas, securus quod si quis hoc tempore secus ad præstandam aliquam fidelitatem procederet, eum non Ecclesiæ filium sed manifestissimum judicaremus hostem.

Datum Veronæ, IV Idus Septembris.

CXLI.

Privilegium pro ecclesia Cerviensi.

(Ferrariæ, Sept.-Oct.)

[FANTUZZI, *Monum. Raven.*, IV, 285.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri THEOBALDO Cerviensi episcopo ejusque

(48) Eadem est verbotenus hæc bulla cum illa quam iisdem canonicis indulserat Lucius papa III, anno 1184, Octobr. 1. Vide *Patrologiæ* tom. CCI.

successoribus canonice substituendis in perpetuum

In apostolicæ sedis specula licet immeriti, disponente Domino, constituti fratres nostros episcopos tam propinquos, quam longe positos in fraterna tenemur charitate diligere, et commissas eorum gubernationi Ecclesias contra malignorum incursum apostolicæ protectionis præsidio communire. Quapropter, venerabilis in Christo frater Theobalde episcopo, tuis justis postulationibus annuimus et, felicitis recordationis Lucii papæ prædecessoris nostri vestigiis inhærentes, præfatam ecclesiam Cerviensem cui, auctorante Deo, præesse dignosceris sub Beati Petri et nostra protectione suscipimus et præsentis scripti privilegio communimus, statuentes, ut quascunque possessiones, quæcunque bona eadem ecclesia in posterum juste et canonice possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium seu aliis justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma tibi tuisque successoribus et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis :

Locum qui vulgo vocatur *Padule* cum salinis, terris, vineis, pratis, pasculis, venationibus et piscationibus suis, qui protenditur a rivo qui vocatur *Pisatellus* usque ad *milliarum Album* et a *decimano usque in mari*. Plebem S. Vitalis quæ vocatur *Fiscalii*, cum capellis, decimis..... et aliis pertinentiis suis quæ protenditur ab aggere de *Corlungo* et fossa piscaria et rivo de *Rodaldo* percurrente ad medium domorum, ab alio medium *Verginese*, a tertio sancto *Elia* percurrente ad medium lacum sanctum, ea quarto *Padus*; decem mansos terræ, quos ibi dederunt homines massæ *Fiscalis* positos in rivo majori in loco qui dicitur *canale mortuum* et in aliis congruis locis in prædicto rivo. Tenimentum quod fuit plebis S. *Thomæ* cum portu et aliis suis pertinentiis. Tenimentum quod fuit plebis S. *Peregrini* cum decimis et aliis pertinentiis suis. D. p. *Arimundus* vendidit de bonis positis in S. *Gervasio*, ecclesiam S. *Gervasii* cum pertinentiis suis, ripam de *Terra Firma* cum teloneo suo et aliis pertinentiis suis et ripam de *Mari* cum ipso littore et teloneo et aliis pertinentiis suis. Portum cum teloneo suo et aliis pertinentiis suis. In territorio *Raven.* castrum *Pastellionis* cum pertinentiis suis et fundum *Varignani*. In territorio *Pesenæ* quiddam *Candolus* habet in fundo *fabrice*, et in *Modale* et in *Arturiano* et in *Montale* qui dicitur de *Laurentio* et duos integros fundos *Ceulam* et *Assignanum*, quos detinet ab ecclesia sua monasterium S. *Mariæ montis Mauri*. In territorio *Cornelien.*, et comitatu *Ymo-len*, castrum unum integrum quod vocatur *Plan-caldoli* et aliud castrum quod vocatur *Vieli*, et aliud quod vocatur *Saxum Gattarum* cum omnibus appendiciis suis. In territorio *Fanen.* et *Pensauren.* castrum quod vocatur *Monterianus* cum districtu et curte sua, et omnibus suis pertinentiis, et duos

A mansos terræ intra *Marchisanum* et ripam altam, quos detinet *Ugolinus Guidoti*, et unum mansum in lupara quem detinent *Petrus Sophie*, et filii *Petri*, et unum mansum in *Casale* quem detinent filii *Guidutii*, et *Rogerius*, et unum mansum in *Bulgum*, quem detinet *Branchaleonus*; ecclesiam S. *Andree* in fossa putrida in civitate *Ravennæ* cum omni jure suo et ripis de terra, et de mari, et portus, *tulliam*, vel aliquam collectam contra consuetudinem antiquam auctoritate apostolica prohibentes. Statuimus ut semper in tua, et successorum tuorum potestate consistant sicut usque ad moderna tempora permanserunt.

Statuimus etiam ut infra tuam diocesim absque assensu tuo, vel successorum tuorum nullus ecclesiam, vel oratorium de novo construere aliqua occasione præsumat, salvis tamen privilegiis Romanorum pontificum. Compositionem præterea, quæ intra te et canonicos tuos mediante venerabili fratre nostro *Ger. Raven.* archiepiscopo intervenit, seu rationabiliter facta est sibi ab utraque parte suscepta, ut in scripto ejusdem archiepiscopi plenius continetur ratam habentes, eam auctoritate apostolica confirmamus. Obeunte vero te nunc ejusdem ecclesiæ episcopo vel tuorum quolibet successorum nullus ibi qualibet subreptionis astutia, seu violentia proponatur, nisi quem canonici ejusdem Ecclesiæ communi consensu, vel canonicorum pars consilii sanioris, secundum Dei timorem providerit eligendum.

Decernimus ergo ut nulli omnino hominum fas sit præfatam ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conserventur..... quorum gubernationem ac sustentationem concessa sunt. usibus omnimodis profutura, salva sedis apostolicæ auctoritate et *Raven.* archiepiscopi debita reverentia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica, sæcularisve persona hanc nostræ confirmationis paginam sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo tertio commonita, nisi reatum suum digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque, seu dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei, et Domini Redemptoris nostri *Jesu Christi* aliena fiat, atque in extremo examine divinæ ultioni subjaceat, cunctis auctoritate eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri *Jesu Christi*, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipiant et apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant.

Ego *Petrus de Bono* presbyter cardinalis titulo S. *Susannæ* ss.

Ego *Laborans* presbyter cardinalis S. *Mariæ trans-Tiberim* titulo S. *Calixti* ss.

Ego *Melchior* presbyter cardinalis *Sanctorum Joannis et Pauli* titulo *Pamaccii* ss.

Ego Adelardus titulo S. Marcelli presb. cardinal. A
ss. etc., etc...

CLXII.

B[alduinum] archiepiscopum Cantuariensem, apostolicæ sedis legatum, acerrime reprehendit, quod et injurias inferre monachis Cantuariensibus, et sua præcepta negligere pergat.

(Ferrariæ, Oct. 3.)

[TWISDEN, *Hist. Script.*, I, 1320.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei. venerabili fratri B. Cantuariensi archiepiscopo, apostolicæ sedis legato, salutem et apostolicam benedictionem.

Si usque modo fraternitati tuæ detulimus, et licet provocati plurimum, nequaquam tamen processimus in gravamen tuum, illa præcipua causa fuit, quod cum vir religionis fueris et ordinis, et nunc in Ecclesia Dei ad summum dignitatis apicem sis assumptus, corj tuum ab oppressione conventus commissæ tibi Ecclesiæ, etsi non pro nostra reverentia quam, aliter quam te deceat, visus es in hoc contempsisse, saltem metu credidimus divini iudicii revocandum; speravimus equidem et suadente nobis conscientia credebamus, quod postquam illum quem obtines in Anglicana Ecclesia celebrem locum adeptus es, tu obedientiæ et reverentiæ sacrosanctæ sedi apostolicæ ab omnibus viris ecclesiasticis exhibendæ forma fieres aliis et exemplum; unde te circa nostræ et tuæ pariter promotionis initia inusitato hactenus et novo modo curavimus honorare, credentes nos pro honore nostro Ecclesiæ virum fidelissimum invenisse; sed, quod sine gravi admiratione non dicimus, frustrati sumus in cogitationibus nostris, et quem fidum tutorem honoris nostri esse credidimus, nunc in membris nostris oppugnatorem sentimus. Multoties enim pro quiete fratrum Ecclesiæ tibi commissæ litteras nostras transmisimus, ut ab eorum inquietatione desisteres, et jura ipsorum saltem pro nostra reverentia non turbares. Sed tu non solum in hoc, sed etiam in aliis, sicut ubique fama divulgante fere ab omnibus predicatur, litteras nostras et appellationes ad sedem apostolicam interpositas parvipendens, quid contra eos post multiplices appellationes et prohibitiones nostras feceris, nos enarrare confundimur, sed tu ipse revolve in animo, et si benefeceris in conscientia tua deliberes et discernas. Nos vero, quia clamores ipsorum fratrum et contemptum sedis apostolicæ pertransire surdis auribus, nec possumus, nec debemus, adhuc licet in vanum videamur jussiones nostras effundere, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus et in obedientiæ virtute præcipimus, quatenus, eo etiam non obstante si ab Ecclesia tua absens fueris, quidquid post appellationem ad nos factam vel inhibitionem nostram in opere capellæ, quam erigere in destructionem Cantuariensis monasterii statuisti, actum est, tuis expensis non differas demoliri, revocans et deducens prorsus in irritum,

A quidquid de instituendis canonicis et aliis quæ circa capellam factum et enormiter innovatum, locum etiam illum habens maledictum et profanum, et eos qui celebraverunt in capella ipsa post inhibitionem nostram habeas et teneas pro suspensis ab officio et beneficio, donec nostro se conspectui præsentent, demolitis universis operibus, quæ inibi facere præsumperunt. Ministros etiam conventus, quos post appellationem ad nos interpositam amovisti quos nos restituimus, habeas restitutos; et eos quos pariter post appellationem excommunicare vel suspendere præsumpsisti, habeas nihilominus absolutos, et universa quæ post appellationem ipsam in eorum gravamen attentata sunt, in invasione videlicet villarum et possessionum suarum, reddituum quoque et aliorum quæ ante appellationem habuerunt et ablatione nihilominus aliarum rerum in statum pristinum appellatione cessante reduces, illicitos invasores possessionum eorundem fratrum, nisi satisfecerint, vinculo excommunicationis astringens, usque ad emendationem debitam facias manere ligatos. Sententias etiam excommunicationis et interdicti, quæ in quosdam ipsorum fratrum temere promulgasti, publice nunties non tenere, ac de cætero pendente lite circa statum monasterii nil immutes. Sciturus quod ad Deo et nobis hac vice inobediens fueris et rebellis, et ultra xxx dies post susceptionem præsentium præceptum nostrum distuleris adimplere, nos universa quæ prædiximus alios exsequi faciemus, et suffraganeis tuis districtè præcipiemus ut, sicut nobis obedientiam debitam subtrahis, ita ipsi tibi, absoluti a nobis omnem obedientiam et reverentiam denegent et honorem.

Datum Ferrar., v Non. Octobris.

CXLIII.

(Reginaldo) Batoniensi et (Seffrido) Cicestrensi episcopis atque abbatibus de Bello et Faresham mandat hæc: « Si archiepiscopus Cantuariensis præceptum nostrum ultra xxx dies distulerit adimplere, vos universa executioni mandetis. »

(Ferrariæ, Oct. 3.)

[*Ibid.*, 1508.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus Batoniensi et Cicestrensi episcopis, et dilectis filiis de Bello et de Faresham abbatibus, salutem et apostolicam benedictionem.

Licet fratres et coepiscopos nostros et præcipue qui in Ecclesia Dei locum obtinent digniorem speciali teneamur charitate diligere, et in quantum cum Deo possumus, honorare, cum tamen ab eis aliquod enorme committitur, tanto ad correctionem ipsorum propensiori cura debemus intendere quanto in ipsorum culpis pro eminentia dignitatis ecclesiasticæ honestatis sinceritas amplius denigratur. Sane clamores dilectorum filiorum, nostrorum prioris et fratrum Cantuariensis Ecclesiæ contra gravamina quæ a Cantuariensi archiepiscopo patiuntur, jam dudum receperimus; et licet eidem archiepiscopo libenter velimus in quantum

possumus cum ratione deferre, quia tamen postposita reverentia mandatorum nostrorum nimis videtur in incœptæ oppressionis proposito perdurare, jam sustinere nec possumus nec debemus, quin tranquillitati prædictorum fratrum pro nostri officii debito consulamus.

Sum igitur in grave detrimentum ejusdem Ecclesiæ quædam capella a memorato archiepiscopo incœpta fuerit, et post appellationem ad nos factam et inhibitionem nostram ne ulterius progrediretur opus, sit in fraudem prohibitionis ejus prout credimus, consummata, ita quod quidam canonici circa eam sua dicuntur habitacula construxisse et in ipsa pariter divina officia celebrasse, eidem archiepiscopo in obedientiæ virtute præcepimus ut, eo etiam non obstante si absens ab Ecclesia sua fuerit, quidquid post appellationem ad nos factam vel inhibitionem nostram in opere capellæ actum est, suis expensis non differat demoliri, revocans et deducens prorsus in irritum quidquid de instituendis canonicis et aliis circa capellam factum est et enormiter innovatum. Locum etiam illum maledictum habeat et profanum, et eos qui celebraverunt in capella ipsa post inhibitionem nostram habeat pro suspensis ab officio et beneficio, et donec nostro se conspectui repræsentent, sic teneat pro suspensis, demolitis universis operibus quæ inibi facere præsumpserunt; ministros etiam conventus quos post appellationem ad nos factam amovit, quos nos restituimus, habeat restitutos; et eos quos pariter post appellationem suspendere vel excommunicare præsumpserit, habeat nihilominus absolutos, et universa quæ post appellationem ipsam in eorum gravamen attentata sunt, in invasione videlicet villarum et possessionum suarum, reddituum quoque et aliorum quæ ante appellationem habuerant et ablatione nihilominus aliarum rerum, in statum pristinum appellatione cessante reducat. Sententias etiam excommunicationis et interdicti quas in quosdam ipsorum fratrum temere promulgavit, publicè nuntiet non tenere, ac de cætero pendente lite circa statum monasterii nil immutet. Ideoque discretioni vestræ præsentium auctoritate mandamus, et in obedientiæ virtute præcipimus, quatenus, si memoratus archiepiscopus præceptum nostrum ultra xxx dies post susceptionem litterarum, quas ei direximus, distulerit adimplere, vos universa quæ prædiximus omni appellatione, dilatione quoque et excusatione cessante, auctoritate nostra executioni mandetis. Illicitos invasores possessionum eorumdem fratrum, nisi satisfecerint, vinculo anathematis innodantes, quousque ad emendationem dignam faciatis manere ligatos. Provideatis autem ut taliter in his omnibus apostolicam exsequamini jussionem, ut videamini potius deferre Deo quam homini, et ne ullius transgressionis faciat vos non sine gravi indignatione sedis apostolicæ efficiat transgressores. Quod si omnes his exsequendis nequiveritis interesse, tres ve-

strum vel duo ea nihilominus exsequantur.

Datum Ferrariæ, v Non. Octobris.

CLXIV.

Priori et conventui Cantuariensi concedit, et ut pendente lite inter eos et B (alduinum) archiepiscopum hic nullam in ecclesiam vel personas eorum excommunicationis, suspensionis vel interdicti sententiam audeat promulgare.

(Ferrariæ, Oct. 3.)

[*Ibid.*, 1519.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis priori et conventui Cantuariæ, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum venerabilis frater noster B. archiepiscopus vester, sicut ex multiplici vestra conquestione didicimus, tranquillitatem vestram crebra molestatione perturbet, et statum monasterii vestri multis modis inquietet, dignum est et consonum rationi, ut qui ex injuncto nobis officio tenemur ab oppressis injuriam propulsare, vobis contra indebita gravamina ipsius favorem protectionis apostolicæ impendamus.

Eapropter auctoritate vobis præsentium indulgemus, ut pendente lite quæ inter vos et eundem archiepiscopum habere dignoscitur, archiepiscopus ipse nullam in ecclesiam vel personas vestras excommunicationis, suspensionis, vel interdicti sententiam audeat promulgare, vel Ecclesiæ, hominibus aut possessionibus vestris aliquod gravamen inferre; quod si memoratus archiepiscopus in vos aut in Ecclesiam vestram aliquam prædictarum sententiarum promulgare præsumpserit, sententiam ipsam, sicut contra indulgentiam apostolicam promulgatam, vires decernimus non habere, et in nullo penitus observari.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis et constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Ferrar., v Non. Octobris.

CLXV

Henricum Anglorum regem rogat ne injurias Ecclesiæ Cantuariensi inferri à Balduino archiepiscopo patiat, quæque judices a sese constituti censuerint, jubeat.

(Ferrariæ, Oct. 2.)

[*Ibid.*, 1509.]

URBANUS episcopus, servus servorum Dei, illustri regi Anglorum, salutem et apostolicam benedictionem. Licet universos principes et minores libenter velimus ad semitas rectitudinis provocare, et pro nostri officii debito ad viam salutis inducere, id tamen excellentiam tuam tanto propensius exsequi volumus et debemus, quanto personam et regnum tuæ sublimitatis majori amplectimur charitate et tuis profectibus tam spiritualibus quam temporalibus abundantius congaudemus. Regalis siquidem solertia non ignorat, quod inter cætera quibus potes gratiam promereri, conservatio sta-

us Ecclesiarum regni tui et pro illarum præcipue quæ religionis et ordinis titulo decorantur, non modicam tibi adaugent gloriam et salutem. Cum igitur Cantuariensis Ecclesia antiquæ privilegio dignitatis et meritis novi martyris gloriosi non solum in regno tuæ celsitudinis, sed fere per totum orbem celebris habeatur, quam expediat regiæ bonitati eam semper immutabili pietate respicere, manutene pariter et augere, tuæ discretionis prudentia non ignorat. Multum etiam expedit regno tuo ut dictum gloriosum martyrem continuum intercessorem habeas apud Deum, quod procul dubio, si quantum in te fuerit, ipsius permiseris revertentis derogari, nequaquam in cælis obtinere poteris. Et quidem quot gravamina et oppressiones ab archiepiscopo suo illa Ecclesia pertulerit, sicut tuam sublimitas nescire non potuit, ita dissimulare non debuit, sed tota intentione studere, ad eundem archiepiscopum ab oppressionis inceptæ proposito revocandum. Verum quia hujus querelæ, materia excrevit pariter et ascendit nimis, nos licet ei sæpeditio archiepiscopo velimus in quantum possumus cum ratione deferre, nequaquam ruinam ipsius Ecclesiæ clausis possumus oculis pertransire, sed quibusdam personis regni tui correctionem eorum quæ enormiter attentata sunt duximus committenda. Quo circa serenitatem tuam hortamur in Domino, rogamus attentius et in remissionem tibi peccatorum injungimus, quod sicut pius et catholicus princeps ad ipsius Ecclesiæ tranquillitatem intendas, ne ipsam permittas, quantum in te fuerit, indebitè molestari, et quod jam dicti iudices a nobis delegati statuerint observari facias, et nequaquam impedias vel a tuis impediri permittas, ita quod ex hoc de zelo rectitudinis tua serenitas commendari valeat, et ab omnipotenti Deo gratiam pronereri.

CXLVI.

Sententiam a constitutis iudicibus, latam inter ecclesiam S. Michaelis Nonantulanam et S. Martini Causinensem, confirmat.

(Ferrariæ, Oct. 8.)

[TIRABOSCHI, *Storia di Nonantola*, II, 314.]

URBANUS' episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio HENRICO archiepiscopo Nonantulano, salutem et apostolicam benedictionem.

Cum controversiæ ab apostolica sede commissæ iudicio vel concordia finiuntur, ut in futuro valeant in contentionem adduci, ipsarum sententiæ in scriptum sunt authenticum reducendæ, et sedis apostolicæ patrocínio roborandæ. Cum autem inter plebem S. Michaelis tuæ curæ commissam et ecclesiam S. Martini de Causin. controversia verteteretur super tota decima, quam plebs ipsa tenebat inter Bisentulum et flumen Pontilonge, limitem Musonem et Panarium vetus ac Cenosam, et super viginti blavæ modiis de quadam terra in

A villa S. Theodori posita, a cuius orientali parte quidam capitanei sua prædia possident, a meridiana vero præscripta S. Martini ecclesia, tandem dilecti filii nostri abbas S. Petri Mutinensis et magister Rolandus Brixiensis canonicus idem ex delegatione vestra susceperant negotium finiendum, in quorum arbitrium partes statuta pœna unanimiter convenerunt. Unde iudices ipsi, auditis rationibus hinc inde positis, statuerunt ut plebs vestra totam decimam illam et blavam et terram de cætero pacifice possideret, procuratori ecclesiæ S. Martini nomine ipsius ecclesiæ super his perpetuum silentium imponentes. Ut igitur sententia ipsa inviolabilem obtineat firmitatem, eam, sicut rationabiliter lata est, nec legitima appellatione suspensa, auctoritate apostolica confirmamus, et præsentis scripti patrocínio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Ferrariæ; VIII Id. Octobr.

CXLVII.

Privilegium pro monasterio L. Zenonis Veronensi.
(Ferrariæ, Oct. 13.)

UGHELLI, *Italia sacra*, V, 810.]

C URBANUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis HUGONI abbati monasterii S. Zenonis Veronen. ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris regularem vitam professis in perpetuum.

Effectum justa postulantis indulgere, et vigor æquitatis, et ordo exigit rationis, præsertim, etc. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et felicitis recordationis prædecessorum nostrorum Innocentii et Lucii, Alexandri ac Lucii Romanorum pontificum vestigiis inhærentes monasterium Beati Zenonis Veronen. in quo divino estis obsequio mancipati, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus. Imprimis. Siquidem, etc., ecclesiam S. Proculi cum omni honore et districto, ut a bonæ memoriæ Brunone Veronensi episcopo vestro monasterio canonicè concessam, et ab ejusdem episcopi successoribus, et bonæ memoriæ Peregrino, et ven. fratri nostro Gottofredo patriarchis Aquileien. sedis, vestro monasterio confirmata sunt et in ejus authenticis continetur, etc. (Omnia deinde bona et eccl. describuntur cum subscriptione ejusdem pontificis ac XII cardinalium.)

Datum Ferrariæ per manum Alberti sanctæ Roman. Eccl. cardinalis et cancellarii III, Id. Octobris, indictione V, Incarnationis Dominicæ anno 1187, pontif. domini Urbani papæ III, an. II.

BALDUINI Cantuariensis archiepiscopi epistola ad Urbanum papam. — Gratulatur quod post Lucium III unanimes consensu electorum in pontificem fuerit subrogatus, eique pro pallio recepto gratias agit.

(Anno 1185.)

[*Epistola Petri Blesensis*, ed. GILES, I, 309.]

Sanctissimo Patri URBANO, Dei gratia summo pontifici, BALDUINUS, Cantuar. Ecclesiæ minister humilis, salutem et debitum devotionis obsequium.

Domus Dei, quæ in lapide adjutorii super fundamentum apostolorum et prophetarum stabilita est, a Petro et successoribus ejus formam semper eruditionis et statum incolumitatis accepit. Quod enim stipiti rami, quod capiti membra, quod radi soli, quod fonti rivuli, hoc apostolicæ sedis eminentiæ debent Ecclesiæ omnes, quas ubique terrarum religio Christiana fundavit. Inde est quod beatæ recordationis Lucio tertio papa viam universæ carnis ingresso (mortis enim tributarii omnes sumus, mortisque responsum habemus in nobis, et sædus cum ea percussimus), erant et lugebant apud nos filii sine sponso. Cumque munus exsequiale defuncto et pios affectus impenderent, electionis vestræ nuntius supervenit, qui nubilum publici mœroris auferens corda omnium festivore lætitia serenavit. Communis enim fama est quod Dominus qui, juxta verbum Amos, suscitavit de filiis prophetas, et de juvenibus Nazaræos; ipse in specula celsitudinis apostolicæ talem nunc filiis suis per gratiam suam collocare dignatus est, qui prodesse velit, et præesse sciat, qui prudentia et moribus præeminens cathedram sanctorum meritis implere sufficiat. In commune itaque desiderium cedit, verboque celebri, et votiva gratiarum actione publice recensetur, qualiter Dei sapientia suaviter universa disponens, vos de gradu in gradum, de virtute in virtutem, de honore in honorem promoverit. Nec illud deesse permittit ad plenitudinem gaudiorum, quod tanta fuit eligentium vos unanimitas, nullumque sustinuit rete Petri scissionis, aut rupturæ dispendium: sed, juxta verbum Ieremias, quod Dominus exercituum decreverat, quis poterit infirmare? nec variat casualis eventus, quod consilii cœlestis altitudo disposuit. Quia ergo ex hominibus assumpti estis a Domino pontifex, et pro hominibus constituti in his quæ sunt apud Deum, ipsi, qui vos elegit, cum multa gratiarum actione preces affectuosas offerimus, quatenus is qui segregavit et vocavit vos ad dandam scientiam salutis plebi ejus, ipse in bonis dies vestros continuet, atque in faciem testamenti, vel Christi sui respiciat, Ecclesiam ab omni errore purgatam sub vestra provisione tranquillet. Ad hæc non quantas volo, sed quantas valeo vobis gratiarum referens actiones, minorem me profiteor cunctis miserationibus vestris: nam meorum exigentiam meritum multipliciter vestrorum beneficiorum magnitudine prævenistis. Non sufficio tantæ gratiæ respondere ad meritum. Ille pro me respondere dignetur qui secundum divitias bonitatis suæ suorum insufficientiam supplet. Ego enim vir videns paupertatem meam præ munificentia et magnificentia indultæ mihi gratiæ vestræ, me vobis totum debere profiteor, quidquid debere servus domino, magistro discipulus, filius patri potest. Precor igitur ut imperfectum meum videant oculi vestri, et in ea plenitudine potestatis, quæ vobis cœlitus data est, meam insufficientiam sustentare velitis. Juvate me, Pater, orationibus vestris, ut quod possibilitas nostra non obtinet, in hac administratione vestræ orationis et eruditionis suffragio suppleatur. Vale.